

SURAKSHA

SWAVALAMBAN

EKATA

সীমান্ত
ক্রীড়া '২২

SEEMANTA

KREEDA'22

A Souvenir Published on the occasion of
SEEMANTA KREEDA MAHOTSAV'22

Organised By
SEEMANTA CHETANA MANCHA PURVOTTAR
Assam Pradesh

“The Border of the country is like a mother’s attire.
It’s protection is the primary duty of every child” - Pitamah Bishma

ক্ৰীড়া'২২
KREEDA' 22

SOUVENIR

Published on the occasion of
SEEMANTA KREEDA MAHOTSAV'22

Organised by

**Seemanta Chetana Mancha Purvottar
Assam Pradesh**

Date : 4th, 5th & 6th April, 2022

Sarusajai Stadium, Guwahati

Editor

Prafulla Barman

Compiled and Edited by

Sri Prafulla Barman

Editorial Board

Chief Advisors

Sri P.Pradeepan

Advisors

Sri Bimal Borah
Cabinet Minister, Govt. of Assam

Distinguished Member

Dr. Binita Bhagawati
President, Seemanta Chetana Manch Purvottar, Assam Pradesh

Members

Sri Sujal Bordoloi
Sri Harendra Borah
Adv. Jyotismita Sarmah
Smt. Priyanka Palit

Cover page designed by

Smt. Priyanka Palit

Composed by

Smt. Premalata Deka

Printed at

D. D. Associates, Alok Bhawan, Narayan Nagar,
Bharalumukh,
Guwahati-781009, Assam

Pecuniary Contribution : Rs. 100/-

Prof. Jagdish Mukhi

**RAJ BHAVAN
GUWAHATI**

MESSAGE

It really gives me immense happiness to learn that Seemanta Chetana Mancha Purvottar is organizing its 1st Seemanta kreeda Mahotsav'22 from 4th to 6th April, 2022 in Guwahati. A commemorative souvenir namely 'KREEDA 22' is being published to mark the event.

The border areas are generally remote and the residents of these areas require greater care and attention. A vigilant border population well integrated with the national mainstream is crucial for the safety and security of the nation. Seemanta Kreeda Mahotsav'22, I am sure will contribute towards this noble end.

I express my heartfelt congratulations to one and all involved in this noble initiative to promoting unity and integrity amongst the citizens of this great country through the medium of sports.

I convey my best wishes to the editorial team of the souvenir all success in its endeavour.

(Prof. Jagdish Mukhi)

Dated: March 28, 2022

ড° হিমন্ত বিশ্ব শর্মা
Dr. Himanta Biswa Sarma

মুখ্যমন্ত্রী, অসম
Chief Minister, Assam

Dispur
8 Chot, 1428 Bhaskarabda
23.03.2022

MESSAGE

I am happy to know that Seemanta Chetana Mancha, Purvottar is organising the 1st Seemanta Kreedha Mahotsav '22 at Sarusajai Stadium, Guwahati from April 4 to 6, 2022 and a souvenir named Seemanta Kreedha '22 is also going to be published to mark the occasion.

Seemanta Chetana Mancha, Purvottar has been relentlessly working towards strengthening the patriotic sentiments at the border areas for securing the international borders in the NE region while actively contributing to the overall wellbeing of the people in those areas. In this regard, the organisation of 1st Seemanta Kreedha Mahotsav would play a key role in inculcating patriotism among the youths of border districts of Assam through sports and athletics. The event would inspire the next generations to keep the unity in diversity of this great country intact and uphold the thriving nationalistic fervours in all circumstances.

I hope 1st Seemanta Kreedha Mahotsav '22 of Seemanta Chetana Mancha, Purvottar becomes successful in all its objectives and the souvenir remains a testimony of this success story.

(Dr. Himanta Biswa Sarma)

अखिल भारतीय सीमा जागरण

माधवनिवास, पेरण्डुर रोड, एलमक्करा, कोच्चि - 682 026. केरल

Namaste, " Delighted to know that Seemanta Chetana Mancha Purvottar is organising Seemanta Kreedha Mahotsav ' 22 on April 4,5,6. "It is really encouraging to see that an organisation basically committed and working for the promotion of safety , security and overall development of the people at the international border areas of the north eastern region is organising sports activities. At a time when the established sports organisations themselves are not able to rise up to the expectations of the sports loving population of the bordering areas, it is a bold and proactive initiative on the part of Seemanta Chetana Mancha to come up with such an event. It will definitely go a long way in the development of sports activities in those areas. There is no dearth of sports talent in the north eastern border areas. Opportunities to sharpen and exhibit their skills were only lacking. I sincerely believe that this Kreedha Mahotsav will go a long way in the promotion of sports activities and thereby involvement of umpteen number of youth , which will be a catalyst for promoting unity , integrity , love of our motherland and fostering patriotism and brotherhood. I wish your endeavour all success."

Yours truly

A. Gopalakrishnan

Akhil Bharatiya Samyojak,

Seema Jagran Manch.

Kochi

30-03-2022

सर्बानंद सोणोवाल
SARBANANDA SONOWAL

मंत्री
पत्तन, पोत परिवहन और जलमार्ग एवं आयुष
भारत सरकार
Minister
Ports, Shipping & Waterways and AYUSH
Government of India

শুভেচ্ছাবাণী

সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰে গুৱাহাটীৰ সবুসজাই ষ্টেডিয়ামত অহা ৪, ৫ আৰু ৬ এপ্ৰিল, ২০২২ তাৰিখে পোনপ্ৰথমবাৰৰ বাবে সীমান্ত ক্ৰীড়া মহোৎসৱ, ২০২২ অনুষ্ঠিত কৰিবলৈ লোৱাৰ কথা জানিবলৈ পাই আনন্দিত হৈছো।

ভাৰতৰ উত্তৰ-পূব অঞ্চলৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমান্তৱৰ্তী অঞ্চলসমূহৰ নাগৰিকসকলৰ মাজত একতা আৰু অখণ্ডতা অটুট ৰখাৰ উদ্দেশ্য আগত ৰাখি সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰে এনে এক ক্ৰীড়া মহোৎসৱৰ আয়োজন কৰাটো অতি প্ৰশংসনীয় বিষয়। এই সীমান্ত ক্ৰীড়া মহোৎসৱৰ লগত সংগতি ৰাখি প্ৰকাশ কৰিবলৈ লোৱা স্মৃতিগ্ৰন্থখনিয়ে পঢ়ুৱৈ সমাজৰ সমাদৰ লাভ কৰিব বুলি আশা কৰিলোঁ।

শেষত অনুষ্ঠানটিৰ সৰ্বতোপ্ৰকাৰে সফলতা কামনা কৰি আয়োজক সমিতিৰ লগতে সমূহ অংশগ্ৰহণকাৰীলৈ মোৰ তৰফৰ পৰা আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

২৯ মাৰ্চ, ২০২২

নতুন দিল্লী

(সৰ্বানন্দ সোণোৱাল)

रामेश्वर तेली
RAMESWAR TELI
बामेश्वर तेली

सत्यमेव जयते

75
आज़ादी का
अमृत महोत्सव

पेट्रोलियम एवं प्राकृतिक गैस और
श्रम और रोजगार राज्य मंत्री
भारत सरकार

Minister of State for
Petroleum and Natural Gas &
Labour and Employment
Government of India

MESSAGE

It gives me immense pleasure to learn that Seemanta Chetana Mancha Purvottar is organizing the 1st Seemanta Kreed Mahotsav' 22 at Sarusajai Stadium, Guwahati on 4th, 5th, & 6th April 2022. Ever since its very inception Seemanta Chetana Mancha Purvottar is working for the development of the people living in the border areas of the North Eastern region of our country.

I am sure that the 3-day sports event will definitely enhance and strengthen the bond of friendship, brotherhood and solidarity among the participating athletes.

I am extremely glad that a special souvenir - Seemanta Kreed'22 is also being brought on this occasion.

I extend my warm greetings & felicitations to all those associated with Seemanta Kreed Mahatsav'22 & wish the event all success.

Yours sincerely,

Rameswar Teli
21/03/22

(Rameswar Teli)

শ্ৰী বিমল বড়া

মন্ত্ৰী, অসম

ক্ৰীড়া আৰু যুৱ কল্যাণ,

সাংস্কৃতিক পৰিক্ৰমা,

শক্তি আৰু পৰ্যটন বিভাগ।

অসম চৰকাৰ

কাৰ্যালয়ৰ ঠিকনা

ডি-ব্লক, ৪ৰ্থ মহলা, জনতা ভৱন

দিছপুৰ, গুৱাহাটী-৭৮১০০৬

ফোন নং : ০৩৬১-২২৩৭২৬৭ (কা)

৯৯৫৪৪ ১৪৯৬৯ (ম)

ই-মেইল : rajgarh.bimal@gmail.com

শুভেচ্ছাবাণী

‘এই পৃথিৱী এক ক্ৰীড়াংগণ

ক্ৰীড়া হ’ল শক্তিৰ প্ৰাপ্ত-

ড° ভূপেন হাজৰিকা ।

ভাৰতৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমান্তৱৰ্তী উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ ৰাজ্য সমূহৰ জনসাধাৰণৰ মাজত সুৰক্ষা, নিৰাপত্তা আৰু সামগ্ৰিক উন্নয়নৰ বাবে সামাজিক-সংস্কৃতিক আৰু অৰাজনৈতিক সংস্থা সীমান্ত চেতনা মঞ্চই বিভিন্ন পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰি আহিছে ।

সীমান্তৱৰ্তী অঞ্চলৰ বিশেষকৈ বাংলাদেশ আৰু ভূটান সীমান্তৰ বাসিন্দা সকলৰ মনত দেশপ্ৰেমৰ চেতনা জাগ্ৰত কৰাৰ বাবেও সংগঠনটোৱে নানা ধৰণৰ উন্নয়নমূলক কাৰ্যসূচী ৰূপায়ণ কৰি আহিছে ।

আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমান্তৱৰ্তী অসমৰ জিলা সমূহৰ নৱ প্ৰজন্মক উৎসাহিত কৰাৰ বাবে অহা ৪ এপ্ৰিলৰ পৰা ৬ এপ্ৰিললৈ সংগঠনটোৱে ‘প্ৰথম সীমান্ত ক্ৰীড়া মহোৎসৱ-২২’ গুৱাহাটীৰ সৰুসজাই ষ্টেডিয়ামত অনুষ্ঠিত কৰিবলৈ লৈছে । ইতিমধ্যে আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমা স্পৰ্শ কৰি থকা অসমৰ ৯ খন জিলা ক্ৰমে ওদালগুৰি, বাগছা, তামুলপুৰ, চিৰাং, কোকৰাঝাৰ, ধুবুৰী, দক্ষিণ শালমাৰা, কাছাৰ আৰু কৰিমগঞ্জৰ যুৱক-যুৱতী সকলৰ মাজত বিভিন্ন এথলেটিকছ প্ৰতিযোগিতাৰ বাবে যোগ্যতা নিৰ্ণয়কাৰী বাছনি প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত হৈ গৈছে ।

মই এই ক্ৰীড়া মহোৎসৱৰ সাফল্য কামনা কৰিছো, আশা কৰো ইয়াৰ পৰাই বহু ক্ৰীড়া প্ৰতিভা উদ্ভাসিত হৈ উঠিব আৰু ভৱিষ্যতে আমাৰ ৰাজ্যৰ সুনাম কঢ়িয়াবলৈ সক্ষম হ’ব । সীমান্ত ক্ৰীড়া মহোৎসৱ উপলক্ষে প্ৰকাশিতব্য স্মৃতিগ্ৰন্থ ‘সীমান্ত ক্ৰীড়া-২২’ সৰ্বাংগসুন্দৰ ৰূপত ক্ৰীড়া প্ৰেমীৰ হাতত পৰিব বুলি আশা প্ৰকাশ কৰিলো ।

দিছপুৰ, ১৭ মাৰ্চ, ২০২২ ইং

(বিমল বড়া)

Sri Pramod Boro
 Chief Executive Member
 BODOLAND TERRITORIAL COUNCIL
 Kokrajhar

Bodoland Territorial Council,
 Bodofa Nwgr, Kokrajhar
 Phone No.: 03661-286800

April 4, 2022

MESSAGE

It gives me immense pleasure to know that the Seemanta Chetana Mancha Purvottar, Assam State is going to organize its Ist Seemanta Kreedha Mahotsav' 22 from 4th to 6th of April, 2022 at Sarusajai Stadium, Guwahati, Assam and a Souvenir titled 'Seemanta KREEDA'22 shall be brought out commemorating the very occasion.

We all are aware that the Seemanta Chetana Mancha Purvottar is a Social-Cultural non-political organization working for the noble cause of promoting safety, security and development of the international border areas of North Eastern Region of the country. First time the organisation has arranged a sports meet and articles on sports & social scenarios in different districts of Assam shall be published which will be circulated amongst prominent sports personalities, social workers members of Seemanta Chetana Mancha Purvottar and will be displayed in various event of these organisation.

I heartily congratulate and admire the selfless efforts of the editorial team and wish success and fruition for the upcoming occasion as well as the souvenir.

With best regards,

Sri Prafulla Barman,

Editor, Seemanta KHEL'22

(Pramod Boro)

द हंस फाउंडेशन

विंग बी, 7वीं मंजिल, माइलस्टोन एक्सपीरियन सेंटर,
एनएच 8, सेक्टर 15 भाग 2, गुरुग्राम, हरियाणा 122001

यह बहुत हर्ष का विषय है की असम में सीमांत चेतना मंच पूर्वोत्तर के द्वारा "सीमांत क्रीड़ा महोत्सव22" का आयोजन दिनांक 4 से 6 अप्रैलतक गुवाहटीके सरूसजाई खेलप्रांगण में हो रहा है।

भारत के उत्तर पूर्वी अंचल के अंतर्राष्ट्रीय सीमा क्षेत्र में शांति एवं जागृति के कार्यों का सीमांत चेतना मंच सफलता पूर्वक निर्वहन कर रहा है। हमें उम्मीद है कि सीमांत चेतना मंच पूर्वोत्तर द्वारा आयोजित कीड़ा महोत्सव, सीमा के क्षेत्रों के इन युवाओंको देशप्रेम, स्वालंबनकी ओर प्रेरित करेगा। इस तरह के आयोजनोंसे युवाओंमें आपसी प्रेम भाई-चारा और सौहार्द विकसित होता है।

हमें यह ज्ञात होना चाहिए कि खेल प्रतियोगिताएं हमें शारीरिक तथा मानसिक दोनों रूपसे मजबूत करतीहैं। खेल प्रतियोगिता में जीतने वाले और हारने वाले एक दूसरे के पूरक होते हैं। खेलों में हार और जीत एकही सिक्के के दो पहलू होते हैं। खेल के दौरान मौका, वक्त और मनोबल का साथ पाने वाला विजयी होजाता है। जीतनेवाले की विजय तो हारनेवाले की जय,यही खेल भावना है।

हम हंस फाउंडेशन परिवारकी ओर से इस आयोजन हेतु शुभ आशीष एवं शुभकामनाएं प्रेषित करते हैं।

मंगला जी

(परमपूज्य श्रीभोलेजी महाराज एवं माता श्रीमंगलाजी)

আমাৰ মনৰ দুআষাৰ

‘মনলৈ উভতি আহে ল’ৰালি
তোৰে মোৰে এটি এটি ধেমালি....’

অসমৰ জনপ্ৰিয় কণ্ঠশিল্পী জুবিন গাৰ্গে গোৱা এই সুন্দৰ গীতৰ কলিটো স্মৰণ কৰি আমিও ক’ব বিচাৰিছোঁ যে আমাৰ বয়স বাঢ়ি যোৱাৰ লগে লগে শৈশৱত কৰা ল’ৰা-ধেমালিবোৰৰ স্মৃতিবোৰ আমাৰ মন-দাপোপত ভাঁহি উঠে। সাঁচাকৈ আমাৰ শৈশৱ কালটো অতি মনোমোহা, সত্যনিষ্ঠ আৰু স্বচ্ছ। এই শৈশৱতে আমি আমাৰ জীৱন গঢ়াৰ আদিপাঠ আৰম্ভ কৰোঁ। সুউচ্চ অট্টালিকা এটাৰ সু-নিৰ্মাণ আৰু স্থায়িত্ব নিৰ্ভৰ কৰে ঘৰটোৰ খুঁটাবোৰৰ ওপৰত। একেদৰে শৈশৱ কালটো সুন্দৰ পৰিৱেশত মনস্তাত্ত্বিকভাৱে গঢ় দিব পাৰিলেহে মানুহ এগৰাকীৰ জীৱনৰ বাকী কালছোৱাত শাৰীৰিক, মানসিক আৰু বৌদ্ধিক দিশত পৌষ্টিক সাধন হয়। আনহাতে তন আৰু মনৰ পুষ্টিকতাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে মানুহৰ সুখ আৰু শান্তি। এই সুখ আৰু শান্তি পোৱাৰ একমাত্ৰ মাধ্যম হ’ল খেল-ধেমালি। খেলৰ লগত ওতপ্ৰোতভাৱে জড়িত হৈ আছে এই ‘ধেমালি’ শব্দটো। ধেমালি শব্দৰ আভিধানিক অৰ্থ হ’ল— ৰং বা আনন্দ। অৰ্থাৎ আমি যিকোনো খেল খেলিলেই তাত ৰং বা আনন্দ অহাটো নিশ্চিত। মনত আনন্দ থাকিলে এগৰাকী ব্যক্তিৰ ক্ষেত্ৰত শাৰীৰিক তথা মানসিক সৌষ্ঠৱতা নিজে নিজে আহে। সমান্তৰালভাৱে আমি এটা কথা মন কৰিব লাগিব যে শৰীৰ আৰু মনৰ সৌষ্ঠৱতা নাথাকিলে খেল-ধেমালি কৰিব নোৱাৰি। অৰ্থাৎ তন, মন আৰু খেল-ধেমালি এটা আনটোৰ পৰিপূৰক। সেয়ে ডেকা-গাভৰুসকলে জীৱনটোক সুষ্ঠু ভাৱে গঢ় দিয়াত খেল-ধেমালিয়ে মুখ্য ভূমিকা ল’ব পাৰে।

পূৰ্বতে আমাৰ দেশত খেলক বৰ বেছি গুৰুত্ব দিয়া হোৱা নাছিল। আনকি কোনোবা ল’ৰা-ছোৱালীয়ে খেল-ধেমালিত বেছি মন দিলে ‘গোল্লাই’ যোৱা অৰ্থাৎ পঢ়া-শুনা নকৰি খেলত গুৰুত্ব দিলে ধ্বংস হ’ব বুলি এটা ভ্ৰান্ত ধাৰণা গঢ় লৈ উঠিছিল। কিন্তু সাম্প্ৰতিক কালত খেলক সামাজিকভাৱে এটি উচ্চস্তৰৰ মৰ্যাদা অৰ্পণ কৰা হৈছে। অলিম্পিককে আদি কৰি অন্যান্য আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় খেলৰ প্ৰতিযোগিতাসমূহ আৰম্ভ হোৱাৰ লগে লগে সমগ্ৰ পৃথিৱীতে খেলৰ গুৰুত্ব আৰু সন্মান বাঢ়ি গৈ আছে। সমান্তৰালভাৱে খেলে সমগ্ৰ পৃথিৱীৰে মানুহক ভাতৃত্ববোধৰ এনাজৰীৰে বান্ধি সহৃদয়তা তথা ইজনে-সিজনক বুজাৰ মাধ্যম হিচাপে স্থান লাভ কৰিছে। ফলস্বৰূপে শান্তি আৰু সম্প্ৰীতিৰ যোগসূত্ৰ হিচাপে

পৃথিৱীৰ প্ৰায়বোৰ দেশে খেলক আঁকোৱালি লৈছে। আমাৰ হিয়াৰ আমঠু ড° ভূপেন হাজৰিকা দেৱে সৌ তাহানিতে গাই থৈ গৈছে—

এই পৃথিৱী এক ক্ৰীড়াঙ্গন

ক্ৰীড়া হ'ল শান্তিৰ প্ৰাঙ্গণ।

ক্ৰীড়া বা খেল যে অকল শান্তি-সম্প্ৰীতিৰ বাহক তেনে নহয়। খেলৰ মাধ্যম আজি সমগ্ৰ পৃথিৱীতে মানুহৰ জীৱিকাৰ এক উচ্চ স্তৰৰ আহিলা হিচাপেও প্ৰতীয়মান হৈছে। এগৰাকী ব্যক্তিয়ে প্ৰতিযোগিতামূলক খেলত নিজকে শ্ৰেষ্ঠ বুলি সাব্যস্ত কৰাৰ পিচত তেওঁৰ ওচৰলৈ ধন, মান, মৰ্যাদা আদি নিৰন্তৰভাৱে আহে আৰু তেওঁ জীৱন্ত কিংবদন্তি হৈ চিনাকি হোৱাৰ লগতে আন ব্যক্তিৰ বাবে নিদৰ্শন (Inspiration) হৈ পৰে।

সাম্প্ৰতিক কালত অসম তথা ভাৰতবৰ্ষৰ অনেক খেলুৱৈয়ে অশেষ কষ্ট, ত্যাগ আৰু অধ্যৱসায়ৰ জৰিয়তে পৃথিৱীৰ উন্নত দেশবোৰৰ লগত সমানে সমানে ফেৰ মাৰি সফলতাৰ চূড়ান্ত শিখৰত অৱস্থাপন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে আৰু আঁজুৰি আনিছে বহু পদক তথা সন্মান। সেয়ে খেলৰ বাবে সকলোকে উৎসাহিত কৰাৰ লগতে আমি সকলোৱে খেলৰ লগত অংগাংগী হৈ পৰোঁ আহক।

সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰে প্ৰথমবাৰৰ বাবে আমাৰ অসম ৰাজ্যখনৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমান্তৰ লগত সংলগ্ন ন-খন জিলা ক্ৰমে- ধুবুৰী, দক্ষিণশালমাৰা মানকাছাৰ, কাছাৰ, কৰিমগঞ্জ, কোকৰাঝাৰ, চিৰাং, বাম্বা, তামুলপুৰ আৰু ওদালগুৰিৰ ১৫ কিলোমিটাৰ দূৰত্বত বসবাস কৰা যুৱক-যুৱতী তথা কিশোৰ-কিশোৰীৰ মাজত নানা প্ৰতিকূল পৰিবেশৰ মাজতো বিভিন্ন ধৰণৰ খেল-ধেমালি অনুষ্ঠিত কৰি আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমান্তত বসবাস কৰা লোকসকলক উৎসাহ-উদ্দীপনা দিয়াৰ লগতে এক মৈত্ৰীৰ বান্ধোনেৰে সকলোকে আঙুৰাই নিয়াৰ এক উল্লেখযোগ্য পদক্ষেপ হাতত লৈ সকলোৱে ধন্যবাদৰ পাত্ৰ হৈছে। অনাগত দিনতো এই প্ৰচেষ্টা চলি থাকিব বুলি সকলোৱে আশা প্ৰকাশ কৰিছে।

এই ক্ৰীড়া মহোৎসৱৰ লগত সংগতি ৰাখি খেল-ধেমালি সংক্ৰান্তীয় সমল আৰু অন্যান্য দিশবোৰ সামৰি “সীমান্ত ক্ৰীড়া’ ২২” শীৰ্ষক নামকৰণেৰে স্মৰণিকা (Souvenir) এখন প্ৰকাশ কৰাৰ সিদ্ধান্ত লৈ এই অভাজনক সম্পাদকৰ দায়িত্ব অৰ্পণ কৰিছে। আমি আমাৰ নিৰলস প্ৰচেষ্টাৰে অসমৰ ক্ৰীড়া সম্পৰ্কে বিভিন্ন কাকত-আলোচনীত প্ৰবন্ধ/নিবন্ধ লিখি অসমৰ খেল-ধেমালি সংক্ৰান্তে সাধাৰণ ৰাইজক অৱগত কৰি জনজাগৰণ সৃষ্টি কৰি অহা বিশিষ্ট ক্ৰীড়া সংবাদদাতাৰ লগতে ক্ৰীড়াবিদ, চৰকাৰী বিষয়া, আৰক্ষী, সেনাবাহিনী, চিকিৎসা ক্ষেত্ৰত নিয়োজিত বিশেষ বিশেষ ব্যক্তিক তেখেতসকলৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা একোটাকৈ প্ৰবন্ধ/ নিবন্ধ লিখি প্ৰেৰণ কৰাৰ বাবে আবেদন জনাইছিলোঁ। অতি ব্যস্ততাৰ মাজতো আমি অনুৰোধ কৰা সকলো ব্যক্তিয়ে আমাৰ প্ৰতি সদয় হৈ তেখেতসকলৰ বহুমূলীয়া প্ৰবন্ধ/নিবন্ধসমূহ প্ৰেৰণ কৰি আমাক ধন্য কৰিলে লগতে অসম তথা পূৰ্বাঞ্চলৰ কেইগৰাকীমান খেলুৱৈৰ বিষয়ে পৰিচয় সহ তথ্য যোগান ধৰা সংগ্ৰাহক শ্ৰীজিন্টু বৰঠাকুৰ আৰু শ্ৰীচিৰঞ্জীৱ শৰ্মালৈ শলাগৰ শৰাই আগবঢ়াইছে। এই চেগতে সেইসকল ব্যক্তিলৈ আমি অন্তঃকৰণৰ পৰা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰাৰ উপৰি শলাগ যাচিছোঁ।

আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমাৰ লগত সংলগ্ন আটাইকেইখন জিলাৰ সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰৰ খেল-কুদৰ প্ৰমুখসকলৰ লগত যোগাযোগ কৰি সেই সেই জিলাৰ খেলৰ বাতাবৰণ কেনেকুৱা আৰু তেখেতসকলে কি কি প্ৰত্যাহ্বানৰ সন্মুখীন হৈ যোৱা মাৰ্চ মাহৰ প্ৰথম ভাগত খেলসমূহ পাতিবলৈ সক্ষম হ'ল ইত্যাদি কথা লিখি আমালৈ একোটাকৈ টোকা (প্ৰতিবেদন) পঠিয়াবলৈ আহ্বান কৰা মৰ্মে তেখেতসকলে আমালৈ সঁহাৰি

জনাই কম পৰিসৰৰ হলেও একোটাকৈ প্ৰতিবেদন পঠিয়াই আমাক কৃতাত্ম কৰিলে। এইক্ষেত্ৰত সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা ৰাজ্যিক খেল-কুদৰ, প্ৰমুখ শ্ৰীযুত কুলেন্দ্ৰ নাথ আৰু সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰৰ সাধাৰণ সম্পাদক বিকি প্ৰসাদদেৱক শ্ৰদ্ধাৰে শলাগ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

এই স্মৰণিকাখন প্ৰস্তুত কৰি উলিয়াবলৈ এখন সম্পাদনা সমিতি গঠন কৰি দিয়া হৈছিল। সম্পাদনা সমিতিৰ আটাইকেইগৰাকী সদস্যই স্মৰণিকাখনৰ সন্দৰ্ভত প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰতে যথেষ্ট সহায়-সহযোগ তথা পৰামৰ্শ আগবঢ়াই আহিছে। এই আপাহতে আমি সম্পাদনা সমিতিৰ আটাইকেইগৰাকী সদস্য তথা “ক্ৰীড়া মহোৎসৱ, ২০২২” আহ্বায়ক শ্ৰীযুত সুজল বৰদলৈদেৱৰ লগতে অন্যান্য ক্ষেত্ৰত নিয়োজিত সদাশয় ব্যক্তিসকললৈ শলাগ জ্ঞাপন কৰিলোঁ। স্মৰণিকাখনৰ সুন্দৰ বেটুপাত পৰিকল্পনা কৰা, সম্পাদনা সমিতিৰ অন্যতম সদস্য প্ৰিয়ংকা পালিত মহোদয়ালৈও ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

“সীমান্ত ক্ৰীড়া’ ২২” স্মৰণিকাখনলৈ বিজ্ঞাপন প্ৰেৰণ কৰি আৰ্থিক অনুদান আগবঢ়াই যিকেইটা মহান প্ৰতিষ্ঠানে আমাক কৃতাত্ম কৰিলে সেই সকলো প্ৰতিষ্ঠানৰ বিষয়ববীয়া তথা মুৰব্বীলৈ সম্পাদনা সমিতিৰ হৈ আমি শলাগ আৰু ধন্যবাদ জনালোঁ।

অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে স্মৰণিকাখন সুন্দৰ ৰূপত মুদ্ৰণৰ ব্যৱস্থা কৰি দিয়াৰ বাবে ডি ডি এচোচিয়েটেছ ছপাশালৰ মুৰব্বী শ্ৰীযুত দিগন্ত ভট্টাচাৰ্যদেৱ তথা তেখেতৰ সহকৰ্মীসকললৈ সম্পাদনা সমিতিৰ হৈ আমি শলাগ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

আমাৰ এই “সীমান্ত ক্ৰীড়া’ ২২” স্মৰণিকাখনলৈ আমাৰ আবেদন মৰ্মে সহৃদয়তাৰে শুভেচ্ছা বাণী প্ৰেৰণ কৰা অসমৰ মহামহিম ৰাজ্যপাল প্ৰফেছৰ জগদীশ মুখী, অসমৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা, কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী শ্ৰীযুত সৰ্বানন্দ সোনোৱাল, কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী শ্ৰীযুত ৰামেশ্বৰ তেলী, অসম চৰকাৰৰ কেবিনেট ক্ৰীড়ামন্ত্ৰী শ্ৰীযুত বিমল বড়া, অখিলৰ ভাৰতীয় সীমা জাগৰণ মঞ্চৰ সংযোজক শ্ৰীযুত গোপাল কৃষ্ণ জী, শ্ৰীযুত প্ৰমোদ বড়ো HANS Foundation ৰ সঞ্চালকলৈ আমাৰ সম্পাদনা সমিতিৰ হৈ আমি অশেষ ধন্যবাদ আৰু শলাগ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰৰ প্ৰথম প্ৰয়াস “ক্ৰীড়া মহোৎসৱ, ২০২২” অনুষ্ঠানটি অতি নিপুণতা, কৌশল, বুদ্ধিমত্তা আৰু সহনশীলতাৰে সকলোকে এক গোট কৰি সাফল্যমণ্ডিত কৰাৰ লগতে স্মৰণিকাখনলৈ সকলো প্ৰকাৰৰ সহযোগ তথা পৰামৰ্শ আগবঢ়াই আঁৰত থকা মুখ্য ব্যক্তি, অখিল ভাৰতীয় সীমা জাগৰণ মঞ্চৰ সহ-সংযোজক পি প্ৰদীপনজীক আমি সম্পাদনা সমিতিৰ হৈ অশেষ ধন্যবাদ আৰু শলাগ যাচিলোঁ।

সদৌ শেষত এই “সীমান্ত ক্ৰীড়া’ ২২” স্মৰণিকাখনত আমাৰ অজ্ঞতা আৰু অল্প বুদ্ধিৰ বাবে ৰৈ যোৱা ভুল-ক্ৰটিৰ বাবে নিজগুণে মাৰ্জনা কৰিবলৈ পাঠক সমাজৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনালোঁ।

প্ৰফুল্ল বৰ্মন

সম্পাদক

“সীমান্ত ক্ৰীড়া’ ২২”

সম্পৰ্ক প্ৰমুখ, সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰ

ভ্ৰাম্যভাষ-৯৪৩৫৩০৩১৬৫

সূচীপত্ৰ

• সম্পাদকীয় / ১১

• Seemanta Chetana Mancha Purvottar : At a Glance

➤ Dr. Binita Bhagawati /15

• SPORTS AND OVER VIEW ATMOSPHERE IN ASSAM

➤ Mr. Nibedan Das Patowary/ 18

• GAMES & SPORTS AND THE ARMED FORCES

Abani Pait/24

• VILLAGE SPORTS STAR

➤ KULA PRADIP BHAGAWATI/ 26

• ৰাষ্ট্ৰীয় খেলৰ বিভিন্ন প্ৰেক্ষাপটত জিলিকি উঠা অসম আৰক্ষীৰ জোৰানসকলৰ ইতিবৃত্ত

➤ ভাস্কৰজ্যোতি মহন্ত, আই.পি.এছ. / ২৮

• পুৰাৰ আহাৰ আৰু ব্যায়াম

➤ ডাঃ প্ৰবীৰ কুমাৰ বৰদলৈ / ৩১

• স্বাস্থ্য বক্ষাত ক্ৰীড়াৰ ভূমিকা

➤ ডাঃ কৰবী হাজৰিকা চৌধুৰী/ ৩১৩

• থলুৱা খেল : জাতীয়তাবোধৰ চানেকি

নিকপম বৰুৱা / ৩৪

• অসমৰ ক্ৰীড়া : এক প্ৰাসংগিক চিন্তা

➤ নিপন দাস / ৩৭

• ক্ৰীড়াঃ মানৱ সভ্যতাৰ ঐক্য, শান্তি, প্ৰগতি আৰু ভ্ৰাতৃত্ববোধৰ বাৰ্তাবাহক

➤ অক্ষয় বৰুৱা / ৩৯

• ঐক্য আৰু শান্তি প্ৰতিষ্ঠাৰ এক শক্তিশালী মাধ্যম ক্ৰীড়া

➤ মানস প্ৰতীম বৰুৱা / ৪৩

• শাৰীৰিক-মানসিক সুস্থতা খেলুৱৈৰ প্ৰধান অস্ত্ৰ

➤ নয়ন কুমাৰ শৰ্মা / ৪৪

• মেগনিফিচেণ্ট মেৰী

➤ মনোৰঞ্জন কলিতা / ৪৮

• দেশৰ ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰত অসমৰ অল্লান

➤ জিন্টু বৰঠাকুৰ / ৫০

• ক্ৰীড়া আৰু শিক্ষা

➤ সুমিষ ঘোষ / ৫১

• অসমত ক্ৰীড়া-প্ৰতিভাৰ অভাৱ নাই

➤ দিগন্ত চহৰীয়া / ৫৩

• শিশুৰ ক্ৰীড়া-ভৱিষ্যৎ

➤ বিদ্যুৎ কলিতা / ৫৫

• অলিম্পিকত অসমীয়া

➤ দীপাংকৰ কৌশিক / ৫৭

• ৰাষ্ট্ৰীয় আৰু আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰেক্ষাপটত উজ্জলি উঠা

অসম তথা পূৰ্বাঞ্চলৰ কেইগৰাকীমান খেলুৱৈ

➤ সংগ্ৰাহক : জিন্টু বৰঠাকুৰ আৰু চিৰঞ্জীৱ শৰ্মা / ৫৯

• সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰ, অসম প্ৰদেশৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমান্তবৰ্তী জিলা সমূহৰ ক্ৰীড়া মহোৎসৱৰ চমু আভাস / ৭৪

Seemanta Chetana Mancha Purvottar : At a Glance

Dr. Binita Bhagawati

Border security is the most sensitive issue for every country. In more specific, the people living in international border area, the concentration would be followed to promote the feeling of patriotism and nationalism and to encourage them for participating in nation building process.

Pitamaha Bhishma said in Mahabharata."The border of the country is like the mother's attire. It's protection is the primary duty of every child".

Keeping this values and morale Seemanta Chetana Mancha Purvottar was founded for creating awareness to protect our inter national borders under the agies of "Seema Jagaran Manch" which was formed on the Tithi of Ram Navami, at Jodhpur in 1985. Seemanta Chetana Manch Purvottar had been formed in Dhuburi in 2008 and consequently, Assam State Committee has given the thrust in this line from 2016. The organization is engaged for all round development of economic,cultural,social and educational status of the villagers staying in the international border area.

At present, it is a registered socio-cultural organization promoting the values of patriotism and nationalism with the areas of working in the 9th international border districts of Assam namely Dhuburi, South Salmara Mancachar, Cachar, Karimganj, Udalguri, Tamolpur, Baksa, Chirang and Kokrajhar.

VISION:

- To promote patriotism among the people of our country in general and those living in the international border areas in particular and to organize & integrate the society at border with the mainland for national upliftment and to stand as wakeful sentinel of the international borders of our Motherland Bharat.

- To plan and work for the economical, social, cultural, educational, intellectual and physical development of the people living in the international border areas and to eradicate any social differences by

encouraging the villages through traditional unity, amity and brotherhood.

- To strive for eradication of wrong customs, superstitions and any other social evils present in the society by organizing various meetings, exhibitions, seminars, symposium, trainings, etc. from time to time.

- To arrange educational facilities, establish hostels for students of under privileged and weaker section of the society, set up of library and also facilities for news, media, communication, etc. of nation and abroad as per necessity.

- To bring awareness about all the programs, facilities, grants, schemes, etc. declared by the State and the Central Governments among the people living in the international border areas. To provide training for economic self-reliance and skill development aiming to generate and augment the livelihood of the people living in the international border areas.

- To plead and demand before the Government for construction of barbed wire fencing or any other high-tech wall on the 'O' line along the international borders for the safety and security of our border and nation.

- To involve and integrate army, defense, military, para- military or other security agencies & Government administrations with the society for appropriate border management and national security.

- To help the Government administration at the time of crisis of whatsoever manner in the border areas for the interest and welfare of the masses and to strive for ensuring border security, national security, unity and all-round development so as to transform our motherland Bharat to a "Vishwa Guru" again.

MISSION:

Towards attainment of the organization's 'vision' by promoting patriotism & nationalism among the people of our country in general and the international border

areas in particular through organizing various programs, meetings, seminars, symposiums, exhibitions, activities, sports meet, village-meetings etc. with the aim of "Vyakti Nirman to Rashtra Nirman" and work in an integrated way with the security agencies. Government administrations and the society for border security, national security, self reliance, all round development and unity among the people of our great motherland Bharat.

For that the organization has some yearlong scheduled programs like the celebration of Pratistha Divas, Raksha Bandhan, Shakti Pujan, Desh Bhakti Samabesh and Bharat Mata Pujan and non-scheduled programs like, workshop, seminars, appointed lectures, programs for cultural and national integration.

THE SCHEDULED PROGRAMS

Pratistha Diwas:

Pratistha Diwas is celebrated on the day of "Ram Navami" as on this day in 1985 the seemanta chetana movement made its humble beginning from Jodhpur in Rajasthan to work with the people living in the border areas in ensuring security of our nation and borders.

Raksha Bandhan :

The ancient Indian tradition of Raksha Bandhan was celebrated not only amongst brothers and sisters but also by the citizens of a nation by tying Rakhi to the war going kings and soldiers so that they can success in the victory in war. We at Seemanta Chetana Mancha celebrate this festival by tying "Rakhi" in the hands of the soldiers and officers who are posted on the international border of our country away from their families. The program was organized at different places in the nine international border districts of Assam at Coy HQ, SSB BOPs in Bhutan Borders, BSF BOPs and Coy HQ and Riverien BOPs in Bangladesh Borders.

Shakti Pujan:

Shakti pujan is performed on the day of Vijaya Dashami to celebrate the victory of Good over Evil. Seemanta Chetana Mancha Purvottar celebrate it as one of the five calendar events.

Deshbhakti Samabesh :

Another flagship program of Seemanta Chetana Mancha Purvottar is to organize Deshbhakti Samabesh commemorating the birth anniversary of

a great personality of the State. Last three years the Deshbhakti Samabesh was organized on the birth anniversary of great "Bir lachit Borphukan" which is popularly known as "Lachit Diwas" in Assam on 24th November. Deshbhakti Samabesh is being organized across all border districts of Assam connected with Bangladesh and Bhutan.

Bharat Mata Pujan:

Another scheduled program of Seemanta Chetana Mancha Purvottar is Bharat Mata Pujan on 26th of January every year. We consider our nation as our mother and on this auspicious day we organize public programs which instills patriotism amongst the people living in the International border areas.

Activities (Gati Bidhi) of Seemanta Chetana Mancha Purvottar

Seemanta Chetana Mancha Purvottar organizes and performs certain activities on regular basis, such as:

1. Khelkud (Sports):

For physical, mental and intellectual development of committed youths and to create conducive social environment Seemanta Chetana Mancha Purvottar regularly organizes sports meet at the border districts areas and conduct workshop also.

2. Satsang :

Seemanta Chetana Mancha Purvottar organizes weekly Satsang program in all border sectors in order to bring awareness and to increase organization's feelings and spirit through all religious and social discussions for greater social security and development.

Sewa Karya (Social work):

1) Pre-recruitment training camp:

Pre-recruitment coaching camps are organised for young boys and girls from border areas in the age group of 18-25 years to prepare them for recruitment in security forces. It is a 5 days residential training camp and the physical training is provided by the officials and jowans from Sashtra Seema Bal and Border Security Force The camps are instrumental in preparing the participants attended from the border areas for the recruitments in security forces.

2) Medical Camps :

Medical camps are organised at different places

nearing Bangladesh and Bhutan borders where our members have given services to people who do not have adequate access to medical facilities. Free medicines are also distributed among the people living in such areas.

3) Karjyakarta Prasikhan Varga :

Seemanta Chetana Mancha Purvottar organizes regular training, workshops for our karyakartas. District level 2 days varga are organized in order to train the karyakarta of village, sectors and district level committee.

4) Skill Development Program :

Activities focused for developing self-reliance by providing trainings on various subjects like handicraft, stitching and other activities of skill development etc.

5) Tree Plantation :

Members of the organization conduct tree plantation program during all our major programs.

6) 'Sanskaar Kendra' (Cultural Centre) :

For children who are the future citizen of our country, various discussions related to sanskars have been done in such center.

(7) Free coaching or Educational training :

As there is less educational facilities in border area villages, hence free coaching and educational training have been done for the examinee of HSLC or HS examination.

Other Activities :

a) Awareness and Seminar Programs :

Seemanta Chetana Mancha Purvottar organizes intellectual meet, discussion, seminar, symposium, exhibition, oration, talk, etc. based on the aforesaid main subjects so as to make nation-wide public consensus for the larger interest of our great nation.

In last five years a series of seminars were organized on "Border Security, National Security and Role of Civilians", the issues related to the India's international border with Pakistan, China, Bangladesh, Bhutan, Nepal, Afghanistan and Myanmar at the different educational institutions of Assam with the invited Speakers i.e. in Cotton College State University, Gauhati University, Guwahati Medical College, Arya Vidyapith college, IIT Guwahati, Pragjyotish College Mahapurusha Srimanta Sankardeva Viswavidyalaya, Assam Engineering College and Central University, Tezpur,

Border Visit :

Visit to Border program is being organized on different time. State Committee Members along with district, Nagar and sector committee members visit the border areas and discuss various issues like infiltration, smuggling of currency, cattle, medicines, drugs etc. Continuing to this 49 nos. of youth delegates from Nagaland came to Assam in order to participate in Bharat Darshan Yatra scheduled by Seemanta Chetana Mancha Purvottar, Assam Pradesh.

Organisational Activities:

State Convention of Seemanta Chetana Mancha Purvottar are being held every year at different border districts along with Guwahati Mahanagar.

All India Conference :

All India conference program was held at Guwahati on 7th and 8th October, 2017 and

five ' Seema Chintan Baithak' regarding Bharat Bhutan and Bharat Bangladesh issues had been held at different places of North East viz. at Kokrajhar, Kahikuchi (Guwahati), Kolcutta, Bomdila and at Imphal regarding Bharat -Mynmar issue where fruitful discussions were held for the Karyakarta of Seemanta Chetana Mancha Purvottar. The persons working in security forces i.e. Rtd.DGP, Brigediar, SSB officers also cordially participated on that occasion.

Conclusion:

Sports activities are regarded as one of the strong instrument for physical, mental and intellectual upbringing of the youth. The youth of border district villages may join in security forces after getting proper training for which physical fitness and sporting spirit is very much essential. Simanta Kreedha Mohatsav'22 is expected to be a proper platform for them and will help in international brotherhood. We, the Karyakarta of Seemanta Chetana Mancha: Purvottar are committed to work on securing our nations border with active participation. All our programs and activities are directed at creating an atmosphere of patriotism and nationalism amongst the border population. All members of Seemanta Chetana Mancha Purvottar are endeavouring for better future.

000

Writer : President
Seemanta Chetana Mancha Purvottar
Assam Pradesh

SPORTS AND OVER VIEW ATMOSPHERE IN ASSAM

Mr. Nibedan Das Patowary, ACS

The Government of Assam in Sports & Youth Welfare Department commits itself in providing and facilitating sports facilities to the citizens of the state of Assam. In recent past, the Department has implemented various schemes and policies adopted by the Government of Assam with a view to improving the performances in sports as well as in providing state-of-the-art sports facilities across the state. Undeniably it is to be noted that, the Government of Assam has realised the importance of the role of sports and its impact on building a healthy and fit society within the state. Considering such facts to the extent, it is to be regarded that those games and sports are to be made an integral part of the mainstream education system to streamline in the field of sporting career. Hence, to promote, develop and popularise the sports among the people of Assam, the following are the schemes, projects, initiatives and steps initiated by the Sports & Youth Welfare Department, Government of Assam in recent past:

A. COMPLETED PROJECTS AND PROGRAMMES

Cash award of Rs. 7.00 lakh provided to Smti. Lovelina Borgohain and Rs. 3.00 lakh to Shri Shiva Thapa: The Cash award of Rs. 7.00 lakh to Smti. Lovelina Borgohain and Rs. 3.00 lakh to Shri Shiva Thapa has already been disbursed by taking temporary loan from Sports Authority of Assam.

Enhancement of Regular Sports Pension: (Cabinet Decision and HCMs Announcement)

Regular Sports Pension was instituted during year 1983, with an objective to provide

due recognition to prominent sports persons @ Rs. 8,000.00 per month is provided to the sports pensioners. Each year 40 prominent Sports Persons are selected for Sports Pension by the State Selection Committee. The amount of Sports Pension is being enhanced to Rs. 10,000.00 per month from this current financial year. Till date 318 Sports Persons have been awarded with Regular Sports Pension by this Department.

Sports Pension and Financial Award to Medal Winners (Cabinet Decision and CMs Review Meeting):

The Department will provide Sports Pension to the Medal Winners of National Games, Commonwealth Games, Asian Games and Olympic Games @ Rs. 10,000.00 per month to each of the Medal Winners irrespective of their age from the current financial year. Under this scheme, the Medal Winners of Olympics, Asian Games, Commonwealth Games, and National Games are being awarded as follows:

➤ Those Medal Winners, who are not in service, are being awarded Regular Sports Pension amounting to Rs. 10,000/- each per month.

➤ Those Medal Winners, who are in service, are being awarded one-time financial award amounting to Rs. 50,000/-.

Finalization of the Statute of the Sri Sri Anirudhadeva Sports University (Cabinet Decision):

Sports & Youth Welfare Department, with the assent of His Excellency Governor of Assam & the Chancellor of Sri Sri Anirudhadeva Sports University, has notified the First statute of the University vide notification No: SYW.73/2021/267 Dtd. 07-10-2021.

Appointment of Khel Ratna Lovlina Borgohain, Jamuna Boro and Sanjay Boro(Cabinet Decision):

Khel RatnaLovlinaBorgohain has been appointed as Deputy Superintendent of Police, Assam Police. Further, Smti Jamuna Boro, Boxer, and Sanjay Boro, Archer, had been appointed as Excise Inspectors, Govt of Assam.

Cash award of Rs. 1.00 crore to Khel RatnaLovlinaBorgohain(Cabinet Decision):

A Cheque for an amount of Rs. 1.00 crore was ceremonially presented to Khel RatnaLovlinaBorgohain, Olympics Bronze Medalist, as one time Grant in a ceremonial programme held on 12th August, 2021 at SrimantaSankardevKalakhetra.

Providing Financial Assistance to Khel RatnaLovlinaBorgohain@ Rs. 1.00 lakh per month till next Olympics (Cabinet Decision/ HCM's Announcement):

A proposal for providing financial assistance @ Rs. 1.00 lakh per month till next Olympics for the purpose of training and preparation by Miss LovlinaBorgohain has already been initiated.

Providing Financial Assistance @ Rs. 10.00 lakh to all 5 Coaches of Khel RatnaLovlinaBorgohain(Cabinet Decision):

A Cheque for an amount of Rs. 10.00 lakh each was handed over to the all 5 coaches of Khel RatnaLovlinaBorgohain, Olympics Bronze Medallist.

Conduct of State Civilian Awards (Date of Cabinet Meeting 12-1-2022)

The Cabinet had directed that the programme be conducted in a dignified manner with invitations to prominent personalities who excelled in different fields should be invited to the program.

In view of the above, the Sports & Youth Welfare Department had invited all the prominent personalities in the field of Sports to the State Civilian Awards function held on 24/1/22. The program was conducted successfully by the Govt. of Assam.

Khel RatnaLovlinaBorgohain in Sports and Shri KhorsingTerang in Sports & Mountaineering have been awarded with Assam Saurav, and Assam Gaurav Award respectively.

MAJOR ONGOING SCHEMES Multi-Disciplinary Sports Complex at Khanikar in Dibrugarh District:

The Sports & Youth Welfare Department, Government of Assam, has set up a Multi Disciplinary Sports Complex at Khanikar in Dibrugarh District at a cost of Rs. 13982.23 lakh. The major components of the project are; Main Stadium with Football & Athletics Track, Indoor Stadium, Swimming Pool Block, Staff Quarter, Hostels, Practice Ground, Outdoor Playfields (2 Lawn Tennis Court, 1 Basketball Court and 2 Volleyball Courts). Till date 54.59% of Physical Progress has been achieved and financial progress against the scheme is 42.33%.

FOC for Rs. 719.09 lakh has been moved to clear the remaining State Share, and 10th RA Bill amounting to Rs. 595.35603 lakh will be released on receipt of sanction for 2nd Installment of Central Share from the MDoNER. UC for 1st installment of Rs. 4873.46 lakh and State Share of Rs. 1045.03 lakh has been submitted

Amount Released till date: Rs. 5918.49 lakh

Construction of Sports Complex with Football Stadium, Indoor Stadium, Lawn Tennis Court at Lakhsminath Playground, Sualkuchi, Kamrup: (FOC Exempted Scheme)

The Sports & Youth Welfare Department, Government of Assam, has set up a Multi Disciplinary Sports Complex at Sualkuchi, Kamrup district at a cost of Rs. 2695.68549 lakhs. The major components of the project include: Indoor Stadium (2 Badminton Courts & 4 Table Tennis Board), Football Ground (FIFA Standard), 2 Lawn Tennis Courts.The construction works is going on and 97% physical progress is achieved till date with a financial progress of 91.91%.

Amount Released till date: Rs. 2457.27489 lakh

Construction of Sports Complex with Athletic Stadium, Cricket Stadium, Swimming Pool, Indoor Stadium, Tennis and Volley Ball Court at Saboti, North Lakhimpur: (FOC Exempted Scheme)

The Sports & Youth Welfare Department, Government of Assam, has set up a Multi Disciplinary Sports Complex at Sualkuchi, Kamrup district at a cost of Rs. 4917.07758 lakhs. The major components of the project include: Athletic Stadium, Cricket Stadium, Swimming Pool, Indoor Stadium, Tennis and Volley Ball Court. The construction works is going on and 40% physical progress is achieved till date with a financial progress of 35%.

Amount Released till date: Rs. 1623.52955 lakh

Construction of State of Art Sports School in the name of Arjun Bhogeswar Baruah:

The Government in Sports and Youth Welfare Department has started the construction work of state-of-the-art State Sports School by the name of Arjun Bhogeswar Baruah at Sarusajai Sports Complex, Guwahati. This school will be an excellent platform to young promising talents towards pursuing sporting as well as academic career. Bhogeswar Baruah State Sports School will be started in six Olympic sports disciplines namely- Athletics, Football, Boxing, Archery, Taekwondo and Weightlifting. The construction works is going in progress and 20% physical progress is achieved till date along with financial progress of 18.19%.

Amount Released till date: Rs. 583.69934 lakh

Installation of Flood Lights in 7 (Seven) stadia of the State:

As per budget announcement 2018-19, the Department of Sports & Youth Welfare, Assam is implementing the scheme of installation of Flood Lights in 7 (Seven) stadia of the state viz. Kamrup (M), Dibrugarh, Tinsukia, Jorhat, Mangaldai, Sonitpur and Karimganj. The total cost of the Project is Rs. 3344.47595 lakh. The execution of the work has been done by the Assam Public Works (Building) Department, Assam, and work order has been issued on 24-02-2021. The work is going in progress and the project is expected to be completed within March, 2022.

The construction works is going in progress and 36% physical progress is achieved till date along with financial progress of 12%.

Bill received till date: Rs. 2165.1195 lakh

Amount Released till date: Rs. 400.00 lakh

Balance bill: Rs.1765.1195 lakh

Playfield Development Scheme under CMSGUY:

Under “Playfield Development Scheme of CMSGUY”, Assam Youth Development Mission Society has selected 500 playfields in the entire State for the purposes of regular sporting activities, holding of different local level Sports Tournaments, sporting talent hunt programmes etc. Moreover, in a few instances, the playfields have been utilized to hold rallies as regards recruitment of the unemployed youths to Assam Government services. Total cost of the Scheme is Rs 100.00 crores, and an amount of Rs 20.00 lakhs has been earmarked against each of 500 playfields.

The fund is being released to each beneficiary in 3 instalments— Rs 8.00 lakhs as 1st instalment, Rs 8.00 lakhs as 2nd instalment, and Rs 3.00 lakhs as 3rd instalment. Sports goods, such as, football, football goal net, volleyball, volleyball net, etc for an amount of Rs 1.00 lakh per beneficiary are also being distributed amongst the beneficiaries through District Sports Officers.

Total fund received from MMS-CMSGUY : Rs. 100.00 crores

Fund released to the Beneficiaries till date

:Rs. 80.8742120 crores

Fund to be released to the Beneficiaries : Rs. 19.1257880 crores

Proposal for Construction of District Stadiums in 10 Districts and 40 Mini Stadiums in Constituencies under NIDA:

Government of Assam has already initiated the process for construction of 40 Mini Stadia in 40 Legislative Assembly Constituencies @ Rs. 12.00 crores each under NIDA (NABARD Infrastructure Development Assistance) and similarly, it

has also been decided to construct 10 nos. of District Stadia in 10 Districts of the state @ Rs. 50.00 crores each with an aim to provide proper sporting facilities for coaching, regular practice and sports competitions at grassroot level. The final lists of Stadiums have been approved by the Hon'ble Chief Minister, Assam. The Assam Public Works (Bldg) Department has been requested to prepare the Plan & Estimates / DPRs for the proposed stadiums.

Construction of Lovlina Boxing Academy cum Sports Complex at Sarupathar, District Golaghat (HCMs Public Announcement):

As per announcement of Hon'ble Chief Minister on the day of felicitation of Arjun LovlinaBorgohain for winning Bronze Medal in Tokyo Olympics, 2020 at SrimamtaShankardeva International Auditorium, the scheme for Construction of Lovlina Boxing Academy cum Sports Complex at Sarupathar, Golaghat is proposed for implementation under NIDA (NABARD Infrastructure Development Assistance), as District Stadium at a cost of Rs. 1200.00 lakhs.

100 Open Air Gym across the state (Budget Announcement of 2021-22):

This scheme is adopted to facilitate and strengthen the sports training facility, as well as to support the enthusiast sports person in maintaining one's health and fitness. Initially, the Department has taken up to set 100 Open-Air Gyms across the state. A token amount of Rs. 5.00 lakh has been proposed in the year 2022-23 for implementation of the scheme.

Scheme of One swimming pool, one mini gym in all district and sub divisional headquarters: (Budget Announcement of 2021-22):

The scheme is proposed with an aim to provide state-of-the-art swimming facilities to all the potential swimmers of the state for quality development of the swimmers. The Chief Engineer, PWD, Chandmari, Guwahati-03, has been requested to prepare the Plan

and Estimate for the construction of Olympic Size Swimming Pool along with Mini Gym. (Size of the Swimming Pool: 50m/25m.) A token amount of Rs. 5.00 lakh has been proposed in the year 2022-23 for implementation of the scheme.

Mission Grass root Olympic in GP, Block and District level:

In order to boost sporting activities in the Grassroot levels, also to select the budding sports talents for higher coaching to prepare themselves to participate in various National & International level Competitions. For holding of this mega event, the department has budgeted Rs. 318.71 lakh during 2022-23.

Residential Coaching Camp for Front Ranking Players at District & State Level and Exposure visit to selected players to NSNIS Patiala and Gwalior:

The department had organized Residential Coaching Camp for Front Ranking Players to nurture the talented players of the State, who can represent the State in various National and International events in upcoming years in various prioritized disciplines such as Athletics, Archery, Badminton, Boxing, Football, Taekwondo, Weightlifting, and Volleyball in every year. It is a matter of great pleasure that, Hima Das, International Athlete who had come out of similar residential coaching camp organised by the Department during 2016-17, who has become the pride of not only of this state but also for the entire country. For conducting the programme in the year, 2022-23, and for providing an Exposure visit to NSNIS Patiala and Gwalior to the selected players an amount of Rs. 1500.00 lakh has been proposed in the budget.

Recruitment of Sub-Divisional Sports Officers, Physical Instructors, and Coaches:

The Sports & Youth Welfare Department has initiated the process of recruiting 04 Sub-Divisional Sports Officers, 119 Physical Instructors, and 54 Coaches.

A FEW PHOTOGRAPHS OF AWARDS, VARIOUS SCHEMES AND INITIATIVES EXECUTED BY SPORTS & YOUTH WELFARE DEPARTMENT, GOVERNMENT OF ASSAM:

Fig-1: Presentation of Appointment Letter to Mis LovlinaBorgohain (Boxer)

Fig-2:Presentation of Appointment Letter to Mr. Sanjay Boro (Archer)

Fig-3:Presentation of Appointment Letter to Miss Jamuna Boro (Boxer)

Fig-4:Gupteswar Stadium, Sonitpur

Fig-5: District Sports Association omlpx, Golaghat.

Fig-6:Multipurpose Indoor sports Hall Dibrugarh

Fig-7:District Sports Complex, Mushalpur, Baksa

Fig-8:N.L.Daulagupu Sports Complex, Dima Hasao, under Dima Hasao Sports Association

NEW INITIATIVES FOR THE YEAR, 2022-23 :

District Level Small Khelo India Centers:

Sports Authority of India, New Delhi has approved the 33 centers in 27 districts @ 02 Sports disciplines in 06 districts and @ 01 sports discipline in 21 districts across the state for opening of District Level Small Khelo India Centers. These District Level Small Khelo India Centers are for Government organizations.

Khelo India State Centre of Excellence:

The Ministry of Youth Affairs & Sports, Govt. of India, had approved the proposal for establishment of Khelo India State Centre of Excellence (KISCE). The Department of Sports & Youth Welfare, Govt. of Assam, has already received an amount of Rs 122.674 lakh out of the total sanctioned fund Rs 216.28 lakh. The MoU has been executed between Sports & Youth Welfare Department, Government of Assam and Sports Authority of India. An amount of Rs. 200.00 lakh is proposed in the budget for logistical support to the trainees under Khelo India Programme.

Establishment of Assam Youth Commission (Date of Cabinet Meeting 12-1-2022)

The Cabinet approved for creation of Assam State Youth Commission which would be enacted through legislation. The Cabinet fixed the salary of the Members.

The Department has prepared a draft bill for the constitution of Assam State Youth Commission and views of referral

Departments are being obtained on the draft Bill, and as per the decision of State Cabinet held on 12-01-2022, the amount is proposed for construction of a new office building for newly created Assam Youth Commission. Further, Rs. 137.28 lakh, Rs 247.00 lakh and Rs 1000.00 lakh has been proposed for grant in aid to Assam Youth Commission for the year 2022-23 for Salary, Non-Salary expenditure and conduct of various training cum coaching to the youths of Assam respectively.

MP level Sports Competition:

As per the direction of meeting held on 16-12-2021 under the chairmanship of Hon'ble Chief Minister Assam, the proposed amount an amount of Rs 700.00 lakh has been budgeted for holding of MP Area Sports Competition during 2022-23.

Youth Exchange Programme:

As per the decision taken in the meeting under the chairmanship of Hon'ble Chief Minister Assam with Sr. Most Secretaries regarding takeaways from the Chief Minister Conclave, The amount of an amount of Rs. 50.00 lakh has been proposed during 2022-23 for Youth Exchange Programme during the year 2022-23

Historically, the State of Assam is known for practicing various sporting activities and subsequently, emerged as feeder state in the field of sporting world. As a result, the state of Assam has produced various prominent sports personalities who have spot and excelled their career in national and international level sports competitions. It is to be mentioned that the advent of remarkable boxer and an Olympian Miss Lovlina Borgohain has lifted the state of Assam in the realm of sporting world. Recently, another boxer of Assam Mrs. Ankushita Boro has been selected under Indian national boxing team for participation in IBA regulated international boxing competitions. Hence, the emergence of talents in sports among the people of Assam are to be groomed, nurtured and developed at the optimum level.

Writer : Director
Sports & Youth Welfare, Assam

GAMES & SPORTS AND THE ARMED FORCES

Abani Pait

Games and sports play an important role in the Armed Forces. It is a fact that soldiers must be physically fit. To maintain physical fitness there are regular physical training in the daily routine of a soldier. In addition to physical health a soldier needs to have a healthy mind. As the Roman proverb goes 'Mens sana in corpora sano' meaning 'A healthy mind in a healthy body'. Therefore Armed Forces lay equal importance for mental health of a soldier. Besides Mental and physical health a soldier needs to acquire certain qualities such as team spirit, positive attitude, courage, fighting spirit, high morale, loyalty, leadership and integrity. All these can be achieved through games and sports.

During my 35 years in the Army I have adequately experienced the importance of games and sports in military life. In civil life also it is very much essential. In a group of people, a sports person will always stand out for his leadership qualities, amiable disposition, positive attitude and compassion. Therefore, the developed countries lay importance in games and sports and physical fitness for their citizen which help in building good citizen. Children at young age, who are involved in physical activities such as games and sports besides their studies generally seen that they remain away from bad habits or undesirable activities.

India is comparatively a big country but we are far behind many small countries in games and sports. We could not give adequate attention to games and sports for various reasons in the past but the present Govt has realized the importance and taking positive steps. In order to attract the young generation to Sports and Games there should be adequate infrastructure, opportunities and incentives. It is sad that a country with 1.3 billion populations has to remain satisfied with only one gold and a few other medals in an Olympic event. There is no dearth of talent in the country but due to lack of infrastructure and motivation the country is

deprived of deserving laurels. It is heartening to learn that a Sports University is coming up at Chabua, Assam which will be a boon not only to the young generation of Assam but also of the entire North East. We hope that the university will produce many Lovlinas, the pride of Assam, in years to come.

As mentioned earlier Armed Forces give due importance to Games and Sport and it is being managed in an organized manner. The apex body that manages sports in the Armed Forces is Services Sports Control Board (SSCB) run by the Indian Armed Forces which was formed in 1919. The outstanding players/teams of Indian Armed Forces are fielded and represented as the Services team in the National Games of India. Contribution of Indian Armed Forces to Indian Games and Sports is tremendous. In fact whatever India has achieved so far at International sports arena, maximum contribution is from the players of Indian Armed Forces. In order to select services teams competitions are held at various levels such as unit, brigade, division, command and so on. Units and the formations take these competitions very seriously and accordingly they spare enough time and energy to train their men. In fact in peace time the standard of physical fitness of the units are judged by their performance in such competitions. Troops from the North such as Sikh Regiments, Rajputana Rifles and Jat Regiments are good in athletics, basketball, volleyball etc whereas Gorkha Regiments and Assam Regiments are good in football and boxing.

Let me digress a bit from the topic. Officers during our training period, we come to know the characteristics of various troops and volunteer to join a particular regiment accordingly. I, for example, was very fond of football. In fact football was my passion. So I volunteered to join Gorkha Rifles. I used to play fairly well. In 1960 when I joined Cotton College, I played for the college team. Having seen my skill at the game I was picked up by City Club of Guwahati and I played

for the team in A Division league in Guwahati. I was only 15 plus then. Next year I was to join Guwahati Town Club. I had the opportunity to play a few exhibition matches for Guwahati Town Club at Tihu, Pathsala etc. Guwahati Town Club was A Division Champion those days and I was thrilled to get opportunity to play along with star players of that era Prafulla Hazarika, Amanullah, Sujit Gohain, Indrajit Namchum, Abdul Jalil and so on. All of them represented Assam in various National level Tournaments. I also attended the coaching camp of the Guwahati University Football team at the newly constructed Nehru Stadium. Late Nurul Amin was our coach. He was the Manager of Indian Football Team which won gold in the Asian Games in Jakarta in 1962). However I could not join Guwahati Town Club in 1962 as I had to shift to Sibsagar for my further studies as my parents were unhappy with my playing football and unwilling to study medical or engineering. In 1965, after my graduation I got inter district transfer to join Guwahati Town Club but the same year I was selected to join Army and I left Assam for Army training. After completion of my training I joined 3/9 Gorkha Rifles where I had ample opportunities to play football for two years in 1966 and 1967. I played at various levels up to Services but in 1968 I was transferred to a division Headquarters on Staff duties. I was to remain busy digging files as staff officer and there was no opportunity to play. So I thought I better concentrate on my profession rather than football if I had to achieve something in life. That was the end of my football career.

Contribution of Indian Armed Forces to the country's games and sports is noteworthy. Armed Forces have developed facilities for athletics, football, basket ball, volley ball, swimming, riding, golf, tennis, squash, badminton and so on in all its cantonments. These facilities are available only for the Armed Forces personnel. A large number of sportsmen from Armed Forces have represented the country in various fields. Among the players of armed forces, first name that comes to my mind is Major Dhyand Chand who won three Olympic gold medals in field hockey in 1928, 1932 and 1936, Next man who brought laurels to the country is Milkha Singh, the flying Sikh who was enrolled in

the Army as a cook. But his passion for running and training in the Army made him a legend. In 2004 at Athens Olympic Col Rajyavardhan Rathore won silver medal in shooting, the only medal for India in that year. Recently Niraj Chopra who is the reigning Olympic Champion in Javelin throw is from Army. He was recruited in the Army in sports quota and Army provided him all facilities and training which enabled him to bring glory to the country by winning the only Gold for India at the Japan Olympic. Winning of Neeraj Chopra is a significant event. It has brought the era of self belief among the new generation of India. Now they think that they can also win.

Unfortunately barring a few like Neeraj Chopra, most of the talents that are discovered in Armed Forces are at a late stage. In the Armed Forces, the minimum recruitment age is seventeen. By the time their talents are discovered they probably cross twenty. It is a bit late. That is why many of our athletes from the Armed Forces in spite of having potential they cannot reach the pinnacle and cannot go beyond certain level. Take for example our own Bhogeswar Borua who won Gold Medal at Asian Games in 1966. His talent was discovered only after he joined the Army. If his talent could have been discovered at his early age probably he could have brought Olympic Gold for the country. But those days opportunities were a few. It was sheer luck that he joined Army and made history. Otherwise he would also have dwindled into oblivion like many talents in the country.

In order to be competitive at Olympic or world Championship level, talents must be tapped at an early age. Then give them ample opportunities to develop it to its fullest potential. This can only be possible if the government is proactive. Creation of infrastructure, hunting of talents at early age, providing required facilities and above all incentives to adopt games and sports as career, all these can be made possible only by the government. We are happy, of late, India is doing a lot in this direction and I am sanguine that one day India will be known as a great sporting nation.

Writer : Retired Brigadier

VILLAGE SPORTS STAR

KULA PRADIP BHAGAWATI

“Assam is emerging as a promising sports hub of the nation. Sportspersons from Assam have put up the name of the state and the nation on the world map in a glorious way by winning accolades in several prestigious sports events, such as Olympic Games, World Championships, Asian Games, National Games, etc. What is worth-mentioning is the fact that most of the celebrated sportspersons of the state belong to the rural region. Due to the present government’s deep emphasis on sports sector, Guwahati has come to be known as the sports city of India. Rural Assam has played an instrumental role in bringing in sports fame to the state. These areas host huge ground to recognise and bring up hidden sports talent of the state.” Before the introduction of modern games and sports in Assam, various traditional games were played in different communities in the rural areas as leisure time recreation, particularly after the end of the harvesting season. These games have distinctive names and style of playing. Assam might be having more than fifty indigenous games. Among them the most popular are DHOP KHEL, PENG KHEL, KORI KHEL, HUDU GUDU, TANG-GUTI KHEL, MOH JUJ (BUFFALO-FIGHT), KONI JUJ (EGG-FIGHT), BULBULI JUJ (NIGHTINGALE FIGHT), NAO-KHEL (BOAT RACING), GHILA KHEL, MALLA JUDDHA (WRESTLING), RASHI TANA (TUG-OF-WAR) , TEL KHUTA (CLIMBING AN OILY POLE), TANGON TONA, KOLOH LOI DOUR, TEKELI BHONGA & DIGHAL-THENGIA DOUR (RUNNING ON STILTS), to name a few. “Most of the countries in the world do have their own games that they have played for many centuries and in the long run, some of the games have become very popular and also considered for inclusion in the major international sporting events. For instance judo, hockey and tae-kwon-do were the indigenous games of Japan, India

and Korea respectively, which have now become major sports disciplines in Olympics. Of late, the government of India has also taken various projects and schemes to popularize indigenous games of the country. The only indigenous game of India which is played throughout the country is Kabaddi. The game of Kabaddi has also been included in Asian Games, where India has won consecutive gold medals. “Like any other state of India, Assam too has its share of traditional games and sports, which are bound securely to the heritage and culture of the land. As far back as in 1746 A.D, the Ahom Dynasty which ruled Assam for about 600 years, had built the Rong Ghar, meaning “Amusement House”, which is considered the oldest amphitheatre in Asia. This was the royal sports-pavilion from which the Ahom kings and nobles witnessed games like buffalo fights and other traditional sports at the Rupahi Pathar, which is the field surrounding the Rong Ghar, specially during the Rongali Bihu festival, in the Ahom capital, Rangpur. Traditional Games and Sports are an Identity Landmark and Milestone in the evolution of the Culture, Heritage and Tradition of the ancient land of Pragjyotishpur, now Assam. “The major constraint in taking modern sports activity to the grassroots level is the very limited availability of basic sports infrastructure/facilities in the country. Further, the existing base too is highly skewed, as it is largely concentrated in urban areas, which account for not more than 25 per cent of the population. The remaining 75 per cent of the population, which largely lives in rural areas, is deprived of even rudimentary sporting facilities. The rural-urban gap and also that within the urban areas, especially the poorer areas, is getting even wider with large-scale augmentation of sports infrastructure in a few selected cities in connection with hosting of major national and international sporting events. Similarly, private sector participation in promoting sport activity is also extremely

limited. As per estimates of the University Grants Commission, not more than 30 million students have sports and games facilities in schools, colleges and universities. Perhaps another 20 million youth are afforded such opportunities through youth clubs, sports clubs, etc. This only shows that sports is yet to become part of the formal education system, which still remains largely academic-centric. About 700 million youth (including children below the age of 13 years) have little or marginal access to sporting facilities. Of these, about 500 million represent rural youth (including children below the age of 13 years), who are relatively even more deprived than their urban counterparts. universalisation of sports cannot be achieved without adequate thrust on development of sports in rural areas. "This has been strongly advocated by the Standing Committee on Human Resource Development in their Thirty Fourth Report, which, inter alia, states that "the government should plan the development of sports in a phased manner so that necessary infrastructure is built up over a period of time". This aspect has also been highlighted by the Working Group on Youth Affairs and Sports for the formulation of the Tenth Five Year Plan, which, while referring to thrust areas for the Plan, observed that, "there is an immediate need to create a network of basic sports infrastructure throughout the country" and ensure proper access to it "to enable more people to participate in sports, thereby broadening our base for scouting of talent". The Twenty-Point Programme also speaks of Yuva Vikas or Youth Development by providing universal access to sports in rural and urban areas. The draft Comprehensive National Sports Policy, 2008 prepared by this Ministry proposes the implementation of a nation-wide rural sports infrastructure scheme christened the Panchayat Yuva Krida Aur Khel Abhiyan. now Khelo India. "The popularization of western sports in eastern countries and the third world countries has been largely due to the invasion of these countries by television channels of the West. Stadiums have turned into "Television Studios". The setup of any modern stadium must include adequate and convenient spaces for television cameras and production facilities for its crews. Again the presence of television cameras in the stadiums further dictate the decorations and embellishments that must be present in any modern stadium, to satisfy the needs of a colorful

television coverage and the accompanying spectacle. Business did not stay far, and advertisement hoardings began to make their presence felt in a big way inside the stadium to get due focus of the television cameras. "A sport's popularity no longer depended on that sport's inherent spectacle but rather by its spectacular coverage by the television cameras. Thus began a new era in sports, wherein national and international sporting events had to adapt and time themselves according to the dictates of the television channels covering them, so as to avoid major sporting events overlapping with each other and each of them getting distinct and adequate live coverage on television. Television on its part began to manipulate the coverage to make it all the more spectacular, to get the 'maximum eyeballs', as 'big money' began to get involved in popular sporting events, with the corporate world not losing the chance to make the best of every single minute in those events, to further their business interests. In such a scheme of things in the sporting arena today, traditional games and sports, stood very little chance of survival, as they were still very rudimentary and were bereft of all the glitter, glory, dazzle and razzmatazz of the popular sports of today. But the fact remains that all the popular modern sports of today had been traditional games and sports of some countries at some time, long back in the history of human civilization and strategic promotion of them led to those getting global acceptance today. Thus with due promotion, many more of the existing traditional games and sports can well hope to have a global presence, in the years to come. But if those traditional games and sports that still survive in whatever miniscule presence they may have are not cared for, protected and promoted, they will be totally wiped off from the face of the earth. It is with that approach that the current study was undertaken. In the light of the above, this micro study attempted to find out the role, media was playing in promoting indigenous sports, which still today are quite popular in the rural areas in contrast to urban areas and do not need any of the sophisticated infrastructure of modern games. They are very much rooted into the lifestyle of the indigenous people and have an identity tag for the people of the land.

Writer: THE YOUNGEST SPORTS JOURNALIST OF INDIA WHO COVERED THE THREE BIG SPORTS EVENT LIKE OLYMPIC, FIFA WORLD CUP AND CRICKET WORLD CUP.

ৰাষ্ট্ৰীয় খেলৰ বিভিন্ন প্ৰেক্ষাপটত জিলিকি উঠা অসম আৰক্ষীৰ জোৱানসকলৰ ইতিবৃত্ত

ভাস্কৰজ্যোতি মহন্ত, আই.পি.এছ.

সত্তৰৰ দশকৰ সোঁৱৰণি। অসম আৰক্ষীৰ ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰৰ গৌৰৱোজ্জ্বল ইতিহাসৰ আৰম্ভণি। অসম পুলিচ ফুটবল ক্লাব। চন্দ্ৰমোহন গঞ্জু, বিজয় নাথ, সুবীৰ চৌধুৰী, সলিল মাৰাক আৰু কলিমুদ্দিন। এক্ৰেটিক গ'লকীপাৰ। সত্তৰৰ দশকত আহিল সোণালী বুটৰ খেলুৱৈ গিলবাৰ্টচন চাংমা। বৰদলৈ ট্ৰফীৰ চূড়ান্ত খেলত উপনীত হৈছিল কলিকতাৰ মহমেদান স্প'ৰ্টিঙৰ সৈতে পঞ্চাশ হাজাৰৰো অধিক দৰ্শকৰ হৰ্ষোধ্বনিৰ মাজত নেহৰু ষ্টেডিয়ামত গিলবাৰ্টচন চাংমাৰ বাঁওভৰিৰ যাদুকৰী, তীৱ্ৰগতিৰ ষ্টৰ গ'লটোৰ পাছত এপলকৰ বাবে স্তম্ভিত হৈ পৰিছিল দৰ্শক। তাৰ পাছত আৰম্ভ হৈছিল উল্লাসৰ চিঞৰ। অনুৰণন বিয়পি পৰিছিল অসম পুলিচ জিন্দাবাদ। এয়া আছিল অসম আৰক্ষীৰ ক্ৰীড়াংগনৰ প্ৰোজ্জ্বল প্ৰাৰম্ভ। সেই সোণালী দিনৰ পৰা অলিম্পিকত ব্ৰঞ্জ মেডেলপ্ৰাপ্ত লাভলীনা বৰগোহাঁই আৰু স্পিৰ্টাৰ হিমা দাসৰ অসম আৰক্ষীৰ উপ-আৰক্ষী অধীক্ষক পৰ্যায়ত যোগদানৰ মুহূৰ্তলৈকে এক দীঘলীয়া পৰিক্ৰমা।

অসম আৰক্ষীত ফুটবলৰ ইতিহাস অৱশ্যে বহু প্ৰাচীন। ১৮৯১ চনতে তেতিয়াৰ অসমৰ ৰাজধানী শ্বিলঙত ফুটবল খেলা হৈছিল বুলি বিভিন্ন তথ্যৰ পৰা জনা যায়। তাৰ পাছত শিলচৰ আৰু ডিব্ৰুগড় পুলিচ বিজাৰ্তত ১৯০০ আৰু ১৯১৮ চনত খেলা হৈছিল। স্বাধীনতাৰ পাছৰছোৱাত ১৯৬১ চনত যোৰহাট পুলিচ টীম গঠন কৰা হয় আৰু তেনেই চালুকীয়া অৱস্থাতেই টীমটোৱে কলিকতাত হোৱা 'অল ইণ্ডিয়া পুলিচ মীট'ত অংশগ্ৰহণ কৰে। টীমটোৰ নেতৃত্ব লৈছিল স্বৰ্গীয় আটাউৰ ৰহমান ডাঙৰীয়াই। ১৯৫৪ চনত ডিব্ৰুগড় ৰে'লৱে দলক স্বাধীনতা দিৱস কাপ ফুটবল প্ৰতিযোগিতাত পৰাজিত কৰি বিজয়ীৰ সন্মান লাভ কৰে দলটোৱে। ভুবন গগৈ, সত্যভূষণ সৰকাৰ, দিনেশ চাংমা, জন লোথা, কেমন মেছ, লীলা বৰদলৈ, কমলচিং থাপা আদিৰ দৰে

বাঘা বাঘা খেলুৱৈ আছিল দলটোত। ১৯৫৮ চনত এই দলটোৱেই 'এ টি পি এ শ্বীল্ড' দখল কৰে। পাছৰ বছৰত দেৰগাঁও পুলিচ ফুটবল টীম গঠন হয়। ১৯৬০ চনত দেৰগাঁও পুলিচ টীমে তিনিটাকৈ শ্বীল্ড দখল কৰে। আমানুল্লা, উমেশ কৰ, ভুৱন গগৈ, মেস্তুৱেল ৰয় ৰমনং, আনন্ট উইলিয়াম জাৰুৱা, পুণেশ্বৰ কছাৰী আদিয়ে অসম টীমৰ হৈ সন্তোষ ট্ৰফীতো অংশগ্ৰহণ কৰে। ১৯৬১ চনত 'ডুগৰ শ্বীল্ড ইণ্ডিপেণ্ডেণ্ট ডে' কাপ আৰু 'এ টি পি এ শ্বীল্ড' দখল কৰে দলটোৱে। বৰদলৈ ট্ৰফীত ভুৱন গগৈয়ে লাভ কৰে বিখ্যাত 'এইছ পি চন্দ' পুৰস্কাৰ। সেই বছৰতেই ফুটবলাৰ ৰিয়াজ আলী নিৰ্বাচিত হয় নেচনেল টীমলৈ। ১৯৬২ চনত দলটোৱে পুনৰ দখল কৰে 'এ টি পি এ শ্বীল্ড'। ১৯৬১-৬২ সময়তে দলটোৰ নাম সলনি হৈ আচাম পুলিচ ফুটবল টীম হয়। ১৯৬৭ৰ পৰা ১৯৭১ৰ ভিতৰত এই দলটোৱে ক্ৰমান্বয়ে এ টি পি এ, ইণ্ডিপেণ্ডেণ্ট ডে কাপ, বৰদলৈ ট্ৰফী, নিজাম গ'ল্ড কাপ ৰ'ভাৰছ কাপ, ডুৰাণ্ড কাপ আৰু শ্ৰীকৃষ্ণ কাপ জয় কৰে। সেই ধাৰা অব্যাহত ৰাখিয়েই ১৯৯৫ চনত বৰদলৈ ট্ৰফী আৰু ১৯৯৭ত উইলিয়ামচন মেগৰ কাপ দখল কৰে শক্তিশালী মিজোৰাম টীমক হৰুৱাই। ২০১১ত অসম আৰক্ষীয়ে উদ্বোধন কৰে ৬০তম বি এন মাল্লিক অল ইণ্ডিয়া ফুটবল গেইম। দেৰগাঁৱত ২০ৰ পৰা ৩০ নৱেম্বৰলৈ সুকলমে অনুষ্ঠিত হয় এই টুৰ্নামেণ্ট।

২০০১ চনত মই আছিলো ৪ৰ্থ অসম আৰক্ষী বেটেলিয়ানৰ অধিনায়ক। অসম আৰক্ষীৰ ফুটবলৰ গৰিমা পুনৰুজ্জীৱিত কৰিবলৈ তেতিয়াৰ ডি আই জি শ্ৰীউমেশ কুমাৰ আই পি এছ আৰু শ্ৰীপ্ৰতুল ফুকনৰ সহযোগত সেই বৰ্ষৰে ১৪ মাৰ্চ তাৰিখে আচাম পুলিচ ৱ'জ ফুটবল টীম গঠন কৰা হয়। শ্ৰীপি এক্স কান্নান আছিল প্ৰথম প্ৰশিক্ষক। এবিএছ আই মলং আও আৰু এবিএছ আই জুৱেল বেৰ তত্ত্বাৱধানত দলটোৱে প্ৰাণ পাই

উঠে। দুয়োজনেই নাম কৰা খেলুৱৈ। যাৰতীয় প্ৰশিক্ষণৰ ফলত দলটো লেখত ল'বলগীয়াই হ'লগৈ। এতিয়াও ৪ৰ্থ বেটেলিয়নতে প্ৰশিক্ষণ চলি আছে। জুৱেল বে, এ পি এছ, ৪ৰ্থ বেটেলিয়ানৰ সহ-অধিনায়ক তেৱেই প্ৰশিক্ষক আৰু টীম মেনেজাৰে। দলটোৱে ঘৰুৱা মাটিত তথা সৰ্বভাৰতীয় পৰ্যায়তো ভাল খেল খেলিছে।

অল ইণ্ডিয়া পুলিচ মীট ২০১১, চুপাৰ লীগ চেম্পিয়ন, এ টি পি শ্বিল্ড ২০১৭, অস্মা মেধী মেম'ৰিয়েল ট্ৰফী ২০১৬, ১ম শ্বহীদ দুৰ্লভ গগৈ মেম'ৰিয়েল ২০২১ আদিত সুন্দৰ প্ৰদৰ্শন কৰে। আমাৰো প্ৰচেষ্টা অব্যাহত আছে দলটোক আৰু পাঠকত কৰি তুলিবলৈ। তেনেদৰে আৰ্ছাৰীতো অসম আৰক্ষীৰ দলে যথেষ্ট সুনাম কঢ়িয়াই আনিবলৈ সক্ষম হৈছে। অন্ধ্ৰপ্ৰদেশত ২০১৭ত হোৱা একলব্য ট্ৰাইবেল আৰ্ছাৰীত W. Hav প্ৰতিমা বড়োৱে এটা সোণৰ আৰু এটা ৰূপৰ পদক পায়। ২৪ তম ছিনিয়ৰ নেচনেল আৰ্ছাৰী চেম্পিয়নশ্বিপতো হাবিলদাৰ বালেশ্বৰ বামে সোণ আৰু মহিলা কনিষ্টবল পল্লৱী দাসে দুটাকৈ সোণৰ পদক পায়। আন্তৰ্জাতিক পৰ্যায়তো পল্লৱী দাসে ভাৰতীয় দলটোক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছিল। ২০১৭ চনত কেলিফৰ্নিয়াত হোৱা ৱৰ্ল্ড পুলিচ এণ্ড ফায়াৰ গেমছত দুটাকৈ সোণ আৰু এটা ৰূপৰ পদক পাই আমাক গৌৰৱান্বিত কৰে পল্লৱীয়ে। বৰ্তমান সময়ত কনিষ্টবল অজয় ৰাভা আৰু মনোজ পাঠকে ৪ৰ্থ বেটেলিয়নত প্ৰশিক্ষণ অব্যাহত ৰাখিছে। সাতজনীয়া দল এটাই ২১ মাৰ্চত জন্মত ৪১ তম ছিনিয়ৰ নেশ্বনেল চেম্পিয়নশ্বিপত অংশগ্ৰহণ কৰি আহিছে। মূলতঃ চাৰিটা শাখাত প্ৰশিক্ষণ চলি আছে। ইণ্ডিয়ান ৰাউণ্ড, কম্পাউণ্ড ডিভিজন আৰু ৰিজাৰ্ভত বৰ্তমান যোল্লগৰাকীয়ে প্ৰশিক্ষণ লৈ আছে। আৰ্ছাৰীৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট সম্ভাৱনা আছে, সেইবাবে এইক্ষেত্ৰত যথেষ্ট গুৰুত্ব দিয়া হৈছে। আশা কৰা হৈছে যে অনাগত দিনত অসম আৰক্ষীৰ নাম আৰু উজ্জ্বল হ'ব।

২০০৫ চনত মই আই জি পি (টি এ পি) হৈ থাকোতে তেতিয়াৰ এডিষ্টনেল ডি জি পি (টি এ পি) শ্ৰীগুঞ্জম ভূঞা আই পি এচ আৰু শ্ৰীপ্ৰতুল ফুকন আই পি এচৰ সহযোগত ৪ৰ্থ বেটেলিয়নত অসম পুলিচ শ্বুটিং টীমটো পুনৰুজ্জীৱিত কৰি তোলা হয়। তেতিয়া টীমটোৰ চোৱা-চিতাৰ ভাৰ আছিল স্বৰ্গীয় এ বি এচ আই গোঁৰাংগ শৰ্মা ডাঙৰীয়াৰ ওপৰত। ৪ৰ্থ বেটেলিয়ানৰ ইনড'ৰ শ্বুটিং কমপ্লেক্সতে প্ৰশিক্ষণ হৈছিল। সুন্দৰ কমপ্লেক্স। শ্বুটিঙৰ আধুনিক সা-সুবিধা আছে। টীমটোৱে যথেষ্ট কঠোৰ অনুশীলন কৰি হাৰিয়ানাৰ হোৱা ১৮ তম অল ইণ্ডিয়া

পুলিচ শ্বুটিং কম্পিটিশ্বন ২০১৭ত এটা সোণৰ পদক পায় আৰু মেঘালয়ত হোৱা পঞ্চম নৰ্থ ইষ্ট ৱা'নেল শ্বুটিং চেম্পিয়নশ্বিপ ২০১৭ত দুটা সোণৰ আৰু তিনিটা ৰূপৰ পদক পায়। হাবিলদাৰ ক্ষীতিশ পাঠকে ১৯ তম অল ইণ্ডিয়া পুলিচ শ্বুটিং কম্পিটিশ্বন ২০১৮ত এটা ব্ৰঞ্জৰ পদক পায়। ২০১৬ত মণিপুৰত হোৱা ১ম নৰ্থ ইষ্ট অলিম্পিক গেমছতো দুটাকৈ সোণৰ আৰু তিনিটাকৈ ৰূপৰ পদক লাভ কৰে দলটোৱে। শ্বুটিঙৰ উন্নতিৰ বাবে বহু অহোপুৰুষাৰ্থ কৰিবলগীয়া হ'ল। শ্বুটিঙৰ বাবে ৰেঞ্জ নাছিল বা আন্তঃগাঁথনিও আছিল অত্যন্ত দুৰ্বল। অসমত হোৱা নেচনেল গেমছৰ পাছতে থিৰাং কৰা হ'ল যে শ্বুটিঙৰ ক্ষেত্ৰত কিবা এটা কৰিম। ভবা মতেই কাম। ৪ৰ্থ বেটেলিয়নত ইনড'ৰ ৰেঞ্জৰ বাবে ঠাই চোৱা হ'ল। ২০০৩ত আছাম ৰাইফল এণ্ড শ্বুটিং এছ'চিয়েচন গঠন কৰা হ'ল। মোক প্ৰেচিডেণ্ট পাতিলে আৰু পংকজ বৰাক জেনেৰেল ছেক্ৰেটাৰী। আছাম ৰাইফল এণ্ড শ্বুটিং এছ'চিয়েচন, (ARSA), আসাম অলিম্পিক এছ'চিয়েচন (AOA) আৰু নেচনেল ৰাইফল এছ'চিয়েচন অৱ ইণ্ডিয়াৰ (NRAI) এফিলিয়েচনপ্ৰাপ্ত। এতিয়া আহিল অৰ্থনৈতিক দিশটোৰ কথা। তেতিয়াৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক অনুৰোধ কৰা হ'ল। সেই সময়তে আকৌ আৰ্মীৰ ব্ৰীগেডিয়াৰ ক'হলীয়েও নাৰেঙ্গীত শ্বুটিং ৰেঞ্জ এটাৰ বাবে মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক অনুৰোধ কৰি আছিল। আমাৰ অনুৰোধত SAIৰ ডিৰেক্টৰ ডাঙৰীয়া আহি ৪ৰ্থ বেটেলিয়নৰ ঠাই নিৰীক্ষণ কৰি গ্ৰীন ছিগনেল দিলে। মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়ায়ো আমাৰ অনুৰোধত ইনড'ৰ শ্বুটিং ৰেঞ্জৰ বাবে অৰ্থৰ অনুমোদন দিলে। আমি নিয়ম বনালো যে এই এছ'চিয়েচনৰ প্ৰেচিডেণ্ট হ'ব পুলিচৰ ফালৰ পৰা আৰু ছেক্ৰেটাৰী হ'ব চিভিলিয়ান শ্বুটাৰৰ ফালৰ পৰা। তাৰ পাছতে "২২ বন্দুক, এয়াৰ পিষ্টল, এয়াৰ ৰাইফল আদি গোটাই প্ৰশিক্ষণ আৰম্ভ কৰা হ'ল। ধীৰেন বেজবৰুৱাদেৱৰ পৰাও "২২ বন্দুক খুজি আনিলো প্ৰশিক্ষণৰ বাবে। ক'ৰ পৰা যে কি গোটাৰলগীয়া হৈছিল। এতিয়া সেইবোৰ ভাবিলে ভালো লাগে। স্প'ৰ্টছ ফাণ্ডৰ টকাৰে পিষ্টল কিমি আৰক্ষীৰ শ্বুটাৰসকলক প্ৰশিক্ষণ দিয়া হ'ল। তাৰ পাছত মণিপুৰত খেলাবলৈ যোৱা হ'ল। আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় ৰেফাৰীৰ (Range Officer) পৰীক্ষাৰ বাবেও পঠোৱা হ'ল। আৰছা (ARSA)ৰ তত্ত্বাৱধানত বহুকেইখন ৱা'নেল, নেচনেল তথা ইণ্টাৰনেচনেল খেল ইতিমধ্যেই অনুষ্ঠিত হৈ গৈছে। বহু খেলুৱৈয়ে মেডেলো অৰ্জন কৰিছে। আৰক্ষীৰ বাহিৰেও অন্যান্য আগ্ৰহী শ্বুটাৰকো ইয়াত প্ৰশিক্ষণ দি থকা হৈছে। আমাৰ শ্বুটিং ৰেঞ্জটোক State of the Art sports arena

বুলি ক'ব পাৰি। এয়াৰ কণ্ঠশ্বনড আৰু ইলেক্ট্ৰনিক স্ক্ৰিং টাৰ্গেটছৰ ব্যৱস্থা আছে ইয়াত। আন্তৰ্জাতিক খ্যাতিসম্পন্ন প্ৰশিক্ষকৰ দ্বাৰা প্ৰশিক্ষণৰ ব্যৱস্থা আছে। দহ বছৰমান প্ৰেচিডেণ্ট হৈ থকাৰ পাছত এতিয়া এডভাইজাৰ হিচাপে সংগঠনটোৰ সৈতে সক্ৰিয়ভাৱে জড়িত হৈ আছে। শেহতীয়াভাৱে অষ্টম নৰ্থ ইষ্ট বান শ্বুটিং কম্পিটিচনখনো ২০২১তে হৈ গৈছে। যুৰী নামৰ ৰাছিয়ান প্ৰশিক্ষকৰ অধীনত পিষ্টল শ্বুটিঙৰ প্ৰশিক্ষণো সমাপ্ত হৈছে। তাৰ আগতেও ইণ্ডোনেচিয়ান প্ৰশিক্ষক তথা গান্চ এণ্ড গ্লবী জগত যুনিয়াৰ্চী লিয়াছে ৰাইফলৰ প্ৰশিক্ষণ দি যায়।

মাউণ্টেনীয়াৰিঙৰ ক্ষেত্ৰতো ইতিমধ্যে বহুকেইজনে এইচ আই এম, দাৰ্জিলিং, আই টি বি পি একাডেমী, এন আই এম উত্তৰ কাশী আদিত প্ৰশিক্ষণ লৈ আহিছে। অসম আৰক্ষীৰ দলে মাউণ্ট চটোপন্থ এক্সপেডিছনতো অংশ লয়। আগষ্ট ২৬/২০২২ তাৰিকে এচ আই কৌশিক দাসে আছাম মাউণ্টেনীয়াৰিং এছ'চিয়েচনৰ সদস্য হিচাপে মাউণ্ট যোগীনত আৰোহণ কৰে। এয়া অসম আৰক্ষীৰ বাবে গৌৰৱৰ বিষয়। ইয়াৰ বাহিৰেও ভলীবল, হকী, বক্সিং, জিমনাষ্টিক, ভাৰোভোলন ইকুয়েচট্ৰীয়ান, সামৰিক কলা আদিতো পাৰদৰ্শিতা দেখুৱাইছে অসম আৰক্ষীৰ খেলুৱৈয়ে।

অসম আৰক্ষীৰ স্প'ৰ্টছ কণ্ট্ৰ'ল ব'ৰ্ডৰ অধীনত মুঠ চৈধ্যবিধ খেল অন্তৰ্ভুক্ত হৈ আছে। ফুটবল, ভলীবল, বক্সিং (পুৰুষ), জিমনাষ্টিক, ভাৰোভোলন, ইকুয়েষ্ট্ৰীয়ান, এথেলেটিকছ আৰ্ছাৰী, বক্সিং (মহিলা), টাইকোৱাণ্ডো উচ্চ, কাৰাটে, শ্বুটিং। বডী বিল্ডিং যদিও অন্তৰ্ভুক্ত নহয়, তথাপি ঠায়ে ঠায়ে জিমৰ সা-সুবিধা দিয়া হৈছে। উদীয়মান দুই-এক আৰক্ষীয়ে চেপ্তা অব্যাহত ৰাখিছে এইক্ষেত্ৰতো।

কোভিডৰ বাবে অসম আৰক্ষীৰ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সমাৰোহত সাময়িক যতি পৰিছিল যদিও পুনঃ এই সমাৰোহ পতাৰ চিন্তা-চৰ্চা কৰি থকা হৈছে। আন্তৰ্জাতিক সীমাত আৰক্ষীৰ উদ্যোগত সীমামূৰীয়া আৰক্ষী তথা জনসাধাৰণৰ সৈতে খেল-ধেমালিৰ আয়োজন কৰা হৈছে। উদ্দেশ্য হ'ল এক সম্প্ৰীতিৰ পৰিবেশ গঢ়ি তোলা। Sports serve as tool to improve Po-

lice community relationship. এইবাবেই খেলা-ধূলক আৰক্ষীলৈ এক নতুনত্ব অনাৰ প্ৰয়াস কৰা হৈছে।

ভাৰতৰ ৰাজ্যসমূহৰ আৰক্ষী সঞ্চালকপ্ৰধান (DGP) আৰু আৰক্ষী মহাপৰিদৰ্শক (IGP)সকলক একত্ৰিত কৰি অলপতে নতুন দিল্লীত অনুষ্ঠিত কৰা এখন সভা (Conferance)ত ভাৰতৰ মাননীয় প্ৰধান মন্ত্ৰী শ্ৰীযুত নৰেন্দ্ৰ মোদী ডাঙৰীয়া আৰু মাননীয় গৃহমন্ত্ৰী শ্ৰীযুত অমিত শ্বাহ ডাঙৰীয়াই আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় ৰাজ্যসমূহৰ আৰক্ষী সঞ্চালকপ্ৰধানসকললৈ এটি আহ্বান জনায় যে, ভাৰতৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমান্তত বসবাস কৰা লোকসকলৰ মানসিক, শাৰীৰিক, অৰ্থনৈতিক, সামাজিক, আৰু খেল-ধেমালি আদিত উৎকৰ্ষ সাধন কৰাৰ উপৰিও সেই সেই পিছপৰা অঞ্চলসমূহত যাতে সন্ত্ৰাসবাদীকে আদি কৰি কোনো দুষ্কৃতিকাৰীয়ে (Bad elements) দুষ্কাৰ্য সাধন কৰিব নোৱাৰে তাৰ বাবে আৰক্ষীসকলে যথোচিত ব্যৱস্থা ল'ব লাগে। মাননীয় প্ৰধানমন্ত্ৰী আৰু গৃহমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ আহ্বানৰ প্ৰতি সহাৰি জনাই বাংলাদেশ আৰু ভূটান আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমান্তত থকা জিলাসমূহত ইতিমধ্যে অসম আৰক্ষীয়ে বিভিন্ন কাৰ্যপন্থা হাতত লৈছে আৰু পৰ্যায়ক্ৰমে সফলতাও অৰ্জন কৰিছে।

ভাৰতৰ বিভিন্ন ৰাজ্যৰ আৰক্ষীৰ স্প'ৰ্টছ পলিচীবোৰো নিৰীক্ষণ কৰা হৈছে। বিশেষকৈ দিল্লী পুলিচৰ “মিছন অলিম্পিক”ৰ ওপৰতো আলাপ-আলোচনা চলি আছে। এই মিছনৰ অধীনত দিল্লী পুলিচে আৰক্ষীৰ ১৭৮ গৰাকী ল'ৰা-ছোৱালীক নিৰ্বাচিত কৰি প্ৰশিক্ষণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল। পাল্লিক চেক্টৰ ইউনিট তথা বেংক আদিৰ পৰা সহায়ো লৈছিল। দিল্লী, হাৰিয়ানা পাঞ্জাব আদি ৰাজ্যত কনিষ্টবলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি উপ-আৰক্ষী পৰিদৰ্শক পদলৈকে বহু খেলুৱৈক অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে। দিল্লী পুলিচেতো বহু অলিম্পিয়ানৰো সৃষ্টি কৰিছে। পৰীক্ষণ আৰু প্ৰশিক্ষণৰ মাজেৰে উজ্জ্বল হৈ আহিছে অসম আৰক্ষীৰ ক্ৰীড়াংগন। সোণালী দিনবোৰ সোনকালেই উভতিব।

পুৱাৰ আহাৰ আৰু ব্যায়াম

ডাঃ প্ৰবীৰ কুমাৰ বৰদলৈ

পুৱাৰ আহাৰ বা ব্ৰেকফাষ্ট খোৱাটো প্ৰায়ভাগ লোকৰে অভ্যাস। পুৱা কিবা এটা নাখালে পৰৱৰ্তী সময়ত কাম কৰাৰ বাবে শক্তি নাপায়। কেৱল শক্তিয়েই যে নাপায় তেনে নহয়, মনটো ভাৰাক্ৰান্ত হৈ থাকে। পুৱাৰ আহাৰৰ ওপৰত সু-স্বাস্থ্য ভালেখিনি নিৰ্ভৰ কৰে। পুৱাৰ আহাৰ বুলি ক'লে কেৱল খাদ্যকেই নুবুজায়। খাদ্যৰ সমান্তৰালভাৱে ব্যায়াম, ধ্যান আদিৰো প্ৰয়োজন। পুৱাই যদি কোনো এজন লোকে উদৰ পূৰাই খায় তেতিয়াহ'লে দিনটোৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় শক্তিখিনি লাভ কৰিব পাৰে। অৱশ্যে ইয়াৰ অৰ্থ এইটো নহয় যে পুৱাই উঠিয়েই প্ৰয়োজনতকৈ বেছি খাদ্য খাই শৰীৰৰ বাবে শক্তিৰ যোগান ধৰা। পুৱা শুই উঠাৰে পৰা নিশা বিছনালৈ যোৱালৈকে এই সময়ছোৱাত কিমান শক্তিৰ প্ৰয়োজন সেইটো নিৰ্ভৰ কৰিব দিনটোৰ ভিতৰত কেনেধৰণৰ কাৰ্য সম্পাদন কৰে। যদিহে প্ৰয়োজনতকৈ বেছি খাদ্য খোৱা হয় তেতিয়াহ'লে মেদবহুলতাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি হৃদযন্ত্ৰৰ সমস্যালৈকে সকলো ধৰণৰ জটিলতাই গা কৰি উঠে। সাধাৰণতে বন্ধৰ দিনটোত আমি বেছিকৈ খাওঁ। সেই অনুপাতে ঘৰুৱা কাম-বনো বেছিকৈ কৰা যায়। বহুতে আকৌ বন্ধৰ দিনটো বুলিয়েই খায়-বৈয়েই সময় অতিবাহিত কৰে। অষ্ট্ৰেলিয়াত শেহতীয়াভাৱে এদল গৱেষকে চলোৱা অধ্যয়নৰ সময়ত এইটো কথা স্পষ্ট হৈ পৰিছে যে যদিহে কোনো এজন লোকে তিনিদিন কাম-বন নকৰাকৈ উচ্চ কেলৰিসম্পন্ন চৰ্বিযুক্ত খাদ্য গ্ৰহণ কৰে তেতিয়াহ'লে তেওঁলোকৰ শৰীৰত অস্বাভাৱিকভাৱে শৰ্কৰাৰ পৰিমাণ বৃদ্ধি পাবলৈ ধৰে। ফলত ইনচুলিন নিঃসৰণতো ব্যাঘাত জন্মে। গৱেষণাৰ মুখ্য গৱেষক অধ্যাপক পীটাৰ হেছপেলে নিউভেন কেথলিক বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যয়ন চলাই উল্লেখ কৰিছে যে যদিহে খালী পেটত ব্যায়াম কৰা হয় তেতিয়াহ'লে তুলনামূলকভাৱে কৰ্মদক্ষতা বৃদ্ধি পায়। এইখিনিতে মনত এটা প্ৰশ্নৰ উদয় হয় যে ব্যায়ামৰ পূৰ্বে প্ৰাতঃখাদ্য গ্ৰহণ কৰিব নে ব্যায়ামৰ পাছত খাব? এয়া এক জটিল প্ৰশ্ন। একাংশই ব্যায়ামৰ পূৰ্বে খোৱাৰ মতপোষণ কৰাৰ বিপৰীতে আন একাংশই ব্যায়ামৰ পাছত খাদ্য গ্ৰহণ কৰিবলৈহে পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে। পুৱাৰ আহাৰ গ্ৰহণৰ ক্ষেত্ৰত কিছুমান বিষয়ত গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা উচিত। কেনেবোৰ বিষয়ত গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিব লাগে,

সেই বিষয়ে তলত উল্লেখ কৰা হ'ল। গ্ৰহণৰ পূৰ্বে নিয়মীয়াকৈ চাইকেল চলাওক। কিয়নো চাইকেল চলালে শৰীৰত জমা হোৱা কেলৰি ক্ষয় হ'ব। ● বহুতৰ মনত ভ্ৰান্ত ধাৰণা আছে যে বেছি সময় ব্যায়াম কৰিলে বেছিকৈ কেলৰি ক্ষয় হয়। সেইবাবে বেছিকৈ খাদ্য খাব লাগে; কিন্তু অতিৰিক্ত খাদ্য গ্ৰহণে প্ৰথমতে দুই-এদিন সমস্যাৰ সৃষ্টি নকৰিলেও পৰৱৰ্তী সময়ত ভয়াৱহ ৰূপ ধাৰণ কৰা দেখা যায়। ● বেছিকৈ খাদ্য গ্ৰহণ কৰিলে দিনটো অস্বস্তি লাগি থাকে। কাম-বন কৰিবলৈ মন নাযায়। ● পুৱাৰ আহাৰত যিমান সম্ভৱ সিমান ফলমূল গ্ৰহণৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিব লাগে। ● ডায়েবেটিছ অথবা হৃদৰোগত আক্ৰান্তসকলে পুৱা কেনেধৰণৰ খাদ্য গ্ৰহণ কৰিব আৰু কেনেধৰণৰ ব্যায়াম কৰিব সেই বিষয়েও চিকিৎসকৰ পৰামৰ্শ গ্ৰহণ কৰা উচিত। ● পুৱাৰ আহাৰ গ্ৰহণৰ আগতে যদি ব্যায়াম নকৰে তেতিয়াহ'লে আহাৰ গ্ৰহণ কৰিও বেছি সময় জিৰণি লৈ থাকিব নালাগে। যদিহে কোনো বিশেষ কাম নাথাকে তেতিয়াহ'লে খোজকাঢ়িব লাগে। ● দিনটোৰ যিকোনো সময়তে যদি বেগাই খোজকাঢ়ে বা দৌৰে তেতিয়াহ'লে চৰ্বি অথবা কেলৰিৰ অতিৰিক্ত পৰিমাণ হ্রাস পাব। ● পুৱাৰ আহাৰ কোন সময়ত খাব? এই খাদ্য পুৱা এক নিৰ্দিষ্ট সময়ত খোৱাৰ অভ্যাস গঢ়ি তুলিব লাগে। ● পুৱা আহাৰ গ্ৰহণৰ সময়ত সদায় নিজৰ পছন্দৰ খাদ্যখিনি তালিকাভুক্ত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা উচিত। ● মহিলাসকলৰ কিছুমানে পুৱাই বেছি পৰিমাণে চৰ্বিযুক্ত বা কেলৰিযুক্ত আহাৰ গ্ৰহণ কৰে; কিন্তু তেওঁলোকে ঘৰৰ বাহিৰত তেনে কোনো বিশেষ কাৰ্যিক শ্ৰম নকৰাৰ বাবে লাহে লাহে শকত হ'বলৈ ধৰে। ● পুৱাৰ আহাৰ কেনে হ'ব সেয়া নিজৰ পছন্দৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। কিছুমানে ব্ৰেড, কণী, কল আদি খাই ভাল পায়। ইয়াৰ বিপৰীতে কিছুমানে জলপানজাতীয় খাদ্যও গ্ৰহণ কৰে। ● পুৱাৰ আহাৰত মিহলি পাচলি আদি খাব লাগে। কিয়নো তেনেধৰণৰ খাদ্য খালে শৰীৰে প্ৰয়োজনীয় বিভিন্ন উপাদান লাভ কৰিব পাৰে। ● সদায় একেধৰণৰ খাদ্য খাই থকাতকৈ যদিহে মাজে-সময়ে এই তালিকা সলনি কৰা হয় তেতিয়াহ'লে সুফল পোৱা যায়। একেধৰণৰ খাদ্য বেছি দিন খাই থাকিলে পাছলৈ খাবলৈ মন নোযোৱা হয়।

লেখক : প্ৰতিষ্ঠাপক সঞ্চালক, দিশপুৰ পলি ক্লিনিক।

স্বাস্থ্য ৰক্ষাত ক্ৰীড়াৰ ভূমিকা

ডাঃ কৰবী হাজৰিকা চৌধুৰী

সৰুতে খেলা-ধূলাৰ প্ৰতি যথেষ্ট আগ্ৰহী আছিলো। দেউতাই সৰুতে তেওঁৰ অভিজ্ঞতাবোৰ যেতিয়া মোৰ আৰু মোৰ বাইদেউৰ লগত আলোচনা কৰিছিল তেতিয়া দেউতাৰ সেই ক্ৰীড়াৰ প্ৰতি থকা তেওঁৰ দুৰ্বলতাৰ উমান পাইছিলো।

দেউতা এগৰাকী বেডমিণ্টন খেলুৱৈ আছিল। তেওঁৰ ভাৰতৰ বিভিন্ন ঠাইত বেডমিণ্টন খেলিবলৈ সুযোগ পাইছিল। তেওঁৰ এই যাত্ৰা আৰু ক্ৰীড়াৰ জগতত তেওঁৰ সংগ্ৰামৰ কথা যেতিয়া বৰ্ণনা কৰিছিল তেতিয়া আমি অনুমান কৰিছিলো কোনো বস্তু সহজে পাব নোৱাৰি। তাৰ বাবে লাগে একাগ্ৰতা, ধৈৰ্য, সাহস আৰু অক্লান্ত চেষ্টা। হয়তো দেউতাৰ

এই সংগ্ৰামে মোকো উৎসাহিত কৰিছিল ক্ৰীড়াৰ জগতত খোজ দিবলৈ। দেউতাই যিদৰে সংগ্ৰাম কৰিছিল হয়তো কম বেছি পৰিমাণে আমিও কৰিব লগা হৈছিল। কাৰণ আমাৰ দিনত আজিকালিৰ দৰে পৰ্যাপ্ত পৰিমাণৰ সা-সুবিধা নাছিল। অলপ কষ্টৰ মাজেৰে আমি সকলোবোৰ কৰিবলগীয়া হৈছিল। তথাপি পঢ়া-শুনাৰ লগতে খেলা-ধূলা, নাচৰ চৰ্চা আদি নিয়মিতভাৱে কৰিবলৈ যত্ন কৰিছিলো। আজিকালিৰ দৰে আমাৰ সৰুকালৰ দিনবোৰত ক্ৰীড়াৰ তাৎপৰ্যৰ বিষয়ে বিশেষ জ্ঞান নাছিল। আজিকালি যিদৰে ক্ৰীড়াক কেৱল শৰীৰ আৰু মন সুস্থ সৰল কৰি ৰাখিবলৈ চৰ্চা নকৰে আজিকালি ক্ৰীড়াক জীৱনৰ বৃত্তি, পেছা হিচাপে লয়। আমাৰ দিনত কথাবোৰ বৰ সুকীয়া আছিল। সেই

সময়ত খেলা-ধূলা, অভিনয়, নাচ-গানে ইমান সমাদৰ লাভ কৰা নাছিল। কেৱল পঢ়া-শুনাৰ ওপৰত বিশেষ গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিছিল। তথাপি মই পুৱা চাৰি বজাতে উঠি ব্যায়াম কৰি টেবুল টেনিছ খেলিবলৈ যোৱাটো নিয়মিত অভ্যাস আছিল।

গোটেই দিনটো কাহিলী পুৱাৰ পৰা ৰাতি শোৱাপাটিলৈ যোৱালৈকে নিজে অনুমান কৰিছিলো যে কাহিলী পুৱাতে উঠিও গোটেই দিনটো কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰিও ৰাতিলৈকে খুব সক্ৰিয় আৰু সৰল আছিলো। হয়তো এই পুৱাতে কৰা শৰীৰ চৰ্চা আৰু ক্ৰীড়াই মোৰ দেহ আৰু মন সুস্থ, সক্ৰিয় আৰু সৰল কৰি ৰাখিছিল। লগতে গোটেই দিনটো মই সুন্দৰকৈ ফুৰ্তিৰে নিয়মিত

কৰিবলগীয়া সকলো কাম কৰি পাৰ কৰিছিলো। কেৱল টেবুল টেনিছয়েই নহয় স্কুল সপ্তাহত (School Week) মই প্ৰত্যেকটো খেলাতে অংশগ্ৰহণ কৰিছিলো। যেনে— দীঘল জঁপ (Long jump), ডিস্কাছ থ্ৰ' (Discuss throw), ২০০ মিটাৰ দৌৰ, কাবাডী (Kabaddi) ইত্যাদি। আজি হয়তো সৰু কালৰ দিনবোৰত কৰা শৰীৰ চৰ্চাৰ বাবে আজিও নিজৰ দেহা আৰু মন সুস্থ-সৰল হৈ আছে।

"I believe that when your body is strong, your mind is also strong. When I spend time away from the sports, my mind sinks quietly into a small depression" - Henry Rollins. Henry Rollins-এ কৈছিল যে এটা সুস্থ শৰীৰৰ বাবে এটা সুস্থ

মনৰ প্ৰয়োজন। তেওঁ এই বুলিও অনুভৱ কৰিছিল যে তেওঁ যেতিয়া ক্ৰীড়াৰ পৰা আঁতৰত থাকে তেওঁ হতাশাত ভোগে।

ক্ৰীড়াই আমাৰ দৈনন্দিন জীৱনত শৰীৰ আৰু মস্তিষ্কৰ ওপৰত বিশেষ প্ৰভাৱ পেলায়। কেৱল ই এক দিনচৰ্চাত অন্তৰ্ভুক্ত অৰ্থাৎ নিয়মিতভাৱে কৰা কাৰ্য নহয় ইয়াৰ প্ৰতিদিন চৰ্চাই শৰীৰ সুস্থ-সবল কৰি ৰখাত বিশেষ ভূমিকা পালন কৰে। কেৱল যে ক্ৰীড়াই শৰীৰটো সুস্থ-সবল কৰি ৰাখে তেনে নহয় ক্ৰীড়াই উচ্চ ৰক্তচাপ, উচ্চ কলেষ্ট্ৰল মধুমেহ, মেদবহুলতা, ৰোগ প্ৰতিৰোধ ক্ষমতা বৃদ্ধি কৰা, ৰক্তত কণিকা বৃদ্ধি কৰা, হৃদৰোগ, মানসিক ৰোগ তথা মানসিক চাপ আদিত বিশেষ ভূমিকা পালন কৰে। ক্ৰীড়াই আমাৰ মনত ইতিবাচক শক্তি, শৃংখলতা আৰু জীৱনশৈলীত দৈনন্দিন কামবোৰ সন্তুলিত কৰে।

ক্ৰীড়াৰ গুণাগুণসমূহ তলত উল্লেখ কৰা হৈছে। সন্তুলিত আহাৰৰ লগতে নিয়মিত ক্ৰীড়াই এজন ব্যক্তিক বহুত শাৰীৰিক আৰু মানসিক ৰোগৰ পৰা নিয়ন্ত্ৰণ কৰি ৰাখে।

১। ক্ৰীড়াই উচ্চ ৰক্তচাপ আৰু উচ্চ কলেষ্ট্ৰল বিশেষভাৱে নিয়ন্ত্ৰণ কৰে। এজন ব্যক্তিয়ে যেতিয়া ক্ৰীড়া কৰে হৃদয়ৰ মাংস পেশীৰ ওপৰত বিশেষ বোজা বহন কৰে আৰু এই বোজাৰ ফলত হৃদয়ৰ ৰক্ত চলাচল নিয়মিত হয় আৰু উচ্চ ৰক্তচাপ আৰু বিভিন্ন হৃদৰোগৰ পৰা ব্যক্তিজনক নিয়ন্ত্ৰণ কৰি ৰাখে।

২) ক্ৰীড়াই শৰীৰৰ ওজন নিয়ন্ত্ৰণ কৰাত যথেষ্ট সহায় কৰে। বিশেষকৈ মেদবহুলতাত ইয়াৰ প্ৰভাৱ গুৰুত্বপূৰ্ণ। ক্ৰীড়া কৰাৰ ফলত শৰীৰৰ ভিতৰৰ পৰা ঘাম বাহিৰ হয়

আৰু শৰীৰত জমা হোৱা মেদ ঘাম হৈ বাহিৰ হয় আৰু কেলৰি নিয়ন্ত্ৰণ কৰাত সহায় কৰে। অৰ্থাৎ শৰীৰত জমা হোৱা মেদসমূহ নাইকিয়া হোৱাত সহায় কৰে।

৩) ক্ৰীড়াই ৰক্ত সঞ্চাৰণত বিশেষ সহায় কৰে।

৪) ক্ৰীড়াৰ দ্বাৰা আমাৰ প্ৰতিৰোধ ক্ষমতা বৃদ্ধি হয়। ই আমাৰ শৰীৰত জমা হোৱা জৈৱকাৰ্যৰ দ্বাৰা উৎপন্ন হোৱা বিষ (Toxins) নিয়ন্ত্ৰণ কৰে আৰু আঁতৰাই ৰখাত সহায় কৰে।

৫) নিয়মিত ক্ৰীড়াই আমাৰ শৰীৰৰ সৰু আৰু ডাঙৰ হাড়বোৰৰ ঘনত্ব বৃদ্ধি কৰে আৰু শক্তিশালী কৰি ৰাখে।

৬) ক্ৰীড়াই আমাৰ মনত প্ৰফুল্লতা বৃদ্ধি কৰে আৰু মনটো সদায়ে সতেজ সবল কৰি ৰাখে। আমি যদি মনোবিজ্ঞান দিশৰ পৰা বিশ্লেষণ কৰো ক্ৰীড়াই বা শৰীৰ চৰ্চাই বিষণ্ণতা, উদ্বেগ আদিৰ পৰা আঁতৰাই ৰাখে। ক্ৰীড়াই নিচা সেৱন কৰাৰ ব্যক্তি সকলৰ বাবে বহুত উপকাৰী। নিচা সেৱন বা আসক্ত লোকসকল বিশেষভাৱে হতাশাত ভোগে। যাৰ ফলত আমাৰ শৰীৰৰ এণ্ডৰ্মৰ্ফিন (Endomorphin) হ'ৰমন অৰ্থাৎ ইয়াক হ'ৰমন অফ হেপিনেছ বুলিও কোৱা হয় ইয়াৰ প্ৰভাৱ শৰীৰত কমি যায়। ক্ৰীড়াই স্মৰণ ক্ষমতা বৃদ্ধি কৰে। সমীক্ষা অনুসৰি ক্ৰীড়াই কৰ্কট ৰোগ বিশেষকৈ প্ৰচট্টেট হোৱা কৰ্কট ৰোগ (Prostrate Cancer)ত বিশেষ ভাৱে সহায় কৰে আৰু সেই ব্যক্তিজনক শাৰীৰিক-মানসিকভাৱে সুস্থ সবল কৰি ৰাখে। ক্ৰীড়াই জ্ঞানশক্তি বৃদ্ধি কৰে।

সেই গতিকে আমি সকলোৱে ক্ৰীড়া কৰিব লাগে— যাতে আমি শাৰীৰিক-মানসিকভাৱে সুস্থ-সবল হৈ থাকো আৰু জীৱনটো সুন্দৰকৈ নিৰোগী হৈ উপভোগ কৰো।

থলুৱা খেল : জাতীয়তাবোধৰ চানেকি

নিৰুপম বৰুৱা

সুস্থ শৰীৰ এটা জাতিৰ বাবে অমূল্য সম্পদ। সুস্থ শৰীৰৰ অধিকাৰী হ'লেহে এটা শক্তিশালী জাতি আৰু এটা শক্তিশালী জাতি আৰু এটা শক্তিশালী মন গঢ় লৈ উঠিব পাৰে। এই মতবাদে মানৱ জীৱনৰ জন্মলগ্নৰ পৰাই গা কৰি উঠিছে। খেলৰ ইতিহাস আৰু মানৱ জীৱনৰ ইতিহাস এটা মুদ্ৰাৰ ইপিঠি-সিপিঠি। এজন ব্যক্তিৰ জন্মৰ লগে লগেই তেওঁৰ মনত কাম-কাজত প্ৰকাশ পায় ক্ৰীড়াৰ প্ৰতি অজানিত ভালপোৱা।

অসমৰ ক্ৰীড়াজীৱনলৈ লক্ষ্য কৰিলে দেখা পোৱা যায় জাতিটোৰ জাতীয় জীৱনৰ সৈতে ক্ৰীড়াৰ মাজত সম্পৰ্ক যুগমীয়া। বহু যুগ আগেয়ে আমি অসমীয়া জাতিয়ে খেলিছিলো কণী যুঁজ, কড়ি খেল আদি। এই আটাইবোৰক আমি খেল বুলি ধৰি ল'ব পাৰো। ক্ৰীড়া হ'ল আনন্দ, শাৰীৰিক আৰু মানসিক সক্ষমতাৰ চূড়ান্ত প্ৰকাশ। প্ৰবীণ সাহিত্যিক হেম বৰগোহাঞিৰ 'বিহু আকৌ আহিল' শীৰ্ষক

গ্ৰন্থখনত কণী যুঁজ সম্পৰ্কত বিস্তৃত আলোচনা কৰিছে। আনহাতে যতীন বৰুৱাৰ 'বিহু উৎসৱৰ খেলা-ধূলা'ত এই বিষয়ে বিশদভাৱে আলোচনা আগবঢ়াইছে। 'বিহু আকৌ আহিল' শীৰ্ষক গ্ৰন্থখনত বিহুৰ আনন্দত অসমীয়া কণী যুঁজাৰুসকলে কিদৰে শিৱসাগৰ, নেমুগুৰি, হাটবৰত মিলিত হৈ খেলিছিল তাৰ সুন্দৰ উপমা পোৱা যায়। নেমুগুৰিত কৃষিজীৱীসকলে ধান কাটি বিহুৰ আনন্দত মতলীয়া হৈ কণী যুঁজৰ বাবে একগোট হোৱাৰ বিষয়েও উল্লেখ আছে। হাজোৰ কণী যুঁজ, বুলবুলি চৰাইৰ যুঁজ, কড়ি খেল আদি বিহুৰ সময়ত অনুষ্ঠিত কৰাৰ বিষয়েও জানিব পৰা যায়।

বিহুৰ মাজেৰে অসমৰ ক্ৰীড়া অথবা খেলে শৈশৱত ভৰি দিলেও আহোম যুগত অসমৰ ক্ৰীড়াই গা কৰি উঠিছিল। আমি অসমত যদি ক্ৰীড়াৰ পৃষ্ঠপোষকতাৰ কথা কওঁ তেতিয়াহ'লে আহোম যুগক শ্ৰদ্ধাসহকাৰে সুঁৱৰিব লাগিব। আহোম স্বৰ্গদেউ অথবা ৰাজপৰিয়ালৰ পৰা খেলক যিদৰে

পৃষ্ঠপোষকতা আগবঢ়োৱা হৈছিল, সেয়া হয়তো সপোন বুলিয়েই আখ্যা দিব পাৰি। তাহানি এতিয়াৰ দৰে ক্ৰিকেট-ফুটবল আদি নাছিল। কিন্তু আছিল ম'হ যুঁজ, মাল যুঁজ, তৰোৱাল খেল, দৌৰ, কোণ মেলা, ঘোঁৰা দৌৰ, কাঁড় খেল ইত্যাদি। আমি ম'হ যুঁজক বাফেলো যুঁজ, তৰোৱাল খেলক ফেন্সি, ঘোঁৰা দৌৰক ইকুৱেষ্টিয়ান, কাঁড় খেলক আৰ্চাৰী, মাল যুঁজক ৰেপ্টলিং বুলি ক'ব পাৰোঁ। এনেবোৰ খেলক ৰাজপৰিয়ালৰ পৰা অথবা আহোম শাসনকর্তাসকলে পৃষ্ঠপোষকতা আগবঢ়াইছিল বিভিন্ন মাধ্যমেৰে। ৰজাঘৰে এইক্ষেত্ৰত মুকলি মনেৰে কাম কৰি গৈছিল। তেতিয়াই বিশেষ বিশেষ খেলৰ বাবে বিষয়া প্ৰশিক্ষণ পৰ্যন্ত নিযুক্তি দি ক্ৰীড়াৰ প্ৰতি জাগৰণৰ মন আকৰ্ষণৰ প্ৰয়াস কৰিছিল।

এইখিনিতে উল্লেখ কৰিব লাগিব এছিয়াৰ প্ৰথমটো স্পৰ্টছ পেভিলিয়ন অথবা ক্ৰীড়া পেভিলিয়নৰ কথা। এই পেভিলিয়নটো হ'ল— আমাৰ সবাৰে পৰিচিত শিৱসাগৰৰ ৰূপহী পথাৰত এতিয়াও গৰ্বেৰে থিয় হৈ থকা ৰংঘৰ। ৰংঘৰে গৰ্বেৰে সোঁৱৰায় আহোম যুগৰ ক্ৰীড়াপ্ৰেমৰ কথা। ৰংঘৰৰ লেখীয়া পেভিলিয়ন নিৰ্মাণৰ প্ৰচেষ্টা আৰম্ভ কৰিছিল স্বৰ্গদেউ ৰুদ্ৰসিংহই। কাঠৰ পাতেৰে এই পেভিলিয়ন নিৰ্মাণৰ বুনিয়াদ গঢ়িছিল। স্বৰ্গদেউ প্ৰমত্ত সিংহই ১৭৪৬ চনত ৰংঘৰক পূৰ্ণৰূপ দিয়ে। ৮৮ ফুট দৈৰ্ঘ্য আৰু ৩৬.৫ ফুট বহল পেভিলিয়নত বহি একেলগে আহোম ৰাজপৰিয়ালে উপভোগ কৰিছিল খেল আৰু বিশ্বৰ বিভিন্ন সমাৰোহৰ বহু উমাল মুহূৰ্ত। ৰংঘৰত বহি আহোম ৰাজপৰিয়ালৰ লোকসকলে খেল উপভোগ কৰাতেই নিজৰ দায়িত্ব শেষ কৰা নাছিল। তেওঁলোকে নিযুক্তি দিছিল বিষয়া-কৰ্মচাৰীৰ প্ৰশিক্ষকক। আহোম যুগত ক্ৰীড়াৰ বাবে বিষয়া নিযুক্তি, প্ৰশিক্ষণশালা গঢ়ি তোলাৰ বাহিৰেও মুকলি ঠাই সংৰক্ষণ কৰি দৃষ্টান্ত স্থাপন কৰিছিল। এনেবোৰ ধাৰণা তাহানিতে জন্ম দিছিল। ই নিঃসন্দেহে আছিল চমৎকাৰসদৃশ। আহোম যুগত ৰাজপৰিয়ালে আমোদ-প্ৰমোদৰ বাবে এনেবোৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিলেও ইয়াৰ প্ৰভাৱ আছিল অপৰিসীম। ৰজাঘৰে এই খেলসমূহত শ্ৰেষ্ঠত্ব অৰ্জন কৰাসকলক পদোন্নতি দিয়াৰ ব্যৱস্থাও কৰিছিল।

আহোম যুগত ক্ৰীড়াই সৰ্বাধিক পৃষ্ঠপোষকতা স্বৰ্গদেউ ৰুদ্ৰসিংহৰ দিনত পোৱা গৈছিল। তেওঁ বিভিন্ন অঞ্চলত

পুখুৰী আদি খান্দি জলক্ৰীড়াৰ প্ৰতি জনসাধাৰণক আকৃষ্ট কৰিছিল। তেওঁ পেভিলিয়ন সদৃশ মঞ্চ নিৰ্মাণ কৰিও তেওঁৰ খেলৰ প্ৰতি থকা মোহ প্ৰকাশ কৰিছিল। তেওঁ ১৫-১৬ হাতৰ শাল কাঠৰ খুঁটাৰে নিৰ্মাণ কৰিছিল এই মঞ্চ। আহোম যুগত কোনো ৰজাৰ ৰাজ অভিষেক অথবা ৰাজপৰিয়ালত পুত্ৰ আদিৰ জন্ম হ'লে প্ৰায় এসপ্তাহ জুৰি বিভিন্ন খেলৰ আয়োজন কৰিছিল। ই বৰ্তমান ক্ৰীড়া সমাৰোহসমূহৰ লেখীয়া আছিল।

এতিয়া আহো বিশ্বৰ সময়লৈ। বিশ্বৰ সময়ত নৈ, পুখুৰী আদিত নাওখেল অনুষ্ঠিত হৈছিল। কিছুমান পাহোৱাল ডেকাই মালযুঁজত ভাগ লৈছিল। ই বৰ্তমানৰ ৰেপ্টলিঙৰ সমাৰ্থক আছিল। ইয়াৰ উপৰিও মহাবাহু ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ দুয়োপাৰে অসংখ্য খেল জনসাধাৰণৰ মাজত প্ৰচলিত আছিল। এই খেলসমূহৰ অন্যতম আছিল— হাউ খেল, চোপ খেল, টাংগুটি, ঘিলা খেল, বুদ্ধিয়া হাউ, কড়ি খেল ইত্যাদি। হাউ গুদু খেলক বৰ্তমান কাবাডীৰ আদি ৰূপ বুলিব পাৰি। এই সময়ৰ আন এবিধ প্ৰিয় খেল হ'ল চোপ। এইবিধ খেল অসমৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত জনপ্ৰিয় আছিল। ইয়াৰ অলেখ উদাহৰণ আছে। বৃটিছ ৰাজত্বৰ শেষছোৱাত তেজপুৰৰ পৰা ৮ কিলোমিটাৰ দূৰৈৰ মদপীত ঢেকেৰিপাৰ নামৰ বৃহৎ বাকৰি এখনত এইবিধ খেলৰ সমাৰোহ অনুষ্ঠিত হৈছিল। পৰৱৰ্তী সময়ত কোকৰাঝাৰৰ বিনোদ ব্ৰহ্ম নামৰ এগৰাকী খেলুৱৈয়ে এইবিধ খেল জনপ্ৰিয় কৰি তোলাৰ বাবে অহোপুৰুষাৰ্থ কৰিছিল। ভাৰতীয় ক্ৰীড়া প্ৰাধিকৰণ চমুকৈ চাইৰ উদ্যোগত ১১৮৯ত শিৱসাগৰৰ ৰংঘৰৰ বাকৰিত ইণ্ডিজেনাছ গেমছ নাম দি ক্ৰীড়া সমাৰোহ আয়োজন কৰিছিল। পৰৱৰ্তী সময়ত এনে প্ৰচেষ্টা সংগঠিত ৰূপত দেখা নগ'ল। চোপ খেলৰ সৈতে বৰপেটাৰ ধেমনা অনা খেলৰ অনেক মিল পোৱা যায়। দুটা দলৰ মাজত এই বিধ খেল অনুষ্ঠিত হয় আৰু প্ৰতিটো দলত দহ বা ততোধিক খেলুৱৈ থাকে। বৰপেটা অঞ্চলত এইবিধ খেলৰ প্ৰচুৰ জনপ্ৰিয়তা থাকিলেও অন্য খেলো জনসাধাৰণৰ মাজত প্ৰচলিত আছিল। এইসমূহৰ ভিতৰত গণু হাউ, লালী, ফুৰ্তি বা গোল্লা, হাফলা, ঘিলা, ৰছীটনা, কৰ্বৰা টনা, কুকুৰা যুঁজ, টাংগুটি, ভটাগুটি, মুঠি ভটা, বাঘবোল, মংগল পাঠা, হাতবল, বৈঠাবল, তিনিঠেঙীয়া দৌৰ, টেকেলিভঙা আদিৰ কথা বিশেষভাৱে উল্লেখযোগ্য।

এই লোক ক্ৰীড়াসমূহৰ জন্ম ক'ত বা কেনেকৈ আৰম্ভ হৈছিল তাৰ সঠিক উত্তৰ পোৱা নাযায়। অৱশ্যে এই লোকক্ৰীড়াসমূহৰ আলম লৈ অঞ্চলসমূহত সৃষ্টি হৈছিল অনেক লোকগীত। এইসমূহ খেলৰ উপৰি জনপ্ৰিয় আছিল ম'হ যুঁজ। আঁহতগুৰিৰ ম'হ যুঁজৰ কথা বাৰে কোনে পাহৰিব। আঁহত গুৰিৰ বাহিৰেও চৰাইবাহী, বৰভগীয়া, বাৰপূজীয়া, গোগমাৰা, বাৰামাৰা, দমাল, বৰশীবন্ধন, মিকিৰ ভেটা, দুৰিখিখি আদিত ম'হযুঁজ অনুষ্ঠিত হৈছিল। উল্লেখ আছে ১৯৮২ত চৰাইবাহীত হোৱা ম'হ যুঁজত হাজাৰ হাজাৰ মানুহৰ আগত দুটা ম'হে ১৪০ মিনিট যুঁজ কৰিছিল। এনেবোৰ দিশৰ সন্দৰ্ভত ড° বি কে বৰুৱাৰ A cultural History of Assamত ইয়াৰ বিস্তৃত বিৱৰণ পোৱা যায়। সেয়ে নহয় ফুল কোঁৱৰ আৰু মণি কোঁৱৰৰ গীতসমূহত অসমৰ থলুৱা খেলসমূহৰ ভিতৰত ঘিলা খেলৰ সুন্দৰ বৰ্ণনা আছে। ঘিলা খেলৰ বিষয়ে গুণাভিৰাম বৰুৱাৰ 'আগৰ দিন আৰু এতিয়াৰ দিন' শীৰ্ষক নিবন্ধত সুন্দৰ উল্লেখ আছে। আনহাতে চান্দকুছিয়া বৰুৱা বংশৰ পৰম্পৰা শীৰ্ষক গ্ৰন্থত চুম্বিত মঞ্জুবুজৰ বৰুৱাই নলবাৰীৰ ওচৰৰ ঘিল্লা চ'কত

অনুষ্ঠিত ঘিলা খেলৰ বিষয়ে সুন্দৰকৈ বৰ্ণনা কৰিছে। উল্লেখ্য যে কথাগুৰু চৰিতত ভটাগুটি, বাঘবোল আদি খেলৰ বিৱৰণ পোৱা যায়। এনেবোৰ খেলৰ বাহিৰেও এঠেঙীয়া দৌৰ, কইনা-দৰা খেল, টাংগুটি, মিউজিক চেয়াৰ, হাতী যুঁজ আদি খেলৰ প্ৰসাৰ ঘটিছে। একেদৰে বড়ো সমাজত বেং খেল, ৰাভা সমাজত ঘিলা ভঙা খেল, গুটি খেল, কাঠি সমাজত কাঠী খেল, চোং খেল, হান্সি বা ঘিলা খেল, চাহ জনজাতিৰ মাজত দাড়িয়া মুণ্ডা, মিচিং সমাজত কুলি পাপচু আদি খেলৰ প্ৰভাৱ দেখা যায়।

এনেদৰে বিভিন্ন স্থানত এনেবোৰ থলুৱা খেলৰ প্ৰচলনৰ আভাস দেখা যায় যদিও এনেবোৰ খেল লুপ্তপ্ৰায়। অৱশ্যে দক্ষিণ কামৰূপৰ বিভিন্ন অঞ্চলত সুঁৱৰী উৎসৱত মাল যুঁজ এতিয়াও অব্যাহত আছে। একেদৰে অব্যাহত আছে টেকেলিভঙা, ৰছী টনা, আদি খেল। এনেবোৰ খেলে এতিয়াও জনগণক আকৰ্ষণ কৰে। অৱশ্যে আধুনিক খেলৰ আকৰ্ষণ আৰু আগ্ৰাসনে এনেবোৰ থলুৱা খেলক লুপ্তপ্ৰায় কৰিছে, কিন্তু একেবাৰে নিঃশেষ হোৱা নাই অথবা হ'ব নোৱাৰে।

লেখক : বিশিষ্ট ক্ৰীড়া সাংবাদিক, অসম সাহিত্য সভাৰ পুলিন দাস সোঁৱৰণী ক্ৰীড়া সাহিত্য বঁটা প্ৰাপক।

অসমৰ ক্ৰীড়া : এক প্ৰাসংগিক চিন্তা

নিপন দাস

সাহিত্য যেনেদৰে সমাজৰ দাপোণ, সংস্কৃতি যেনেদৰে সভ্যতাৰ সপোন, ঠিক তেনেদৰেই ক্ৰীড়া শিল্পও জনজীৱনৰ মানসিক তথা দৈহিক সুস্থতাৰ প্ৰাঞ্জল প্ৰকাশ। স্পৰ্টছ মে স্পিৰিট অৰ্থাৎ খেলুৱৈসুলভ মানসিকতা মানৱ প্ৰকৃতিৰ এটি অতি আদৰণীয় তথা ঈঙ্গিত অভিব্যক্তি। এটা জাতিৰ জাতীয় জীৱনৰ প্ৰকৃত উৎকৰ্ষতাৰ সৈতে ক্ৰীড়া উন্নতিৰ প্ৰশ্নটো অংগাংগীভাৱে জড়িত। বিশ্বত এনে কোনো সৰল জাতি নাই, যাৰ ক্ৰীড়া জীৱন সূঠাম নহয়।

কিছুমান খেলৰ বিশেষকৈ ক্ৰিকেটৰ সফলতা, বেইজিঙত অনুষ্ঠিত অলিম্পিকত অভিনৱ বিন্দ্ৰা, বিজেন্দৰ সিং, সুশীল কুমাৰ আৰু বিশেষকৈ সদ্যসমাপ্ত টকিঅ' অলিম্পিকত নীৰজ চোপ্ৰা, মীৰবান্দি চানু, ৰবি কুমাৰ দহিয়া, পি ভি সিদ্ধু, লাভনীনা বৰগোহাঁই, বৰজং পুনিয়া আৰু ইণ্ডিয়া হকী টীম (পুৰুষ)ৰ চমকপ্ৰদ প্ৰদৰ্শন আৰু পদক বুটলি অনাটোৱেই ভাৰতীয় ক্ৰীড়ানুৰাগীলৈ অফুৰন্ত আনন্দ কঢ়িয়াই আনিছিল। এনেকুৱা খবৰে উপ-মহাদেশখনৰ ক্ৰীড়ামোদীক উৎফুল্লিত কৰি তোলে যদিও আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত ভাৰতৰ সফলতাৰ হাৰ চাই এই প্ৰদৰ্শন হ'লেই নহ'ব। একৈশ শতিকাৰ ক্ৰীড়া ক্ষেত্ৰখনৰ এশ কোটিৰ ওপৰৰ ভাৰতীয়ৰ উপৰোক্ত মানৱ ক্ৰীড়াধাৰাৰে সফলতাৰ মাপকাঠী বৰ্তাই ৰখাটো কিমান কষ্টসাধ্য, সেয়া আমি ভাৰতীয় হিচাপে নিশ্চয় উপলব্ধি কৰিছো।

আনহাতে ভাৰতৰ অংগৰাজ্য অসমৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ৰ খেলুৱৈৰ সংখ্যা আঙুলিৰ মূৰত লেখিব পৰা হোৱাটো আমাৰ বাবে অতি পৰিতাপৰ কথা। অসমৰ ক্ৰীড়া জগতলৈ লক্ষ্য কৰিলে দেখা পাব অতি সম্ভাৱনা থকা সত্ত্বেও উন্নতিৰ যি স্তৰলৈ যোৱা উচিত আছিল, সেই শিখৰলৈ আমি এতিয়াও বগাবলৈ সক্ষম হোৱা নাই। চৰকাৰে ক্ৰীড়া উন্নয়নৰ বাবে বিভিন্ন আঁচনি হাতত লৈছে আৰু ইয়াৰ কাৰ্যকৰী হৈছে যদিও আঁচনিসমূহ পৰিকল্পিত নোহোৱাৰ বাবে ফলপ্ৰসূ হ'ব পৰা নাই। আনফালে ক্ৰীড়া তথা ক্ৰীড়াবিদসকলক জনপ্ৰিয় কৰি তোলা মাধ্যমৰ দুৰ্বলতাও আমাৰ জাতীয় জীৱনৰ এই গুৰুত্বপূৰ্ণ দিশটো ঠন ধৰি উঠাত হেঙাৰ হৈ

পৰিছে।

খেল-ধেমালিক শিক্ষাৰ অন্যতম অংগ বুলি ক'ব পাৰি। সুস্থ শৰীৰ আৰু স্বাভাৱিক মনৰ বাবে ই এক অপৰিহাৰ্য বিষয়। শিশুবিলাকে দৈনন্দিন কাম কৰাৰ বিপৰীতে খেলা-ধূলাতে মনোনিৱেশ কৰা দেখা যায়। এইটো শিশুৰ সহজাত প্ৰবৃত্তি। সেইকাৰণে মনস্তত্ত্ববিদসকলে ল'ৰা-ছোৱালীৰ শিক্ষা খেলৰ জৰিয়তে দিলে অধিক কাৰ্যকৰী হ'ব বুলি মত পোষণ কৰে। কাৰণ শৰীৰ আৰু মন এই দুয়োটাৰ খেলৰ লগত যথেষ্ট সম্বন্ধ আছে। সৰুকালৰ খেল-ধেমালিয়ে চৰিত্ৰৰ লগতে জীৱন গঢ়াত সহায় কৰে। সেয়েহে বিদ্যালয়সমূহৰ চাৰিবেৰত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক নাৰাখি মুকলি খেলপথাৰত শিক্ষকৰ তত্ত্বাৱধানত খেল-ধেমালি কৰিবলৈ দিব লাগে, তেতিয়াহে শিক্ষকৰ উপস্থিতিয়ে শৃংখলাবদ্ধ প্ৰণালীৰে খেলৰ শুদ্ধ নীতি-নিয়ম শিকিবলৈ সক্ষম হ'ব।

বৰ্তমান আধুনিক শিক্ষা কেৱল পাঠ্যপুথিগত শিক্ষা হৈ থকা নাই। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সৰ্বাংগীণ উন্নতিহে ইয়াৰ লক্ষ্য। ইয়াৰ বাবে শাৰীৰিক শিক্ষাই আধুনিক শিক্ষা ব্যৱস্থাত এক বিশেষ ভূমিকা লৈছে। আজিৰ যুগত পূৰ্ণমানৰ গঢ়াৰ যি ধাৰণা আধুনিক শিক্ষাৰ লক্ষ্য হিচাপে শিক্ষাবিধিত ওতপ্ৰোতভাৱে জড়িত হৈ পৰিছে, সেয়া খেলা-ধূলা অবিহনে সম্ভৱ হৈ নুঠে। এই কথা মনত ৰাখিহে প্ৰচলিত শিক্ষা নীতিত খেলা-ধূলা মনোৰঞ্জনৰ বাবে লোৱাৰ উপৰি সহ-পাঠ্যক্ৰম হিচাপে গণ্য হৈছে। সহ-পাঠ্যক্ৰমৰ অন্যতম গুৰুত্বপূৰ্ণ পাঠ্যক্ৰম হৈছে শাৰীৰিক শিক্ষা। শৰীৰৰ অংগ-প্ৰত্যংগসমূহৰ বা সংহতিয়েহে এজন সুস্থ মানুহ গঢ়িব পাৰে। সুস্থ শৰীৰতহে সুস্থ মন সম্ভৱ। সুস্থ মানসিক অৱস্থাইহে সু-শিক্ষাৰ বাতাবৰণ তৈয়াৰ কৰিব পাৰে। ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষা নীতিয়ে কৰা বিন্যাস অনুসৰি শাৰীৰিক শিক্ষাৰ উদ্দেশ্যসমূহ এনেধৰণৰ — শাৰীৰিক শিক্ষাই এজন ছাত্ৰৰ শৰীৰৰ আৰু স্বাস্থ্যৰ উন্নতি ঘটায়। শাৰীৰিক শিক্ষা সম্বন্ধে সময়ে সময়ে বিভিন্ন শিক্ষাবিদ, শিক্ষা আয়োগ আদিয়ে মতামত বা সূত্ৰ আগবঢ়াইছে। মতামত বা সূত্ৰ বিভিন্ন যদিও সেইবিলাকৰ লক্ষ্য আৰু উদ্দেশ্য একে।

লক্ষ্যসমূহৰ ভিতৰত শাৰীৰিক উন্নতি সাধন, মানসিক

ভাৰসাম্যতা ৰক্ষা, আৱেগিক সমন্বয় গান, দৈহিক শ্ৰম, সমাজৰ সু-নাগৰিক গঢ়া আদি অন্যতম। আনহাতে সু-স্বাস্থ্যাভ্যাসৰ দ্বাৰা ব্যক্তিত্ব গঠনত, মানসিক ভাৰসাম্যতা বা ব্যক্তিগত সমতা ৰক্ষা কৰাত, সু-নাগৰিক গঢ়াত, ব্যায়াম খেলৰ প্ৰতি উৎসাহ তথা মনোযোগ বঢ়োৱাত, সামাজিক-অৰ্থনৈতিক, ৰাষ্ট্ৰীয়বোধ গঠনত, দৈনন্দিন জীৱনৰ সমস্যা সমাধানত, জিৰণি আৰু মনোৰঞ্জন কাৰ্যৰ উপযুক্ত ব্যৱহাৰত, দৈনন্দিন জীৱনৰ কামৰ নিয়মানুৱৰ্তিতা ৰক্ষা কৰাত আৰু শাৰীৰিক শিক্ষাৰ প্ৰতি মনোযোগ বঢ়োৱাত সহায় কৰাই হ'ল মূল উদ্দেশ্য।

উপৰোক্ত লক্ষ্য আৰু উদ্দেশ্যসমূহত উপনীত হ'বলৈ হ'লে প্ৰাথমিক পৰ্যায়ৰ পৰাই ল'ৰা-ছোৱালীৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া প্ৰয়োজন। এই পৰ্যায়ত ছাত্ৰই সঁজুলি আৰু সঁজুলি নোহোৱাকৈয়ে কিছুমান ব্যায়াম, খেল আদি শিকিব পাৰে। ইয়ে ল'ৰা-ছোৱালীৰ বুনিয়াদ গঠনত সহায় কৰে। এনেদৰে এই পৰ্যায় অতিক্ৰম কৰি পিছৰ শিক্ষা জীৱনত ছাত্ৰই শাৰীৰিক শিক্ষাৰ প্ৰতি নিষ্ঠাৱান হৈ জাতি গঠনত সহায় কৰিব পাৰিব।

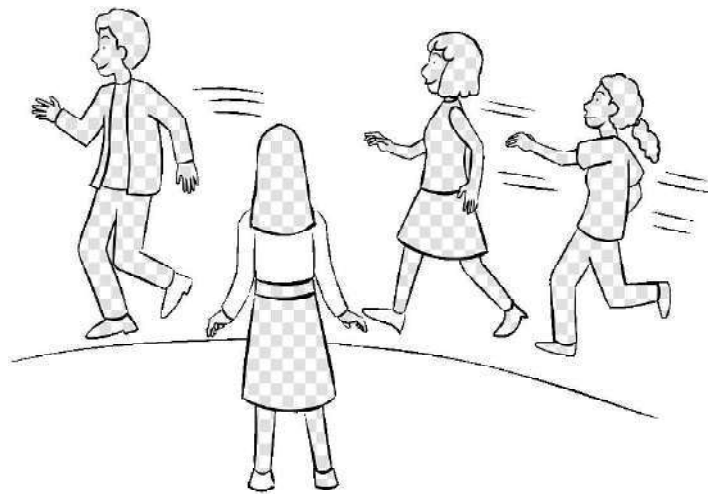
ছাত্ৰই পৰিপাটি, পৰিষ্কাৰ-পৰিচ্ছন্নতা আৰু ব্যক্তিগত স্বাস্থ্যজনিত প্ৰয়োগসমূহ গুৰুত্বসহকাৰে পালন কৰিব, আহৰণ সমতা আৰু ইয়াৰ পৰিমাণ, বয়স, শাৰীৰিক গঠন, পাৰিপাৰ্শ্বিক অৱস্থা আদিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। সেয়েহে সুখম আহাৰত প্ৰয়োজনীয় উপাদানসমূহ নিৰ্দিষ্ট অনুপাতত থাকে আৰু শৰীৰৰ উন্নতিৰ ক্ষেত্ৰত ইয়াৰ প্ৰত্যক্ষ সম্বন্ধ আছে। শৰীৰ সুস্থ কৰি ৰাখিবলৈ হ'লে সুখম আহাৰৰ যিদৰে প্ৰয়োজন, ঠিক তেনেদৰে অনুশীলনৰো প্ৰয়োজন। অনুশীলন কৰাৰ ধৰণ আৰু মাধ্যমৰ প্ৰক্ৰিয়া বয়স, শাৰীৰিক গঠন, পাৰিপাৰ্শ্বিক অৱস্থা আদিৰ কথা মনত ৰাখি কৰিব লাগে। প্ৰয়োজনতকৈ বেছি বা কম আহাৰ খোৱা তথা অনুশীলনো বেছি বা কম হোৱাটো শৰীৰৰ বাবে ক্ষতিকাৰক হ'ব পাৰে।

খেলা-ধূলাৰ প্ৰয়োজনীয় পূৰ্ব চৰ্ত হ'ল— এখন উপযুক্ত খেলপথাৰ। প্ৰতি অঞ্চলত যুৱক-যুৱতীৰ চাহিদা পূৰাৰ পৰাকৈ নাথাকিলেও অন্ততঃ গাঁৱত একোখন, নগৰ-চহৰত যুৱক-যুৱতীৰ ক্ৰমবৰ্ধমান সমস্যা অনুসৰি কেইখনমান উপযুক্ত খেলপথাৰ থকাটো নিতান্তই প্ৰয়োজন। যুৱ মানসিকতাক কেৱল দোষাৰোপ কৰিলেই নহ'ব, তাৰ সুস্থ-সবল বিকশিত ৰূপ গঢ়ি তোলাৰ বাবে খেলপথাৰখনৰ ভূমিকা প্ৰাৰম্ভিক, অনবদ্য বুলি মানি লৈ তাৰ ব্যৱস্থা কৰাটোৱেই সমাজৰ দায়িত্ব। কিন্তু আজি একৈশ শতিকাত থিয় হৈয়ো আমি ভাৰতীয়সকলে হতাশ হৈ লক্ষ্য কৰিছো যে এই প্ৰাৰম্ভিক প্ৰয়োজনীয় বিষয়ত ভাৰত পিছপৰি নাথাকক আৰু আমাৰ ৰাজ্যখনো দুৰ্দশাপীড়িত আৰু দুখলগা অৱস্থাবে জৰ্জৰিত যদিও ক্ৰীড়াক আগুৱাই নিয়াত এক নতুন ভূমিকা ল'ব।

এটা বহু চৰ্চিত প্ৰশ্ন হৈছে যে খেলসমূহৰ সম্পাদনাত কিয় অতি শীঘ্ৰে প্ৰগতি দেখা যায়, ইয়াৰ বহু কাৰণৰ ভিতৰত উন্নত ক্ৰীড়াসুবিধাসমূহ, ক্ৰীড়া সাধনাৰ লগতে প্ৰতিযোগিতাসমূহৰ শুধৰণি স্থিতি আদি কাৰণ স্পষ্টভাৱে দেখা যায়। খেল-ধেমালিৰ প্ৰতি বাঢ়ি অহা আগ্ৰহ, যাতায়াত বা সম্পৰ্কৰ শুধৰণি সাধনৰ কাৰণে প্ৰতিযোগিতাত বহু সুবিধা পোৱা বাবেও খেল-ধেমালিত এই প্ৰগতি দেখা দিছে। ইয়াৰ উপৰি আজিৰ খেলুৱৈসকলক ভালধৰণে প্ৰশিক্ষণ দিয়া হয়, এইটো অৰ্থ যে প্ৰশিক্ষণৰ বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰ ক্ষেত্ৰত আজিকালি অধিক জ্ঞানৰ লগতে তাৰ অধিক প্ৰয়োগ হোৱাটো আৰু খেলুৱৈসকলৰ সংখ্যা বাঢ়ি যোৱাৰ লগে লগে ভাল খেলুৱৈ বাছি উলিওৱাৰ এটা সুবিধা হোৱাটো পৰিলক্ষিত হয়। এনে পৰিস্থিতিত ক্ৰীড়া অনুৰাগীসকলৰ বাবে খেলুৱৈসকলক প্ৰয়োজনসাপেক্ষে ব্যৱহাৰ কৰাৰ সুবিধা আজিকালি দেখা পোৱা যায়।

নতুন সহস্ৰাব্দত বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ বিস্ময়কৰ আৱিষ্কাৰসমূহে বিশ্বৰ ক্ৰীড়া জগতলৈ আমূল পৰিৱৰ্তন আনিছে। সেই পৰিৱৰ্তনৰ সৈতে আমি অসমবাসীয়ে অসমৰ ক্ৰীড়াধাৰাত এক আমূল পৰিৱৰ্তন অনাৰ সময় আহি পৰিছে। শিশুসকলৰ প্ৰতিভা বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত অভিভাৱকসকলে আগভাগ লওক। ক্ৰীড়া সংগঠনসকলে একত্ৰিত হৈ ক্ৰীড়া আন্তঃগাঁথনিৰ লগতে খেলুৱৈৰ নিয়মীয়া অনুশীলনত জোৰ দিয়ক, তেতিয়াহে অসমবাসী নতুন প্ৰজন্মৰ পৰা কিবা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব আৰু ৰাজ্যৰ লগতে ভাৰতবৰ্ষক বিশ্বৰ ক্ৰীড়া দৰবাৰত প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব।

লেখক : ক্ৰীড়া স্তম্ভ লেখক আৰু এথলেটিকছ প্ৰশিক্ষক

ক্ৰীড়াঃ মানৱ সভ্যতাৰ ঐক্য, শান্তি, প্ৰগতি আৰু ভ্ৰাতৃত্ববোধৰ বাৰ্তাবাহক

অৰূপ বৰুৱা

বিশ্ববিশ্ৰুত সঙ্গীত শিল্পী ড° ভূপেন হাজৰিকাই তেওঁৰ গীতেৰে, সুৰেৰে গাই গৈছে— “এই বিশ্ব এক ক্ৰীড়াঙ্গন, ক্ৰীড়া হ’ল শান্তিৰ প্ৰাঙ্গণ”। গীতটিৰ ভাৱাৰ্থলৈ দৃষ্টি দিলে সকলোৱে আমাৰ সকলোৰে শ্ৰদ্ধাৰ ভূপেন হাজৰিকাই গীতেৰে কোৱাৰ দৰেই হৃদয়ঙ্গম কৰিব পাৰিব যে ক্ৰীড়াঙ্গনত যৌৱন হয় জ্যোতিৰ্ময়, ক্ৰীড়াৰ কাম্য সমন্বয়, সুন্দৰ সবল জাতি গঠনত ক্ৰীড়াই কৰে সহযোগিতা, ক্ৰীড়াই গঢ়ে নিয়মানুৱৰতিতা।

মাতৃৰ কোলাত এই বিনন্দীয়া পৃথিৱীত এটি পৱিত্ৰ শিশুৱে চকু মেলাৰ পিছত সময়ৰ স’তে খোজ মিলাই ক্ৰমে ডাঙৰ হ’বলৈ আৰম্ভ কৰে। এটা সময়ত মাতৃৰ বোকোচাতে দিনৰ ২৪ ঘণ্টা সময় কটোৱা নিষ্পাপ শিশুটিয়ে প্ৰথমে চুঁচৰিৰ পৰা হয়। শিশুটিয়ে চুঁচৰি-চুঁচৰি যাবলৈ সক্ষম হোৱা-নোহোৱাৰ মাজেৰে গৈ এদিন পিতৃ-মাতৃৰ আৰু আপোনজনৰ হাতত ধৰি থিয় হ’বলৈ ধৰে। থিয় হোৱাৰ প্ৰৱণতা জগাৰ পিছত খৰক-বৰক খোজেৰে দুখোজ গৈ মাটিত পৰি গ’লেও

আকৌ থিয় হৈ খোজ কাঢ়িবলৈ বিচাৰে। এইবোৰ স্বাভাৱিক প্ৰৱণতাৰে শিশুটিয়ে আগবাঢ়ি যোৱাৰ লগে-লগে শিশুটোৱে নজনাকৈয়ে, একো নুবুজাকৈয়ে খেলা-ধূলাৰ পৃথিৱীত প্ৰথম খোজ পেলায়। প্ৰথমে শিশুৱে ভালপোৱা সাধাৰণ খেলা-ধূলাৰ সামগ্ৰীৰে শিশুৱে সময় কটায় আৰু এনেদৰে শিশুৰ খেলা-ধূলাৰদ্বাৰা শাৰীৰিক-মানসিক বিকাশ হ'বলৈ ধৰে। শিশুৱে জানি বা নেজানি হ'লেও সমন্বীয়াৰ সৈতে খেলিবলৈ ভালপোৱা হয়। দিন বাগৰাৰ লগে-লগে শিশুটিৰ খেলা-ধূলাৰ অধিক হেঁপাহ জাগি উঠে আৰু বিচৰা ধৰণে খেলিবলৈ নেপালে কন্দা-কটা কৰিও পিতৃ-মাতৃক অথবা অভিভাৱকক আমনি কৰে। তেনে আমনিৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ নতুবা শিশুটিৰ উৎকৰ্ষ সাধনৰ কাৰণে ঘৰৰ জ্যেষ্ঠসকলে কেতিয়াবা-কেতিয়াবা ইচ্ছাৰ বিৰুদ্ধেও শিশুৰ সৈতে সময় কটাবলৈ বাধ্য হয়। মানৱ জীৱনৰ প্ৰথম পাঠশালা ঘৰখনতে শিশুৱে খেলা-ধূলাৰ সামগ্ৰীৰ সৈতে পৰিচিত হৈ পৰে আৰু খেলা-ধূলা কৰিলে যে শিশুৰ মনে আনন্দ লাভ কৰে সেই কথা লাহে-লাহে বুজি পোৱা হয়। শিশু অৱস্থাতে বিদ্যালয়লৈ যোৱাৰ পূৰ্বতেই নিজৰ ঘৰৰ কাষৰ সমন্বীয়াৰ সৈতে খেলা-ধূলা কৰিলে যে বন্ধুত্বৰ ভাব গঢ়ি উঠে, খেলা-ধূলা কৰিলে যে এজনে আনজনক চিনি পোৱা হয় তথা মৰম কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে সেই কথা নিজে প্ৰথমে বুজি নেপালেও তাৰ আদিপাঠ সেই সময়তে লাভ কৰে। শিশুৱে বিদ্যালয়লৈ গৈ খেলা-ধূলাৰো যে প্ৰতিযোগিতা আছে, খেলা-ধূলাৰদ্বাৰাও যে পুৰস্কাৰ লাভ কৰিব পাৰি সেই বিষয়ে জানিব পৰা হয়। বহুতো সামাজিক-সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানে অনুষ্ঠানৰ সভা-সমিতি নতুবা অধিবেশনত শিশুৰ খেলা-ধূলাৰ প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰি শিশুক খেলা-ধূলাৰ প্ৰতিযোগিতাৰ পৃথিৱীখনৰ সৈতে চিনাকি কৰি দিয়াত ইতিবাচক ভূমিকা পালন কৰে। এনে ইতিবাচক ভূমিকাই শিশুক খেলা-ধূলাৰ বহল পৃথিৱীখনক খোজ পেলোৱাত অৱদান যোগাই আহিছে। অসমৰ বিশিষ্ট ক্ৰীড়া সাংবাদিক তথা এসময়ৰ খেলৰ জনপ্ৰিয় ধাৰাভাষ্যকাৰ শ্ৰদ্ধাৰ প্ৰেমধৰ শৰ্মা ডাঙৰীয়াই কৈ আহিছে যে “খেল কেতিয়াও ধেমালি নহয় বা ধেমালি হ'ব নোৱাৰে”। শ্ৰদ্ধাৰ শৰ্মা ডাঙৰীয়াৰ সুৰতে সুৰ মিলাই আমিও ক'ব বিচাৰিছো যে আমি সকলোৱে ‘খেল-ধেমালি’ বুলি কোৱা বা লিখাৰ পৰিৱৰ্তে ‘খেলা-ধূলা’ বুলি কোৱা বা লিখাহে যুগুত। এই প্ৰসঙ্গ এইবাবেই উল্লেখ কৰিছো যে কোনো-

কোনো সামাজিক-সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানে তেওঁলোকৰ অনুষ্ঠানৰ কাৰ্যসূচীত শিশুৰ মাজত ‘খেল-ধেমালি’ৰ প্ৰতিযোগিতা বা ‘খেল-ধেমালি’ অনুষ্ঠিত হ'ব বুলি লিখা চকুত পৰে।

শৈশৱৰ পখিলা খেদি ফুৰা সোণোৱালী দিন অতিবাহিত কৰাৰ পিছত শিশুৱে কৈশোৰ আৰু যৌৱনৰ স্বপ্নময় ৰঙীন দিনত প্ৰৱেশ কৰে। কৈশোৰ আৰু যৌৱনৰ মিঠা সপোন দেখা সময়ত ভালদৰে বুজিব পৰা হয় যে এই চিৰ সেউজীয়া পৃথিৱীত খেলা-ধূলাৰ পৰিধি কিমান বিশাল। সৰুতে খেলা কইনা-দৰাৰ খেল, লুকা-চুৰিৰ খেল, লুডু, মাৰ্বল, ডাংগুটি আদি খেলেৰে খেলা-ধূলাৰ জগতত প্ৰৱেশ কৰা যুৱক-যুৱতী খেলা-ধূলাত সফলতা অৰ্জন কৰিবলৈ হ'লে যে একাগ্ৰতা, সাধনা, নিষ্ঠা, নিয়মানুৱৰ্তিতা আদি বহু গুণৰেই প্ৰয়োজন বুলি উপলব্ধি কৰিব পৰা হয়।

তেওঁলোকে এই গুণসমূহ যে একেদিনাই আয়ত্ত কৰিব নোৱাৰি সেই কথাও কৈশোৰ, যৌৱনকালত বুজিব পৰা হয়। খেলৰ প্ৰতি আগ্ৰহী কিশোৰ-কিশোৰী, যুৱক-যুৱতীয়ে সেই কথা উপলব্ধি কৰি খেলা-ধূলাৰ সৈতে একাগ্ৰপৰীয়াইকৈ নিজকে জড়িত কৰি অগ্ৰসৰ হয়। অৱশ্যে ক'ব লাগিব যে বহুতো প্ৰতিভাৱান খেলুৱৈয়ে প্ৰতিভা থকা সত্ত্বেও সা-সুবিধাৰ অভাৱত আগবাঢ়িব নোৱাৰে। এই অসুবিধাখিনি দূৰ কৰিবলৈ প্ৰত্যেক দেশ, ৰাজ্য আৰু জিলাত চৰকাৰী-বেচৰকাৰী বিভিন্ন ক্ৰীড়া সংগঠন আৰু সামাজিক অনুষ্ঠান আছে। প্ৰতিভাৱান যিসকল খেলুৱৈ সুযোগৰ সন্ধানত থাকে তেওঁলোকে তেনে চৰকাৰী-বেচৰকাৰী অনুষ্ঠান, ক্ৰীড়া সংগঠন, খণ্ড তথা জিলা পৰ্যায়ৰ ক্ৰীড়া বিষয়াৰ সৈতে যোগাযোগ কৰি সুপৰিকল্পিতভাৱে নিজকে গঢ়ি তোলাত বিশেষ ভূমিকা পালন কৰিব পাৰে। অৰ্থাৎ সা-সুবিধাৰ অভাৱতেই খেলুৱৈ হোৱাটো আজি আৰু সমস্যা হৈ থকা নাই। বেছি দূৰলৈ নগৈ আমাৰ অসমৰ ধিং এন্সপ্ৰেছৰূপে খ্যাত ভাৰতৰ প্ৰখ্যাত এথলীট (দৌৰবিদ) হিমা দাস আৰু জাপানৰ টকিঅ'ৰ শেহতীয়া অলিম্পিকত মহিলাৰ বক্সিঙত ৱৰ্ল্ডৰ পদক বিজয়ী লাভলীনা বৰগোহাঁইলৈ আঙুলিয়াব পাৰো। এই দুগৰাকী অসমৰ ক্ৰীড়াবিদে সা-সুবিধাৰে ভৰপূৰ চহৰ-নগৰৰ পৰা বিশ্ব ক্ৰীড়াঙ্গনলৈ ওলাই অহা নাই। দুয়োগৰাকীয়ে ক্ৰীড়াত সফলতাৰ নিদৰ্শন দাঙি ধৰিছে অসমৰ গ্ৰামাঞ্চলৰ পৰা ওলাই আহি। ক্ৰীড়া বিশ্বত সফল

এই দুই ক্ৰীড়াবিদে সকলোকে বুজাই দিছে যে ক্ৰীড়াঙ্গনত জিলা, ৰাজ্যিক, দেশ-বিদেশত সাফল্য কেনেদৰে লাভ কৰিব পাৰিব। তেওঁলোকে আৰু বুজাই দিয়ে যে কঠোৰ সাধনাৰে আগবাঢ়িলে মানুহে জীৱনত নিশ্চিতভাৱে সফল হ'ব পাৰে। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ প্ৰচণ্ড আত্মবিশ্বাস, দৃঢ় মনোবল আৰু অনুশীলনৰ দ্বাৰা অসমৰ তথা ভাৰতৰ বিজয় নিচান বিশ্বত উৰুৱাই দেশৰ গৌৰৱ বৃদ্ধি কৰিছে। ৰাষ্ট্ৰীয়-আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সফলতাই ইয়াকো বুজাই দিয়ে যে এগৰাকী ৰাষ্ট্ৰীয়-আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সফল ক্ৰীড়াবিদৰ কাৰণে ক্ৰীড়াই তেওঁৰ জীৱন-জীৱিকা আৰু বাণিজ্য। ইতিমধ্যে উল্লেখ কৰা হিমা দাস আৰু লাভলীনা বৰগোহাঁইৰ দৰে আমাৰ অসমত ৰাষ্ট্ৰীয়-আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় স্তৰত সফলতা লভা আৰু বহু ক্ৰীড়াবিদ আছে। তেওঁলোকৰ একাংশৰ নাম উল্লেখ কৰাৰ পূৰ্বে আমাৰ তৰুণ প্ৰজন্মৰ খেলুৱৈসকলক আন দুটামান প্ৰসঙ্গ দৃষ্টিগোচৰ কৰিব বিচাৰিছোঁ। সেয়া হৈছে কৈশোৰ আৰু যৌৱনৰ ভৰপক সময়ত নিজৰ ক্ৰীড়া প্ৰতিভা চিনাক্ত হোৱাৰ পিছত খেলুৱৈ এজনে প্ৰথমে প্ৰতিযোগিতাত সফল হোৱাৰ সপোন দেখিলেই নহ'ব তেওঁ সপোন বাস্তৱায়িত কৰিবলৈ সেই সপোনৰ পথিলা খেদি ফুৰিব লাগিব। অৰ্থাৎ, কঠোৰ অনুশীলন, শাৰীৰিক-মানসিক সক্ষমতা বৰ্দ্ধাৰ কাৰণে প্ৰয়োজনীয় পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিবই লাগিব। এইখিনি পূৰণ কৰিবলৈ যাওঁতে অৰ্থ, ক্ৰীড়াৰ পৰিৱেশ আদি বিভিন্ন প্ৰসঙ্গ আহি পৰিব। আৰ্থিকভাৱে দুৰ্বল আৰু ক্ৰীড়াৰ পৰিৱেশ সুচল নোহোৱা খেলুৱৈয়ে প্ৰথমে নিজৰ বিদ্যালয়, স্থানীয় ক্ৰীড়া সংগঠন বা সংগঠক, খণ্ড আৰু জিলা পৰ্যায়ত ক্ৰীড়াৰ সৈতে জড়িত চৰকাৰী-বেচৰকাৰী বিষয়ববীয়াৰ কাষ চাপিবই লাগিব। এইদৰে আগবাঢ়িলে আৰ্থিকভাৱে দুৰ্বল আৰু ক্ৰীড়াৰ পৰিৱেশ সুচল নোহোৱা ঠাইৰ খেলুৱৈও আগবাঢ়ি আহিব পাৰিব। এনেদৰে অগ্ৰসৰ হৈ সাফল্য অৰ্জন কৰা খেলুৱৈৰ সংখ্যা বিশ্বত বিৰল নহয়। প্ৰথমে নিজকে জিলা স্তৰৰ খেলুৱৈৰূপে প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পৰিলে তেনে খেলুৱৈয়ে সহজতে ৰাজ্যিক খেলুৱৈৰ মৰ্যাদা লাভৰ সম্ভাৱনা আহি পৰে। আকৌ ৰাজ্যিক খেলুৱৈৰ মৰ্যাদা লাভ কৰা খেলুৱৈৰ কাৰণে ৰাষ্ট্ৰীয়-আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় স্তৰৰ খেলুৱৈ হোৱাৰ পথ প্ৰশস্ত হয়। উল্লেখ কৰা যে যুৱক-যুৱতীৰ মাজত ক্ৰীড়া প্ৰতিভা চিনাক্ত হ'লেই নহ'ব, ক্ৰীড়া প্ৰতিভাক নিজে আদৰ কৰিব লাগিব। নিজৰ ক্ৰীড়া প্ৰতিভাক সফলতাৰ পৰ্যায়লৈ নিবলৈ

নিজেই নিজৰ প্ৰেৰণা হ'ব লাগিব।

আমি ক'ব খোজা নাই যে এগৰাকী ক্ৰীড়াবিদৰ সফলতাৰ আঁৰত থকা আনৰ প্ৰেৰণা, উৎসাহৰ প্ৰয়োজন নাই। আমি এগৰাকী ক্ৰীড়াবিদৰ সফলতাৰ আঁৰত থকা আন ব্যক্তি, ক্ৰীড়াবিদ, ক্ৰীড়া সংগঠক, ক্ৰীড়া সংগঠন, চৰকাৰী-বেচৰকাৰী অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠানৰ অনুপ্ৰেৰণা-উৎসাহক সন্মানসহ স্বীকাৰ কৰিছোঁ। আমি মাত্ৰ ক'ব বিচাৰিছোঁ যে অন্যান্য ক্ষেত্ৰৰ দৰে এজন ক্ৰীড়াবিদে নিজকে গঢ়িবলৈ হ'লে নিজকে নিজে অনুপ্ৰেৰণা যোগাই সুপৰিকল্পিতভাৱে আগবাঢ়িব লাগিব। কেৱল আনৰ ওপৰত আশা-ভৰসা কৰি, আনৰ গাত দোষ জাপি দি প্ৰতিভা আছে বাবে সুযোগ আহিবই বুলি বহি থাকিলে নহ'ব। নিজে নিজৰ অনুপ্ৰেৰণা হ'লে আৰু তীৱ্ৰ ইচ্ছা-আকাংক্ষা থাকিলে এজন তৰুণ খেলুৱৈয়ে লগত কোনো নেথাকিলেও অকলে-অকলেই নিজক আগুৱাই নিব পাৰিব। তেনে পথত সহায়-সহযোগিতাবে অনুপ্ৰেৰণা যোগোৱা অলেখ ব্যক্তি, সংগঠন লগ পাব। জীৱনৰ পথ মসৃণ নোহোৱাৰ দৰেই খেলুৱৈৰূপে গঢ় দিয়াৰ পথ পৰিক্ৰমাৰ মাজতো হয়তো বহুতো বিফলতা, হতাশাৰ ছবি থাকিলেও সেই ছবি মনৰ দৃঢ়তা, সাহসেৰে নিজেই মচিব লাগিব। মনত ৰাখিব লাগিব বিফলতা সফলতাৰ মূলমন্ত্ৰ। সম্প্ৰতি আমাৰ ৰাজ্যতো খেলুৱৈ গঢ়ি তোলাত চৰকাৰে অলেখ পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিছে। সেই সা-সুবিধাসমূহ লাভ কৰিবলৈ এজন খেলুৱৈয়ে খেলি যাওঁতে তেনেবোৰ পৰিগাঁথনিৰ মাজত নিজকে সুমুৱাই লোৱাৰ প্ৰচেষ্টা চলাব লাগিব।

অসমত জিলাভিত্তিক আৰু ৰাজ্যিকভিত্তিকো বিভিন্ন খেলা-ধূলা অনুষ্ঠিত হয়। এইসমূহ প্ৰতিযোগিতাৰ পৰা অসমেও কেইবাগৰাকীও ৰাষ্ট্ৰীয়-আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ৰ সফল খেলুৱৈ বিশ্ব ক্ৰীড়াঙ্গনলৈ উপহাৰ দিছে। আমাৰ এই নিবন্ধত সকলো খেলুৱৈৰ নাম উল্লেখ কৰা সম্ভৱ নহ'লেও আমি তেনে কিছু খেলুৱৈৰ নাম দৃষ্টান্ত স্বৰূপে উল্লেখ কৰিব বিচাৰিছোঁ। সেই খেলুৱৈসকলৰ নাম উল্লেখ কৰাৰ পূৰ্বে ক'ব বিচাৰিছোঁ যে ক্ৰীড়াৰ জৰিয়তে ৰাষ্ট্ৰীয়-আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় ক্ৰীড়াবিদে দেশে-বিদেশত ভ্ৰাতৃত্ববোধৰ বাণী ঐক্য, শান্তি, প্ৰগতিৰ বিনিময় কৰি আহিছে। তেনে খেলুৱৈয়ে নিজ দেশক বিদেশত চিনাকি কৰি দিয়াৰ লগতে বিদেশী খেলুৱৈকো নিজ মাতৃভূমিত চিনাকি কৰি দিয়ে। ভৌগোলিকভাৱে দ্বিখণ্ডিত আৰু ৰাজনৈতিক

মতাদৰ্শৰ পাৰ্থক্য থকা দুখন দেশো ক্ৰীড়াৰ জৰিয়তে বান্ধ খাই পৰে।

বিশ্ব ক্ৰীড়াঙ্গনৰ সৰ্ববৃহৎ ক্ৰীড়া প্ৰতিযোগিতা দ্য গ্ৰেটেষ্ট শ্ব' অন দ্যা আৰ্থ ৰূপে খ্যাত অলিম্পিকত অসমৰ খেলুৱৈয়ে সময়ে-সময়ে অংশগ্ৰহণ কৰি আহিছে যদিও সফলতাৰ জয়গান টকিঅ' অলিম্পিকত লাভলীনা বৰগোহাঁয়ে গাবলৈ সমৰ্থ হৈছে। লাভলীনাৰ সাফল্যৰ ইতিহাসে অসমক বিশ্বৰ মানচিত্ৰত গৌৰৱান্বিত কৰাৰ লগতে বিশ্ববাসীৰ মাজলৈ অসম অসম তথা ভাৰতৰ বাৰ্তা কঢ়িয়াই নিছে। অসমৰ পৰা অলিম্পিকৰ পথাৰত খেলাৰ সৌভাগ্য অৰ্জন কৰি অসমক ক্ৰীড়া বিশ্বত আন কেইবাগৰাকীও খেলুৱৈয়ে অসমৰ নাম উজলাই তুলিছে। তেনে কিছু খেলুৱৈ আৰু ক্ৰীড়া সংগঠক তথা অন্যান্য দিশত অসমক আগবঢ়াই নিয়া ব্যক্তিসকলৰ ভিতৰত আছে— বক্সিঙত শিৱ থাপ্লা, আৰ্চাৰীত জয়ন্ত তালুকদাৰ, বেডমিণ্টনত দীপাক্ষৰ ভট্টাচাৰ্য, ফুটবলত অবিভক্ত অসমৰ ডা° টি আও, ফ্ৰান্সিচ বৰুৱা, গিলবাৰ্ডচন ছাংমা, হজৰত আলী ভূঞা, গৌতম দত্ত আদি। টেবল টেনিছত মনালিছা বৰুৱা, এথলেটিকছত ভোগেশ্বৰ বৰুৱা, তৈয়বুলিছা, সাঁতোৰত মিঠু বৰুৱা, এলভিছ আলী হাজৰিকা, ফুটবলৰ ৰেফাৰী বাবুল বাৰ্মাজ, ক্ৰিকেটত মাধুৰ্যপ্ৰসাদ বৰুৱা, অনুপ ঘটক, ক্ৰিকেটাৰ আবু নেছিম, ক্ৰিকেটাৰ জাভেদ জামান, ফুটবলাৰ বীৰেন বড়ো, ভলীবল খেলুৱৈ অভিজিৎ ভট্টাচাৰ্য, টেবল টেনিছ খেলুৱৈ নন্দিনী বৰুৱা, পল্লৱী পৰাশৰ, অংশুমান দত্ত, কেৰম খেলুৱৈ চিৰাজ-উদ্দিন আহমেদ, কাৰাটে খেলুৱৈ অৰুণিমা মজুমদাৰ, বক্সিং খেলুৱৈ বিতোপন শইকীয়া, টেনিছ খেলুৱৈ বিদ্যুৎ গোস্বামী, ক্ৰিকেটাৰ গৌতম দত্ত আদি ৰাষ্ট্ৰীয় আৰু আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত উজলি উঠা আৰু কিছু খেলুৱৈ আছে যদিও সকলোৰে নাম এই নিবন্ধত উল্লেখ কৰিব পৰা নাই। অসমৰ পৰা দেশ-বিদেশত সফলতা প্ৰদৰ্শন কৰা সকলো ক্ৰীড়াবিদৰ অৱদানক সন্মানসহকাৰে কৃতজ্ঞতা জনাইছো। অসমৰ পৰা ৰাষ্ট্ৰীয়-আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত অংশগ্ৰহণ কৰি প্ৰত্যেকগৰাকী ক্ৰীড়াবিদ, ক্ৰীড়া সংগঠকে ক্ৰীড়াৰ জৰিয়তে অসম, ভাৰত আৰু বিশ্বত ভ্ৰাতৃত্ববোধৰ ভেটি গঢ়ি তুলিছে।

প্ৰকৃততে ক্ৰীড়াৰ সৈতে সম্প্ৰীতি, ঐক্য, শান্তি, প্ৰগতি, ভ্ৰাতৃত্ববোধ এৰাব নোৱাৰা আত্মীয়তাৰ বান্ধোনেৰে বান্ধ খাই

আছে।

ৰাজ্যিক, ৰাষ্ট্ৰীয়, আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ৰ বৃহৎ পৰিষদৰ ক্ৰীড়া প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত হোৱাৰ পূৰ্বে বৰ্তমান আড়ম্বৰপূৰ্ণভাৱে উদ্বোধনী আৰু সামৰণী অনুষ্ঠান আয়োজন কৰাতো এক পৰম্পৰাত পৰিণত হৈছে। উদাহৰণস্বৰূপে ৰাষ্ট্ৰীয় ক্ৰীড়া প্ৰতিযোগিতা, বিশ্বকাপ ফুটবল, বিশ্বকাপ ক্ৰিকেট, এছিয়ান গেমছ, অলিম্পিক ইত্যাদি। উক্ত ক্ৰীড়া প্ৰতিযোগিতা আয়োজনৰ বহু বছৰৰ আগৰে পৰা প্ৰতিযোগিতাৰ প্ৰস্তুতি গ্ৰহণ কৰা হয়। উক্ত প্ৰতিযোগিতাৰ বাবে গেমছ ভিলেজৰ পৰা আৰম্ভ কৰি আটকধুনীয়া ষ্টেডিয়াম নিৰ্মাণ, ৰাস্তা-পদূলি নতুনকৈ নিৰ্মাণ কৰা হয় আৰু বহু নতুন কাম কৰা হয়— য'ত অৰ্থ, মানৱ সম্পদ, আশা-ভাষা, ঐক্য, শান্তি, প্ৰগতি, ভ্ৰাতৃত্ববোধৰ প্ৰসঙ্গ স্বাভাৱিকভাৱে জড়িত হৈ থাকে। বৃহৎ ক্ৰীড়া প্ৰতিযোগিতা আয়োজনত ৰাজ্যৰ, ৰাষ্ট্ৰৰ মান-সন্মানৰ কথা থকাৰ লগতে ভাষা-সাহিত্য-সংস্কৃতি প্ৰদৰ্শনৰ সুযোগ থাকে। বৃহৎ প্ৰতিযোগিতাসমূহ বাণিজ্যৰ প্ৰধান ভেটি হৈ পৰাৰ লগতে ভৱিষ্যতৰ সম্ভাৱনাও কঢ়িয়াই আনে। সেইবাবে ক্ৰীড়াঙ্গন সম্প্ৰতি আধুনিক বিশ্বত মানৱ জীৱন আৰু দেশ গঢ়াৰ, এক সুস্থ আৰু সুদৃঢ় সম্বল। বিশেষভাৱে সক্ষম লোকৰ বাবে অনুষ্ঠিত হোৱা ৰাজ্যিক, ৰাষ্ট্ৰীয়, আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰতিযোগিতাই বিশেষভাৱে সক্ষম খেলুৱৈসকলক উৎসাহিত কৰাৰ লগতে অনুপ্ৰেৰণা, প্ৰেম, ভ্ৰাতৃত্ববোধৰ ভাব গঢ়ি তুলিছে। পেৰা অলিম্পিক তাৰ উৎকৃষ্ট দৃষ্টান্ত।

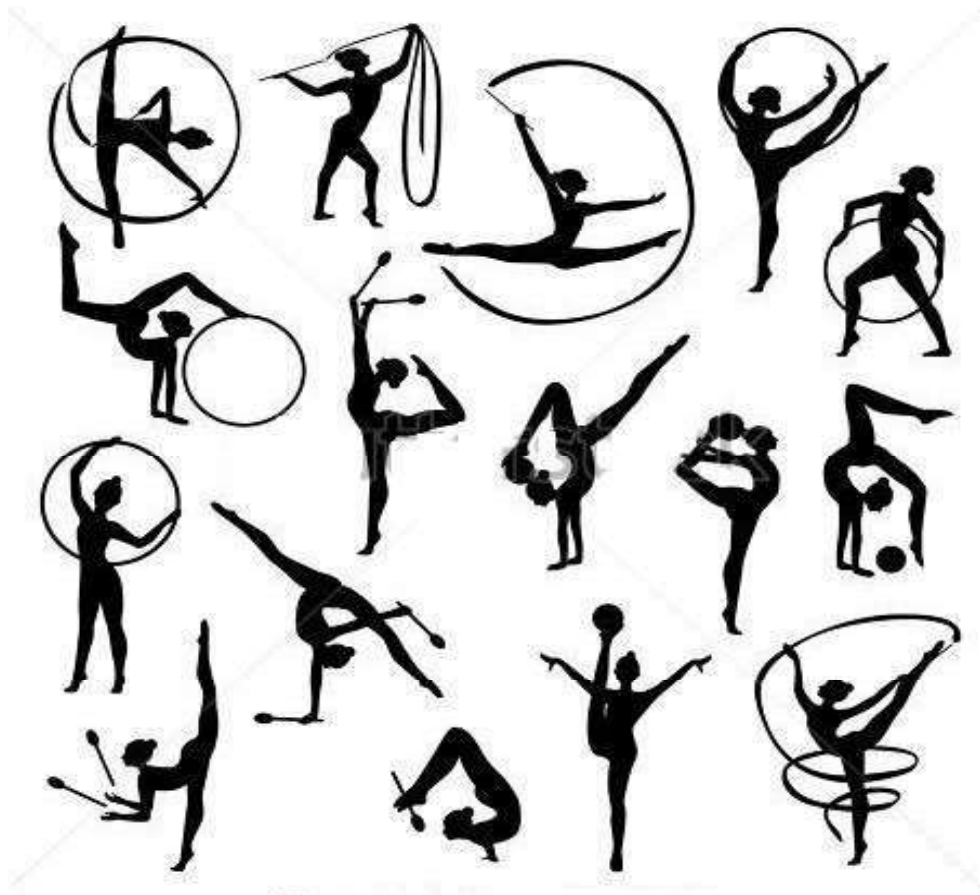
ড° ভূপেন হাজৰিকাই 'এই পৃথিৱী এক ক্ৰীড়াঙ্গন' শীৰ্ষক গীতটিত কৈ যোৱাৰ দৰে আমাৰো আকৌ এবাৰ ক'বলৈ মন গৈছে যে 'এই পৃথিৱী এক ক্ৰীড়াঙ্গন, যৌৱন য'ত আজি জ্যোতিৰ্ময়, অসুস্থ এলাহক এফলীয়া কৰি য'ত জীৱনৰ গতি হয় কৰ্মময় ক্ৰীড়া মাথোঁ খেল-ধেমালি নহয়, নহয় মাথোঁ প্ৰতিযোগিতা সুন্দৰ-সবল জাতি গঠনত ক্ৰীড়াই কৰে সহযোগিতা....'। সাঁচাকৈয়ে জীৱশ্ৰেষ্ঠ মানৱে ক্ৰীড়াৰ জৰিয়তে জাতি গঠনত সহযোগিতা কৰি ঐক্য, শান্তি, ভ্ৰাতৃত্ববোধৰ অমৰ, অমিয়া বাণীৰ সাঁচা ৰং ছটিয়াই পৃথিৱী নামৰ সেউজ-সুন্দৰ গ্ৰহটো আৰু অধিক সেউজ-সুন্দৰ কৰো আহক।

এক আৰু শান্তি প্ৰতিষ্ঠাৰ এক শক্তিশালী মাধ্যম ক্ৰীড়া

মানস প্ৰতীম বৰুৱা

সাম্প্ৰতিক সময়ত ক্ৰীড়াই মানৱ সমাজৰ এক উল্লেখনীয় ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আহিছে। সমসাময়িক বিশ্বত সমগ্ৰ মানৱ জাতিৰ মাজত এক সাৰ্বজনীন প্ৰমূল্যবোধ সৃষ্টিত ক্ৰীড়া অৰিহণা কোনেও অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰে। বিশ্বজনীন ভাতৃত্ববোধ, সহনশীলতা, একতা আৰু শুভ ইচ্ছা সৃষ্টিৰ এক শক্তিশালী মাধ্যম হৈছে ক্ৰীড়া। সেয়ে আজিৰ দিনটোত ক্ৰীড়াৰ প্ৰাসংগিকতা তথা গুৰুত্ব অপৰিসীম।

মানৱ সভ্যতাৰ ইতিহাসৰ সৈতে সংযুক্ত হৈ আছে ক্ৰীড়াংগন। বাইবেলত মহান সৃষ্টিকৰ্তাক কোৱা হয় সুখী ঈশ্বৰ আৰু এই সুখী ঈশ্বৰে এওঁৰ সৃষ্টিসমূহকো এখন সুখসমৃদ্ধ, আনন্দময় জীৱন উদ্যাপনৰ সুযোগ দিবলৈ ইচ্ছা কৰে। আৰু এই উদ্দেশ্যৰেই হেনো তেওঁ মানৱ প্ৰজাতিক এনেধৰণেৰে সৃষ্টি কৰিলে যাতে মানুহে খেল-ধেমালি বুজিবলৈ আৰু উপভোগ কৰিবলৈ সমৰ্থ হয়। সেয়ে নিউ এনচাইক্ল'পেডিয়া বৃটেনিকাত সুন্দৰ তথা স্পষ্টকৈ উল্লেখ কৰা হৈছে, “খেল-ধেমালিৰ ইতিহাস মানৱ জীৱনৰ ইতিহাসৰ এক অভিন্ন অংগ।” বলৰ আৰিভাৱে ক্ৰীড়াৰ ইতিহাসৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ বিকাশ সাধন কৰে বুলি কোৱা হয়। এনচাইক্ল'পেডিয়াত জীৱ-জন্তুৰ খেল-ধেমালিৰ সৈতে মানুহৰ খেল-ধেমালিৰ পাৰ্থক্য বলৰ উদাহৰণৰ সহায়ত বিশ্লেষণ কৰা হৈছে। এনচাইক্ল'পেডিয়াৰ মতে মানুহৰ দৰে জীৱ-জন্তুৱে এটা বলৰ বাবে শক্তি ক্ষয় কৰিবলৈ ইচ্ছা প্ৰকাশ নকৰে। অৰ্থাৎ জীৱ-জন্তুৰ মাজত সু-সংগঠিত খেলৰ প্ৰচলন নাই, যিটো মানৱ সমাজৰ খেলত দৃষ্টিগোচৰ হয়। উল্লেখযোগ্য যে মানৱ সমাজত বেট আৰু বলৰ ব্যৱহাৰ অতিশয় পুৰণি। বেট আৰু বলৰ ব্যৱহাৰ অতীজৰে পৰা গ্ৰীক, ফাৰ্চী নাইবা ৰেড ইণ্ডিয়ানসকলে কৰি আহিছিল। তিব্বতী শৈলীৰ পালা পাৰ্চীসকলৰ মাজত আৰিয়াচ প্ৰথম (৫২২-৪৮৬ খ্ৰীষ্টপূৰ্ব)ৰ শাসনকালতে প্ৰচলিত আছিল। আকৌ গল্ফ যদিও স্কটলেণ্ডত প্ৰথমে প্ৰচলন হোৱা বুলি কোৱা হয়, কিন্তু এনে ধৰণৰ খেলৰ প্ৰচলন প্ৰাচীন ৰোমান সাম্ৰাজ্য অথবা অইন বহুসংখ্যক পুৰণি ইউৰোপীয় দেশত বহুলভাৱে প্ৰচলিত হৈ আছিল।

অল্ড টেম্পামেন্ট লিখাৰ শ শ বছৰ পূৰ্বে বিশ্বত সু-সংগঠিত ক্রীড়াৰ যাত্ৰা আৰম্ভ হৈছিল। উদাহৰণস্বৰূপে সেই সময়ত প্ৰাচীন গ্ৰীচৰ অলিম্পিয়া নগৰীত চাৰি বছৰৰ অন্তৰালত অলিম্পিক খেল অনুষ্ঠিত হৈ আহিছিল। অলিম্পিয়া নগৰীৰ ইতিহাসৰ পৃষ্ঠাত খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৭৭৬ৰ পৰা ২১৭ খ্ৰীষ্টাব্দৰ সময়ছোৱাৰ চেম্পিয়ন খেলুৱৈসকলৰ নাম লিপিবদ্ধ কৰি থোৱা আছে। অলিম্পিক খেল প্ৰাচীন গ্ৰীচৰ সমাজ জীৱনৰ ইমানেই অভিন্ন অংশ আছিল যে তেওঁলোকে দুখন অলিম্পিক গেমছৰ মাজৰ সময়ছোৱাক 'অলিম্পিয়াদ' আখ্যা দিছিল। সেয়ে অতীতৰ সময় গণনা পদ্ধতি অনুসৰি বীশুখ্ৰীষ্টৰ জন্ম ১৯৪৩ তম অলিম্পিয়াদত হৈছিল। বীশুখ্ৰীষ্টৰ জন্মৰ পূৰ্বে গ্ৰীচৰ এথলেটিকছ প্ৰতিযোগিতাই জেৰুজালেমত প্ৰৱেশ কৰা বুলি ধাৰণা কৰা হয়। এই উদ্দেশ্যে আনকি জেৰুজালেমত এটা ব্যায়ামাগাৰো নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল। উল্লেখযোগ্য যে এই সময়ছোৱাত কিছুসংখ্যক পুৰোহিতে খেল উপভোগ কৰি নিজৰ দায়িত্ব অৱহেলা কৰাৰ কথাও উল্লেখ আছে। বীশুখ্ৰীষ্টৰ জন্মৰ সময়ত প্ৰাচীন ৰোমত শাসন কাৰ্য চলাই থকা সম্ৰাট আগষ্টাচ চিজাৰৰ খেল-ধেমালিৰ প্ৰতি সাংঘাতিক অনুৰাগ আছিল। প্ৰাচীন ৰোমত খেল-ধেমালিৰ জনপ্ৰিয়তা বৃদ্ধিৰ ক্ষেত্ৰত চিজাৰৰ অৱদান অনবদ্য। অৱশ্যে যুদ্ধবাজ জাতি ৰোমানসকলে

সাধাৰণতে যুদ্ধবাজ খেল যেনে মুষ্টিযুদ্ধ, মল্লযুঁজ আদিৰ দৰে খেলহে অধিক পছন্দ কৰিছিল। এই খেলসমূহ যথেষ্ট নৃশংস আৰু বক্তাজ্ঞ হৈ পৰিছিল আৰু প্ৰায়ে প্ৰতিযোগীৰ মৃত্যু ঘটিছিল। অৱশ্যে এই ধৰণৰ খেলসমূহৰ প্ৰচলনে সমগ্ৰ ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰখন সামৰি লোৱা নাছিল। উল্লেখনীয়ভাৱে এই ভয়াৱহ খেলসমূহক অন্যান্যপূৰ্ণ বুলিও কোৱা হোৱা নাছিল। আনকি বীশুখ্ৰীষ্ট নাই বা তেওঁৰ সতীৰ্থসকলেও এই খেলসমূহক নৃশংস বুলি সমালোচনা কৰাৰ উল্লেখ ক'তো পাবলৈ নাই। ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে এই খেলসমূহক জ্ঞানৰ বাণী বিলোৱাৰ বাবেহে ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল। উদাহৰণস্বৰূপে ধৰ্ম প্ৰচাৰক প'লে খ্ৰীষ্টান ধৰ্মাৱলম্বীসকলক উৎসাহিত কৰাৰ অৰ্থে খেলৰ প্ৰসংগ আনি কৈছিল—“তোমালোকে জানানে কেইবাগৰাকীও দৌৰবিদে প্ৰতিযোগিতা এখনত যোগদান কৰে যদিও কেৱল এজনেহে বিজয় সন্মান লাভ কৰে। গতিকে তোমালোকেও বিজয়ী হোৱাৰ বাবে জীৱনৰ দৌৰত অংশগ্ৰহণ কৰা।” তেওঁ আকৌ উল্লেখ কৰিছিল যে প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰা প্ৰতিগৰাকী ব্যক্তিকে আত্মক সংযত কৰাৰ সাৰ্থকতা আছে। অইন এক প্ৰসংগত প'লে কৈছিল যে খ্ৰীষ্ট ধৰ্মাৱলম্বী মানুহখিনিয়ে জীৱনৰ সৰ্বোচ্চ পুৰস্কাৰপ্ৰাপ্তিৰ বাবে দৌৰাৰ প্ৰয়োজন। তেওঁৰ ভাষাত, 'মই ঈশ্বৰৰ আহ্বানৰ দৰে পুৰস্কাৰ লাভ

কৰিবলৈ চেষ্টা চলাই আছে।” আকৌ নৈতিক জীৱন যাপনৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ কথা উল্লেখ কৰি প'লে ডেকা ডিমোথীক কৈছিল যে খেলৰ নিয়ম কানুনৰ মাজেৰে খেলিবলৈ ইচ্ছা প্ৰকাশ নকৰা খেলুৱৈ পুৰস্কাৰ লাভৰ যোগ্য নহয়। অইন এগৰাকী ধৰ্ম প্ৰচাৰক পিটাৰৰ মতে এগৰাকী খ্ৰীষ্ট ধৰ্মাৱলম্বী লোকে তেওঁৰ দায়িত্বসমূহ সততাৰে পালন কৰিলেহে বিজয় মুকুট পিন্ধিবলৈ সমৰ্থ হ'ব।

গ্ৰীকসকলে শাৰীৰিক শিক্ষাৰ ওপৰত যথেষ্ট গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিছিল। প্ৰাচীন গ্ৰীচত দুই ধৰণৰ শিক্ষা আছিল। এখেদত মানসিক শিক্ষা প্ৰদান কৰাৰ বিপৰীতে স্পাৰ্টাত শাৰীৰিক শিক্ষাক গুৰুত্ব দিয়া হৈছিল। মহান গ্ৰীক দাৰ্শনিক প্লেটোই তেওঁৰ শিক্ষা তত্ত্বত শাৰীৰিক আৰু মানসিক দুয়োটা শিক্ষাতে সমানে গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিছিল। তেওঁ কৈছিল, “মেনচ চানা ইনকপ'ৰ চানো”, অৰ্থাৎ সুস্থ দেহতহে সুস্থ মন থাকিব পাৰে। অপৰূপ গ্ৰীক ভাস্কৰ্যসমূহে প্ৰাচীন গ্ৰীচত শাৰীৰিক শিক্ষাৰ গুৰুত্বক স্পষ্টভাৱে প্ৰতিফলিত কৰে। ইতিমধ্যে উল্লেখ কৰি অহা অলিম্পিক গেমছ বিশ্ববাসীলৈ গ্ৰীকসকলৰ অনবদ্য উপহাৰ।

আৰম্ভণিৰ পৰা দুই-এক ব্যতিক্ৰম বাদ দি ক্ৰীড়াই শান্তি স্থাপনৰ এক উল্লেখনীয় ভূমিকা পালন কৰি আহিছে। মানৱ সমাজত এক ভাৰসাম্যপূৰ্ণ জীৱন যাপনৰ বাবে ক্ৰীড়াৰ ভূমিকা অনস্বীকাৰ্য। ১৮৯৬ চনত আধুনিক অলিম্পিকৰ জন্ম দিয়া বেৰন পিয়ৰে দ্য কুবাৰ্টিনৰ অন্যতম লক্ষ্য আছিল ক্ৰীড়াৰ জৰিয়তে মানৱ জাতিৰ মাজত সাম্য, মৈত্ৰী আৰু ভাতৃত্ববোধৰ সৃষ্টি কৰা। সেয়ে মহান অলিম্পিক গেমছ পৰিণত হৈছে বিশ্বৰ সৰ্বপ্ৰান্তৰ এথলীটসকলৰ সমন্বয় ক্ষেত্ৰত। অলিম্পিক চনদত স্পষ্টভাৱে উল্লেখ আছে যে অলিম্পিক আন্দোলনৰ উদ্দেশ্য হ'ল— যুৱ সমাজক ক্ৰীড়াৰ জৰিয়তে শিক্ষা প্ৰদান কৰি এখন উন্নত আৰু শান্তিময় বিশ্ব গঠন কৰা। অলিম্পিক চনদৰ এই মহান উদ্দেশ্য বহুলাংশে সফল হোৱা বুলিব পাৰি। বহু সময়ত অলিম্পিক গেমছৰ জৰিয়তে বিশ্বত উদ্ভৱ হোৱা ৰাজনৈতিক সমস্যাৰ আশু সমাধান সম্ভৱ হৈছে। ২০০৫ চনলৈ ৰাষ্ট্ৰসংঘই ‘ক্ৰীড়া আৰু শাৰীৰিক শিক্ষা বৰ্ষ’ হিচাপে ঘোষণা কৰিছিল। ইয়াৰ প্ৰতিবেদনত ৰাষ্ট্ৰসংঘই ক্ৰীড়াই ৰাষ্ট্ৰীয় আত্মপৰিচয় দাঙি ধৰা বিষয়টোৰ আলোকপাত কৰি ক্ৰীড়া আধাৰিত বিকাশমূলক কৰ্মসূচী আৰু প্ৰকল্পসমূহ শক্তিশালী কৰাৰ ওপৰত গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিছিল। উল্লেখনীয়ভাৱে ৰাষ্ট্ৰসংঘই বহনক্ষম বিকাশ কৰ্মসূচীত ক্ৰীড়াৰ ভূমিকাক স্বীকৃতি প্ৰদান কৰিছে।

বিশ্বপ্ৰসিদ্ধ নেতা নেলছন মেণ্ডেলাই এবাৰ মত প্ৰকাশ কৰিছিল যে বিশ্বক সলনি কৰি দিয়াৰ ক্ষমতা ক্ৰীড়াৰ আছে। তেওঁৰ মতে অনুপ্ৰাণিত কৰাৰ, জনসাধাৰণক একত্ৰিত কৰাৰ যি

ক্ষমতা ক্ৰীড়াৰ আছে, অইন কাৰোৰে নাই। ক্ৰীড়াই যুৱ সম্প্ৰদায়ৰ সৈতে তেওঁলোকে বুজি পোৱা ভাষাত কথা পাতে। য'ত এসময়ত কেৱল হতাশা আছিল, তাত ক্ৰীড়াই আশাৰ সঞ্জীৱনী প্ৰদান কৰে। মেণ্ডেলাৰ এই মন্তব্যৰ আধাৰত এটা কথা ক'ব পাৰি যে বৰ্তমান সময়ত ক্ৰীড়াক ধৰ্মৰ সৈতে তুলনা কৰাটো ভুল নহ'ব। কাৰণ ধৰ্মক কোৱা হয় মানৱ জাতিক একত্ৰিত কৰা প্ৰথম মাধ্যম। সাম্প্ৰতিক সময়ত এই ভূমিকা পালন কৰি আছে ক্ৰীড়াই। কানাডাত আইচ হকীক ধৰ্মৰ দৰে অনুসৰণ কৰা হয়। একেদৰে আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰত ক্ৰীড়াক ‘এটা ইতিবাচক ধৰ্মনিৰপেক্ষ ধৰ্ম’ (A Positive Secular Religion) আখ্যা দিয়া হয়। এগৰাকী মনস্তত্ত্ববিদ ডেভিদ কল্লাৰ মতে, “ক্ৰীড়া আৰু ধৰ্মৰ আভিধানিক সংজ্ঞাৰ মাজত বহুত সাদৃশ্য আছে”। প্ৰকৃততে ক্ৰীড়াই কোনো এটা উদ্দেশ্য পূৰণৰ দিশত একত্ৰিতভাৱে অগ্ৰসৰ হ'বলৈ মানুহক প্ৰেৰণা দিয়ে। মানুহৰ মাজত সমন্বয়ৰ সেতু নিৰ্মাণ কৰে। উদাহৰণস্বৰূপে দক্ষিণ আফ্ৰিকাৰ 'Bridging Divides' নামৰ কৰ্মসূচী এটাৰ আৰম্ভ কৰি বাস্কেটবল খেলৰ জৰিয়তে শিশু আৰু বিভিন্ন সম্প্ৰদায়ৰ মাজত একতা আনিবলৈ প্ৰচেষ্টা হাতত লোৱা হৈছিল। উল্লেখনীয়ভাৱে এই কৰ্মসূচীত অংশগ্ৰহণ কৰা অধিকাংশ শিশুৰ বৰ্ণগত বৈষম্যৰ দিশটোত সহনশীলতা ইয়াত অংশগ্ৰহণ নকৰা শিশুতকৈ অধিক পৰিলক্ষিত হৈছিল। একেদৰে বচনিয়া-হাৰ্জগোভিনাত দ্য অপেন ফান ফুটবল স্কুল (The Open Fun Football Schools) কৰ্মসূচী আৰম্ভ কৰা হৈছিল বিভিন্ন সম্প্ৰদায়ৰ যুৱকসকলৰ মাজত পাৰস্পৰিক সম্পৰ্ক স্থাপনৰ উদ্দেশ্যে। পিছলৈ এই কৰ্মসূচী পূৰ্বৰ যুগোশ্লাভেকিয়াৰ অন্যান্য অঞ্চল (পিছলৈ সুকীয়া ৰাষ্ট্ৰ) মেচিডেনিয়া, চাৰ্বিয়া, মণ্টেনেগ্ৰ', মলডোভা, জৰ্জিয়া আৰু অন্যান্য বালকান ৰাষ্ট্ৰৰ লগতে মধ্যপ্ৰাচ্যৰ দেশসমূহতো কৰা হয়। এই কৰ্মসূচীয়ে অশান্ত, যুদ্ধজৰ্জৰ অঞ্চলসমূহৰ বিশেষকৈ যুৱ সম্প্ৰদায়ৰ মাজত সংঘাত নিৰাময়ত বিশেষভাৱে সহায়ক হোৱা বুলি প্ৰমাণিত হৈছে। আকৌ যুদ্ধবিধ্বস্ত নাইবেৰিয়াত ফুটবলক ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল জাতীয় চেতনা বৃদ্ধিৰ একমাত্ৰ আহিলা স্বৰূপে।

অৰ্থাৎ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়তে হওক অথবা ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়তে হওক, সমাজত শান্তি, মৈত্ৰী, ভাতৃত্ববোধ সৃষ্টিত ক্ৰীড়াই এক অনন্য ভূমিকা পালন কৰি আহিছে। মানৱ সমাজত এক সাৰ্বজনীন মূল্যবোধ সৃষ্টিত ক্ৰীড়াৰ বৰগুণ অনন্য। ক্ৰীড়াৰ মসৃণ গতিয়ে সমগ্ৰ বিশ্বৰ অগণন জনসাধাৰণৰ মনৰ নিভৃততম কোণত সোমাই পৰিছে। সেয়ে কোৱা হয় বতৰৰ পিছতে জনসাধাৰণে আলোচনা সৰ্বাধিক কৰা বিষয়টোৱে হ'ল ক্ৰীড়া।

লেখক : বিশিষ্ট ক্ৰীড়া স্তম্ভ লেখক

শাৰীৰিক-মানসিক সুস্থতা খেলুৱৈৰ প্ৰধান অস্ত্ৰ

নয়ন কুমাৰ শৰ্মা

সু-স্বাস্থ্যই পৰম সম্পদ। সু-স্বাস্থ্য মানে শাৰীৰিক-মানসিক ভাৰসাম্যৰ কথা কোৱা হৈছে। অৱশ্যে স্বাস্থ্যৱান লোক আৰু সু-স্বাস্থ্যৰ অধিকাৰী হোৱা ব্যক্তিৰ মাজত পাৰ্থক্য আছে। এজন লোক স্বাস্থ্যৱান হ'লেও সু-স্বাস্থ্যৰ অধিকাৰী নহ'ব পাৰে। কাৰণ দেখাত শকত-আবত হোৱাটোৱেই স্বাস্থ্য নহয়। সু-স্বাস্থ্য হ'ল নিৰোগী শৰীৰ আৰু সুস্থ মনৰ মাজৰ ভাৰসাম্য অৱস্থা। সুস্বাস্থ্যৰ অধিকাৰী হ'লে এজন ব্যক্তিয়ে সকলো ক্ষেত্ৰতে আগুৱাই যাব পাৰে। এই দৃষ্টিভংগীৰ পৰা বিশ্লেষণ কৰিলে এগৰাকী খেলুৱৈৰ বাবেও প্ৰথম শক্তিশালী মূল্যৱান সম্পদবিধেই হ'ল সুস্বাস্থ্য। এগৰাকী খেলুৱৈয়ে সাফল্য লাভ কৰিবলৈ হ'লে শাৰীৰিক-মানসিকভাৱে সুস্থ হ'ব লাগিব। খেলুৱৈগৰাকী দেখাত ক্ষীণ হ'লেও সু-স্বাস্থ্যৰ অধিকাৰী হ'ব পাৰে। কাৰণ যেতিয়া ক্ৰীড়াভূমিত প্ৰৱেশ কৰে তেতিয়া কেৱল শাৰীৰিক শক্তি থাকিলেই নহ'ব, সমান্তৰালভাৱে হ'ব লাগিব মানসিকভাৱে শক্তিশালী।

এগৰাকী দৌৰবিধে ১০০ মিটাৰ এক মিনিটত দৌৰিবলৈ হ'লে কিমান শক্তিৰ প্ৰয়োজন হ'ব। অৱশ্যে এই শক্তি খেলুৱৈগৰাকীয়ে শক্তিবৰ্ধক ঔষধ সেৱন কৰি লাভ কৰিলে নহ'ব। খাদ্য গ্ৰহণ, ব্যায়াম, অনুশীলনৰ জৰিয়তেহে এনে সাফল্য অৰ্জন কৰাটো সম্ভৱ। ফুটবল খেলুৱৈ এগৰাকীয়ে ৯০ মিনিট খেলপথাৰত বলটোৰ পিছে পিছে দৌৰিবলৈও শক্তিবৰ্ধক প্ৰয়োজন। ক্ৰিকেট খেলত সাত ঘণ্টা খেলপথাৰত ব'দত দৌৰি থকাটো কম কথা নহয়। এইবোৰ তেতিয়াহে সম্ভৱ যেতিয়া খেলুৱৈগৰাকী সৰুৰে পৰাই সু-স্বাস্থ্যৰ অধিকাৰী হয়। পৃথিৱীত যিমান শকত খেলুৱৈ আছে

তাতকৈ ক্ষীণ খেলুৱৈৰ সংখ্যাও কম নহ'ব। গতিকে খেলুৱৈ ক্ষীণ বা শকতলৈ কথা, মাথোঁ 'ফিটনেছ' সঠিকভাৱে আছে নে নাই সেইটোহে গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়।

খেলুৱৈ এগৰাকীয়ে সৰুৰে পৰাই খোৱা-বোৱা, শোৱা আদি বিষয়ত গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিব লাগিব। কাৰণ ফিটনেছৰ বাবে এদিনতে সকলো সম্ভৱ নহয়। সৰুৰে পৰাই উপযুক্ত খাদ্য গ্ৰহণ কৰিব লাগিব। ইয়াৰ বাবে সদায় সুষম আহাৰ খাবই লাগিব। তদুপৰি বিশুদ্ধ পানীও নিৰ্দিষ্ট পৰিমাণে খাবই লাগিব। পুষ্টিহীনতাত ভোগা শিশুৱে ভৱিষ্যতে ভাল খেলুৱৈ হোৱাৰ নজিৰ আছে যদিও এনে ঘটনা লাখৰ ভিতৰত এটাহে ঘটে। পেশীৰ পৰা আৰম্ভ কৰি হাতৰ গঠনলৈকে সকলো ক্ষেত্ৰতে কিছুমান উপাদানৰ প্ৰয়োজন। এই উপাদানসমূহ কেৱল খাদ্যতহে পোৱা যায়। বিশেষকৈ সতেজ শাক-পাচলি, ফল-মূল আদি নিয়মীয়াকৈ খাবই লাগিব। এইখিনিতে এটা কথা উল্লেখ কৰিব লাগিব যে বহুতে দামী-দামী খাদ্য খালেহে সু-স্বাস্থ্যৰ অধিকাৰী হ'ব পাৰে বুলি ভাবে। বজাৰত উপলব্ধ বিভিন্ন দামী দামী খাদ্য সামগ্ৰী খালেই সু-স্বাস্থ্যৰ অধিকাৰী হ'ব নোৱাৰে। ঘৰৰ বাৰীত থকা শাক-পাচলি, ফল-মূল খালেও প্ৰয়োজনীয় উপাদানসমূহ শৰীৰে লাভ কৰিব পাৰে। নিয়মীয়াকৈ এনে খাদ্য খালেও ভৱিষ্যতে শক্তি সঞ্চয় কৰাটো সম্ভৱ। যদিহে কাৰোবাৰ খেলুৱৈ হোৱাৰ লক্ষ্য থাকে তেওঁ সদায় খাদ্য গ্ৰহণত গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিবই লাগিব। ঠুনুকা হাড়ৰে কোনোৱে দৌৰিব নোৱাৰে। হাড় শক্তিশালী কৰিবলৈ কেলছিয়াম, ভিটামিন 'ডি'ৰ প্ৰয়োজন শীত-তাপ নিয়ন্ত্ৰিত

কোঠাত থকাসকলৰ সাধাৰণতে ভিটামিন 'ডি'ৰ অভাৱ ঘটে। সেয়েহে পুৰাৰ কুমলীয়া ব'দ গাত লগোৱাৰ অভ্যাস সৰুৰে পৰাই গঢ়ি তুলিব লাগিব।

আনহাতে, মানসিকভাৱেও খেলুৱৈসকল সৰুৰে পৰাই শক্তিশালী হ'ব লাগিব। ইয়াৰ বাবে সদায় প্ৰয়োজন এটি সুস্থ পৰিৱেশ। এই পৰিবেশ ঘৰখনতেই আৰম্ভ হয়। যিবোৰ পৰিয়ালত সদায় নেতিবাচক চিন্তা-চৰ্চাই গা কৰি উঠে তেনে পৰিয়ালৰ সন্তানে কেতিয়াও ক্ৰীড়াভূমিত উজলি উঠিব নোৱাৰে। ইতিবাচক চিন্তা-চৰ্চাৰে আগবাঢ়িলেহে উন্নতিৰ জখলাত সহজে বগাব পাৰে। সৰুৰে পৰাই পিতৃ-মাতৃৰ লগতে পৰিয়ালৰ আন সদস্যসকলে শিশুটিক কেতিয়াও নেতিবাচক পথৰ কথা ক'ব নালাগে। পৰিয়াল বা গাঁওখনত আগতে কোনো খেলুৱৈ নাছিল বুলি যে শিশুটিয়ে এদিন বিশ্ববিখ্যাত খেলুৱৈ হ'ব নোৱাৰিব তেনে কথা নাই। বৰং শিশুটিক ভৱিষ্যতে এজন আদৰ্শ

খেলুৱৈ হিচাপে প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব পাৰিব বুলিহে মানসিকভাৱে প্ৰস্তুত কৰিব লাগে। অশান্ত মনেৰে কোনোৱে দ্ৰুতগতিত দৌৰিব নোৱাৰে। আনকি বন্ধিং ৰিঙতো প্ৰৱেশ কৰাটো অসম্ভৱ। প্ৰয়োজন হ'লে কাউঞ্চিলিঙৰো ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। মানসিকভাৱে শক্তিশালী হ'বলৈ হ'লেও পুষ্টিৰ প্ৰয়োজন। এই পুষ্টি লাভ কৰিব পাৰি ইতিবাচক চিন্তা-চৰ্চা তথা অনুপ্ৰেৰণাৰে। নেতিবাচক মানসিকতাক কেতিয়াও প্ৰশ্ৰয় দিব নালাগিব। আমাৰ সমাজত এজন খেলুৱৈক যে মানসিক পুষ্টিৰো প্ৰয়োজন সেই বিষয়ে প্ৰায়ভাগ লোকৰেই সম্যক জ্ঞানখিনিও নাই। ফলত সুস্থ শৰীৰ মানে কেৱল দেখাত শকত-আবত হোৱাটোকে বুজায়। শাৰীৰিক সুস্থতা বা সু-স্বাস্থ্যৰ বাবে শকত-ক্ষীণৰ কথা নাই। মাথো শাৰীৰিক-মানসিকভাৱে শক্তিশালী হৈ ভাৰসাম্যৰ মাজেদি আগুৱাই যাব পৰাটোৱে হ'ল সুস্বাস্থ্য— যিটো এজন খেলুৱৈৰ সাফল্যৰ অমোঘ অস্ত্ৰ।

লেখক : শিক্ষাবিদ, জ্যেষ্ঠ উপ-সম্পাদক, দৈনিক অগ্ৰদূত, ফোন : ৯৮৬৪০ ৮৪৯৬৯

মেগনিফিচেণ্ট মেৰী

মনোৰঞ্জন কলিতা

ধূলিখেলা শৈশৱৰ পৰাই প্ৰায়ভাগ খেলে খেলি ভাল পাইছিল তেওঁ। তাৰ ভিতৰতো ভলীবল, ফুটবল, হকী, এথলেটিক, বক্সিং আৰু মাৰ্বল আছিল তেওঁৰ অতিকৈ প্ৰিয় খেল। তাৰ মাজতে সময় উলিয়াই একচন চিনেমা চাই গাঁৱত একচন দেখুৱাই ফুৰা চখটো আছিলেই। নিজে ছোৱালী হৈও ল'ৰাৰ নিচিনাকৈ থাকি ভাল পোৱা তেওঁ প্ৰথমবাৰৰ বাবে নিজ গাঁৱত বাঁহৰ হকী ষ্টীক সাজি সেই ষ্টীকেৰে হকী খেলিছিল। লাহে লাহে তেওঁ আগ্ৰহ বৃদ্ধি পায় বক্সিংৰ প্ৰতি। এটা সময়ত নিজেও বক্সিং খেলিবলৈ আৰম্ভ

কৰে। কিন্তু প্ৰথমবাৰৰ বাবে জীয়াৰীৰ বক্সিংৰ প্ৰতি থকা এই দুৰ্বলতাক পিতৃয়ে অকণমানো সঁহাৰি দিয়া নাছিল। বৰঞ্চ দুৰ্যোগৰ আপত্তিহে কৰিছিল। পিতৃৰ মতে— “এয়া মাৰ-কিলৰ খেল। ছোৱালীয়ে এই মাৰ-কিলৰ খেল খেলিলে সমাজত ভাল চকুৰে নাচাব।” স্বৰ্ণপদকপ্ৰাপ্ত ভাৰতীয় বক্সাৰ ডিঙ্ককো সিঙৰ বক্সিং চাই অনুপ্ৰাণিত হোৱা সেই ছোৱালীজনী কিন্তু নাচোৰবান্দ। তেওঁ বক্সিং খেলিব আৰু বক্সিংৰে জগত জিনিব। তেওঁ মণিপুৰৰ ৰাজধানী ইম্ফলত কে কোচানা মেটেই নামৰ এগৰাকী প্ৰশিক্ষকৰ

অধীনত প্রশিক্ষণে আৰম্ভ কৰে আৰু ২০০০ চনত মণিপুৰ ৰাজ্যিক মহিলা বক্সিং চেম্পিয়নশ্বিপত খিতাপ লাভ কৰে। পিতৃয়েও খবৰ কাগজত জীয়াৰীৰ সফলতাৰ ফটো দেখি খং পাহৰি পেলায়। আৰু সেই প্ৰথম বিজয়ৰ পাছত তেওঁ আৰু উভতি চাবলগীয়া হোৱা নাই। তেৱেঁই হ'ল মাত্ৰ ১৮ বছৰ বয়সতে (২০০১) ৱৰ্ল্ড এমেচাৰ বক্সিং চেম্পিয়নশ্বিপত ৰূপৰ পদক বিজয়ী প্ৰথম ভাৰতীয় মহিলা, পাঁচবাৰ ৱৰ্ল্ড এমেচাৰ বক্সিং চেম্পিয়নশ্বিপত শ্ৰেষ্ঠ খিতাপ বিজয়ী আৰু ছবাৰ বিশ্ব মুষ্টিবোদ্ধা প্ৰতিযোগিতাৰ প্ৰত্যেকখনতে পদক লাভ কৰা একমাত্ৰ মহিলা মণিপুৰৰ জীয়াৰী মেৰী কম। সম্পূৰ্ণ নাম মাংগতে চাংগনেইজেং মেৰী কম। প্ৰখ্যাত ভাৰতীয় মুষ্টিবোদ্ধা, যাক বক্সিঙৰ ক্ষেত্ৰখনত অল্লান অৱদানৰ বাবে আন্তৰ্জাতিক এমেচাৰ বক্সিং এছ'চিয়েচনে 'মেগনিফিচেণ্ট মেৰী' নামেৰে অভিহিত কৰিছে।

মণিপুৰৰ ৰাজধানী ইম্ফলৰ পৰা প্ৰায় ৪৫ কিলোমিটাৰ নিলগৰ চুৰাচান্দপুৰ জিলাৰ মৈৰাং লামখাইৰ অন্তৰ্গত কাংগঠেই গাঁৱত ১৯৮৩ চনৰ পহিলা মাৰ্চত মেৰী কমৰ জন্ম। মেৰীৰ পিতৃ মাংগতে তনপা কম আৰু মাতৃ মাংগতে আখাম কম। মেৰীৰ পিতৃ এগৰাকী সাধাৰণ কৃষক আৰু এটা সময়ত ৰেছলাৰো আছিল। মেৰীয়ে প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ পৰা ষষ্ঠ শ্ৰেণীলৈ শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিছিল মৈৰাঙৰ লোকটাক খ্ৰীষ্টিয়ান মডেল হাইস্কুলত। বক্সিঙৰ প্ৰতি অত্যধিক প্ৰেমৰ বাবে তেওঁ সপ্তম শ্ৰেণীত কিছুদিনৰ বাবে পঢ়া-শুনা এৰি দিয়ে। পিছলৈ যেনিবা মৈৰাঙৰ ছেইণ্ট জেভিয়াৰ্চ স্কুল আৰু আদিম জাতি হাইস্কুলৰ পৰা হাইস্কুলীয়া শিক্ষা আৰু চুৰাচান্দপুৰ কলেজৰ পৰা স্নাতক ডিগ্ৰী লাভ কৰে। ২০০০ চনত প্ৰথম চিনাকি হোৱাৰ লগতে প্ৰেম আৰম্ভ হোৱা কাৰোং অনখোলাৰ কমৰ লগত মেৰীৰ বিয়া হয় ২০০৫ চনত। তেওঁলোকৰ

যুগ্মজীৱনৰ সাক্ষীস্বৰূপে তিনিটি পুত্ৰ সন্তান আছে। লগতে আছে তুলি লোৱা এগৰাকী কন্যা সন্তান। ২০১৮ চনৰ ২৪ নৱেম্বৰত নতুন দিল্লীত অনুষ্ঠিত দশম এ আই বি এ মহিলা ৱৰ্ল্ড বক্সিং চেম্পিয়নশ্বিপত জয়ী হৈ ছটা বিশ্ব চেম্পিয়নশ্বিপত স্বৰ্ণজয়ী হিচাপে ইতিহাসত নিজৰ নাম সন্নিবিষ্ট কৰা মেৰীক ইণ্টাৰনেশ্বনেল বক্সিং এছ'চিয়েচনে 'আশাপ্ৰদ বক্সিং কেৰিয়াৰ'ৰ বাবে এ আই বি এ কম্বিডস্তি পুৰস্কাৰ প্ৰদান কৰে। আনহাতে ২০১৬ চনত এ আই বি এ মেৰী কমক ৱৰ্ল্ড বক্সিং চেম্পিয়নশ্বিপৰ ব্ৰেণ্ড এম্বাচাদৰ হিচাপেও ঘোষণা কৰে। স্বকীয় বিৰল প্ৰতিভা আৰু সমুদ্ৰতুল্য অৱদানৰ বাবে অৰ্জুন বঁটা, পদ্মশ্ৰী, পিপল অফ দি ইয়েৰ — লিমকা বুক অফ ৰেকৰ্ডছ, ছাহাৰা স্পোর্টছ এৱাৰ্ড, ৰাজীৱ গান্ধী খেলৰত্ন, পদ্মভূষণ আদি বঁটা পুৰস্কাৰৰ লগতে ২০২০ চনৰ পদ্মবিভূষণ বঁটাও অলপতে ৰাষ্ট্ৰপতিৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিছে। মেৰী কমে খেলত নিজে অৰ্জা ধনেৰে ২০০৭ চনতে নিজৰ চহৰত গঢ়ি তুলিছিল 'মেৰী কম বক্সিং একাডেমী' নামেৰে এখন একাডেমী; য'ত ভৱিষ্যতৰ বক্সাৰসকলক (১১-১৮ বছৰ) বিনামূলীয়াকৈ প্ৰশিক্ষণ দিয়া হয়। মেৰী কমক লৈ 'আনব্ৰেকবল ঃ এন অটোবায়'গ্ৰাফী' নামেৰে এখন আত্মজীৱনীও প্ৰকাশ পাইছে। ডিনা চেৰতো আৰু মেৰী কমে নিজে লিখিছে আত্মজীৱনীখন। আনহাতে মেৰী কমৰ কঠোৰ জীৱন সংগ্ৰামক লৈ ২০১৪ চনত 'মেৰী কম' নামৰ বায়োপিক চিনেমা এখনো বলিউডৰ পৰা মুক্তিলাভ কৰিছিল। যিখন চিনেমাত মেৰী কমৰ চৰিত্ৰক অন্দি ৰূপত তুলি ধৰিছিল বিশিষ্ট অভিনেত্ৰী প্ৰিয়ংকা চোপ্ৰাই। ২০১৬ চনৰ ২৫ এপ্ৰিলত তদানীন্তন ৰাষ্ট্ৰপতিয়ে মেৰী কমক ৰাজ্যসভাৰ সদস্য হিচাপে মনোনীত কৰে।

লেখক ঃ বিশিষ্ট সাংবাদিক তথা ক্ৰীড়া স্তম্ভ লেখক

দেশৰ ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰত অসমৰ অগ্ৰাণ

জিন্টু বৰঠাকুৰ

ভাৰতীয় ক্ৰীড়া ক্ষেত্ৰত এক নতুন সম্ভাৱনা হৈ ধৰা দিছে অসম সন্তান অগ্ৰাণ বৰগোহাঁই। যোৰহাটৰ মেলেঙৰ এই সন্তানে নিজস্ব প্ৰদৰ্শনেৰে ভাৰতীয় ট্ৰেক এণ্ড ফিল্ডত ক্ৰমান্বয়ে এক চিনাকী নাম হৈ ধৰা দিছে। শেহতীয়াকৈ ত্ৰিবান্দ্ৰমত অনুষ্ঠিত ইণ্ডিয়ান গ্ৰাঃ প্ৰিঃ-১ত ২০০ মিটাৰ দৌৰত স্বৰ্ণপদক জয়েৰে বিশেষভাৱে চৰ্চালৈ আহিছে এই অসম সন্তান। এই প্ৰতিযোগিতাত ২০০ মিটাৰ দৌৰত ৰূপৰ পদক জয় কৰে 'ধিং এক্সপ্ৰেছ' হিমা দাসে।

অগ্ৰাণে ২০.৯৪ ছেকেণ্ডত ২০০ মিটাৰ দৌৰ সম্পূৰ্ণ কৰি ত্ৰিবান্দ্ৰমত স্বৰ্ণপদক জয় কৰে। যোৱা বছৰ তেলেংগানাত অনুষ্ঠিত ৬০সংখ্যক নেচনেল অ'পেন এথলেটিকছ চেম্পিয়নশ্বিপতো ২০০ মিটাৰ দৌৰত স্বৰ্ণ পদক জয় কৰিছিল অগ্ৰাণে। প্ৰতিযোগিতাখনত দৌৰ সমাপ্ত কৰিবলৈ তেওঁক প্ৰয়োজন হৈছিল ২০.৭৫ ছেকেণ্ডৰ। একে প্ৰতিযোগিতাত ১০০ মিটাৰতো ৰূপৰ পদক জয় কৰিছিল খেলুৱৈজনে। দৌৰ সমাপ্ত কৰিছিল ১০.৩৪ ছেকেণ্ডত। চলিত বৰ্ষৰ প্ৰথম ভাগত এই অসম সন্তানে সৰ্বভাৰতীয় আন্তঃবিশ্ব বিদ্যালয় এথলেটিকছ চেম্পিয়নশ্বিপত ১০০ মিটাৰ দৌৰত লাভ কৰিছিল ৰূপৰ পদক। জুনত তেওঁ চীনত অনুষ্ঠিত হ'ব লগা ৱ'ৰ্ল্ড ইণ্ডিনিভাৰ্চিটী গেমছত অংশ ল'ব। অগ্ৰাণৰ মূল লক্ষ্য চলিত বৰ্ষৰ এছিয়ান গেমছ আৰু কমনৱেলথ গেমছৰ বাবে যোগ্যতা অৰ্জন কৰা।

সৰ্বভাৰতীয় ক্ষেত্ৰত এনে সফলতা লাভ কৰা অগ্ৰাণৰ কিন্তু প্ৰথম প্ৰেম এথলেটিকছ নাছিল। সপোন দেখিছিল তেওঁ ফুটবলৰ হোৱাৰ। সপোনৰ বাটত প্ৰতিবন্ধকতা হৈ ধৰা দিছিল

আঘাত। মাকে সিদ্ধান্ত ল'লে তেওঁক বড়ী কণ্টেক্ট গেমৰ পৰা আঁতৰাই আনিবলৈ। অৱশ্যে এই সিদ্ধান্ত সহজ নাছিল। স্কুল মীটত কৰা প্ৰদৰ্শনেৰে এথলেটিকছ ক্ষেত্ৰত নিজৰ সম্ভাৱনা উপলব্ধি কৰিছিল অগ্ৰাণে। গুৱাহাটীত অনুষ্ঠিত খেলো ইণ্ডিয়া গেমছত তেওঁৰ প্ৰতিভা চকুত পৰিছিল ভূৱনেশ্বৰত থকা বিলায়েন্স ফাউণ্ডেশ্বন ওড়িশা হাই-পাৰফৰ্মেন্স চেণ্টাৰৰ প্ৰধান প্ৰশিক্ষক জেমছ হিলিয়েৰৰ।

তেওঁৰ প্ৰয়াসত উদ্ভৰণ ঘটিছিল অগ্ৰাণৰ। সেই সময়ত খেলুৱৈজনে প্ৰদৰ্শন কৰা সময় চকুত লগা নাছিল। কিন্তু অগ্ৰাণৰ মাজত সম্ভাৱনা দেখা পাইছিল প্ৰশিক্ষকজনে। ২০২০ চনত ভূৱনেশ্বৰৰ ট্ৰেইনিং চেণ্টাৰত অন্তৰ্ভুক্ত হয় অগ্ৰাণ। ৰেলছৰ প্ৰশিক্ষকজনৰ অধীনত আৰম্ভ হয় অনুশীলন। শাৰীৰিকভাৱে তেওঁক গঢ়ি তোলে হিলিয়েৰে। শৰীৰত মেদ হ্ৰাস কৰে। আঁতৰ কৰে আঁঠুৰ জঠৰতা। প্ৰশিক্ষকজনে অগ্ৰাণক প্ৰতিটো দিশতে গঢ়ি তোলাৰ প্ৰয়াস কৰে। অগ্ৰাণৰ প্ৰতিভাৰ অধিক উদ্ভৰণৰ বাবে তেওঁক প্ৰয়োজন এক্সপ'জাৰ টুৰৰ। বিদেশৰ উন্নত মানৰ আন্তঃগাঁঠনি আৰু পৰিৱেশে তেওঁৰ কেৰিয়াৰক দিব পাৰে এক নতুন মাত্ৰা। লগতে দিব তেওঁক আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় মানৰ খেলুৱৈৰ লগত প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰাৰ সুযোগ।

দৌৰবিদ হ'লেও অগ্ৰাণৰ আইডল ক্ৰিষ্টিয়ানো ৰ'নাল্ডো। ভাৰতীয় ফুটবল দলৰ অন্যতম তাৰকা সুনীল চেত্ৰীৰো তেওঁ অনুৰাগী। ৰাজ্যখনৰ অনুৰাগীৰ আশা—সেই সকল তাৰকাৰ দৰেই এদিন বিশ্বৰ ক্ৰীড়াঙ্গনত জিলিকি উঠিব অসমৰ অগ্ৰাণ।

ক্ৰীড়া আৰু শিক্ষা

সুধিম ঘোষ

সাহিত্যত এখন সমাজৰ প্ৰতিফলন ঘটে। সংস্কৃতিয়ে পৰিচয় দাঙি ধৰে এটা জাতিৰ। আনহাতে, ক্ৰীড়াৰ মাজেৰে অন্বেষণ কৰিব পাৰি এটা জাতিৰ জীৱনবোধৰ। পোন কথাত ক'বলৈ গ'লে এখন দেশৰ জনজীৱনৰ শাৰীৰিক আৰু মানসিক সামৰ্থ্যৰ প্ৰকৃত ছবিখন পৰিস্ফুট কৰি তোলে ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰখনেহে। এখন দেশ অথবা জাতিৰ উন্নতিৰ ছবিখন অনুধাৱন কৰিবলৈ হ'লে কেৱল অৰ্থনীতি, সাহিত্য অথবা সংস্কৃতিৰ প্ৰতি দৃষ্টি দিলেই নহ'ব, চকু ৰাখিব লাগিব দেশখনৰ ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰৰ ওপৰতো। ক্ৰীড়াক বাদ দি এখন দেশ অথবা এটা জাতি সমৃদ্ধিৰ বাটত আগবঢ়াটো এক কথাত অসম্ভৱ। খেলা-ধুলাই কেৱল শাৰীৰিক উৎকৰ্ষ সাধনতে নহয়, ই একোজনক সহায় কৰে মানসিকভাৱে সবল হোৱাৰ ক্ষেত্ৰতো।

সেয়াই নহয়, বিশ্বত সম্প্ৰতি ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰ পৰিগণিত হৈছে এক বৃহৎ উদ্যোগ হিচাপে। উন্নত দেশসমূহে ক্ৰীড়াক ৰাজহ আহৰণৰ বৃহৎ উৎস হিচাপে গণ্য কৰিছে। সেয়ে বিশ্বকাপ ফুটবল অথবা অলিম্পিকৰ দৰে বিশ্ব পৰ্যায়ৰ ক্ৰীড়া সমাৰোহ আয়োজন কৰিবলৈ দেশসমূহক প্ৰতিবাৰেই হেতা-ওপৰা কৰা দেখা যায়। বিশ্ব বাণিজ্যৰো প্ৰায় তিনি শতাংশই অধিকাৰ কৰি আছে ক্ৰীড়া উদ্যোগে। তদুপৰি প্ৰতিখন দেশৰ ক্ৰীড়াবিদ আৰু ক্ৰীড়াপ্ৰেমীসকলে একতাৰ জয়গান গাই বিশ্বজুৰি শান্তিৰ বাণী বিলাইছে ক্ৰীড়াৰ মাধ্যমেৰেই।

কিন্তু আমাৰ ৰাজ্যখনত ছবিখন এনে নহয়। ক্ৰীড়াৰ প্ৰতি সকলোৰে যেন এক অনীহা। ক্ৰীড়াক প্ৰয়োজনীয় গুৰুত্ব দিব নিবিচাৰে বেছিসংখ্যকেই। অল্পসংখ্যক অভিভাৱকৰ বাদে বেছিভাগেই নিজ সন্তানক খেলৰ প্ৰতি

উৎসাহিত নকৰে। বৰঞ্চ আনুষ্ঠানিক শিক্ষাৰ জৰিয়তে কোনোমতে এটা ডিগ্ৰী লৈ কেৰিয়াৰ গঢ়াৰ ক্ষেত্ৰতহে জোৰ দিয়া পৰিলক্ষিত হয়। কেৱল আনুষ্ঠানিক শিক্ষাৰ দ্বাৰা যে সমাজ এখনৰ সামগ্ৰিক উন্নতি সম্ভৱ নহয় সেই কথা বেছিভাগ অভিভাৱকেই পাহৰি পেলায় অথবা মনত ৰাখিব নিবিচাৰে। যাৰ ফলত উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰতি ধাৰমান আমাৰ কলেজীয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে ক্ৰীড়াক অৱহেলা কৰি জীৱন যুদ্ধত আগবাঢ়ি যাব বিচাৰে। তেওঁলোকৰ বেছিসংখ্যকেই নাজানে যে ক্ৰীড়াৰ জৰিয়তেও এক সফল কেৰিয়াৰ গঢ়িব পাৰি। খেলা-ধুলাৰ বিশাল জগতখনতো আছে অজস্ৰ সুযোগ। সাম্প্ৰতিক সময়ত ক্ৰীড়া কেৱল খেলুৱৈৰ মাজতে সীমিত হৈ থকা নাই। ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰখনে অপাৰ সম্ভাৱনাৰ সৃষ্টি কৰিছে কেৰিয়াৰ গঢ়াৰ ক্ষেত্ৰত। বৰ্তমানৰ ক্ৰীড়া জগতখনত ধন, শ্লেমাৰ, খ্যাতি আৰু অনুৰাগীৰ ভিৰ সকলো আছে। ইয়াৰ লগে লগে আয়োজক, বিপণন আৰু বাণিজ্যিক আদি ভিন ভিন দিশতো উত্তৰণ ঘটিছে ভাবিব নোৱাৰা ধৰণে। যাৰ ফলত ক্ৰীড়া ব্যৱস্থাপনা আৰু ক্ৰীড়া-বাণিজ্যৰ স্নাতকোত্তৰ ডিগ্ৰী পাঠ্যক্ৰম আৰম্ভ হৈছে। আমেৰিকাৰ লগতে পশ্চিম ইউৰোপৰ দেশসমূহত। ক্ৰীড়া ব্যৱস্থাপনাৰ জৰিয়তেই কোনো ক্ৰীড়ানুষ্ঠান সফলতাৰে আয়োজন কৰা হয়। আনহাতে বিশ্ব পৰ্যায়ৰ কোনো প্ৰতিযোগিতা আয়োজন কৰিবলৈ ওলোৱাৰ আগেয়ে ফঁহিয়াই চোৱা হয় বাণিজ্যিক লাভলাভৰ দিশটো। দেশসমূহত পেছাদাৰী ক্ৰীড়া ব্যৱস্থাপনা কোম্পানীয়ে ইতিমধ্যে অভূতপূৰ্ব সফলতা লাভ কৰিছে। আমাৰ ভাৰততে এনেধৰণৰ কোম্পানীৰ সম্প্ৰতি গা কৰি উঠিছে। এনে কোম্পানীসমূহত অজস্ৰ কৰ্মসংস্থানৰ সৃষ্টি হৈছে। তদুপৰি ক্ৰীড়া আইন, ক্ৰীড়ানুষ্ঠানৰ বিপণন আদিৰ সম্পৰ্কতো

পাঠ্যক্রম আৰম্ভ হৈছে ইতিমধ্যে। দেশ-বিদেশত আছে ক্রীড়া ব্যৱস্থাপনাৰ এম বি এ পাঠ্যক্রমো। তদুপৰি প্ৰফেচনেল, লেডাৰচেন, বহুৰাষ্ট্ৰীয় কোম্পানী আদিয়েও ক্রীড়া সম্পৰ্কীয় ডিগ্ৰী থকা ব্যক্তিক নিযুক্তি দিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে এতিয়া। অৱশ্যে এনেবোৰ ক্ষেত্ৰত অধ্যয়ন কৰিবলৈ কলেজীয়া দিনৰ পৰাই পৰিকল্পনামাফিক আঙুৱাব লাগিব একোজন ছাত্ৰ অথবা ছাত্ৰীয়ে।

কিন্তু আমাৰ ইয়াত সমস্যা হ'ল ক্রীড়াক এতিয়াও গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় হিচাপে লোৱা হোৱা নাই। অথচ বিশ্বৰ উন্নত দেশসমূহত ইয়াৰ ওলোটা ছবি এখনহে দেখা পায়। সেই দেশসমূহত খেলা-ধূলাক উন্নতিৰ অন্যতম আহিলা স্বৰূপে ব্যৱহাৰ কৰি শিক্ষানুষ্ঠানসমূহত ইয়াক বাধ্যতামূলক বিষয় হিচাপে অন্তৰ্গত কৰি দোপতদোপে উন্নতি কৰিছে বিশ্বক্ৰীড়া ক্ষেত্ৰখনত। তদুপৰি সাম্প্ৰতিক সময়ত এইটো প্ৰতীয়মান হৈছে যে শিক্ষা কেৱল পাঠ্যপুথিৰ মাজতে আবদ্ধ হৈ থকা এটা বিষয় হৈ থকা নাই। শিক্ষাৰ মূল তথা প্ৰধান লক্ষ্য হ'ল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সামগ্ৰিক আৰু সৰ্বাংগীণ উন্নতি, আধুনিক শিক্ষা ব্যৱস্থাত সেয়ে ক্রীড়া বিষয়টোৱে এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা লৈছে। এক সম্পূৰ্ণ ব্যক্তি গঢ়াৰ যি ধাৰণা আধুনিক শিক্ষা ব্যৱস্থাত লোৱা হৈছে সেয়া খেলা-ধূলা অবিহনে সম্ভৱ হৈ নুঠে। এই কথা মনত ৰাখিয়েই আমাৰ দেশতো বৰ্তমানৰ শিক্ষানীতিত ক্রীড়াক পাঠ্যক্রমৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰাৰ প্ৰচেষ্টা চলোৱা হৈছে। জীৱনৰ কঠিন যুঁজখনত আঙুৱাই যোৱাৰ বাবে শিক্ষাৰ লগতে খেলা-ধূলাও যে অপৰিহাৰ্য সেই কথা অনুধাৱন কৰিব পাৰিলেই গোটেই প্ৰক্ৰিয়াটো হৈ পৰিব সহজ। কিয়নো খেলৰ নীতি-নিয়মবোৰে একেজনৰ জীৱনত গভীৰভাৱে প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰে। ক্রীড়াৰ জৰিয়তেই নিয়মানুৱৰ্তিতা আৰু শৃংখলাবদ্ধ জীৱনৰ আদিপাঠ আৰম্ভ হয়। আদেশ মানি চলাৰ মানসিকতা গঢ় দিয়াৰ লগতে জীৱনৰ বাটত জয়-পৰাজয়কো সহজভাৱে ল'বলৈ শিকনি দিয়ে। সেয়াই নহয়, খেলা-ধূলাৰ মাজত থকা অনুশাসনে একোজনক দিয়ে শিষ্টাচাৰৰ শিক্ষা। খেলুৱৈসুলভ মনোবৃত্তিৰ লগতে সহনশীলতা আৰু বন্ধুত্বপূৰ্ণ সম্পৰ্ক গঢ় লৈ উঠাটো সহায় কৰে খেলা-ধূলাই। কলেজ পৰ্যায়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়েই

ভৱিষ্যতৰ নগৰিক। গতিকে শৃংখলাবদ্ধ জীৱনত অভ্যস্ত হ'লে সেইটোৱে তেওঁলোকক অনাগত দিনটো যে সহায় কৰিব সেয়া বেলেগে দোহৰাৰ প্ৰয়োজন নাই নিশ্চিতকৈয়ে।

অৱশ্যে এইটো ঠিক যে মনৰ আনন্দত খেলা-ধূলাৰ সৈতে জড়িত হ'লেই এজন সফল ক্রীড়াবিদ হ'ব নোৱাৰি। তাৰ বাবে লাগিব সাধনা। কৰিব পাৰিব লাগিব কঠোৰ পৰিশ্ৰম। প্ৰয়োজন হাৰ নমনা মানসিকতাৰো। লগতে লাগিব নিজৰো এক সপোন। বিশ্বক জয় কৰাৰ সপোন। সেই সপোনক সাৰথি কৰিয়েই বিশ্বত জিলিকিবলৈ সক্ষম হৈছে লাভলীনা বৰগোহাঁই, হিমা দাস, শচীন তেগুলাকাৰ, নীৰজ চোনা, অভিনৱ বিদ্ৰা, বিশ্বনাথ আনন্দ, পি ভি সিদ্ধু, এম চি মেৰীকম আদি। কিন্তু ইঙ্গিত লক্ষ্যত উপনীত হোৱাৰ বাবে এজন সম্ভাৱনাপূৰ্ণ খেলুৱৈক দিব লাগিব সুযোগ। আন্তঃগাঁথনিৰ সুবিধা। আৰ্থিক দিশটোৰ কথা চিন্তা নকৰি এজন ছাত্ৰ অথবা ছাত্ৰী খেলুৱৈয়ে যাতে পূৰ্ণোদ্যমে অনুশীলন চলাই যাব পাৰে সেই অনুকূল পৰিৱেশ দিব লাগিব সংশ্লিষ্ট কৰ্তৃপক্ষই। কিন্তু আমাৰ ৰাজ্যত তেনে পৰিৱেশ আৰু সুবিধা আছে জানো? অনুশীলনৰ বাবে প্ৰয়োজন এখন খেলপথাৰৰ। তেনে খেলপথাৰেই নাই বহু এলেকাত। এনে অসুবিধা থকাটো উচিত নহয়। উন্নত দেশসমূহৰ ক্রীড়াক্ষেত্ৰত ভূমুকি মাৰিলে দেখা যাব যে বিশ্ব পৰ্যায়ত তেওঁলোকৰ সফল খেলুৱৈসকলৰ বেছিভাগৰে বয়স ১৮ - ২২ বছৰৰ ভিতৰত। সঠিক পৰিকল্পনাৰে আগবাঢ়ে তেওঁলোক— যাতে দীৰ্ঘম্যাদী পৰিকল্পনা। কিন্তু আমাৰ দেশত তেনে নহয়। দেশখনৰ সামগ্ৰিক ছবিখনৰ সৈতে আমাৰ ৰাজ্যখনক বিজালে ছবিখন আৰু হতাশজনক। এই পয়ালগা অৱস্থাৰ সলনি কৰাটো একান্তই আৱশ্যক। এই প্ৰতিকূল পৰিস্থিতিৰ বিৰুদ্ধে সকলোৱে একগোট হৈ যুঁজিব লাগিব। আগবাঢ়ি আহিব লাগিব চৰকাৰৰ ক্রীড়া বিভাগো— সেয়াও ইতিবাচক মনোভাৱেৰে। ক্রীড়াৰ উন্নতিৰ বাবে দিব লাগিব প্ৰয়োজনীয় আন্তঃগাঁথনিৰ সুবিধা। যোগান ধৰিব লাগিব পৰ্যাপ্ত পুঁজিৰ। দল গঠনত থাকিব নালাগিব স্বজন-তোষণ বা পংকিল 'ৰাজনীতি'। মুঠতে সকলো আগবাঢ়ি আহিব লাগিব ইতিবাচক দৃষ্টিভংগীৰে। নিশ্চিতকৈয়ে এদিন সুফল পোৱা যাবই।

অসমত ক্রীড়া-প্ৰতিভাৰ অভাৱ নাই

দিগন্ত চহৰীয়া

অসমত ক্রীড়া প্ৰতিভাৰ অভাৱ নাই। অসমক ক্রীড়া প্ৰতিভাৰ আকৰ বুলি ক'ব পাৰি। অৱশ্যে লুকাই থকা প্ৰতিভাসমূহক উলিয়াই আনি বিশ্বমানৰ খেলুৱৈ ৰূপে গঢ়ি তোলাৰ বাবে প্ৰয়োজন মাথোঁ এখন প্ৰণালীবদ্ধ আৰু বাস্তৱসন্মত আঁচনিৰ। —এটা সাক্ষাৎকাৰত ভাৰতৰ কিংবদন্তি ফুটবলাৰ বাইচুং ভুটীয়াই এইদৰে কৈছিল। বাইচুং ভুটীয়াৰ মন্তব্যত স্পষ্ট যে তৃণমূল পৰ্যায়ৰ পৰা ক্রীড়া প্ৰতিভা চিনাক্ত কৰাৰ ক্ষেত্ৰত অসমে আৰু বহু কৰিবলগীয়া আছে। ইয়াৰ পিছতো হীৰাসদৃশ যিকেই গৰাকী খেলুৱৈ ওলাইছে, সেই

কেইগৰাকীয়ে ৰাজ্যৰ ক্রীড়াক্ষেত্ৰলৈ নতুন প্ৰাণচাঞ্চল্য আনিছে। ক্রীড়াও যে লোভনীয় কেৰিয়াৰ হ'ব পাৰে সেয়া প্ৰমাণ কৰিছে শিৱ থাপা, হিমা দাস আৰু শেহতীয়াকৈ লাভনীনা বৰগোহাঁয়ে। বৰপথাৰৰ বাবমুখীয়া গাঁৱৰ জীয়ৰী লাভনীনাই অলিম্পিক পদক জয়েৰে নতুন ইতিহাস গঢ়াই নহয়, ৰাজ্যৰ ক্রীড়াক্ষেত্ৰত নৱজাগৰণৰ সূচনা কৰিলে। আধুনিক অলিম্পিকৰ ১২৫ বছৰীয়া ইতিহাসত পদক জয় কৰা লাভনীনাই হৈছে একমাত্ৰ অসমীয়া ক্রীড়াবিদ। টকিঅ' অলিম্পিকৰ ৬৯ কিলোগ্ৰাম welterweight শাখাৰ ছেমি ফাইনেলত পৰাস্ত হৈ লাভনীনাই ৱৰ্ল্ডৰ পদকতে

ক্ষান্ত থাকিলেও ২৩ বছৰীয়া বক্সাৰগৰাকীৰ বিৰল সাফল্যত ৰাজ্যবাসী আহুদিত। লাভলীনাৰ ইতিহাস সৃষ্টিকাৰী প্ৰদৰ্শনে ৰাজ্যৰ ক্ৰীড়াবিদ। ৰাজ্য চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা লাভলীনালৈ এক কোটি টকা আগবঢ়োৱাৰ লগতে পেৰিছ অলিম্পিক পৰ্যন্ত অনুশীলনৰ সুবিধাৰ বাবে প্ৰতিমাহে এক লাখকৈ সাহায্য দিব। অসম চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা লাভলীনালৈ আৰক্ষীৰ উপ-অধীক্ষক পদত নিযুক্তি দিয়া হৈছে। সেয়াই নহয়, লাভলীনাৰ নামত গোলাঘাট জিলাত ৪০ কোটি ব্যয়সাপেক্ষে এটা ক্ৰীড়া প্ৰকল্প নিৰ্মাণৰ কথাও মুখ্যমন্ত্ৰী ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাই ঘোষণা কৰিছে। চৰকাৰৰ এনে প্ৰশংসনীয় পদক্ষেপে উদীয়মান খেলুৱৈক উৎসাহিত কৰি তুলিব বুলি ক'ব পাৰি। লাভলীনা বৰগোহাঁইৰ মন্তব্যও অনুপ্ৰেৰণামূলক। কলাক্ষেত্ৰত অনুষ্ঠিত চৰকাৰী সম্বৰ্ধনা অনুষ্ঠানত লাভলীনাই খেলক কেৰিয়াৰ হিচাপে ল'বলৈ আহ্বান জনাইছিল। অভিভাৱককো খেলৰ প্ৰতি সচেতন হ'বলৈ আহ্বান জনাই লাভলীনাই নিজেও ৰাজ্যৰ ক্ৰীড়াৰ উন্নয়নৰ বাবে কাম কৰি যোৱাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে। শিশুসকলক উদ্বুদ্ধ কৰি তুলিবলৈ তেওঁৰ অলিম্পিক পদক স্পৰ্শ কৰিব দিব বুলিও লাভলীনাই মন্তব্য কৰিছে। লাভলীনাৰ এনে অনুপ্ৰেৰণামূলক মন্তব্যই নতুন খেলুৱৈ সৃষ্টিত যে অৰিহণা যোগাব সেয়া নিঃসন্দেহ। লক্ষণীয় যে অলিম্পিকৰ মহান ক্ৰীড়াবিদ মাইকেল ফেল্পছে তেওঁৰ অলিম্পিক পদক শিশুসকলক চুবলৈ দিছিল। সেই শিশুৰ মাজত আছিল ৯ বছৰীয়া কেটী লেডেকী। পিছত ২০১৬ ৰিঅ' অলিম্পিকৰ ছুইমিঙত লেডেকীয়ে চাৰিটা সোণৰ পদক জয় কৰিছিল। স্বাভাৱিকতে লাভলীনাৰ এই পদক্ষেপে নতুন খেলুৱৈক অনুপ্ৰাণিত কৰি তুলিব।

উল্লেখযোগ্য যে লাভলীনাৰ দৰেই সপোন দেখুৱাইছে হিমা দাসেও আঘাতজনিত সমস্যাৰ বাবে টকিঅ' অলিম্পিকলৈ যোগ্যতা অৰ্জন কৰিব নোৱাৰিলেও হিমাৰ এছিয়ান গেমছৰ সফলতাই অসমৰ এথলেটিকছ ক্ষেত্ৰক উজ্জীৱিত কৰি তুলিছে। হিমাৰ অভিলেখ সৃষ্টিকাৰী প্ৰদৰ্শনৰ পিছতে ৰাজ্যৰ ট্ৰেক এণ্ড ফিল্ডলৈ নতুন জাগৰণৰ সূচনা হৈছে। আৱিৰ্ভাৱ হৈছে বহুকেইগৰাকী প্ৰতিভাশালী এথলীটৰ। অল্লান বৰগোহাঁই, ৰিমজিম শইকীয়াই ৰাষ্ট্ৰীয়

স্তৰত পদক বুটলি ৰাজ্যৰ ট্ৰেক এণ্ড ফিল্ডক জীপাল কৰি তুলিছে। যোৰহাটৰ অল্লানে তেলেংগনাৰ হৈ খেলিলেও তেওঁৰ সফলতাই ৰাজ্যখনৰ আন আন উদীয়মান খেলুৱৈসকলক উন্নত প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ নিশ্চিতভাৱে উদ্বুদ্ধ কৰি তুলিব। ছিনিয়ৰ ৰাষ্ট্ৰীয় এথলেটিকছৰ ২০০ মিটাৰত অল্লানে সোণৰ পদক জয় কৰিছে। আনহাতে গুৱাহাটীত যোৱা বছৰ অনুষ্ঠিত জুনিয়ৰ এথলেটিকছ চেম্পিয়নশ্বিপত ৰিমজিমে ব্ৰঞ্জৰ পদক দখল কৰিছিল।

বাইচুং ভুটীয়াই কোৱাৰ দৰে অসমত সাঁচাই ক্ৰীড়া প্ৰতিভাৰ অভাৱ নাই। লাভলীনা, হিমা, শিৱ, জয়ন্তৰ দৰে বিশ্বৰ আগশাৰীৰ খেলুৱৈৰ আৱিৰ্ভাৱ হোৱা ৰাজ্যখনত আছে হৃদয় হাজৰিকাৰ দৰে যুৱ শ্বুটাৰ। বিশ্ব জুনিয়ৰ শ্বুটিঙৰ চিনাকি নাম লখিমপুৰৰ হৃদয় হাজৰিকা। হৃদয় টাৰ্গেট অলিম্পিক পড়িয়াম স্কীম (TOPS)ৰ আওতাত আছে।

দুগৰাকী প্ৰতিভাশালী ধনুৰ্বিদ সঞ্জয় বড়ো আৰু প্ৰমিলা দৈমাৰীও অসমৰ ক্ৰীড়াৰ সম্পদ।

অংকুশিতা বড়ো, যমুনা বড়োৰ দৰে বক্সাৰেও টাৰ্গেট অলিম্পিক পড়িয়াম স্কীমৰ অধীনত অনুশীলন অব্যাহত ৰাখিছে। জুডোকা পূজা বসুমতাৰী, বেডমিণ্টন খেলুৱৈ অস্মিতা চলিহা টাৰ্গেট অলিম্পিক পড়িয়াম স্কীমৰ ডেভেলপমেণ্ট গ্ৰুপত আছে। এইবাৰ ইণ্ডিয়ান অপেন বেডমিণ্টনত অস্মিতাই দৰ্শনীয় খেল প্ৰদৰ্শনেৰে কোৱাৰ্টাৰ ফাইনেল পৰ্যন্ত অগ্ৰসৰ হৈছিল। অসমৰ বেডমিণ্টনক অস্মিতাই নতুন আশা দেখুৱাবলৈ সমৰ্থ হৈছে।

অসমৰ দৰে ক্ৰীড়া প্ৰতিভাৰে ভৰপূৰ ৰাজ্যৰ পৰা অধিকসংখ্যক আন্তৰ্জাতিক খেলুৱৈ সৃষ্টি কৰিবলৈ হ'লে ক্ৰীড়া সংস্কৃতি গঢ়ি তোলাও প্ৰয়োজন।

অসমৰ পৰা নতুন নতুন ক্ৰীড়া প্ৰতিভা চিনাক্ত কৰি চৰকাৰে টাৰ্গেট অলিম্পিক পড়িয়াম স্কীমৰ অধীনত সকলোখিনি সা-সুবিধা কৰিলে ৰাজ্যখনৰ পৰা যে অদূৰ ভৱিষ্যতে অলিম্পিকত পদক জয় কৰা খেলুৱৈ ওলাব সেয়া নিশ্চিত। অসমৰ চুবুৰীয়া মণিপুৰ এতিয়া দেশৰ ক্ৰীড়াৰ অন্যতম 'হাব'। তৃণমূল পৰ্যায়ত থকা অসুবিধাসমূহ দূৰ কৰি আগবাঢ়িলে অসমো অচিৰেই দেশৰ ক্ৰীড়া মানচিত্ৰৰ সন্মানীয় নাম হৈ পৰিব।

শিশুৰ ক্ৰীড়া-ভৱিষ্যৎ

বিদ্যুৎ কলিতা

'Catch them young and watch them grow' - ক্ৰীড়া ক্ষেত্ৰত বহুল প্ৰচলিত এই বাক্যৰ অৰ্থ অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। পশ্চিমীয়া কিংবা ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰত সাফল্য লাভ কৰা দেশসমূহত এই ৰাজ্যই উন্নতিৰ মূলমন্ত্ৰ। শৈশৱতে প্ৰতিভাৰ চিনাক্তকৰণ কৰি উন্নত প্ৰশিক্ষণ নিদেলে নিয়মিতভাৱে সাফল্যৰ কথা চিন্তা কৰাটো আকাশত চাং পতাৰ লেখীয়া। ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰত চীনৰ অভূতপূৰ্ব সাফল্যৰ আঁৰত এই Catch them young । কেৱল চীনেই নহয়, বিশ্বৰ প্ৰায় প্ৰতিখন দেশৰ একেই ফৰ্মূলা। দুৰ্ভাগ্য যে আমাৰ দেশত এই ফৰ্মূলা ফাইলৰ মাজত আবদ্ধ। আমাৰ দেশত খেল আজিও ধেমালিৰ পৰ্যায়ত। এটা শিশুৱে খোজ কাঢ়িব পৰা হোৱাৰ আদিত খেলৰ প্ৰতি আকৃষ্ট হয়। পিতৃ-মাতৃয়ে খেলৰ সামগ্ৰী আনি দিয়ে। সিহঁতে খেলিবলৈ ভাল পায়। এই কথাই প্ৰমাণ কৰে যে খেলেৰেই আৰম্ভ হয় মানুহৰ জীৱন। পৰিৱৰ্তিত পৰিস্থিতিত প্ৰতিটো শিশুৰ স্বভাৱ সলনি হয়। কিন্তু এটা বয়সলৈ শিশুসকলৰ আনন্দৰ মাধ্যম খেলেই। শিক্ষাৰ আৰম্ভণিও হয় খেলৰ মাধ্যমেৰে। অৰ্থাৎ ক্ৰীড়াৰ জৰিয়তে শিক্ষা প্ৰদান। প্ৰতিগৰাকী শিশুৰ ক্ৰীড়াৰ প্ৰতি থকা এই প্ৰেমৰ সুন্দৰভাৱে কামত লগাইছে চীনে। তিনিৰ পৰা পাঁচ বছৰীয়া শিশুৰ ক্ৰীড়া স্কুলত ভৰ্তি কৰাই খেলৰ প্ৰতি আগ্ৰহী কৰি তোলা হয়। যিয়ে যিবিধ খেলৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হয় সেইসকলক তেনেদৰে অতি উন্নত আৰু আধুনিক পদ্ধতিৰে প্ৰশিক্ষণ দিয়া হয়। চীনৰ প্ৰতিখন চহৰত আছে প্ৰায় ২৫০০খন প্ৰাথমিক পৰ্যায়ৰ ক্ৰীড়া স্কুল। একেদৰে হাইস্কুল আৰু কলেজ পৰ্যায়ৰ প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰ। ক্ৰীড়াৰ প্ৰতি আগ্ৰহী শিশুক সম্পূৰ্ণ বিনামূলীয়া শিক্ষাৰ লগত দিয়া হয় মাহেকীয়া ভাত্তা। এই ভাত্তাৰ পৰিমাণ

ভাৰতীয় মুদ্ৰাত আঠৰ পৰা দহ হাজাৰ টকা পৰ্যন্ত। এনে ব্যৱস্থাৰ ফলত পিতৃ-মাতৃও আকৰ্ষিত হয়। প্ৰত্যেকেই নিজৰ শিশুৰ ক্ৰীড়া স্কুলত নামভৰ্তিৰ বাবে হেতা-ওপৰা লগায়। কেৱল স্কুল পৰ্যায়তে এনে ব্যৱস্থা সীমাবদ্ধ হৈ থকা নাই। কলেজ-বিশ্ববিদ্যালয় পৰ্যন্ত এনে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। এবাৰ পেছাদাৰী হোৱাৰ পিচত খেলুৱৈসকলক প্ৰশিক্ষণৰ বাবে সাজু কৰা হয়। দেশৰ হৈ পদক লাভ কৰা খেলুৱৈসকলৰ অৱসৰৰ পিচত নিয়োগ কৰা হয় প্ৰশিক্ষক কিংবা খেলুৱৈ চিনাক্তকৰণ প্ৰক্ৰিয়াত। এটা পৰ্যায়ত উপনীত হোৱাৰ পিচত চীনৰ ক্ৰীড়াবিদসকলে ধন কিংবা চাকৰিৰ চিন্তা কৰিব নালাগে। যোগ্যতা অনুসৰি প্ৰত্যেকেই লাভ কৰে সংস্থাপন। এনে নীতিয়ে স্বাভাৱিকভাৱে চীনৰ কৰি তুলিছে ক্ৰীড়া

বিশ্বৰ অন্যতম শক্তিমান দেশ। আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ দৰে সৰ্বশক্তিমান দেশৰো চীনে প্ৰত্যাহ্বানৰ মুখলৈ ঠেলি দিছে। টকিঅ’ অলিম্পিকত চীনৰ সাফল্যই ইয়াৰ প্ৰমাণ। এই সাফল্য অব্যাহত থাকিলে অচিৰেই চীনে অতিক্ৰম কৰিব আমেৰিকাক। চীনৰ এই ঈৰ্ষণীয় সাফল্যৰ বিপৰীতে আজি ক’ত? আমাৰ দেশত প্ৰাথমিক পৰ্যায়ৰ স্কুলত খেলৰাজিও গুৰুত্বহীন। কোনো পিতৃ-মাতৃয়ে নিজৰ সন্তানক খেলুৱৈ হিচাপে গঢ় দিব নিবিচাৰে। অথচ আজিৰ দিনত ক্ৰীড়া এটা সুন্দৰ কেৰিয়াৰ। ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰক ছিৰিয়াচভাৱে লোৱা পিতৃ-মাতৃৰ সংখ্যা অতি নগণ্য। সকলোৰে মনত এটাই চিন্তা— যদি সফল নহয় ভৱিষ্যৎশূন্য। পঢ়িলে চাকৰি এটা পোৱাৰ সম্ভাৱনা থাকে। পিতৃ-মাতৃসকলে এইটো চিন্তা নকৰে যে প্ৰতিটো কেৰিয়াৰত যথেষ্ট প্ৰত্যাখ্যান আছে। সফল হোৱাৰ গেৰাণ্টি নাই। দৃঢ়তা আৰু আত্মবিশ্বাস থাকিলে অসম্ভৱ বুলিবলৈ একো নাই। খেলৰ প্ৰতি সন্তানৰ আগ্ৰহ থাকিলেও বহু সময়ত অভিভাৱকসকল হেঙাৰ স্বৰূপ হৈ পৰে। ইয়াৰ ফলত অকালতে বহু প্ৰতিভা মৰহি যায়। সমস্যা এটাই যে সন্তানে নিজৰ কেৰিয়াৰ সন্দৰ্ভত নিজাববীয়া সিদ্ধান্ত ল’ব নোৱাৰে। অধিকাংশ ক্ষেত্ৰত দেখা যায় যে কোনো শিশুৰ আগ্ৰহ এটা ভিন্ন ক্ষেত্ৰত কিন্তু অভিভাৱকৰ হেঁচাত অনিচ্ছা সত্ত্বেও কৰিব লগা হয় অন্য কাম। মনৰ ইচ্ছাৰ বিপৰীতে কোনো ব্যক্তি সফল হ’ব নোৱাৰে। প্ৰত্যেক শিশু ভিন্ন ধৰণৰ। ইহঁতৰ লগত বিজ্ঞানৰ কোনো মিল নাথাকে। শিশুৰ আগ্ৰহৰ অভিভাৱকে উৎসাহ যোগোৱা প্ৰয়োজন। শিশু পৰ্যায়তে প্ৰতিভা চিনাক্ত নহ’লে পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ত সেই সকলৰ সঠিক দিশত গঢ় দিবলৈ যোৱা মানে অৰ্থ আৰু সময়ৰ অপব্যয়। যেতিয়ালৈ আমাৰ দেশত স্কুল পৰ্যায়ত খেলৰ নামত হয় ধেমালি। নামত বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ ঠিকেই হয়, সেয়া এখন বৃহৎ ভেঁকোভাওনা। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে নিজ নিজ ক্ষেত্ৰত দুই-তিনিটা দিন। এই বাৰ্ষিক ক্ৰীড়াত অন্তৰ্ভুক্ত হোৱা খেলৰ তালিকাখন শুনিলে চকু কপালত উঠিব। কুকুৰা যুঁজ, মিউজিকেল চেয়াৰ, বস্ত্ৰাত সোমাই দৌৰ। এইবোৰ খেল তাহানিও অলিম্পিকত অন্তৰ্ভুক্ত নহয়। চৰকাৰে এনে বাৰ্ষিক ক্ৰীড়াৰ নামত কোটি

কোটি টকা অপচয় কৰে। শিশুকালত প্ৰতিভা চিনাক্তকৰণৰ কোনো আঁচনি নাই। যিসকল সফল হৈছে তাৰ অধিকাংশই ব্যক্তিগত উদ্যোগত। এটা কথা স্বীকাৰ কৰিবই লাগিব যে আমাৰ দেশৰ অধিকাংশ প্ৰতিভাৰ জন্ম হয় গ্ৰামাঞ্চলত। ৯৫ শতাংশই অতি দৰিদ্ৰ পৰিয়ালৰ। অৰ্থৰ অভাৱত প্ৰতিভা থকা সত্ত্বেও অকালতে মৰহি যায়। তদুপৰি চৰকাৰ তথা ক্ৰীড়া মহলৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিবলৈ সম্পূৰ্ণ ব্যক্তিগত উদ্যোগত কিবা আশ্চৰ্য কৰি দেখুৱাব লগা হয়। এবাৰ সফল হ’লে পৰৱৰ্তী সময়ত চিন্তা কৰিব নালাগে। তাৰ আগলৈ যিমানেই প্ৰতিভা নহওক কিয়, ভিৰৰ মাজত অদৃশ্য হৈয়ে ৰয়। এইক্ষেত্ৰত ৰাজ্যিক সম্বাসমূহ দায়ী। ৰাজ্য সদৰত বহি তেওঁলোকে জিলাসমূহৰ মুখলৈ চাই থাকে। কোনো খেলুৱৈ সফল হ’লে কৃতিত্বৰ সিংহভাগ একো নকৰাকৈ ৰাজ্য সংস্থাই ভোগ কৰে। হিমা দাসক সহায় কৰিছিল তাই পঢ়া স্কুলৰ ক্ৰীড়া শিক্ষকগৰাকীয়ে। পৰৱৰ্তী সময়ত সেই শিক্ষকগৰাকী আজিও সন্মানৰপৰাই বঞ্চিত। লাভলীনা বৰগোহাঁয়ে প্ৰথমে অন্য এটা খেলৰহে অনুশীলন কৰিছিল। পিচত সেই প্ৰশিক্ষকগৰাকীয়ে লাভলীনাক বন্ধিঙলৈ আনিছিল। তেওঁ জানিছিল যে লাভলীনা বন্ধিঙৰ বাবেহে যোগ্য। অধিক সময়ত লোৱা এই সিদ্ধান্তৰ বাবে অসমে লাভ কৰিলে অলিম্পিক পদক। চৰকাৰে সেই প্ৰশিক্ষকগৰাকীক পুৰস্কৃত কৰিছে। ৰাজ্যৰ বিভিন্ন খেলপথাৰত দেহে-কেহে লাগি থকা কিছু ব্যক্তি আছে। সেইসকলৰ প্ৰতিভা সন্ধানৰ দায়িত্ব দিয়া উচিত। তেওঁ দিয়া প্ৰতিভাই যদি সাফল্য লাভ কৰে, তেওঁক পুৰস্কৃত কৰা প্ৰয়োজন। পৰ্যায় ক্ৰমে পুৰস্কাৰৰ পৰিমাণো বাঢ়িব। তেনে এখন আঁচনি ল’লে অসমৰ ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰৰ উন্নতি হোৱাটো নিশ্চিত। কেৱল পাতিব লাগে কাৰণে আন্তঃজিলা টুৰ্নামেণ্ট পাতি সময়ৰ অপব্যয় কৰাতকৈ চৰকাৰৰ শাৰীৰিক নিৰ্দেশকসকলক গাঁৱে গাঁৱে গৈ প্ৰতিভাৰ সন্ধান কৰিবলৈ দিলে অধিক ফল লাভ কৰিব। অসমত প্ৰতিখন জিলাত উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰতিষ্ঠান স্থাপন কৰাটো অতি সজ চিন্তা। তাৰ লগত প্ৰতিখন জিলাত একোখনকৈ ক্ৰীড়া স্কুল স্থাপন কৰাও আজিৰ দিনত অতি প্ৰয়োজনীয়।

অলিম্পিকত অসমীয়া

দীপাংকৰ কৌশিক

১৯৯২ চনৰ বাৰ্চিলোনা অলিম্পিকৰ বেডমিণ্টনত তিনিগৰাকী ভাৰতীয়ই অংশ লৈছিল। ইউ বিমল কুমাৰ, মধুমিতা বিস্তু আৰু তৃতীয় গৰাকী আছিল আমাৰ অসমৰ দীপাংকৰ ভট্টাচাৰ্য। অসমীয়া শ্বাটলাৰ গৰাকীয়ে বাৰ্চিলোনাৰ তৃতীয় ৰাউণ্ড পৰ্যন্ত আঙুৰাবলৈ সক্ষম হৈছিল। প্ৰথম ৰাউণ্ডত শ্ৰীলংকাৰ পি নৰোচন ৰিজেকুন্নক আৰু দ্বিতীয় ৰাউণ্ডত অষ্ট্ৰিয়াৰ হেনছ ফুকছক হৰুৱাইছিল তেওঁ। আশাৰ সঞ্চৰ হৈছিল সকলোৰে মনত। তৃতীয় ৰাউণ্ডত দীপংকৰ ভট্টাচাৰ্য সন্মুখীন হৈছিল সেই সময়ৰ বিশ্বক্ৰমৰ এক নম্বৰ শ্বাটলাৰ চীনৰ ঝাও জিয়ানহুৱাৰ। মেচখনত যুঁজ দিও তেওঁ ১৫-৪, ১৫-১২ পোনপটীয়া গেমত পৰাস্ত হৈছিল। বিমল কুমাৰৰ সৈতে দীপংকৰ ভট্টাচাৰ্যই সেইবাৰ ডবলছতো প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰিছিল যদিও প্ৰথম ৰাউণ্ডতে বিদায় ল'বলগীয়া হৈছিল। ১৯৯৬ চনৰ আটলাণ্টা অলিম্পিকতো ভাগ লৈছিল অসমীয়া শ্বাটলাৰ গৰাকীয়ে। এনেদৰে দুবাৰকৈ অলিম্পিকত অংশ লোৱা অসমৰ প্ৰথম খেলুৱৈ ৰূপে পৰিগণিত হৈছিল তেওঁ। আটলাণ্টাত দ্বিতীয় ৰাউণ্ডত ইণ্ডোনেছিয়াৰ হেৰিয়াণ্টো আৰ্বিৰ হাতত পৰাস্ত হৈ বিদায় লৈছিল তেওঁ। প্ৰথম ৰাউণ্ডত সেইবাৰ বাই পাইছিল দীপংকৰ ভট্টাচাৰ্যই।

ইয়াৰ ১৬ বছৰ পাছত আৰু দুগৰাকী অসমীয়াই অলিম্পিকলৈ যোগ্যতা অৰ্জন কৰিছিল। ২০১২ চনৰ লণ্ডন অলিম্পিকত বক্সাৰ শিৱ থাপা আৰু আৰ্চাৰ জয়ন্ত তালুকদাৰে দেশক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছিল। অৱশ্যে আশা কৰা ধৰণৰ নহ'ল ফলাফল। জয়ন্ত তালুকদাৰে ব্যক্তিগত শাখাত ৩৩ সংখ্যক আৰু দলীয় শাখাত নৱম স্থানতে ক্ষান্ত থাকিবলগীয়া হয়। শিৱ থাপাই ২০১৬ চনৰ ৰিঅ' অলিম্পিকলৈও যোগ্যতা অৰ্জন কৰিছিল কিন্তু লণ্ডনৰ দৰেই সেইবাৰো প্ৰথম ৰাউণ্ডতে থমকি ৰয় তেওঁ।

টকিঅ' ২০২০ অলিম্পিকত প্ৰথমগৰাকী অসমীয়া বক্সাৰৰূপে অংশ লয় লাভলীনা বৰগোহাঁয়ে। ককুজিকান এৰিনাত অসম কন্যাগৰাকীয়ে সম্ভৱনাৰ নতুন দুৱাৰ মুকলি কৰিলে। ৬৯ কেজি শাখাৰ মহিলা বক্সিঙৰ প্ৰি-কোৱাৰ্টাৰ ফাইনেলত দুৰ্দান্ত প্ৰদৰ্শনেৰে জাৰ্মানীৰ নাডিন এপটেজক পৰাস্ত কৰে তেওঁ। পুনৰ এটা সপোনৰ আৰম্ভণি, অসমৰ বাবে, প্ৰতিগৰাকী অসমীয়াৰ বাবে। কোৱাৰ্টাৰ ফাইনেলত লাভলীনাৰ যুঁজ আছিল চাইনীজ টাইপে'ৰ দীৰ্ঘদেহী বক্সাৰ চেন-নীয়েনৰ বিৰুদ্ধে। ১৯৯২ চনত দীপাংকৰ ভট্টাচাৰ্যৰ জৰিয়তে দেখা প্ৰতিজন অসমীয়াৰ সপোন এইবাৰ বাস্তৱায়িত কৰাৰ লক্ষ্যৰে ৰিঙত নামিছিল লাভলীনা। সিদিনা আছিল ৩০ জুলাই, ২০২১।

ভয় লাগি আছিল মনত। পাৰিবনে? চেন নিয়েনৰ পূৰ্বৰ খেল চাইছিলো। সাঁচাকৈয়ে ভাল খেলে ২০১৮ৰ ৱাল্টাৰৱেইটৰ বিশ্ব চেম্পিয়ন গৰাকীয়ে। লাভলীনা ইতিমধ্যে তিনিবাৰকৈ পৰাস্ত হৈছে তেওঁৰ হাতত। এইবাৰ কি হ'ব? ৰিঙত দুয়োগৰাকী বক্সাৰৰ প্ৰৱেশৰ পাছতেই ভয়টো আৰু বাঢ়ি আহিছিল। আৰম্ভ হৈছিল খেল। এয়া কি? আজি দেখোন ৰণনীতি সলনি কৰিছে লাভলীনাই প্ৰথম ৰাউণ্ড জিকিল। ভয়টো কমিছিল অলপ। বক্সিঙত প্ৰথম ৰাউণ্ডটো জিকিলে খেল সহজ হৈ পৰে! দ্বিতীয় ৰাউণ্ডত দুৰ্দান্ত প্ৰদৰ্শন লাভলীনাৰ। প্ৰতিপক্ষক সুযোগেই নিদিলে তেওঁ। স্ক'ৰলাইন দেখিয়ে জপিয়াই দিছিলো, তৃতীয় ৰাউণ্ডৰ পূৰ্বেই জয় প্ৰায় নিশ্চিত হৈছিল। চেনেও হয়টো ভবাই নাছিল যে এনেধৰণৰ 'কাউণ্টাৰ এটাক'ৰ সন্মুখীন হ'ব! তেওঁ কিবা তৰ্কিব পৰাৰ আগতেই ব্যৱধান হৈছিলগৈ ৪-১। সৃষ্টি হৈছিল নতুন ইতিহাস। চূড়ান্ত স্ক'ৰ ঘোষণাৰ লগে লগে হাত ওপৰলৈ কৰি তেওঁ যেতিয়া উল্লাসতে জঁপিয়াইছিল চকুপানী

ওলাই আহিছিল ক'ব নোৱাৰাকৈয়ে আমাৰ জীৱন কালত দেখা এগৰাকী অসমীয়াৰ শ্ৰেষ্ঠ প্ৰদৰ্শন - ক্ৰীড়া বিশ্বৰ শ্ৰেষ্ঠ প্ৰতিযোগিতাত। পদক নিশ্চিত হৈছিল লাভলীনাৰ।

ছেমিফাইনেলত বিশ্বৰ এক নম্বৰ মহিলা ব্ৰক্সাৰ বুছেনাজ ছুবমেনেলিৰ হাতত পৰাস্ত হয় যদিও ব্ৰঞ্জৰ পদক লাভেৰে ইতিহাস গঢ়ে অসম সন্তান গৰাকীয়ে। তেওঁৰ পূৰ্বে কোনো অসমীয়াই 'গ্ৰেটেষ্ট শ্ব' অন আৰ্থ' হিচাপে পৰিচিত অলিম্পিকত পদক লাভ কৰা নাছিল। ভাৰতৰ তৃতীয় গৰাকী বক্সাৰ আৰু অসমৰ প্ৰথম গৰাকী অলিম্পিয়ান হিচাপে পদক লাভ কৰে লাভলীনাই। গোলাঘাটৰ বাৰমুখীয়াৰ পৰা জাপানৰ টকিঅ'লৈ - ইতিহাস সৃষ্টিকাৰী এই যাত্ৰাত বক্সাৰগৰাকীয়ে বহু প্ৰত্যাহ্বানৰ সন্মুখীন হৈছিল। লক্ষ্য কিন্তু স্পষ্ট আছিল তেওঁৰ আৰু তাৰেই প্ৰতিফলন ঘটিল বক্সিং ৰিঙত। ক্ৰীড়া নৈপুণ্যেৰে তেওঁ ধন্য কৰিলে অসমক, প্ৰতিগৰাকী অসমীয়াক। ২০২৪ চনত হ'বলগীয়া পেৰিছ অলিম্পিকতো লাভলীনাৰ পৰ বহুখিনি আশা কৰিব

পাৰি। কঠোৰ অনুশীলনেৰে তেওঁ এইবাৰ আজুৰি আনক স্বৰ্ণ পদক - সেয়াই অসমবাসীৰ আশা। উল্লেখ্য যে, অলিম্পিকত আমাৰ ৰাজ্যখনৰ পৰা অংশ লোৱা প্ৰথমগৰাকী খেলুৱৈ আছিল টালিমেষণ আও। ১৯৪৮ চনৰ লণ্ডন অলিম্পিকত অংশ লোৱা ভাৰতীয় ফুটবল দলৰ নেতৃত্বত আছিল তেওঁ। ইয়াৰ সুদীৰ্ঘ ৭৩ বছৰ পিছত এগৰাকী অসম কন্যাই ক্ৰীড়া বিশ্বত উজলালে ৰাজ্যৰ নাম। অলিম্পিকত প্ৰদৰ্শন কৰা দুৰ্দান্ত প্ৰদৰ্শনৰ সুবাদতেই লাভলীনালৈ আগবঢ়োৱা হয় ভাৰতৰ সৰ্বোচ্চ ক্ৰীড়া সন্মান - মেজৰ ধ্যানচন্দ খেলৰত্ন বঁটা। তাৰ পূৰ্বে ষষ্ঠ গৰাকী অসমীয়া হিচাপে অৰ্জুন বঁটাও লাভ কৰিছিল তেওঁ। টকিঅ'ত সফলতাৰ নতুন অধ্যায়ৰ সূচনা কৰা লাভলীনা হৈ পৰক অসমৰ নতুনচাম খেলুৱৈৰ প্ৰেৰণা, আদৰ্শ। "যদি লাভলীনাই পাৰিছে, আমি নোৱাৰিম কিয়?" - এই লক্ষ্যেৰে ওলাই আহক নৱ প্ৰজন্মৰ খেলুৱৈসকল। সৃষ্টি কৰক ন ন ইতিহাস।

(লেখক : দৈনিক অসমৰ উপ-সম্পাদক, ক্ৰীড়া নিৰন্ধকাৰ তথা কুইজ পৰিচালক।)

ৰাষ্ট্ৰীয় আৰু আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰেক্ষাপটত উজ্বলি উঠা অসম তথা পূৰ্বাঞ্চলৰ কেইগৰাকীমান খেলুৱৈ

অৰ্জুন ভোগেশ্বৰ বৰুৱা

অৰ্জুন ভোগেশ্বৰ বৰুৱাই খেলুৱৈ জীৱন আৰম্ভ কৰিছিল কিন্তু সঁাতোৰ ফুটবল আদিৰ জৰিয়তেহে। শিৱসাগৰৰ ঐতিহাসিক জয়সাগৰ পুখুৰীৰ পাৰত শৈশৱ পাৰ কৰা খেলুৱৈজনে ল'ৰালিতে সমনীয়াৰ লগত সঁাতুৰিছিল, ফুটবল খেলিছিল। ক্ৰীড়াক যথেষ্ট গুৰুত্ব দি লৈছিল তেওঁ কিছু পলমকৈ। ভোগেশ্বৰ বৰুৱাই ১৯৬০ চনৰ ২৩ নৱেম্বৰত যোগদান কৰে ভাৰতীয় প্ৰতিৰক্ষা বাহিনীৰ ই এম ই শাখাত। ইয়াতে আৰম্ভ হয় তেওঁৰ আচল খেলুৱৈ জীৱন। প্ৰতিৰক্ষা বাহিনীৰ হৈ তেওঁ অংশ ল'বলৈ ল'ল ছুইমিং, শ্বুটিং, ফুটবল আদি প্ৰতিযোগিতাত। লগতে অংশ লৈছিল বক্সিঙতো। বৰুৱা যে এজন বক্সাৰো আছিল এই কথা হয়তো অধিক সংখ্যক ক্ৰীড়াপ্ৰেমীৰ বাবেই জ্ঞাত নহয়।

পৰৱৰ্তী সময়ত তেওঁ মনোনিৱেশ কৰে এথলেটিকছত। ১৯৬২-৬৩ চনত দিল্লীত অনুষ্ঠিত মুকলি ভাৰত এথলেটিকছ প্ৰতিযোগিতাত অংশ গ্ৰহণেৰে ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত এথলেটিকছ জীৱন আৰম্ভ কৰিছিল খেলুৱৈজনে। সেই প্ৰতিযোগিতাত ৪×৪০০ মিটাৰ বীলেত তেওঁ অৰ্জন কৰিছিল প্ৰথম স্থান।

এথেলিটিকছ ক্ষেত্ৰত ভৰি দিয়াৰ মাত্ৰ দুবছৰ পিছতে প্ৰথমটো আন্তৰ্জাতিক সাফল্য অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল ভোগেশ্বৰ বৰুৱাই। ১৯৬৪ চনত চিলনত অনুষ্ঠিত ইণ্ডো-চিলন টুৰত ৪০০ আৰু ৮০০ মিটাৰ দৌৰত প্ৰথম স্থান দখল কৰাৰ লগতে ৮০০ মিটাৰ দৌৰত তেওঁ গঢ়ি তোলে এক নতুন অভিলেখো। ১৯৬৫-৬৬ চনত ইণ্ডো-বাছিয়ান টেষ্টৰ মাদ্ৰাজ, ভিল্লাই, জলন্ধৰ আৰু দিল্লীত হোৱা খেলত বৰুৱাই ৪০০, ৮০০ আৰু ৪×৪০০মিটাৰ বীলে দৌৰত লাভ কৰে প্ৰথম স্থান। ৰাছিয়া ভ্ৰমণৰ অংশ হিচাপে ১৯৬৮ চনত মস্কো, ৰাছিয়া আৰু বাংকোৰত অংশ লোৱা প্ৰতিযোগিতাত আগশাৰীৰ প্ৰতিযোগীক

পিছ পেলাই বৰুৱাই লাভ কৰিছিল প্ৰথম স্থান। ইয়াৰ পিছৰ বছৰতে তেওঁ অৰ্জন কৰিছিল কেৰিয়াৰৰ বৃহৎ সফলতাটো। ১৯৬৬ চনত বেংককত অনুষ্ঠিত হোৱা পঞ্চম এছিয়ান গেমছত ঈৰ্ষণীয় কৃতিত্বৰে তেওঁ আজুৰি আনিলে স্বৰ্ণ পদক। ভাৰতীয় ক্ৰীড়া ইতিহাসত সোণালী আখৰেৰে জিলিকিল ভোগেশ্বৰ বৰুৱাৰ নাম। এক মিনিট ৪৯.৪ছেকেণ্ডেৰে দৌৰ সমাপ্ত কৰি গঢ়ি তুলিছিল তেওঁ এক নতুন এছিয়ান গেমছ ৰেকৰ্ড। টকিঅ' এছিয়ান গেমছত জাপানৰ বাই মাৰাৰিয়ে গঢ়া ১.৫২ মিনিটৰ ৰেকৰ্ড ভংগ কৰিছিল তেওঁ। ১৯৭০ চনত বেংককত অনুষ্ঠিত ষষ্ঠ এছিয়ান গেমছত ৪×৪০০ মিটাৰ বীলে দৌৰত দ্বিতীয় স্থান অৰ্জনেৰে তেওঁ লাভ কৰিছিল ৰূপৰ পদক। সেয়াই আছিল তেওঁ অন্তিম আন্তৰ্জাতিক সাফল্য।

ভাৰতীয় ক্ৰীড়া ক্ষেত্ৰলৈ আগবঢ়োৱা অৱদানৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ১৯৬৭ চনত ভোগেশ্বৰ বৰুৱালৈ আগবঢ়াই সেই সময়ৰ দেশৰ ক্ৰীড়া ক্ষেত্ৰৰ সৰ্বোচ্চ সন্মান অৰ্জুন বঁটা। '৬৭ চনৰ ১৮ ডিচেম্বৰত ৰাষ্ট্ৰপতি ডঃ জাকিৰ হুছেইনৰ পৰা অৰ্জুন বঁটা গ্ৰহণ কৰি অভিভূত হৈ পৰিছিল অসমৰ এই প্ৰতিভাধৰ খেলুৱৈজন। এই বঁটা লাভ কৰা উত্তৰ-পূবৰ তেওঁ প্ৰথম ক্ৰীড়াবিদ। এনে এক সফলতা সন্মুখত অলিম্পিকত অংশ লোৱাৰ সুযোগ নোপোৱাৰ বাবে জীৱনজোৰা আক্ষেপ থাকি গ'ল বৰুৱাৰ মনত। ☆

তৈবুন নিছা

তৈবুন নিছাৰ জন্ম হৈছিল শিৱসাগৰৰ ধাই আলিত। তেওঁৰ পিতৃ ৰফিকুদ্দিন আহমেদ (ধন আলী) আছিল এজন দীৰ্ঘ দুৰত্বৰ দৌৰবিদ। খেলা-ধূলাত তেওঁ বিশেষ উৎসাহ যোগাইছিল জীয়েকক। বিপৰীতে মাক হবিবুল নিছা আছিল এগৰাকী ৰক্ষণশীল মহিলা। ভাল নাপাইছিল তেওঁ ছোৱালীয়ে খেলা-ধূলাত অংশ লোৱাটো। এই পিতৃ-মাতৃক অকালতে হেৰুৱাব লগা হৈছিল তৈবুন নিছাই। তীব্ৰ দৰিদ্ৰতাৰ মাজত সংগ্ৰাম কৰিব লগা হৈছিল আঠটাকৈ ল'ৰা-

ছোৱালীৰ পৰিয়ালটোৱে। ন বছৰ বয়সৰ পৰা খেলিবলৈ লোৱা এখলীট গৰাকীয়ে ল'ৰালিত খেলা-ধূলাত অংশ লৈছিল শিৱসাগৰ তৰুণ সংঘ ৰিডিং ক্লাবে দৰবাৰ ফিল্ডত আয়োজন কৰা ঈদ স্পৰ্টচ

আৰু পূবেৰুণ ক্লাবে বৰ্ডিং ফিল্ডত আয়োজন কৰা বিহু স্পৰ্শ্চত। লগতে অংশ লৈছিল স্বস্থানত ২৬ জানুৱাৰী আৰু ১৫ আগষ্ট উপলক্ষে আয়োজিত খেল-ধেমালিত। ১৯৭০ চনত তেওঁ প্ৰথম অংশ লয় ডিব্ৰুগড়ত অনুষ্ঠিত আস্তঃজিলা এথলেটিকছ প্ৰতিযোগিতাত। প্ৰতিযোগিতাখনত তেওঁ অংশ ল'বলৈ গৈছিল ১০০ মিটাৰ দৌৰতহে। নিৰ্ধাৰিত ইভেণ্টটোত বাৰ্থ হোৱাত খেলুৱৈগৰাকীয়ে অংশ ল'লে ডিছকাছ থ্ৰত। অৰ্জন কৰিলে তৃতীয় স্থান। এনেদৰেই এগৰাকী থ্ৰ'বাৰ হোৱাৰ যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিছিল তেিবন নিছাই। ১৯৭১ চনত তেওঁ স্বৰাজ্যক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে আহমেদাবাদত অনুষ্ঠিত নৱম আস্তঃৰাজ্যিক এথলেটিকছ প্ৰতিযোগিতাৰ জুনিয়ৰ পৰ্যায়ত। লাভ কৰিলে তৃতীয় স্থান। ক্ৰমাৎ ইখনৰ পিছত সিখন ৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰতিযোগিতাত তেওঁ প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ সুযোগ পালে অসমক। হাতলৈ আহিল সফলতাও। '৭১ চনৰ পৰা '৯১ চনলৈ অসম আৰু ভাৰতৰ বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাত অংশ লোৱা তেিবন নিছাই সুন্দৰ ফৰ্ম অব্যাহত আছিল ১৯৮৮ চন পৰ্যন্ত। এই সময়ছোৱাত প্ৰায়বোৰ ৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰতিযোগিতাত তেওঁ প্ৰথম বা দ্বিতীয় স্থান অৰ্জন কৰিছিল। ১৯৭৯ চনৰ হায়দৰাবাদ নেচনেল গেমছৰ ডিছকাছ থ্ৰত ৩৪.২৬ মিটাৰ ডিছকাছ থ্ৰ কৰি তেিবন নিছাই অৰ্জন কৰিছিল দ্বিতীয় স্থান। ৰাষ্ট্ৰীয় ক্ৰীড়া ত পদক অৰ্জন কৰা অসমৰ প্ৰথম মহিলা তেওঁৱেই। ডিছকাছৰ লগতে ষ্টপটটো অংশ লোৱা খেলুৱৈগৰাকীয়ে '৭৪ চনত এই ইভেণ্টত ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত অৰ্জন কৰিছিল দ্বিতীয় স্থান। কলকাতাত হোৱা আস্তঃৰাজ্যিক

এথলেটিকছ চেম্পিয়নশ্বিপত ডিছকাছত প্ৰথম হোৱা এই উজ্জ্বল তাৰকাই হিচাৰ আৰু বাংগালোৰত (১৯৮১) হোৱা একে প্ৰতিযোগিতাত প্ৰথম স্থান অৰ্জন কৰিছিল। ভাৰতৰ প্ৰায়বোৰ প্ৰধান প্ৰতিযোগিতাত প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা আগবঢ়োৱা তেিবন নিছাই বিভিন্ন টুৰ্ণামেণ্টত ৰেলৱেক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিও সফলতা লাভ কৰিছে।

১৯৭৬ চনত তেওঁ ভাৰতক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে ইণ্ডো-শ্ৰীলংকা ডুয়েল এথলেটিক মীটত। ডিছকাছত দ্বিতীয় স্থান লাভ কৰাৰ বিপৰীতে জেভলিনত অৰ্জন কৰে তেওঁ তৃতীয় স্থান। ১৯৮২ চনত বম্বেত অনুষ্ঠিত হোৱা পাঁচ দেশীয় ইণ্টাৰনেচনেল এথলেটিক মীটত তেিবন নিছাই ভাৰতক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। ভাৰতসহ মালয়েছিয়া, জাপান, চীন আৰু কোৰিয়াই অংশ লোৱা প্ৰতিযোগিতাখনত খেলুৱৈগৰাকীয়ে ডিছকাছত অৰ্জন কৰে দ্বিতীয় স্থান। ১৯৮২ চনত কেৰিয়াৰৰ বৃহৎ ক্ৰীড়া মহাৎসৱখনত অংশ লয় তেিবন নিছাই। নতুন দিল্লীত অনুষ্ঠিত এছিয়ান গেমছত তেওঁ প্ৰতিনিধিত্ব কৰে ভাৰতক। এসময়ত শিৱসাগৰ ধাই আলি হাইস্কুলৰ ছাত্ৰী এই তাৰকা খেলুৱৈগৰাকীয়ে ১৯৭৪ চনত ৰেলৱেৰ চাকৰিত যোগদান কৰে। '৮৩ চনত তেওঁ বিবাহ পাশত আবদ্ধ হয় বৰপেটাৰ ক্ৰিকেট খেলুৱৈ চহিদুল্লাৰ সৈতে। কেৰিয়াৰত ৰাজ্যৰ হৈ বহু সফলতা লাভ কৰিলেও এছিয়ান গেমছত পদক লাভত ব্যৰ্থ হোৱা আৰু অলিম্পিকত অংশ লোৱাৰ সুযোগ নোপোৱা বাবে আক্ষেপ থাকি যায় তেিবন নিছাই।

মীৰাবাই চানু

মীৰাবাই চানু। ভাৰতৰ ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰৰ এটা চিনাকি নাম। টকিঅ' অলিম্পিকত দেশক প্ৰথমটো পদক উপহাৰ দিয়া মণিপুৰৰ জীয়ৰী মীৰাবায়ে আজিও পাহৰা নাই নিজৰ শিপি। আজিও মাটিৰ মানুহজনীয়েই হৈ আছে মীৰাবাই। সেয়ে টকিঅ'ত পদক জয় কৰি ঘৰলৈ আহিয়েই তেওঁ নামি পৰিছিল একাংশ ট্ৰাকচালকৰ সন্ধানত। মণিপুৰত উপস্থিত হৈয়েই তেওঁ লগ পাব বিচাৰিছিল এই ট্ৰাকচালকসকলক। আচলতে মীৰাবাইৰ অলিম্পিক সাফল্য আৰু একাংশ ট্ৰাকচালকৰ মাজত আছে এক বিশেষ সম্বন্ধ। এই কথা খেলুৱৈগৰাকীয়ে নিজ মুখেৰেই স্বীকাৰ কৰিছে। তেওঁ কৈছে যে তেওঁৰ অলিম্পিকত পদকপ্ৰাপ্তিৰ আঁৰত এই ট্ৰাকচালকৰো যথেষ্ট অৱদান আছিল।

উল্লেখযোগ্য যে জীৱনৰ কঠিন প্ৰত্যাহ্বান নেওচি মীৰাবায়ে আজিৰ অৱস্থা পাইছেহি। এটা সময়ত মীৰাবায়ে অনুশীলনৰ বাবে ২৫ কিলোমিটাৰ দূৰত্ব অতিক্ৰম কৰি

খুমান লাম্পাক
ক্ৰীড়া প্ৰকল্পলৈ
যাবলগীয়া হৈছিল।
সেই সময়ত
মীৰাবাইৰ গাঁৱৰ
সৈতে খুমান
লাম্পাক লৈ
যাতায়াতৰ সুবিধা
হিচাপে আছিল

কেৱল বালি কঢ়িওৱা ট্ৰাকবোৰ। সন্ধিয়া অনুশীলন সামৰি এই ট্ৰাকবোৰতে নিতৌ ঘৰলৈ উভতিছিল মীৰাবাই। ট্ৰাকচালকসকলেও অহা-যোৱাৰ বাবদ এটকা নোলোৱাকৈয়ে মীৰাবাইক পাৰ্যমানে সহায় কৰিছিল। ট্ৰাকচালকসকলৰ সেই সহায়ৰ কথা মনত ৰাখিয়ে তেওঁলোকক লগ পাবলৈ বিচাৰিছিল তেওঁ। ইয়াৰ বাবে তেওঁ বিভিন্ন মাধ্যমৰ জৰিয়তে ৰাজহুৱাকৈ আহুনো জনাইছিল। সেই আহুনানৰ প্ৰতি সঁহাৰি জনাই অৱশেষত নংপক কাকচিঙত থকা মীৰাবাইৰ ঘৰত উপস্থিত হয়হি এসময়ত তেওঁক সহায় কৰা সেই ট্ৰাক

চালকসকল। পুনৰ মীৰাবাইক ওচৰত পাই উৎফুল্লিত হৈ পৰে তেওঁলোক। ট্ৰাকচালকসকলক কাষত পাই মীৰাবায়ো আবেগিক হৈ পৰে। তেওঁলোকৰ অৱদানক সুঁৱৰি হুকুকাই কান্দি উঠে অলিম্পিক পদক বিজয়ী খেলুৱৈগৰাকী। নিজৰ শিপাক পাহৰি নোযোৱা মীৰাবাইৰ এই মহানুভৱতাই এতিয়া

দীপাংকৰ ভট্টাচাৰ্য

ৰাজ্য আৰু দেশৰ সীমা অতিক্ৰমী তেওঁ উজ্জ্বল প্ৰতিভাৰ স্বাক্ষৰ বহন কৰিছিল অলিম্পিকৰ দৰে প্ৰতিযোগিতা পৰ্যন্ত। নিজস্ব ক্ৰীড়া দক্ষতাৰে এসময়ত সমগ্ৰ ভাৰততেই বেডমিণ্টন ক্ষেত্ৰত পৰিচিত নাম আছিল দীপাংকৰ ভট্টাচাৰ্য। ক্ষীপ্ৰ গতি আৰু প্ৰচণ্ড চাপৰ সন্মুখতো বৰফ শীতল মস্তিষ্কেৰে খেলি যাব পৰা দক্ষতাৰেই নিজকে দেশৰ এজন আগশাৰীৰ শ্বাটলাৰ হিচাপে গঢ়ি তুলিবলৈ সক্ষম হৈছিল দীপাংকৰে। ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত ইখনৰ পিছত সিখন প্ৰতিযোগিতাত লাভ কৰা সফলতাৰে তেওঁ দেশক প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ সুযোগ পাইছিল বিশ্বৰ প্ৰায়বোৰ আগশাৰীৰ প্ৰতিযোগিতাতে। স্বমহিমাৰে তেওঁ ধন্য কৰিছিল সমগ্ৰ দেশৰ লগতে অসমত, উত্তৰ-পূবক। নিচেই সৰু কালতে ঘৰতেই দীপাংকৰে লাভ কৰিছিল। ক্ৰীড়াৰ এক পৰিৱেশ। চাৰি নে পাঁচ বছৰ বয়সতে দেউতাক ঈশ্বৰ ভট্টাচাৰ্যৰ অনুপ্ৰেৰণাত হাতত তুলি লৈছিল বেডমিণ্টনৰ ৰেকেট। আৰু সাত বছৰ বয়সত তেওঁ ভৰ্তি হৈছিলি গুৱাহাটীৰ নেহৰু ষ্টেডিয়ামত থকা কনকলতা ইন্ডাৰ ষ্টেডিয়ামত। সুযোগ্য প্ৰশিক্ষক প্ৰদীপ চলিহাৰ অধীনত তেওঁ আৰম্ভ কৰিছিল এক উজ্জ্বল যাত্ৰাৰ কুচ-কাৰাজ। ক্ৰমাগতভাৱে ৰাজ্যৰ বেডমিণ্টন ক্ষেত্ৰত সফলতা লাভ কৰা দীপাংকৰে ১৯৮৩ চনৰ ছেপ্তেম্বৰত অংশ লয় দুৰ্গাপুৰত হোৱা ইষ্টাৰ্ণ জ'ন বেডমিণ্টন টুৰ্ণামেণ্ট। মাত্ৰ বাৰ বছৰ বয়সত তেওঁ প্ৰতিযোগিতাখনত অংশ লৈছিল অনুৰ্ধ্ব ১৮ শাখাত। ইয়াৰ পিছতে অংশ লয় অনুৰ্ধ্ব ১৫ বছৰ শাখাত সৰ্ব ভাৰতীয় জুনিয়ৰ নেচনেল বেডমিণ্টন চেম্পিয়নশ্বিপত। প্ৰতিযোগিতাখনত দীপাংকৰে একক শাখাত বাৰ্ণাছ আপৰ সন্মান লাভ কৰাৰ লগতে মৃন্ময় শৰ্মাৰ সৈতে যুটি বান্ধি ডাবলছত চেম্পিয়নশ্বিপ অৰ্জন কৰে। ১৯৮৭ চনত সৰ্বভাৰতীয় বেডমিণ্টন প্ৰতিযোগিতাৰ অনুৰ্ধ্ব ১৮ শাখাত চেম্পিয়ন হয় খেলুৱৈজন। ১৯৯২ চনত দীপাংকৰৰ বাবে অপেক্ষা কৰি আছিল বিশেষ সফলতাই। সেই বছৰ গুৱাহাটীত অনুষ্ঠিত হৈছিল ছিনিয়ৰ ৰাষ্ট্ৰীয়

সকলোকে অভিজুত কৰি তুলিছে।

“মীৰাবাইয়ে আজিও পাহৰা নাই নিজৰ শিপা। আজিও মাটিৰ মানুহজনীয়েই হৈ আছে মীৰাবাই। সেয়ে টকিঅ'ত পদক জয় কৰি ঘৰলৈ আহিয়েই তেওঁ নামি পৰিছিল একাংশ ট্ৰাকচালকৰ সন্মানত।”

বেডমিণ্টন প্ৰতিযোগিতা। ঘৰুৱা দৰ্শকৰ উল্লাসৰ মাজত তেওঁ ছেমি ফাইনেলত চমৎকাৰ প্ৰদৰ্শনেৰে পৰাস্ত কৰিছিল সেই সময়ৰ অন্যতম আগশাৰীৰ খেলুৱৈ জৰ্জ থমাছক। নেহৰু

ষ্টেডিয়ামৰ ফাইনেলত পৰ্বীণ কুমাৰক পৰাস্ত কৰি দীপাংকৰে আজুৰি আনিলে ছিনিয়ৰ ৰাষ্ট্ৰীয় খিতাপ। সেই বছৰে তেওঁ লাভ কৰে সৰ্বভাৰতীয় ক্ষেত্ৰত এক নম্বৰ ৰেংকিং। বিশ্ব ৰেংকিংত তেতিয়া তেওঁৰ স্থান ৩৮। ভাৰতীয় বেডমিণ্টন ক্ষেত্ৰৰ অন্যতম যুঁজাৰুজনে স্থান লাভ কৰিলে বাৰ্চিলোনা অলিম্পিকৰ জাতীয় দলত। চিহ্নিত হ'ল তেওঁ অসমৰ দ্বিতীয়জন অলিম্পিয়ান হিচাপে। উৎসৱমুখৰ হৈ পৰিল ঘৰুৱা ৰাজ্যখন। সকলোৱে অতান্ত আগ্ৰহেৰে বাট চালে অলিম্পিকত অসমীয়া ডেকাৰ প্ৰদৰ্শনৰ বাবে। ক্ৰীড়া মহোৎসৱত প্ৰথম দুটা ৰাউণ্ডত অগ্ৰগতি লাভ কৰাৰ পিছত তৃতীয় ৰাউণ্ডত তেওঁ পৰাস্ত হয় সেই সময়ৰ বিশ্ব ক্ৰমৰ এক নম্বৰ খেলুৱৈ চীনৰ ৰাও জিয়ানছ্ৱাৰ বিৰুদ্ধে। বাৰ্চিলোনাই নহয়, ১৯৯৬ চনৰ আটলাণ্টা অলিম্পিকতো ভাৰতীয় দলক প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ সুযোগ পায় দীপাংকৰে। সেইবাৰ তেওঁ দ্বিতীয় ৰাউণ্ডত থমকিবলৈ বাধ্য হয় বিশ্ব চেম্পিয়ন ইণ্ডোনেচিয়াৰ হাৰিয়াণ্টো আৰ্বিৰ বিৰুদ্ধে। দুবাৰকৈ অলিম্পিকত অংশ লোৱা অসমৰ প্ৰথম আৰু একমাত্ৰ খেলুৱৈ দীপাংকৰ।

ভাৰতীয় বেডমিণ্টন ক্ষেত্ৰৰ অন্যতম তাৰকা হিচাপে চিহ্নিত হোৱা অসমৰ এই খেলুৱৈজনে ১৯৯২ ৰ পৰা ১৯৯৬ চন পৰ্যন্ত একেলেথাৰিয়ে পাঁচ বছৰ দেশৰ এক নম্বৰ ৰেংকিং প্ৰাপ্ত শ্বাটলাৰ আছিল। তেওঁ প্ৰতিদ্বন্দিতা

আগবঢ়াইছে অল ইংলেণ্ড অ'পেনত পাঁচবাৰ, ফ্ৰেন্স অ'পেনত পাঁচবাৰ, ছুইছ অ'পেনত পাঁচবাৰ, চাইনা অ'পেনত চাৰিবাৰ, ইণ্ডোনেচিয়া অ'পেনত তিনিবাৰ, থমাছ কাপত দুবাৰ। ১৯৯৬ চনত ভাৰতীয় থমাছ কাপ দলৰ তেওঁ অধিনায়ক আছিল। এছিয়ান বেডমিণ্টন চেম্পিয়নশ্বিপটো দীপাংকৰে দেশক দুবাৰ তিনিধিত্ব কৰিছে। বাৰতীয় বেডমিণ্টনৰ শক্তিশালী পুৰুষ দীপাংকৰে ১৯৯৪, '৯৫ আৰু '৯৫ আৰু '৯৬ চনত একেলখেৰিয়ে ছিনিয়ৰ নেচনেল বেডমিণ্টন চেম্পিয়নশ্বিপৰ খিতাপ জয় কৰি হেট্ৰিক অৰ্জন কৰিছিল। সেই বছৰত তেওঁ ফাইনেলত পৰাস্ত কৰিছিল ক্ৰমে উত্তৰ প্ৰদেশৰ সুশান্ত ছাঙ্কেনা, মহাৰাষ্ট্ৰৰ ৰাজীৱ বাগ্গা আৰু অন্ধ্ৰপ্ৰদেশৰ পুলেক্সা গোপীচান্দক। জীৱনত বহু কঠিন প্ৰতিপক্ষৰ বিৰুদ্ধে যুঁজ দিব লগা হোৱা এই খেলুৱৈজনে শ্ৰদ্ধাৰে সোঁৱৰে ৰাজীৱ বাগ্গা, পুলেক্সা গোপীচান্দ, লিন লিউৱেন, ছবিলান আদি দুৰ্দান্ত প্ৰতিদ্বন্দ্বীৰ বিৰুদ্ধে অৱতীৰ্ণ হোৱাৰ কথা। কেৰিয়াৰৰ অন্তিম চাৰি বছৰ এই অসম সন্তানে বাংগালোৰত কটাইছিল। প্ৰশিক্ষণ লৈছিল প্ৰকাশ পাডুকণৰ অধীনত। ১৯৭২ চনৰ ১ ফেব্ৰুৱাৰীত গুৱাহাটীত জন্ম হোৱা দীপাংকৰক কেৰিয়াৰত উৎসাহিত কৰিছিল মাক আৰতি ভট্টাচাৰ্য্যয়ে। এই ক্ষেত্ৰত তেওঁ উল্লেখ কৰে বেডমিণ্টন সন্থাৰ সদস্য ডম্বৰু দাসৰ

কথাও। বৰ্তমান অইল ইণ্ডিয়া কৰ্পোৰেচনৰ চাকৰিয়াল দীপাংকৰে স্কুলীয়া শিক্ষা লৈছিল গুৱাহাটী ডনবস্ক' আৰু মালিগাঁও চেণ্ট্ৰেল স্কুলত। ২০০১ চনত তেওঁ বিবাহপাশত আবদ্ধ হয় ডালিয়া ভট্টাচাৰ্যৰ সৈতে। তেওঁলোকৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ অনিবাৰ্ণ। ৰাজ্যৰ ভৱিষ্যৎ প্ৰজন্মৰ উত্তৰণৰ বাবে দীপাংকৰে নিজাকৈ প্ৰতিষ্ঠা কৰিছে আই চি বি এল বেডমিণ্টন একাডেমী। পেইণ্টিং আৰু ডাকটিকট সংগ্ৰহ কৰি ভালপোৱা এই তাৰকাৰ আশা চাকৰি জীৱনৰ পৰা অৱসৰৰ পিছত পুনৰ তেওঁ জড়িত হ'ব পেইণ্টিঙৰ সৈতে, প্ৰৱেশ কৰিব বং আৰু তুলিকাৰ অন্য এখন জগতত। উল্লেখ্য, দুবাৰকৈ অলিম্পিক ক্ৰীড়া মহোৎসৱত জাতীয় দলক প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ সুযোগ পালেও কেৰিয়াৰৰ চূড়ান্ত স্বপ্ন স্পৰ্শ কৰাৰ দূৰতেই ৰৈ গ'ল দীপাংকৰ। এক বিশাল স্বপ্ন হৃদয়ত পুহি ৰাখিছিল এই অসম সন্তানে। তেওঁ নিজৰো বিশ্বাস জীৱনত ডাঙৰ কৰিবলৈ মানুহে প্ৰথমে সপোন দেখিব লাগিব। দীপাংকৰৰ সপোন আছিল বেডমিণ্টনৰ বিশ্ব চেম্পিয়নশ্বিপৰ খিতাপ জয় কৰা। কিন্তু তেওঁ স্পৰ্শ কৰিব নোৱাৰিলে সেই স্বপ্ন। সুনিপুণ ক্ৰীড়াশৈলী আৰু নিজস্ব দক্ষতাৰে তেওঁ যি অৱদান আগবঢ়ালে বেডমিণ্টন ক্ষেত্ৰলৈ তাৰ গুৰুত্ব কম নহয় অসমৰ ক্ৰীড়া ইতিহাসত।

মিঠু বৰুৱা

ফলিত বৰ্ণমালা লিখিবলৈ তেতিয়া তেওঁ শিকাই নাছিল, অথচ ইমান কম বয়সতে পানীৰ প্ৰতি দুৰ্বাৰ আকৰ্ষণ অনুভৱ কৰিছিল মিঠু বৰুৱাই। আৰম্ভ কৰি দিছিল পানীৰ লগত ধেমালি। মাত্ৰ দুবছৰ ন মাহত দীঘলী পুখুৰীত সোঁতোৰাৰ প্ৰশিক্ষণ আৰম্ভ কৰিছিল মিঠুৱে। বয়স তিনি বছৰ হ'ল কি নহ'ল তেওঁ সাঁতুৰিব পৰা হ'ল দীঘলীপুখুৰীৰ দুয়োপাৰ। এনেদৰে সাঁতোৰাৰ আদিপাঠ লোৱাৰ সময়ত প্ৰচুৰ সম্ভাৱনাৰ ইংগিত বহন কৰিছিল খেলুৱৈগৰাকীয়ে। নিৰলস সাধনাৰে তেওঁ হৈ উঠিছিল ভাৰতৰ শ্ৰেষ্ঠ সাঁতোৰবিদসকলৰ মাজৰ এগৰাকী। ভঙা-পতা কৰিছিল ৰাষ্ট্ৰীয় ৰেকৰ্ডে। দেশৰ সীমা পাৰ হৈ আন্তৰ্জাতিক ক্ষেত্ৰত লাভ কৰা সফলতাৰে মিঠু বৰুৱাই বিশেষ খ্যাতি কঢ়িয়াই আনিছিল স্বৰাজ্য আৰু স্বদেশলৈ। গৌৰৱেৰে লৈছিল অসমীয়াই মিঠু বৰুৱাৰ নাম।

১৯৭৪ চনৰ ১৪ নবেম্বৰত গুৱাহাটীৰ আঢ্যৱন্ত বৰুৱা পৰিয়ালত জন্ম হৈছিল মিঠুৰ। তেওঁৰ দেউতাক আৰ পি বৰুৱা আৰু মাক মায়া বৰুৱা। আৰ পি বৰুৱাৰ ইচ্ছা আছিল জীয়াৰীক সাঁতোৰবিদ হিচাপে গঢ়ি তোলাৰ।

তেওঁ তিনি বছৰ বয়স নহওঁতেই মিঠুক লৈ আহিছিল সাঁতেৰ শিকাবলৈ। কেৰিয়াৰত দেউতাকৰ বৃহৎ অৱদানৰ কথা সেয়েহে কৃতজ্ঞতাৰে সোঁৱৰে মিঠুৱে। সাঁতোৰত প্ৰাথমিক পৰ্যায়ৰ পৰাই দুৰ্দান্ত প্ৰতিভাৰ প্ৰমাণ দিবলৈ সক্ষম হোৱা খেলুৱৈগৰাকীয়ে ৰাজ্যিক ভিত্তিত লাভ কৰা সফলতাৰ পিছত উজ্জলি উঠিছিল ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত। ১৯৮৫ চনত লক্ষ্ণৌত অনুষ্ঠিত ছাব-জুনিয়ৰ নেচনেল ছুইমিং চেম্পিয়নশ্বিপত তেওঁ ৫০ মিটাৰ ব্ৰেক ষ্ট্ৰোকত স্বৰ্ণ পদক জয় কৰে। লগে লগে

ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত সোণৰ পদক পোৱা উত্তৰ-পূবৰ প্ৰথমগৰাকী ছুইমাৰ হিচাপে চিহ্নিত হয় তেওঁ। সেই বছৰতে মুম্বাইত হোৱা দ্বিতীয় এছিয়ান এজ গ্ৰুপ ছুইমিং চেম্পিয়নশ্বিপত ৫০ ব্ৰেক ষ্ট্ৰোকত ৰূপৰ পদক আৰু ৫০ মিটাৰ ফ্ৰি ষ্টাইলত ব্ৰঞ্জৰ পদক জয়েৰে আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত পদক পোৱা উত্তৰ-পূব প্ৰথমগৰাকী সাঁতোৰবিদ হিচাপে পৰিগণিত হয়। ক্ৰমাৎ যেন ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত অপ্ৰতিদ্বন্দ্বী হৈ ধৰা দিছিল অসমৰ এই জনকন্যা। ১৯৮৬ চনৰ পৰা ১৯৮৮ চনলৈকে (তিনি বছৰ) মিঠু আছিল নেচনেল ছাব-জুনিয়ৰ অভাৰ অল চেম্পিয়ন। ১৯৮৬ চনৰ পৰা ১৯৯০ চন পৰ্যন্ত নেচনেল স্কুল গেমছৰ তেওঁ অভাৰ অল চেম্পিয়ন আছিল। এনে ঈৰ্ষণীয় সফলতাৰে

সঘনাই সংবাদৰ শীৰ্ষ আৰোহণ কৰিছিল হাঁহিমুখীয়া খেলুৱৈগৰাকীয়ে। ১৯৮৯ চনৰ পৰা ১৯৯১ চন পৰ্যন্ত ৫০ মিটাৰ ফ্ৰি ষ্টাইলৰ জুনিয়ৰ চেম্পিয়নৰ লাভ কৰাৰ লগতে তেওঁ গঢ়ি তুলিছিল ৰাষ্ট্ৰীয় অভিলেখো। ১০০ মিটাৰ ব্ৰেক ষ্ট্ৰোকতো সেই সময়ত তেওঁ সোণৰ পদক জয় কৰাৰ লগতে ৰূপ আৰু ব্ৰঞ্জৰ পদক জয় কৰি অন্যান্য ইভেণ্টত। ১৯৯৪ চনত পুণেত অনুষ্ঠিত হোৱা ৰাষ্ট্ৰীয় ক্ৰীড়াৰ ৫০ মিটাৰ ফ্ৰি ষ্টাইলত হিটছতেই নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় অভিলেখ (০ঃ২৮ঃ৯৫ ছেকেণ্ড) গঢ়ি তুলি চাঞ্চল্যৰ সৃষ্টি কৰিছিল মিঠু বৰুৱাই। কিন্তু পুণেৰ সেই ৰাষ্ট্ৰীয় ক্ৰীড়া মহোৎসৱখনত বিতৰ্কিত ভাৱে

জয়ন্ত তালুকদাৰ

অল্পভাবী, অমায়িক যুৱক জয়ন্ত তালুকদাৰ। বুদ্ধিদীপ্ত দুচকুত অনবৰত তিৰবিৰ কৰি থাকে স্বপ্নই। কিন্তু হাতত ধনু-কাঁড় পৰাৰ লগে লগেই দুৰন্ত হৈ উঠে জয়ন্ত। প্ৰত্যাহ্বান হৈ উঠে তেওঁ পৃথিৱীৰ যিকোনো আগশাৰীৰ ধনুৰ্ধৰ বাবে। নতশিৰ হ'বলৈ বাধ্য হ'ল তেওঁৰ ওচৰত অলিম্পিক চেম্পিয়ন। বিশ্বকাপ আৰ্চাৰীত ব্যক্তিগতভাৱে স্বৰ্ণ পদক অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা প্ৰথমজন অসমীয়াই নহয় প্ৰথমজন ভাৰতীয় আৰ্চাৰো জয়ন্ত তালুকদাৰ। তেওঁৰ জন্ম গুৱাহাটীত। দেউতাক ৰঞ্জন কুমাৰ তালুকদাৰ আৰু মাক সত্যৱতী। জয়ন্তৰ ককায়েক নিখিলেক আছিল এজন আৰ্চাৰী খেলুৱৈ। ককায়েকক দেখি দেখিয়েই ধনু-কাঁড়ৰ প্ৰতি আকৰ্ষণ বাঢ়ি আহিছিল জয়ন্তৰ। মনে মনে তেৱোঁ কৰিবলৈ ধৰিছিল কাঁড় সঞ্চালন। পুত্ৰৰ ধনুকাঁড়ৰ প্ৰতি বাঢ়ি অহা দুৰ্বলতা দেখি পিতৃ ৰঞ্জন তালুকদাৰে তেওঁক শ্বিলঙৰ পৰা অনাই দিছিল আন দুখন ধনু। সেই সাধাৰণ ধনুৰেই যেন আৰম্ভ হৈছিল জয়ন্তৰ অসাধাৰণ হৈ উঠাৰ যাত্ৰা। তেতিয়া তেওঁ দিশপুৰ বিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ। ক্ৰমাগতভাৱে সফলতা লাভ কৰিব ধৰিছিল ইখনৰ পিছত সিখন প্ৰতিযোগিতাত। সফলতাৰ ধাৰা আৰম্ভ হৈছিল ৰাজ্যৰ পৰা ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়লৈ। ২০০২ চনত দিল্লীত হোৱা নেচনেল জুনিয়ৰ আৰ্চাৰী চেম্পিয়নশ্বিপত দলবদ্ধভাৱে ব্ৰঞ্জৰ পদক জয় কৰিবলৈ সক্ষম হয়। উজ্জ্বল প্ৰতিভাৰ স্বাক্ষৰ বহন কৰা আৰ্চাৰজনে সেই বছৰতে স্থান লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয় জামছেদপুৰৰ টাটা আৰ্চাৰী একাডেমীত। টাটা

একডেমীয়ে
যে
ন
জ
য
স্ত
ৰ
জী
ৱ
ন
লৈ
এ
ক
ন
ত
ন

মাত্ৰা আনি দিলে। তাত তেওঁ পুষ্ট হ'ল বিদেশী প্ৰশিক্ষকৰ প্ৰশিক্ষণেৰে। ২০০৩ চনত জামছেদপুৰত অনুষ্ঠিত এছিয়ান জুনিয়ৰ আৰ্চাৰী চেম্পিয়নশ্বিপত খেলুৱৈজনে লাভ কৰিলে দুটাকৈ স্বৰ্ণ পদক (এটা ব্যক্তিগত, এটা দলগত)। একে বছৰতে ২৫ তম জুনিয়ৰ আৰ্চাৰী চেম্পিয়নশ্বিপত জয়ন্তই চাৰিটাকৈ স্বৰ্ণ পদক জয়েৰে লাভ কৰিলে বিশেষ সফলতা (৯০ মিটাৰ, ৩০ মিটাৰ, ব্যক্তিগত শাখাত সামগ্ৰিকভাৱে, দলগতভাৱে)। ২০০৪ চনত মালয়েছিয়াত অনুষ্ঠিত এছিয়ান গ্ৰাঁ প্ৰিত তিনিটা স্বৰ্ণ (৭০ মিটাৰ, দলগত ৰেংকিং, দলগতভাৱে), এটা ৰূপ (৭০ মিটাৰ) জয় কৰা প্ৰতিভাসম্পন্ন খেলুৱৈজনে ইংলেণ্ডত অনুষ্ঠিত জুনিয়ৰ ৱ'ৰ্ল্ড আৰ্চাৰী চেম্পিয়নশ্বিপত দলগতভাৱে অৰ্জন কৰিলে ৰূপৰ পদক। ক্ৰমাৎ দীঘলীয়া হৈ গৈ থাকিল এই অসম সন্তানৰ সফলতাৰ তালিকাখন। দেশৰ আৰ্চাৰী ক্ষেত্ৰৰ চিনাকি নাম হৈ পৰিল জয়ন্ত তালুকদাৰ।

২০০৫ বৰ্ষত এক ঈৰ্ষণীয় সাফল্যই বাট চাই আছিল জয়ন্তৰ বাবে। সেইবাৰ তেওঁ ভাৰতীয় দলৰ হৈ অংশ লোৱাৰ সুযোগ পাইছিল মাদ্ৰিদত অনুষ্ঠিত হোৱা ৱ'ৰ্ল্ড আউটডোৰ টাৰ্গেট আৰ্চাৰী চেম্পিয়নশ্বিপত। সুযোগৰ সদ ব্যৱহাৰ কৰি

ভাৰতীয় দলৰ হৈ জয়ন্তই সৃষ্টি কৰিলে ইতিহাস। প্রতিযোগিতাৰ দলগত শাখাৰ ফাইনেলত দক্ষিণ কোৰিয়াৰ বিৰুদ্ধে পৰাস্ত হোৱা ভাৰতীয় দলে লাভ কৰে ৰূপৰ পদক। বিশ্ব আৰ্চাৰীত এইটোৱেই ভাৰতৰ প্ৰথম পদক। নিশ্চিতভাৱে ইতিহাসৰ এক অংশ হৈ ৰ'ল জয়ন্ত। দলৰ আন খেলুৱৈ কেইজন আছিল তৰুণদ্বীপ ৰায়, গৌতম সিং আৰু ৰবীন সিং। ৬৫ খন দেশৰ ২০৮ জন খেলুৱৈ ংশ লোৱা প্রতিযোগিতাখনত জয়ন্তৰ ৰেংকিং আছিল ১২। কিন্তু ইমানতে ৰৈ যোৱা নাই এই নক্ষত্ৰৰ সফলতাৰ প্ৰাফ। মাত্ৰ এটা বছৰৰ অন্তত তেওঁ লাভ কৰিলে জীৱনৰ শ্ৰেষ্ঠ সফলতা। ক্ৰ'ৱেচিয়াৰ পৰেকত অনুষ্ঠিত বিশ্বকাপ আৰ্চাৰীত এইজন অসম সন্তানে ব্যক্তিগতভাৱে জয় কৰিলে স্বৰ্ণ পদক। বিশ্ব চেম্পিয়ন হ'ল অসমৰ জয়ন্ত তালুকদাৰ। সৃষ্টি হ'ল আন এক ইতিহাসৰ। বিশ্বকাপ আৰ্চাৰীত স্বৰ্ণ পদক লাভ কৰা প্ৰথমজন ভাৰতীয় হিচাপে পৰিগণিত হ'ল তাৰকাজন। ফাইনেলত আটলাণ্টা অলিম্পিকৰ ৰূপৰ পদক বিজয়ী চুইডেনৰ মেগনাজ পেটাৰছনক ১০৮-১০৫ ব্যৱধানত পৰাস্ত কৰা জয়ন্তই ছেমি ফাইনেলত পৰাস্ত কৰিছিল ইটালীৰ অলিম্পিক চেম্পিয়ন মাৰ্কো গালিয়াজোক ১০৯-১০৮ ব্যৱধানত। প্রতিযোগিতাখনৰ সময়ত জয়ন্তই কৰা প্ৰদৰ্শনক উচ্চ প্ৰশংসা কৰিছিল টুৰ্ণামেণ্টৰ সংগঠকসকলে। বিশ্বকাপ আৰ্চাৰীৰ নিজস্ব ৱেবছাইটত কোৱা হৈছিল - Is a star born? Watch out on this Indian talent in coming days. ডোহা এছিয়ান গেমছত ব্যক্তিগতভাৱে নহ'লেও দলগতভাৱে ৱজ্জৰ পদক লাভ

কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল জয়ন্তই। দীৰ্ঘ সময়ৰ পিছত এছিয়ান গেমছত এজন অসমীয়া খেলুৱৈয়ে লাভ কৰিলে সফলতা।

দেশৰ ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰলৈ আগবঢ়োৱা অৱদানৰ বাবে ভাৰত চৰকাৰে জয়ন্তলৈ আগবঢ়ালে অৰ্জুন বঁটা। ২০০৭ চনৰ আগষ্টত ৰাষ্ট্ৰপতি প্ৰতিভা পাটিলৰ পৰা জয়ন্তই অৰ্জুন বঁটা গ্ৰহণ কৰে। দেশৰ ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰত তেওঁ চিহ্নিত হ'ল অৰ্জুন বঁটা বিজয়ী তৃতীয়জন অসমীয়া হিচাপে। জামছেদপুৰ টাটা একাডেমীৰ শিক্ষাৰ্থী জয়ন্তৰ নাম অৰ্জুন বঁটাৰ বাবে অৱশ্যে প্ৰস্তাৱ দিছিল ৰাৰখণ্ড চৰকাৰেহে। বিশ্ব ক্ৰীড়াংগনত জিলিকি উঠা জয়ন্ত আজি কেৱল অসমৰে নহয় সমগ্ৰ ভাৰতৰে গৌৰৱ। সেয়েহে প্ৰতিখন বৃহৎ প্রতিযোগিতাৰ সময়ত জয়ন্তৰ ফলাফললৈ অপেক্ষা কৰি উৎকণ্ঠাৰে সময় পাৰ কৰে ক্ৰীড়াপ্ৰেমীয়ে।

সংযোজন : শেহতীয়াকৈ জয়ন্তই ২০০৮ চনত কলম্বোত অনুষ্ঠিত ছাফ গেমছত দলগতভাৱে স্বৰ্ণ পদক অৰ্জন কৰিছে। একে বছৰতে তেওঁ তুৰস্কত হোৱা বিশ্বকাপ পৰ্যায়-৩ ত দলগতভাৱে সোণৰ পদক পায়। ২০০৯ চনত ডমিনিকান ৰিপাব্লিকত বিশ্বকাপ আৰ্চাৰী পৰ্যায় - ১ ত দলগতভাৱে সোণৰ পদক পায়। ২০০৯ চনত ডমিনিকান ৰিপাব্লিকত বিশ্বকাপ আৰ্চাৰী পৰ্যায়-১ ত দলগতভাৱে সোণৰ পদক লাভ কৰা খেলুৱৈজনে ক্ৰ'ৱেচিয়াৰ পৰেকত অনুষ্ঠিত বিশ্বকাপ পৰ্যায়-২ত ব্যক্তিগত আৰু টীম ইভেণ্ট উভয়তে খিতাপ অৰ্জন কৰে। বিশ্বকাপ আৰ্চাৰীত ৰেংকিঙৰ উত্তৰণ ঘটে এক নং স্থানলৈ।

মনালিছা বৰুৱা

গুৱাহাটীৰ নেহৰু ষ্টেডিয়ামত আৰম্ভ কৰিছিল মনালিছাই টেবুল টেনিছৰ প্ৰশিক্ষণ। ক্ৰমাগতভাৱে নিপুণতা প্ৰকাশ কৰা মনালিছাই ৰাজ্যৰ সীমা অতিক্ৰমী নিজস্ব চিনাকি দিলে ৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰেক্ষাপটত। ১৯৭৬ চনত তেওঁ জয় কৰিলে ছাব জুনিয়ৰ নেচনেল চেম্পিয়নৰ খিতাপ। একে বছৰতে তেওঁ অৰ্জন কৰিলে জুনিয়ৰ শাখাতো ৰাণাৰ্ছ আপৰ সন্মান। '৭৬ চনত দুৰ্দান্ত প্ৰদৰ্শন আগবঢ়োৱা এই অসম কন্যাই পৰাস্ত কৰিছিল ইন্দুপুৰী, নন্দিনী কুলকাৰ্ণী, কাশ্মিৰা পেটেল আদিৰ দৰে ছিনিয়ৰ খেলুৱৈক। ১৯৭৫ চনৰ পৰা ১৯৭৯ চনলৈ একেৰাহে পাঁচবাৰ ৰাষ্ট্ৰীয় প্রতিযোগিতা পদ্মাৱতী ট্ৰফীৰ খিতাপ জয় কৰিছিল মনালিছাৰ অসম দলে। তেওঁ আছিল দলৰ অধিনায়ক। ১৯৭৪ চনৰ পৰা

১৯৭৮ চনলৈ সৰ্বভাৰতীয় ৰাষ্ট্ৰীয় স্কুল গেমছৰ চেম্পিয়ন আছিল মনালিছা। ১৯৭৮ চনত উদয়পুৰত হোৱা ৰাষ্ট্ৰীয় প্রতিযোগিতাত ফেয়াৰ প্লে ট্ৰফী অৰ্জন কৰে এই অসম কন্যাই।

ক্ৰমাগতভাৱে অধিক প্ৰসাৰিত হ'ল মনালিছাৰ সফলতাৰ পথ। ১৯৭৯-৮০ চনত দুৰ্গাপুৰত হোৱা নেচনেল চেম্পিয়নশ্বিপত তেওঁ অৰ্জন কৰিলে জুনিয়ৰ শাখাৰ খিতাপ। মনালিছা হ'ল ভাৰতৰ জুনিয়ৰ চেম্পিয়ন। ১৯৮৫ চনত ভূপালত হোৱা ৰাষ্ট্ৰীয় প্রতিযোগিতাত তেওঁ অৰ্জন কৰিলে মহিলাৰ শাখাৰ খিতাপ। মনালিছা চিহ্নিত হ'ল নেচনেল টেবুল টেনিছ চেম্পিয়নশ্বিপত

মহিলা শাখাৰ খিতাপ জয় কৰা প্ৰথমগৰাকী অসমীয়া হিচাপে।

আন্তৰ্জাতিক ক্ষেত্ৰতো বহুবাৰ ভাৰতৰ টেবুল টেনিছ শক্তিক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছে এই অসম দুহিতাই। ১৯৮০ চনত ইজিপ্তত অনুষ্ঠিত বিশ্ব জুনিয়ৰ আমন্ত্ৰণমূলক টুৰ্ণামেণ্টত ভাৰতীয় দলক নেতৃত্ব দিয়ে মনালিছাই। সেই প্ৰতিযোগিতাত ভাৰতে অৰ্জন কৰে ব্ৰঞ্জৰ পদক। ইয়াৰোপৰি তেওঁ দুবাৰ এছিয়ান গেমছ (অধিনায়ক হিচাপে), ছয়বাৰ এছিয়ান চেম্পিয়নশ্বিপ, দুবাৰ বিশ্ব চেম্পিয়নশ্বিপ ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰলৈ আগবঢ়োৱা অতুলনীয় অৱদানৰ প্ৰতি সন্মান জনাই ভাৰত চৰকাৰে ১৯৮৭ চনত মনালিছা বৰুৱালৈ আগবঢ়াই দেশৰ ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰৰ আগশাৰীৰ

সন্মান অৰ্জন বাঁটা। চিহ্নিত হয় তেওঁ অসমৰ প্ৰথমগৰাকী অৰ্জন বাঁটা বিজয়ী মহিলা খেলুৱৈ হিচাপে। উল্লেখ্য ১৯৬৩ চনত নগাঁৱত জন্ম হৈছিল অসমৰ এই গৰাকী প্ৰতিভাৱান খেলুৱৈৰ। তেওঁৰ দেউতাক গোপাল বৰুৱা আৰু মাক আৰতি বৰুৱা। গুৱাহাটীৰ ছেণ্ট মেৰিজ কনভেণ্ট স্কুল আৰু কটন কলেজত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰা মনালিছা ইংৰাজী সাহিত্যৰ স্নাতক। ১৯৮৮ চনত তেওঁ বিবাহপাশত আবদ্ধ হয় প্ৰাক্তন টেবুল টেনিছ খেলুৱৈ মহাৰাষ্ট্ৰৰ কমলেশ মেহতাৰ সৈতে। মনালিছা হয় মনালিছা বৰুৱা মেহতা।☆

জয়দ্বীপ দাস

ভাৰতীয় নৌ বাহিনীৰ চাকৰিয়াল আছিল এই জয়দ্বীপ দাস। চাকৰিত যোগদান কৰাৰ পিছত ইনষ্ট্ৰাক্টৰ নেগীয়ে এদিন তেওঁক জোৰ কৰিলে বিভাগীয় শ্বুটিং কম্পিটিছনত অংশ ল'বলৈ। ইচ্ছা নাছিল। তথাপিও অনুৰোধ এৰাব নোৱাৰি তেওঁ যোগ দিলেগৈ প্ৰতিযোগিতাত। সেয়া ১৯৭৯ চনৰ কথা। জীৱনৰ প্ৰথম প্ৰতিযোগিতা ইণ্ডিয়ান নেভী এনুৱেল মাছকেট্ৰীত তেওঁ আগবঢ়ালে সুন্দৰ প্ৰদৰ্শন। নিৰ্বাচিত হ'ল চণ্ডীগড়ত অনুষ্ঠিত নেচনেল শ্বুটিং চেম্পিয়নশ্বিপত নিজ দলক প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ বাবে। উক্ত প্ৰতিযোগিতাত জয়দ্বীপ দাসে জুনিয়ৰ পৰ্যায়ত লাভ কৰিলে দুটাকৈ স্বৰ্ণ পদক। এনে সফলতাই তেওঁক উৎসাহিত কৰি তুলিলে ৰাইফল শ্বুটিঙৰ সৈতে গভীৰভাৱে জড়িত হোৱাত। ১৯৮০ আৰু ১৯৮২ ত কেইবাখনো ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ৰ প্ৰতিযোগিতাত ভাগ লোৱা জয়দ্বীপে ১৯৮৩ চনত তেওঁ অংশ লয় কেৰিয়াৰৰ দ্বিতীয়খন আন্তৰ্জাতিক প্ৰতিযোগিতা এছিয়ান শ্বুটিং চেম্পিয়নশ্বিপত। জাকাৰ্টাত হোৱা এই চেম্পিয়নশ্বিপত তেওঁ ব্যক্তিগতভাৱে ব্ৰঞ্জৰ পদক লাভ কৰে। ১৯৮৬ চনত এই শ্বুটাৰজনৰ বাবে অপেক্ষা কৰি আছিল কেৰিয়াৰৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ সফলটো। ৮৬ৰ চিউল এছিয়ান গেমছত ভাৰতক প্ৰতিনিধিত্ব কৰি তেওঁ অৰ্জন কৰে দলগতভাৱে ব্ৰঞ্জৰ পদক। তেওঁলোকে সফলতা লাভ কৰিছিল .২২ ষ্টেণ্ডাৰ্ড ৰাইফল থ্ৰী পজিছনত। উল্লেখ্য ৰাইফল শাখাত ভাৰতে লাভ

কৰা এইটোৱে আছিল প্ৰথম আন্তৰ্জাতিক পদক। সেইফালৰ পৰা ভাৰতীয় শ্বুটিং ক্ষেত্ৰৰ ইতিহাসৰো অংশ লৈ ৰ'ল জয়দ্বীপ দাস।

১৯৬০ চনৰ ৮ মাৰ্চত জন্ম হোৱা জয়দ্বীপ দাসে স্কুলীয়া শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিছিল হাফলং গৰ্ভণমেণ্ট বয়জ হাইস্কুলত (এতিয়া হায়াৰ ছেকেণ্ডাৰী)। দেউতাক দীনেশ চন্দ্ৰ দাস আৰু মাক ৰংগবালা দাস। সৰুৰে পৰাই তেওঁৰ সপোন আছিল নেভীত চাকৰি কৰা আৰু বিভিন্ন দেশ ভ্ৰমণ কৰা। তেওঁৰ সেই সপোন পূৰণ হৈছিল। বিদেশী ল'ৰা-ছোৱালীৰ লগত পত্ৰবন্ধুত্বৰ সম্পৰ্ক গঢ়ি তোলাটো আছিল তেওঁৰ অন্যতম চখ। ১৯৭৭ চনত চাকৰিত যোগদান কৰা এই খেলুৱৈজনে ১৯৯৫ চনত অৱসৰ লোৱা পৰ্যন্ত জীৱন পাৰ কৰে কইন্বাটোৰত। নেভীত থকাৰ সময়ছোৱাত দক্ষ শ্বুটাৰ হিচাপে তেওঁক গঢ়ি তোলাৰ ক্ষেত্ৰত অন্যতম ভূমিকা পালন কৰিছিল অলিম্পিয়ান এছ কে ৰায় চৌধুৰীয়ে।☆

প্ৰমীলা ভৰালী

প্ৰমীলা ভৰালীৰ জন্ম ১৯৭০ চনৰ এক জুনত ডিব্ৰুগড় জিলাৰ কান্দুগুৰি গাঁৱত। তেওঁৰ পিতৃৰ নাম ধানী ভৰালী আৰু মাক খৰ্গেশ্বৰী ভৰালী। ধামান হাইস্কুলত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰা

প্ৰমীলাক কেৰিয়াৰৰ প্ৰাথমিক অৱস্থাত আঙুৰাই যোৱাৰ বাবে বিশেষভাৱে উৎসাহিত কৰিছিল শিক্ষক মেঘ বৰুৱাই।

গ্ৰাম্য ক্ৰীড়াৰ যোগেদিয়ে ৰাজ্যৰ খেলজগতত নিজৰ প্ৰতিভাৰ পৰিচয় দাঙি ধৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল থ্ৰবাৰ প্ৰমীলা ভৰালীয়ে। এই প্ৰতিভাই প্ৰসাৰ লাভ কৰিছিল ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ৰ

পৰা আন্ত-ৰাষ্ট্ৰীয় ক্ষেত্ৰ পৰ্যন্ত। ক্ৰীড়া ক্ষেত্ৰত দক্ষ ধৰাৰ হিচাপে এক বিশেষ পৰিচয় লাভ কৰে প্ৰমীলাই। স্কুলীয়া পৰ্যায়তে বিভিন্ন খেলা-ধূলাত মনোনিৱেশ কৰিবলৈ লোৱা এথলীটগৰাকীয়ে এসময়ত থ্ৰিঙকে নিজৰ প্ৰিয় ইভেণ্ট হিচাপে বাছি ল'লে। ১৯৮৭ চনত তেওঁ স্থান পালে গুৱাহাটীত থকা ছাই উপকেন্দ্ৰত। ছাইত প্ৰশিক্ষক প্ৰদীপ বেনাৰ্জী(৭)ৰ অধীনত তেওঁৰ প্ৰতিভাই বিশেষ মাত্ৰা লাভ কৰিলে। ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত এই খেলুৱৈগৰাকীয়ে প্ৰথমটো সফলতা লাভ কৰিছিল ১৯৯১ চনত কলকাতাত অনুষ্ঠিত তৃতীয় নেচনেল এথলেটিকছ মীটত। প্ৰতিযোগিতাখনত ডিছকাছ থ্ৰ'ত তেওঁ ব্ৰঞ্জৰ পদক লাভ কৰিছিল। একে বছৰতে নতুন দিল্লীত অনুষ্ঠিত এছক'ৰ্ট মাষ্টাৰ মীটত ডিছকাছ থ্ৰ'ত তেওঁ ৰূপৰ পদক লাভ কৰে। সেই বছৰতে সৰ্বভাৰতীয় ছিনিয়ৰ ইণ্টাৰ ষ্টেট এথলেটিক মীটতো স্বৰ্ণ পদক লাভ কৰে প্ৰমীলাই। ১৯৯৩ চনত বাংগালোৰত অনুষ্ঠিত সৰ্বভাৰতীয় অ'পেন এথলেটিক মীটত ডিছকাছ থ্ৰ'ত ব্ৰঞ্জৰ পদক লাভ কৰা খেলুৱৈগৰাকীয়ে '৯৪ চনত চেন্নাইত হোৱা অ'পেন নেচনেল এথলেটিক মীটত ডিছকাছত ৰূপ আৰু ষ্টপুটত ব্ৰঞ্জৰ পদক লাভ কৰে। ১৯৯৫ চনত সৰ্বভাৰতীয় ইণ্টাৰ ষ্টেট এথলেটিকছ চেম্পিয়নশ্বিপত তেওঁ অৰ্জন কৰে ব্ৰঞ্জৰ পদক। একে বৰ্ষতে চেন্নাইত হোৱা ডমেণ্টিক চাৰ্কিট

এথলেটিক মীটত ডিছকাছ থ্ৰ'ত তেওঁ স্বৰ্ণ পদক লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। ১৯৯৬ চনত মাদ্ৰাজত অনুষ্ঠিত দ্বিতীয় ফেডাৰেচন কাপ এথলেটিক মীটত ডিছকাছ থ্ৰ'ত ৰূপৰ পদক লাভ কৰে প্ৰমীলাই। একে বছৰতে কলকাতাত হোৱা ইণ্টাৰ ষ্টেট ছিনিয়ৰ এথলেটিকছ চেম্পিয়নশ্বিপত ষ্টপুটত ব্ৰঞ্জৰ পদক লাভ কৰে। ১৯৯৭ চনত এই প্ৰতিযোগিতাত ষ্টপুটত খেলুৱৈগৰাকীয়ে ব্ৰঞ্জৰ পদক লাভ কৰে। প্ৰমীলাৰ সাফল্যৰ তালিকাৰ পৰা বাদ পৰা নাই ৰাষ্ট্ৰীয় ক্ৰীড়াও। ১৯৯৪ চনত পুনে নেচনেল গেমছত ৰাজ্যৰ হৈ ষ্টপুটত লাভ কৰে তেওঁ ব্ৰঞ্জৰ পদক। ১৯৯৭ চনৰ বাংগালোৰ নেচনেল গেমছ, '৯৯ চনৰ মণিপুৰত হোৱা নেচনেল গেমছ ২০০১ৰ পাঞ্জাব নেচনেল গেমছ, ২০০৩ৰ হায়দৰাবাদ নেচনেল গেমছ আৰু ২০০৭ৰ গুৱাহাটী নেচনেল গেমছত খেলুৱৈগৰাকীয়ে ৰাজ্যক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। ভাৰতৰ বিভিন্ন স্থানত অনুষ্ঠিত হোৱা বহুকেইটা নেচনেল কা'চিং কেম্পত অংশ লোৱা খেলুৱৈগৰাকীয়ে প্ৰথমে আৰু একমাত্ৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সাফল্যটো অৰ্জন কৰে ১৯৯১ চনত কলম্বোত অনুষ্ঠিত ছাফ গেমছত। কেৰিয়াৰৰ প্ৰথমখন আন্তৰ্জাতিক প্ৰতিযোগিতাত অংশলৈয়ে প্ৰমীলাই ডিছকাছ থ্ৰ'ত অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল স্বৰ্ণ পদক। ☆

গিলবাৰ্টছন চাংমা

গিলবাৰ্ট - খেলপথাৰ মুখৰিত হৈ উঠে মাথোঁ এই এটা নামেৰেই। মুখৰিত হৈ উঠে মাথোঁ এই এটা নামেৰেই। অসম পুলিচৰ যিকোনো খেলৰ আগে আগে চহৰৰ চুকৰ আড্ডাৰ পৰা চাহৰ টেবুললৈকে সকলোতে এটা নামে ঠাই পায় গিলবাৰ্ট। অসীম উদ্ভেজনাপূৰ্ণ খেলত পুলিচ দল গ'লৰ ব্যৱধানত পিছ পৰি ব'লেও অতুগ্ৰ আগ্ৰহেৰে আনুৰাগীয়ে অপেক্ষা কৰে এইজন ফুটবলাৰৰ ভৰিৰ পৰা উফৰি অহা ষ্টেট প্ৰতিপক্ষক পৰাভূত কৰালৈ। গিলবাৰ্ট আছেনহয়, কিবা এটা কৰিব। এনেদৰেই সাস্থনা লভে আনুৰাগীয়ে। অসমৰ ফুটবল ক্ষেত্ৰত কৰা দুৰ্দান্ত প্ৰদৰ্শন, অনবদ্য ক্ৰীড়াশৈলী, যিকোনো পৰিস্থিতিতে গ'ল দিয়াৰ দূৰন্ত দক্ষতাৰে প্ৰতিঘৰ অসমৰ মানুহৰ বাবে চিনাকি নাম হৈ পৰে গিলবাৰ্টছন চাংমা। অসম পুলিচৰ সেই সেই উজীয়া-হালধীয়া জাৰ্চীটোৰে ধুবুৰীৰ পৰা শদিয়ালৈ সৰ্বত্ৰ পৰিচিত এখন মুখ। অসম ফুটবলৰ ক্ষেত্ৰত সম্ভৱতঃ আটাইতকৈ গ্লেমাৰপূৰ্ণ খেলুৱৈজনেই হ'ল গিলবাৰ্টছন চাংমা। এনে এজন ক্ৰীড়াপ্ৰেমী নাই সম্ভৱতঃ যি এই ফুটবলাৰৰ নাম শুনা নাই। এই ফুটবলাৰৰ ভৰিত বল পৰিলেই ৰেডিঅ'ত ধাৰা বিৰৰণী শুনি থকাজনেইও সাজু হৈ উঠে আনন্দতে জঁপিয়াই উঠিবলৈ। অথবা

পাৰ কৰে উৎকণ্ঠাৰ সময়।

গিলবাৰ্টৰ দেউতাকে চাকৰি কৰিছিল ডিব্ৰুগড়ৰ পুলিচ ৰিজৰ্তত। তাতেই তেওঁ ল'ৰালিতে ফুটবল খেলিবলৈ লৈছিল সমনীয়াৰ লগত। কোনো সময়ত জেলৰ ৰালত ৰ'দে-বৰবুণে অকলে অকলে বল মাৰি অনুশীলন কৰিছিল বিভিন্ন ষ্টেট। একাণপটীভাৱে তেওঁ ব্যস্ত হৈ পৰিছিল বলটোৰ লগত। কেতিয়াবা

লগৰ ল'ৰাবোৰে পইচা তুলি কাপ কিনিছিল। সেই কাপ জয়ৰ বাবে বিভিন্ন দলত ভাগ হৈ সিহঁতে ফুটবল খেলিছিল। কেতিয়াবা ভাড়া খেলিবলৈ গৈছিল কোনো দলৰ হৈ। এনেদৰেই ল'ৰালিৰ-কৈশোৰৰ সময়বোৰ পাৰ কৰিছিল ডিব্ৰুগড় প্লাবিক স্কুলৰ ছাত্ৰজনে। কিন্তু অসম পুলিচৰ খেল চাই ক্ৰমাগতভাৱে দুৰ্বলতা অনুভৱ কৰিছিল দলটোৰ প্ৰতি। সপোন দেখিছিল পুলিচৰ হৈ খেলাৰ। সেয়েহে সপোনৰ বাস্তবায়নৰ বাবে গিলবাৰ্টছন চাংমায়ে এদিন যোগ দিছিলহি দেৰগাঁৱত প্ৰথম অসম আৰক্ষীত। জমা দিবলৈ নাছিল তেওঁৰ হাতত খেলৰ বিশেষ চাৰ্টিফিকেট।

ইণ্টাৰভিউৰ সময়ত বহুকেইজন ফুটবলাৰে খেলৰ কেইবাখনকৈ চাৰ্টিফিকেট জমা দিছিল। সেয়া ১৯৭১ চনৰ কথা। আৰক্ষীৰ প্ৰশিক্ষণ চলি থকাৰ সময়ত গেম পিৰিয়ডত ফুটবলৰ পথাৰত নমাৰ সময় আহিল। গিলবাৰ্টৰ মনত শংকা হ'ল - ইমান চাৰ্টিফিকেট অনা খেলুৱৈবোৰৰ লগত কি খেলিব তেওঁ! কিন্তু খেলপথাৰত নামি নিজেই আচৰিত হৈ পৰিল গিলবাৰ্ট। চাৰ্টিফিকেট দেখুৱাই চাকৰি পোৱা ল'ৰাবোৰক তেওঁ দৌৰাই ফুৰালে খেলপথাৰৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ। এনেদৰেই প্ৰতিভাৰ প্ৰকাশেৰে পুলিচ বাহিনীত আৰম্ভ হ'ল জীৱন। অসম পুলিচৰ হৈ গিলবাৰ্টছন চাংমাৰ প্ৰথম আত্মপ্ৰকাশ ঘটে ১৯৭২ চনত পুলিচ দলৰ হৈ সেইবাৰ তেওঁ অংশ লৈছিল কলকাতাৰ বেবেকপুৰত হোৱা ইষ্ট জ'ন টুৰ্ণামেণ্টত। আৰম্ভ হৈছিল এক যাত্ৰাৰ। এক দীঘলীয়া পৰিক্ৰমাৰ। ১৯৭৩ চনত তেওঁ গোলাঘাটৰ হৈ অংশ লয় আন্তঃজিলা ফুটবল প্ৰতিযোগিতাত। সেই বছৰ তেওঁ নেতৃত্বৰ ভাৰ লাভ কৰে অসম পুলিচৰে। মাজতে দুটা বছৰ বাদ দি তেওঁ যোগ্য নেতৃত্ব দি যায় অসম পুলিচ দলক ১৯৮১ চন পৰ্যন্ত। এই দলত কৰা দুৰ্দান্ত প্ৰদৰ্শনেৰে ফৰৱাৰ্ডজন হৈ অসমৰ নয়নৰ মণি। '৭৩ চনৰ পৰা ৮২ চনৰ সময়ছোৱাত তেওঁ প্ৰায় সাতবাৰ সন্তোষ ট্ৰফীত প্ৰতিনিধিত্ব কৰে অসমক। দেশৰ ৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰতিযোগিতাখনত ৰাজ্যৰ হৈ তেওঁ কেইবাটাও গুৰুত্বপূৰ্ণ গ'ল দিবলৈ সক্ষম হৈছিল। ৰাজ্যিক পৰ্যায়ত গোলাঘাটৰ হৈ খেলি তিনিবাৰ তেওঁ চিম্পিয়নশ্বিপ অৰ্জন কৰিছিল। গিলবাৰ্টছন চাংমাৰ মতে নিজস্ব সময়ত অসমত এনে এখন প্ৰতিযোগিতা নাছিল যিখনৰ খিতাপ তেওঁলোকে হাতত তুলি লোৱাৰ পৰা দূৰত থাকিব লগা হৈছিল। অসম পুলিচ দলৰ হৈ তেওঁ জয় কৰিছিল যোৰহাটৰ এ টি পি শ্বিল্ড আঠবাৰ, নগাঁৱৰ স্বাধীনতা দিৱস কাপ ছবাৰ, তেজপুৰৰ ডুগৰ শ্বিল্ড পাঁচবাৰ আৰু এবাৰকৈ বৰদলৈ ট্ৰফী আৰু কেপ্টেইন এন এম গুপ্ত ট্ৰফী। ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত তেওঁ পুলিচ দলক একাধিকবাৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছিল, কেই বাখনো আগশাৰীৰ ফুটবল প্ৰতিযোগিতাত। ইয়াৰ ভিতৰত প্ৰধান হ'ল - দাৰ্জিলিং গ'লফ কাপ, ৰোভাৰ্চ কাপ, ডুৰাণ্ড কাপ, বি এন মল্লিক সৰ্বভাৰতীয় পুলিচ ফুটবল আদি। ১৯৭৩ চনত গিলবাৰ্টছন চাংমাই আমন্ত্ৰণ লাভ কৰিছিল ভাৰতীয় দলৰ এছিয়ান গেমছৰ বাছনি শিবিৰলৈ। সেইবাৰ মূল দলত তেওঁ স্থান নাপালে। ১৯৭৫ চনত প্ৰথমবাৰৰ তেওঁ আন্তৰ্জাতিক স্তৰত ভাৰতীয় দলক প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ সুযোগ পায়। সেইবাৰ তেওঁ ভাৰতৰ হৈ ইণ্ডোনেছিয়াত মাৰহালিম ফুটবল টুৰ্ণামেণ্টত অংশ লয়। প্ৰতিযোগিতাখনত কোৱাৰ্টাৰ ফাইনেল পৰ্যন্ত অগ্ৰগতি লাভ কৰিছিল গিলবাৰ্টৰ দলে। কালিকট সন্তোষ ট্ৰফীত ভৰিত আঘাত পোৱা বাবে পিছৰবাৰ তেওঁ ভাৰতীয় দলৰ ট্ৰায়েল

কেম্পত উপস্থিত থাকিব নোৱাৰিলে। ১৯৭৬ চনত গুৱাহাটীত দক্ষিণ কোৰিয়াৰ হেং যাং বিশ্ববিদ্যালয়ৰ বিৰুদ্ধে অসম পুলিচৰ হৈ এখন প্ৰদৰ্শনীমূলক মেচত অংশ লৈছিল গিলবাৰ্টে। খেলখন ১-ত ড্ৰ হৈছিল। অসম পুলিচৰ হৈ একমাত্ৰ গ'লটো দিছিল গিলবাৰ্টে। আশ্চৰ্যজনকভাৱে ভ্ৰমণটোত বিশ্ববিদ্যালয়ৰ দলটোৱে হজম কৰা এইটোৱেই আছিল একমাত্ৰ গ'ল।

গ'ল কৰাৰ অসাধাৰণ দক্ষতাৰ বাবে প্ৰায়েই সংবাদৰো শিৰোণামা দখল কৰিছিল এই ফৰৱাৰ্ডজনে। অসম আৰু পুলিচৰ হৈ বহুকেইখন গুৰুত্বপূৰ্ণ খেলত কৰা গ'লেৰেই দললৈ তেওঁ কঢ়িয়াই আনিছিল কাংক্ষিত জয়। প্ৰতিপক্ষই গিলবাৰ্টক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ অনবৰতে দুজন খেলুৱৈ তেওঁৰ লগত ৰাখিছিল। কিন্তু ভৰিত বল পৰিলে গিলবাৰ্টক নিয়ন্ত্ৰণ কৰাটো সহজ নাছিল। সমগ্ৰ কেৰিয়াৰত এই ফুটবলাৰজনে কেৱল অসম পুলিচৰ হৈয়ে খেলি গ'ল। তেওঁলৈ প্ৰস্তাৱ আনিছিল মহমেদান স্পটিং, ভাস্কো, টাটা স্পৰ্টছ ক্লাব, ডেম্পো স্পৰ্টছ ক্লাব আদিৰ পৰা। টাটাত চুক্তি কৰিব খোজোতে প্ৰয়াত মুখ্যমন্ত্ৰী হিতেশ্বৰ শইকীয়াৰ অনুৰোধত তেওঁ অসম পুলিচতে থাকি গ'ল। আচলতে অসম পুলিচৰ ফুটবলাৰ হিচাপে ৰাইজৰ পৰা পোৱা মৰম-চেনেহ তেওঁকাও কৰিব পৰা নাছিল। থাইলেণ্ডৰ পৰ্ট অথ'ৰিটিয়ে তেওঁৰ লগত যোগাযোগ কৰিছিল। ৮৬ চনত ফুটবল ক্ষেত্ৰৰ পৰা অৱসৰ লোৱা গিলবাৰ্টছন চাংমাই কয় - 'খুব অন্তঃকৰণেৰে ফুটবল খেলিছিলো। কঠোৰ শ্ৰম কৰিছিলো। ৰ'দ-বৰষুণ অতি ক্ৰমী খেলিছিলো। অনুৰাগীসকলৰ সাংঘাতিক ধৰণৰ আস্থা আছিল মোৰ ওপৰত। কেতিয়াবা ব্যৰ্থ হ'লে দৰ্শকে ক্ষোভত মাৰি পঠিওৱা শিলৰ আঘাতো হাঁহি মুখে সহ্য কৰিছিল।' কেৰিয়াৰত আগবাঢ়ি যোৱাত তেওঁক বিশেষভাৱে অনুপ্ৰাণিত কৰিছিল অৱসৰপ্ৰাপ্ত ডি আই জি দেবেন দত্তই। ১৯৮১ চনত অসম পুলিচৰ হৈ বৰদলৈ ট্ৰফীৰ খিতাপ জয় কৰাটোৱে কেৰিয়াৰৰ আটাইতকৈ স্মৰণীয় অভিজ্ঞতা হিচাপে চিহ্নিত কৰে গিলবাৰ্টছন চাংমাই। কেবাবাৰো প্ৰয়াস চলোৱাৰ অন্তত তেওঁলোকে সেইবাৰ অৰ্জন কৰিছিল বৰদলৈ ট্ৰফী। ঠাহ খোৱা গেলাৰীৰ পৰা ভাঁহি অহা দৰ্শকৰ হাচ চাপৰিৰ মাজত কাংক্ষিত ট্ৰফীটো ওপৰলৈ দাঙি ধৰি গিলবাৰ্টে অনুভৱ কৰিছিল অমল আনন্দ। ১৯৫৫ চনত ডিব্ৰুগড়ত জন্ম হোৱা এই ফুটবলাৰজনৰ দউতাক চাইলেনচন ম'মিন আৰু মাক কৰুণা চাংমা। ১৯৮২ চনৰ ২৮ জানুৱাৰীত তেওঁ বিবাহ পাশত আৱদ্ধ হয় বেনডাংলা চাংমাৰ সৈতে। গিলবাৰ্ট দুজনী ছোৱালীৰ পিতৃ। অসমৰ ফুটবল ক্ষেত্ৰৰ গ্ৰেমাৰ বয় গিলবাৰ্টছন চাংমাৰ খ্যাতি স্বৰাজ্যৰ ক্ৰীড়াপ্ৰেমীৰ মাজত সদায়ে হৈ ৰ'ব অন্মান, অনুকৰণীয়।

মাধুৰ্য্য বৰুৱা

ৰাজ্যিক আৰু ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায় উভয়তে অসীম দক্ষতাৰ পৰিচয় দিছিল এই মাধুৰ্য্য বৰুৱাই। তেজপুৰত অনুষ্ঠিত প্ৰথম সৰ্বদৌ অসম অ'পেন বেডমিণ্টন চেম্পিয়নশ্বিপত অংশ গ্ৰহণেৰে ৰাজ্যিক ভিত্তিত প্ৰতিদ্বন্দ্বিতামূলক ক্ষেত্ৰত ভৰি দিছিল মাধুৰ্য্যই। খেলুৱৈজনে ১৯৮০, '৮১ আৰু '৮২ চনত একেলেথাৰিয়ে জয় কৰিছিল ৰাজ্যিক ভিত্তিত ছাব জুনিয়ৰ শাখাৰ ছিংগলছৰ খিতাপ। ১৯৮৩, '৮৪ চনত তেওঁ চিহ্নিত হয় ৰাজ্যৰ জুনিয়ৰ শাখাৰ ছিংগলছ চেম্পিয়ন হিচাপে। থমকি নৰ'ল তেওঁ ছিনিয়ৰ শাখাটো। ১৯৮৬, '৮৭ আৰু '৮৮ চনত একেলেথাৰিয়ে তিনি বছৰ ৰাজ্যৰ ছিনিয়ৰ শাখাৰ ছিংগলছৰ সন্মান অৰ্জন কৰিছিল মাধুৰ্য্য বৰুৱাই। ৰাজ্যিক পৰ্যায়ত লাভ কৰা সফলতাৰ ধাৰা তেওঁ অব্যাহত ৰাখিবলৈ সক্ষম হৈছিল ৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰেক্ষাপটতো। ১৯৮১ চনত পুণেত অনুষ্ঠিত ৰাষ্ট্ৰীয় স্কুল গেমছত মাধুৰ্য্যই অৰ্জন কৰিছিল স্বৰ্ণ পদক। এই সফলতাই তেতিয়াৰ কিশোৰজনক উৎসাহিত কৰি তুলিছিল আগুৱাই যোৱাৰ বাটত অধিক দৃঢ়ভাৱে খোপনি পোতাৰ বাবে। ১৯৮২ চনত ৰাষ্ট্ৰীয় চেম্পিয়নশ্বিপত ছাব জুনিয়ৰ শাখাৰ ছিংগলছৰ খিতাপ জয় কৰা মাধুৰ্য্যই '৮৫ চনত অৰ্জন কৰিলে জুনিয়ৰ নেচনেলছৰ খিতাপ। ১৯৮৯ চনত জলন্ধৰত অনুষ্ঠিত ছিনিয়ৰ নেচনেলছত তেওঁ লাভ কৰে বাৰ্ণাছ আপৰ সন্মান। এই বছৰতে ভাৰতীয় বেডমিণ্টন ক্ষেত্ৰত তেওঁৰ বেংকিঙৰ উত্তৰণ ঘটে এক নম্বৰলৈ। '৮৬ চনৰ পৰা ২০০০ চনলৈ ভিন্ন ঠাইত ছিনিয়ৰ পৰ্যায়ত বিভিন্ন ৰাষ্ট্ৰীয় আৰু আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰতিযোগিতাত অংশ লয় মাধুৰ্য্যই। লক্ষ্ণৌত অনুষ্ঠিত প্ৰথম ছৈয়দ মোডী মেম'ৰিয়েল বেডমিণ্টন প্ৰতিযোগিতাত তেওঁ লাভ কৰে চেম্পিয়নৰ সন্মান। টাটা অল ইণ্ডিয়া বেংকিং বেডমিণ্টনত খেলুৱৈজনে চেম্পিয়নশ্বিপ অৰ্জন কৰিছিল দুবাৰকৈ। ইম্পাট অল ইণ্ডিয়া বেডমিণ্টন চেম্পিয়নশ্বিপটো দুবাৰকৈ খিতাপ অৰ্জন কৰিছিল অসমীয়া শ্বাটলাৰজনে। অন্ধ্ৰপ্ৰদেশৰ গুণ্টুট হোৱা টি ভি এছ বেংকিং বেডমিণ্টনটো মাধুৰ্য্যই চেম্পিয়নশ্বিপ লাভ কৰিছিল। পাটনাত অল ইণ্ডিয়া বেংকিঙত তিনিবাৰকৈ অংশ লৈ তেওঁ চেম্পিয়ন হৈছিল এবাৰ। বৰ্ণিল কেৰিয়াৰত এই খেলুৱৈজনে বিশ্ববিদ্যালয় প্ৰতিযোগিতাটো লাভ কৰিছিল সফলত। গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ক প্ৰতিনিধিত্ব কৰি ১৯৮৪ চনত আন্তঃবিশ্ববিদ্যালয় বেডমিণ্টন প্ৰতিযোগিতাত তেওঁ লাভ কৰিছিল দলগতভাৱে

চেম্পিয়নৰ সন্মান। ১৯৮৬ আৰু ১৯৮৭ চনত মাধুৰ্য্যই প্ৰতিনিধিত্ব কৰে দিল্লী বিশ্ববিদ্যালয়ক। টিম আৰু ছিংগলছ উভয়তে লাভ কৰে খিতাপ। দিল্লী বিশ্ববিদ্যালয়ৰবহৈ কৰা চমৎকাৰ প্ৰদৰ্শনে খেলুৱৈজনলৈ কঢ়িয়াই আনিছিল একলব্য বঁটাৰ দৰে ঈৰ্ষণীয় সন্মান। ১৯৮৮ চনত মনিন্দৰ সিঙৰ দৰে খেলুৱৈক অতিক্ৰমী মাধুৰ্য্যই দিল্লী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ একলব্য বঁটা লাভ কৰে।

কেৰিয়াৰত কেৰল দেশতেই নহয় বিদেশতো কেবাখনো আগশাৰীৰ টুৰ্ণামেণ্টত অংশ লৈছিল মাধুৰ্য্য বৰুৱাই। '৮৬ চনত প্ৰথমবাৰৰ বাবে ভাৰতীয় দলক প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ সুযোগ লাভ কৰে শ্বাটলাৰজনে। অংশ লয় অল ইংলেণ্ড চেম্পিয়নশ্বিপত। দলৰ অধিনায়ক আছিল প্ৰকাশ পাডুকন। বিশ্বৰ আগশাৰীৰ এই প্ৰতিযোগিতাখনত অংশ লোৱা তেওঁ প্ৰথমজন অসমীয়া খেলুৱৈ। নিজস্ব সময়ত ছাব অল ইংলেণ্ডত দেশৰ হৈ খেলাৰ সুযোগ পাইছিল এই অসমীয়া সন্তানে। '৮৮ চনত তেওঁ অগ্ৰগতি লাভ কৰিছিল প্ৰতিযোগিতাখনৰ চতুৰ্থ ৰাউণ্ড পৰ্যন্ত। '৮৭ চনত শ্বাটলাৰজনে স্বদেশক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছিল অষ্ট্ৰেলিয়াত হোৱা বিশ্ব চেম্পিয়নশ্বিপত। এছিয়ান চাৰ্কিটত তেওঁ দেশক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছে ছিংগাপুৰ অ'পেন হংকং অ'পেন, মালয়েছিয়ান অ'পেন, থাইলেণ্ড অ'পেনত। থাইলেণ্ড অ'পেনত ১৯৮৭-৮৮ চনত খেলুৱৈজনে অগ্ৰগতি লাভ কৰিছিল প্ৰি-কোৰ্টাৰ পৰ্যন্ত। ইউৰোপিয়ান চাৰ্কিটত মাধুৰ্য্যই দেশৰ হৈ প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা আগবঢ়াইছে ফ্ৰেন্স অ'পেন, জাৰ্মান অ'পেন, ছুইডিছ অ'পেন, ছুইচ অ'পেন, ডাছ অ'পেনত। ফ্ৰান্স আৰু জাৰ্মান অ'পেনত কোৰ্টাৰ ফাইনেল পৰ্যন্ত অগ্ৰগতি লাভ কৰা খেলুৱৈজনে ছুইচ অ'পেনত দুবাৰকৈ চতুৰ্থ ৰাউণ্ডত অৱতীৰ্ণ হৈছিল। ১৯৮৭-৮৮ চনত মাধুৰ্য্যই জয় কৰিছিল নেপাল ইণ্টাৰ নেচনেলৰ খিতাপ। উৎফুল্লিত হৈ পৰিছিল তেওঁ কেৰিয়াৰৰ প্ৰথমটো আন্তৰ্জাতিক খিতাপ লাভ কৰি। ☆

এলভিছ আলী হাজৰিকা

সৰুৰে পৰাই পানীৰ প্ৰতি অতিশয় আকৰ্ষণ আছিল ল'ৰাটোৰ। পানী চুবলৈ পালে যেন তাক একো নালাগে। খেলিয়ে থাকিব বিচাৰে পানীৰ লগত। কেতিয়াবা বাথৰুমৰ টেপ খুলি টাৱেলেৰে বন্ধ কৰি দিয়ে পানী ওলাই যোৱা ফুটা। পানীৰে চপচপীয়া হৈ পৰে বাথৰুম। সেই পানীতে কণমানিটোৱে সাঁতোৰাৰ চেষ্টা কৰে। অৰাক লাগি চাই পুত্ৰৰ কাণ্ড মাক-দেউতাকে। পুত্ৰকলৈ তেওঁলোকে দুচকুত আঁকি লয় এক সপোন। পুত্ৰক সাঁতোৰবিদ হিচাপে গঢ়ি তোলাৰ স্বপ্ন। সপোন সফলো হ'ল তেওঁলোকৰ। ছুইমিং পুলত কৰা অপৰিসীম শ্ৰম আৰু প্ৰদৰ্শন কৰা ক্ৰীড়া নৈপুণ্যৰে অসমৰ একমাত্ৰ আন্তৰ্জাতিক পুৰুষ ছুইমাৰ হিচাপে চিহ্নিত হৈ পৰিল ল'ৰাজন। পৰিচিত লাভা কৰিলে সাঁতোৰবিদ এলভিছ আলী হাজৰিকা হিচাপে। চিনাকি নাম হৈ পৰিল প্ৰতিজন ক্ৰীড়াপ্ৰেমীৰ বাবেই। বাথৰুমতে সাঁতোৰৰ প্ৰয়াস চলোৱা এলভিছে ভাৰতীয় ক্ৰীড়া ক্ষেত্ৰত প্ৰায় এটা দশক আধিপত্য বিস্তাৰ কৰাৰ লগতে স্বদেশক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিলে বহুকেইখন আন্তৰ্জাতিক প্ৰতিযোগিতাত। চিহ্নিত হ'ল আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সাঁতোৰ প্ৰতিযোগিতাত দেশৰ হৈ অংশ লোৱা প্ৰথমজন অসমীয়া যুৱক হিচাপেও।

১৯৮১ চনৰ ২১ জুলাইত গুৱাহাটীৰ ভৰলুমুখত জন্ম হোৱা এলভিছে সাঁতোৰৰ আনুষ্ঠানিক প্ৰশিক্ষণ লোৱাৰ বাবে এদিন পানীত নামিছিলিহি দীঘলীপুখুৰীত। বয়স নিচেই কম। মুখৰ মাত ভালকৈ ফুটাই নাই। এতিয়াও মনত আছে তেওঁৰ সেই তাৰিখটো - ০৬-০৯-১৯৮৪। দীঘলীপুখুৰীত সাঁতোৰৰ প্ৰশিক্ষণ লৈ প্ৰাথমিক পৰ্যায়তে প্ৰচুৰ প্ৰতিভাৰ প্ৰমাণ দিলে ল'ৰাটোৱে। ক্ৰমান্বয়ে সাঁতোৰত দক্ষ হৈ পৰা এলভিছে কেইবাবাৰো ইপাৰ সিপাৰ হ'ল দীঘলীপুখুৰী সাঁতুৰি। তিনি বছৰ বয়সত নবীন শৰ্মা ছুইমিং ক্লাবত ভৰ্তি হোৱা এলভিছে পাঁচ বছৰ নৌহওঁতেই অতিক্ৰম কৰিলে ১.৩ কিলোমিটাৰ দৈৰ্ঘ্যৰ শিৱসাগৰৰ জয়সাগৰ পুখুৰী। ১৯৮৬ চনৰ ১৮ এপ্ৰিলত তেওঁ লাভ কৰে এই বিশেষ সফলতা। ১৯৮৬ চনত গুৱাহাটীৰ বিমলা প্ৰসাদ চলিহা ছুইমিং পুলত অনুষ্ঠিত সদৌ অসম সাঁতোৰ প্ৰতিযোগিতাত অংশ গ্ৰহণৰে প্ৰতিদ্বন্দ্বিতামূলক ক্ষেত্ৰত খোজ

পেলাই খেলুৱৈজনে। ১৯৮৬ চনৰ পৰা ১৯৯৩ চনৰ সময়ছোৱাত সদৌ অসম ভিত্তিত তেওঁ ছবছৰ ব্যক্তিগত ভাৱে চেম্পিয়নৰ সন্মান অৰ্জন কৰে। '৯০ আৰু '৯২ চনত তেওঁ চেম্পিয়নৰ বঁটা লাভ কৰিব পৰা নাছিল। ৰাষ্ট্ৰীয় ক্ষেত্ৰত এলবিছে প্ৰথমে সফলতা পায় ১৯৮৯ চনত। বাংলাদেশত অনুষ্ঠিত ছব-জুনিয়ৰ নেচনেল সাঁতোৰ চেম্পিয়নশ্বিপত তেওঁ অৰ্জন কৰে ৰূপৰ পদক।

চতুৰ্থ শ্ৰেণীত থাকোতেই ১৯৯১ চনত কেৰিয়াৰৰ প্ৰথম আন্তৰ্জাতিক প্ৰতিযোগিতাত অংশ লৈছিল অসমৰ এই প্ৰতিভাৱান খেলুৱৈজনে। সেই বছৰ তেওঁ অংশ লৈছিল ছিংগাপুৰত হোৱা এছিয়া পেচিফিক চেম্পিয়নশ্বিপত। কোৰিয়াৰ পুছানত হোৱা এছিয়া পেচিফিক চেম্পিয়নশ্বিপতো ১৯৯৬ চনত দেশক প্ৰতিনিধিত্ব কৰা এলভিছে ১৯৯৯ চনত নেপালৰ কাঠমাণ্ডুত অনুষ্ঠিত ছাউথ এছিয়ান ফেডাৰেচন গেমছত প্ৰতিনিধিত্ব কৰে স্বদেশক। প্ৰতিযোগিতাখনত তেওঁ লাভ কৰে দুটা স্বৰ্ণ, দুটা ৰূপ আৰু দুটা ব্ৰঞ্জৰ পদক।

শাৰীৰিক অসুস্থতা প্ৰতিবন্ধক হ'ল তেওঁৰ সন্মুখত। অসুস্থতা আৰু পিতৃ বিয়োগৰ বাবেই ২০০০-২০০১ চনৰ সময়ছোৱাত খেলুৱৈজনে আঁতৰি থাকে প্ৰতিদ্বন্দ্বিতাৰ পৰা। ২০০২ চনৰ পৰা তেওঁ খেলি মাত্ৰ চি আৰ পি এফৰ হৈ। কেৰিয়াৰত কেৱল ভাৰততে নহয় বিদেশতো উচ্চ পৰ্যায়ৰ প্ৰশিক্ষণৰ সুযোগ পাইছিল এলভিছে।

হিমা দাস

নগাঁৱৰ ধিঙৰ জীয়ৰী হিমাই এথলেটিক্ছ ক্ষেত্ৰত দাঙি ধৰিছে দুৰন্ত প্ৰতিভা। ট্ৰেকৰ দুৰন্ত গতিৰে এই দৌৰবিদগৰাকীয়ে ৰাজ্য তথা দেশৰ ক্ৰীড়া ক্ষেত্ৰত বহন কৰিছে অপাৰ সন্ভাৰনা। দীৰ্ঘদিনৰ মূৰত ৰাজ্যখনত প্ৰচুৰ সন্ভাৰনা লৈ ধৰা দিছে এগৰাকী মহিলা দৌৰবিদে। জুৰুমণি শইকীয়াৰ পিছত অসমত দৌৰৰ ট্ৰেকত চৰ্চিত হোৱা নাছিল তেনে কোনো খেলুৱৈৰ নাম। কিন্তু হিমাৰ উপস্থিতিয়ে বহন কৰিছে এক উজ্জ্বল নক্ষত্ৰৰ আগমনৰ সন্ভাৰনা। পাতিয়ালাত অনুষ্ঠিত ফেডাৰেচন কাপ ছিনিয়ৰ ৰাষ্ট্ৰীয় এথলেটিক্ছ প্ৰতিযোগিতাত কৰা প্ৰদৰ্শনীৰেই গ'ল্ড কোষ্ট কমনৱেলথ গেমছলৈ পথ প্ৰশস্ত কৰিছিল হিমা দাসে। ফেডাৰেচন কাপ এথলেটিক্ছ চেম্পিয়নশ্বিপত প্ৰথমবাৰৰ বাবে অংশ লৈয়ে দুগৰাকীকৈ অলিম্পিয়ানক চেৰ পেলাই স্বৰ্ণপদক জয় কৰিছিল হিমাই। দাঙি ধৰিছিল নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ প্ৰদৰ্শন। ৪০০ মিটাৰ দুৰত্ব অতিক্ৰম কৰিবলৈ তেওঁ সময় লয় ৫১.৯৭ ছেকেণ্ড। ২০১৭ চনত চেম্বাইত অনুষ্ঠিত ৰাষ্ট্ৰীয় মুকলি এথলেটিক্ছত ২০০ মিটাৰ দৌৰত ২৪.২৬ ছেকেণ্ড সময় লৈ স্বৰ্ণপদক জয় কৰিছিল খেলুৱৈগৰাকীয়ে। ২০১৮ বৰ্ষ হিমা তথা সমগ্ৰ অসমবাসীৰ বাবে আছিল এক সোণালীময় বৰ্ষ। চলিত বৰ্ষৰ এপ্ৰিলত অষ্ট্ৰেলিয়াত অনুষ্ঠিত ৪০০ মিটাৰ দৌৰৰ ফাইনেলত প্ৰৱেশ কৰি হিমাই ষষ্ঠ স্থান লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। তাৰ পিছত জুলাইত ফিনলেণ্ডত অনুষ্ঠিত বিশ্ব ২০ বছৰ অনূৰ্ণ চেম্পিয়নশ্বিপত ৫১.৪৪ ছেকেণ্ড সময় লৈ স্বৰ্ণ জিকিবলৈ সক্ষম হয় হিমা। স্বৰ্ণ জিকাৰ সেই বিশেষ মুহূৰ্তটোৱে সমগ্ৰ দেশতে এক আলোড়নৰ সূচনা কৰিলে। প্ৰধানমন্ত্ৰী, ৰাষ্ট্ৰপতিৰ পৰা আৰম্ভ কৰি বলিউডৰ তাৰকালৈ সকলোৱে প্ৰশংসাৰে উপচাই পেলালে হিমাক। ইয়াৰ পিছত

আছিল এছিয়ান গেমছ। ইয়াত ৪০০ মিটাৰ দৌৰত হিমাই নিজৰ নামতে থকা ৰাষ্ট্ৰীয় অভিলেখক অতিক্ৰম কৰি ৰূপৰ পদক জিনিবলৈ সক্ষম হয়। ইয়াৰ লগতে

এছিয়ান গেমছত হিমাই মহিলা ৪x৪০০ মিটাৰ ৰিলেইট স্বৰ্ণ আৰু মিল্ড ৪x৪০০ মিটাৰ ৰিলেইট ৰূপৰ পদক কঢ়িয়াই আনি পুনৰবাৰ বিশ্বৰ খেলপথাৰত জিলিকি উঠিবলৈ সক্ষম হয়।

উল্লেখ্য যে এথলেটিক্ছ ক্ষেত্ৰত নমাৰ আগেয়ে হিমা আছিল এগৰাকী ফুটবলাৰহে। দেউতাক ৰঞ্জিত দাসৰ পৰা উদ্ভাৱিকাৰ সূত্ৰে পাইছিল সেই প্ৰতিভা। মহিলা ফুটবলত কেইবাবাৰো তেওঁ নগাঁও জিলাক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছিল। সপোন আছিল নিজকে বিশ্বৰ এগৰাকী শ্ৰেষ্ঠ ফুটবলাৰ হিচাপে গঢ়ি তোলাৰ। কিন্তু সময়ত তেওঁ অনুভৱ কৰিলে যে অসমত মহিলা ফুটবল খেলি বিশ্ব দৰবাৰলৈ তেওঁ আঙুৰাব নোৱাৰে। গুৱাহাটীত হোৱা এক আন্তঃস্কুল মীটত ফুটবলৰ পৰিৱৰ্তে এথলেটিক্ছত মনোনিৱেশ কৰিবলৈ তেওঁক পৰামৰ্শ দিলে এজন আয়োজকে। এবছৰৰ ভিতৰতে যুথ নেচনেলছত ৰূপৰ পদক জয়েৰে হিমাই দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলে এথলেটিক্ছ ফেডাৰেচন অৱ ইণ্ডিয়াৰ কৰ্মকৰ্তাৰ। এথলেটিক্ছ ক্ষেত্ৰত সোনকালেই অফুৰন্ত প্ৰতিভাৰ প্ৰমাণ দিয়া হিমা এতিয়া বিশ্ব ক্ৰীড়াক্ষেত্ৰৰ চিনাকি নাম। অক্লান্তভাৱে হিমাৰ এই যাত্ৰা হওক অবিৰত।

লাভলীনা

লাভলীনা। আজিৰ দিনত এটা পৰিচিত নাম। অলিম্পিকত স্থান লাভ কৰা অসমৰ প্ৰথম গৰাকী খেলুৱৈ তেওঁ। তদুপৰি অলিম্পিকত পদক অৰ্জন কৰা তেওঁ প্ৰথমগৰাকী অসমীয়া। টকিঅ'ত বিশ্ব জিনি ইতিমধ্যে লাভলীনা উপস্থিত হৈছেই স্ব-গৃহত। সফলতাৰ নতুন বুনীয়াদ গঢ়ি অলিম্পিকৰ মানচিত্ৰত নিজ জন্মভূমি অসমক চিনাকি কৰাই দিয়া এইগৰাকী নৌহকন্যাৰ জীৱনটো কিন্তু ইমান সহজ নাছিল।

ভৰপূৰ সংগ্ৰাম আছিল লাভলীনাৰ জীৱনত। লাভলীনাৰ কণ্টকময় জীৱনৰ বিষয়ে জানিবলৈ এতিয়া কাৰণে আগ্ৰহ নাই।

অলিম্পিয়াৰ পাঠকলৈ সেয়ে আমি আগ বঢ়াই ছো লাভলীনাৰ জীৱনীভিত্তিক মনোৰম কাহিনী। ধাৰাবাহিকভাৱে প্ৰকাশ পাবলগীয়া এই জীৱনীভিত্তিক

কাহিনীৰ ৰচয়িতা ড॰ দেৱজিত ফুকন। আজি এই কাহিনীৰ প্ৰথমটো ভাগ। আশা কৰো এই লেখা পঢ়ি পাঠকসমাজ আপ্ত হ'ব।)

প্ৰয়োজনতকৈ অধিক ওখ ছোৱালীজনী। তেতিয়া তাই অষ্টম শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰী। বিদ্যালয় নিয়ম অনুসৰি অষ্টম শ্ৰেণীলৈ উত্তীৰ্ণ হ'লেই চাদৰ-মেখেলা পিন্ধিব লাগে। গতিকে বায়েকৰ মেখেলা-চাদৰ পিন্ধি স্কুললৈ যায়। কিন্তু মেখেলাখনে কোনোমতেই ভৰিব কলাফুল নাপায়গৈ। লাজ পায় তেনেদৰে স্কুললৈ যাবলৈ। ফলত পঢ়া-শুনাত লাহে লাহে মনোযোগ কমি আহিল। স্কুল খতি কৰিবলৈ ধৰিলে। এনেদৰে গৈ গৈ ক্লাছ নাইনত পৰীক্ষাত ফেইল কৰি থাকিল।

স্কুললৈ যোৱাতকৈ ঘৰত চাহপুলি, চেগুপুলি ৰুই ভাল পোৱা হ'ল। প্ৰশান্ত দাস নামৰ প্ৰশিক্ষক গৰাকীৰ তত্ত্বাৱধানত মূৰাই-থাই প্ৰতিযোগিতাত প্ৰথম যোৰহাটত আৰু তাৰ পিছত বাৰখণ্ডত প্ৰতিযোগিতাত পদক বুটলিবলৈ সক্ষম হ'ল। একে সময়তে অসমৰ সোণাপুৰত অনুষ্ঠিত ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ৰ প্ৰতিযোগিতাত লাভ কৰিলে সোণৰ পদক।

সেয়া আছিল আজিৰ পৰা এটা দশকৰ আগৰ কথা। ২০১১ চনত ভাৰতীয় খেল প্ৰাধিকৰণৰ (ছাই) এটা দল আহিছিল সৰুপথাৰলৈ প্ৰতিভাৰ সন্ধানত। ছোৱালীজনীয়ে সেই দলটোৰ সন্মুখত নিজৰ প্ৰতিভাৰ প্ৰদৰ্শন কৰিলে। তিনি মাহৰ পিছত

ছাইলৈ নিৰ্বাচিত হোৱাৰ খবৰ আহিল। ছাই কেন্দ্ৰত যোগদান কৰিবলৈ নাই তাক লৈ দোখোৰ-মোখোৰ অৱস্থাত থকাৰ সময়ত মাকে ক'লে যে তাই যদি ছাইত যোগদান কৰে, তেতিয়া এনেদৰে মেখেলা-চাদৰ পিন্ধাৰ দৰকাৰ নাই আৰু ছাইত যোগদান কৰে, তেতিয়া এনেদৰে মেখেলা-চাদৰ পিন্ধাৰ দৰকাৰ নাই আৰু ছাইত যোগদান কৰিবলৈ মেখেলা-চাদৰ পিন্ধি বেয়া পোৱা ছোৱালীজনীক আৰু বেলেগ অজুহাতৰ প্ৰয়োজন নাছিল। মেখেলা-চাদৰ পিন্ধাৰ পৰা ৰেহাই পোৱাৰ আশাতেই পিছদিনাই গুৱাহাটীৰ ছাই প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰত যোগদান কৰিছিল আৰু আজি এটা দশকৰ পিছত মেখেলা-চাদৰ পিন্ধাৰ ভয়ত ছাইত যোগ দিয়া ছোৱালীজনীয়ে অসমৰ প্ৰথম মহিলা খেলুৱৈ হিচাপে টকিঅ' অলিম্পিকত ভাৰতবৰ্ষক প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ সুযোগ লাভ কৰিছে। বৰপথাৰৰ বাৰমুখীয়া গাঁৱৰ টিকেন বৰগোহাঁই আৰু মামণি বৰগোহাঁইৰ কনিষ্ঠ কন্যা লাভলীনা বৰগোহাঁই এই ভিতৰুৱা অঞ্চলটোৰ পৰা গৈ কিদৰে বিশ্ব দৰবাৰত জিলিকি উঠিবলৈ সক্ষম হ'ল এই দীঘলীয়া যাত্ৰাৰ লগত বিভিন্ন ঘটনা-পৰিঘটনা জড়িত হৈ আছে। তেনেবোৰ অনেকে নজনা কথা ধাৰাবাহিক ভাৱে আপোনালোকলৈ আগবঢ়াই যাম অলিম্পিয়াৰ জৰিয়তে।

(অলিম্পিয়া তৃতীয় বছৰ, ষষ্ঠ সংখ্যা, আগষ্ট, ২০২১
(এক অনন্য ব্ৰীড়া আলোচনী)

ৰ'দালি বৰুৱা

সেয়া আছিল এছিয়ান চেম্পিয়নশ্বিপৰ ট্ৰায়েলৰ সময়ৰ কথা। ৰ'দালিৰ ওজন শাখাত অন্য কোনো প্ৰতিদ্বন্দ্বী নাছিল বাবে চেম্পিয়নশ্বিপলৈ ৰ'দালি নিৰ্বাচিত হোৱাটো প্ৰায় নিশ্চিত আছিল। কিন্তু শেষত ঘোষণা কৰা হৈছিল ভাৰতৰ পৰা ছটা বয়স শাখাকহে নিৰ্বাচিত কৰাৰ কথা আৰু সেই বয়স শাখাকেইটাত অন্তৰ্ভুক্ত হোৱা নাছিল ৰ'দালিয়ে প্ৰতিনিধিত্ব কৰা বয়স শাখাটো। ফলত ৰ'দালি চেম্পিয়নশ্বিপলৈ যোৱাৰ পৰা বঞ্চিত হৈছিল। খেলুৱৈ জীৱনৰ সেই ক্ষণটোৰ কথা তেওঁ কেতিয়াও নাপাহৰে বুলি উল্লেখ কৰি ৰ'দালিয়ে কয় সেই প্ৰত্যাখ্যানৰ উত্তৰ তেওঁ পৰৱৰ্তী সময়ত দিবলৈ সক্ষম হৈছিল। উল্লেখযোগ্য যে তাৰ পিছতেই ৰ'দালিয়ে একেলেথাৰিয়ে পাঁচবাৰকৈ ৰাষ্ট্ৰীয় চেম্পিয়নৰ খিতাপ দখল কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। ভাৰতৰ শীৰ্ষ ৰেংকিংপ্ৰাপ্ত টাইকোৱানডো খেলুৱৈ ৰ'দালি বৰুৱাই প্ৰথম অৱস্থাত কেতিয়াও ভবা নাছিল যে তেওঁ

এদিন টাইকোৱানডো খেলুৱৈ হ'ব। সেয়া আছিল যেন নিয়তিৰহে ই চহা। কিয়নো ৰ'দালিয়ে টাইকোৱানডো খেলিবলৈ লোৱাটো কাকতালীয় সংযোগহে আছিল।

তেজপুৰৰ জীয়ৰী ৰ'দালি কেন্দ্ৰীয় বিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী আছিল। বিদ্যালয়ত পঢ়ি থাকোতে পঢ়াৰ পৰা হাত সাৰিবলৈহে লগৰীয়াৰ সৈতে টাইকোৱানডো চাবলৈ গুচি গৈছিল। তেওঁৰ ঘনিষ্ঠ গোটেইকেইগৰাকী লগৰীয়াই টাইকোৱানডোৰ প্ৰশিক্ষণ লৈছিল। দলৰকেইজনীৰ সৈতে শ্ৰেণী বৰ্জন কৰি প্ৰথম অৱস্থাত

টাইকোৱানডো চাবলৈ যোৱা ব'দালিয়ে লাহে লাহে খেলবিধ শিকিবলৈ ধৰিলে। সেই সময়ত কেন্দ্ৰীয় বিদ্যালয়ৰ প্ৰশিক্ষক আছিল সুকুমাৰ নাথ। ব'দালিৰ দেহাৱয়ৱলৈ চাই সুকুমাৰ নাথেও ব'দালিক টাইকোৱানডো শিকিবলৈ পৰামৰ্শ দিয়ে। সেই সুকুমাৰ নাথেই ব'দালিৰ খেলুৱৈ জীৱনৰ প্ৰথম অনুপ্ৰেৰণা আছিল। দেওবাৰে অলিম্পিয়াৰ ফেচবুক লাইভ অনুষ্ঠানত অংশগ্ৰহণ

কৰি এনেদৰেই পূৰ্বতে উন্মোচিত নোহোৱা বহু কথা মুকলিকৈ ব্যক্ত কৰে ভাৰতৰ শীৰ্ষস্থানীয় টাইকোৱানডো খেলুৱৈগৰাকীয়ে।

ব'দালিৰ খেলুৱৈ জীৱনত তেওঁৰ ছাইৰ প্ৰশিক্ষক টমাছ শেঠীৰ অৱদানেই সৰ্বাধিক বুলি উল্লেখ কৰি কৃতিমান খেলুৱৈগৰাকীয়ে কয় যে প্ৰশিক্ষক টমাছ শেঠীৰ অবিহনে তেওঁ বৰ্তমানৰ স্থানত উপনীত হ'ব নোৱাৰিলেহেঁতেন।

কৃষ্টি বড়ো, প্ৰিয়ানা কলিতা, উদিত গগৈ

(১) কৃষ্টি বড়ো : কৃষ্টি অসমৰ টেনিছ ক্ষেত্ৰখনৰ এটা চিনাকি নাম। দুৰন্ত প্ৰতিভাৰ অধিকাৰী কৃষ্টিয়ে ইতিমধ্যে বহন কৰিছে তাৰকা হোৱাৰ অলেখ স্বাক্ষৰ। পিতৃ মানস বড়ো আৰু মাতৃ অজন্তা বড়োৰ কন্যা কৃষ্টিয়ে সৰুৰে পৰাই টেনিছৰ ৰেকেটৰ সৈতে খেলা কৰিয়েই পাৰ কৰিছে শৈশৱ। ৬ বছৰ বয়সৰ পৰাই কৃষ্টিয়ে টেনিছ খেলিবলৈ লয়। দিল্লী পাব্লিক স্কুলৰ ছাত্ৰী কৃষ্টিয়ে ২০১৪ চনত ইনড'ৰত অনুষ্ঠিত চি বি এছ ই নেচনেল টেনিছ টুৰ্নামেণ্ট প্ৰতিযোগিতাত অংশ লৈ ৰূপৰ পদক অৰ্জন কৰে। সেয়াই আৰম্ভণি। আৰু পিছলৈ ঘূৰি চাব লগা হোৱা নাই ছোৱালীজনীয়ে। ২০১৪ চনত কৃষ্টিয়ে ইণ্ডিয়া ক্লাবে আগবঢ়োৱা সম্ভাৱনাপূৰ্ণ খেলুৱৈৰ বাঁটা লাভ কৰি সম্ভাৱনাৰে ভৰপূৰ এক ভৱিষ্যতৰ ইংগিত দি যায়। দিছপুৰস্থিত নৰ্থ-ইষ্ট টেনিছ ফাউণ্ডেচনত প্ৰশিক্ষক শিৱ কুমাৰ প্ৰজাপতিৰ তত্ত্বাৱধানতে টেনিছৰ আদিপাঠ শিকে কৃষ্টিয়ে। এক কঠোৰ অনুশীলনসূচী মানি চলা কৃষ্টিয়ে দৈনিক পঢ়া-শুনা তথা অন্যান্য কাম-কাজৰ মাজেৰে ৩ ঘণ্টাকৈ সময় টেনিছৰ পৃথিৱীত নিজকে ব্যস্ত ৰাখে। ২০১৪ৰ পৰা ২০১৭লৈ এই তিনিটা বছৰত কৃষ্টিয়ে ২৫টাকৈ বিভিন্ন ৰাজ্যিক তথা ৰাষ্ট্ৰীয় খিতাপ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। এছ জি এফ আই নেচনেল স্কুল গেমছত অসমক প্ৰতিনিধিত্ব কৰা কৃষ্টিয়ে ক্ৰমাৎ আগবঢ়াই অহা উজ্জ্বল প্ৰদৰ্শনৰ বাবে ২০১৮ বৰ্ষৰ ১৪ বছৰ অনুৰ্ধ্বৰ সৰ্বভাৰতীয় ৰেংকিঙত চতুৰ্থ স্থান দখল কৰে। ২০১৮ চনৰ এপ্ৰিলত বেংককত অনুষ্ঠিত বিশ্ব জুনিয়ৰ চেম্পিয়নশ্বিপত ১৪ বছৰ অনুৰ্ধ্ব শাখাত ভাৰতক প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ সুযোগ লাভ কৰে। ২০১৮ বৰ্ষতেই আই টি এফ এছিয়ান ডিভিজন ৱান টেনিছ টুৰ্নামেণ্টতো ভাৰতক প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ পুনৰ সুযোগ লাভ কৰি ৰাষ্ট্ৰীয় টেনিছৰ ক্ষেত্ৰখনত এক সবল খোজ পেলাবলৈ সক্ষম হয় কৃষ্টি। আজৰি পৰত কী-ব'ৰ্ড বজাই সময় কটাই ভাল পায় তাই। কৃষ্টিৰ ৰূপত অসমে লাভ কৰা ক্ৰীড়া প্ৰতিভাই যেন উপযুক্ত সা-সুবিধা লাভ কৰে।

(২) প্ৰিয়ানা কলিতা : অসমৰ টেনিছৰ এক সম্ভাৱনাৰ নাম

প্ৰিয়ানা। সৰুৰে পৰা খেলা-ধূলাৰ প্ৰতি আগ্ৰহী প্ৰিয়ানাক সেয়ে পিতৃ গৌতম কলিতাই লৈ গ'ল এদিন দিছপুৰস্থিত নৰ্থ-ইষ্ট টেনিছ ফাউণ্ডেচনলৈ। খেলুৱৈ পিতৃ গৌতম কলিতাই শিশু প্ৰিয়ানাৰ খেলৰ প্ৰতি থকা ভালপোৱাখিনিক এক সংবদ্ধ ৰূপ দিয়াৰ বাবে কৰা প্ৰচেষ্টা পিছলৈ ফলপ্ৰসূ ৰূপ পালে। এন ই টি এফত সোমোৱাৰ ২০০৯ চনৰ জানুৱাৰী মাহৰ সেই দিনটোৱেই হয়তো প্ৰিয়ানাৰ জীৱনৰ টাৰ্নিং পইণ্ট। ইয়াৰ পিছৰ পৰা প্ৰিয়ানাৰ জীৱনে এক নতুন গতিপথ লাভ কৰিলে। পুৱা ৫.৩০ বজাৰ পৰাই দৈনিক অনুশীলন আৰম্ভ কৰি টেনিছৰ সাধনাত ব্ৰতী হ'ল প্ৰিয়ানা।

প্ৰিয়ানাৰ প্ৰথম প্ৰশিক্ষক আছিল দীপচান্দ। তাৰ পিছত প্ৰিয়ানাই লাভ কৰিলে আন এগৰাকী প্ৰশিক্ষক বাবুল আলী। প্ৰিয়ানাই টেনিছত ক্ৰমাৎ পৰিপক্বতা লাভ কৰিবলৈ ধৰিলে। তাৰ পিছত ঋষিৰাজ দাস আৰু প্ৰিয়ানুজ লহকৰৰ তত্ত্বাৱধানত ২০১০ চনলৈকে টেনিছৰ শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিছিল। এইখিনি সময়তে ক্ৰমান্বয়ে প্ৰিয়ানাৰ টেনিছৰ প্ৰতিভাই ন ৰূপে উজলি উঠিব ধৰিলে। ২০১০ চনমানত নৰ্থ-ইষ্ট টেনিছ ফাউণ্ডেচনত যোগ দিলে শিৱ কুমাৰ প্ৰজাপতি নামৰ প্ৰশিক্ষকজনে। যাৰ নেৰানেপৰা প্ৰচেষ্টাত প্ৰিয়ানা অসম তথা ভাৰতৰ এটা পৰ্যায়ৰ খেলুৱৈ হিচাপে প্ৰতিষ্ঠিত হ'ল। ৭ বছৰকৈ সময় প্ৰজাপতিৰ তত্ত্বাৱধানত প্ৰশিক্ষণ গ্ৰহণ কৰা প্ৰিয়ানাই উন্নত প্ৰশিক্ষণৰ বাবে দুবছৰ দিল্লীৰ ছিৰিফ'ৰ্টত থকা Team Tennis Academyত আদিত্য শচদেৱা নামৰ বিখ্যাত প্ৰশিক্ষকজনৰ তত্ত্বাৱধানত প্ৰশিক্ষণ গ্ৰহণ কৰিছিল।

২০১০ চনৰ পৰা ২০১৮ চনৰ ভিতৰত প্ৰিয়ানাই টেনিছৰ বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাত ওঠৰবাৰ অসম চেম্পিয়ন, ছাবিশবাৰ ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত চেম্পিয়ন, এছিয়ান চেম্পিয়নশ্বিপত বানাৰ আপ তথা ২০১৫ চনৰ ৰাষ্ট্ৰীয় স্কুল গেমছত পদক লাভ কৰিছিল। উল্লেখ্য যে সৰ্বভাৰতীয় ছুপাৰ ছিৰিজ টেনিছ টুৰ্নামেণ্টৰ ছোৱালীৰ শাখাত চেম্পিয়নৰ খিতাপ অৰ্জন কৰা প্ৰিয়ানা এতিয়ালৈ একমাত্ৰ

খেলুৱৈ। তদুপৰি শ্ৰীলংকা, চীন, ইণ্ডোনেছিয়া, মালয়েছিয়া, থাইলেণ্ড, ভিয়েটনামকে আদি কৰি বিভিন্ন দেশত খেলাৰ অভিজ্ঞতাৰে পুষ্টি প্ৰিয়ানাই একেৰাহে আঠ বছৰ ধৰি বিভিন্ন শাখাত অসমৰ ১নং খেলুৱৈৰ স্থান অক্ষুণ্ণ ৰাখিছিল। ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত প্ৰিয়ানাৰ সৰ্বোচ্চ স্থান আছিল ১২ (১৬ আৰু ১৮ বছৰ অনুৰ্ধ্ব)। আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত পৃথিৱীৰ ২০০০ পঞ্জীয়নভুক্ত খেলুৱৈৰ ভিতৰত প্ৰিয়ানাৰ স্থান আছিল ৪৯০।

প্ৰিয়ানাৰ সৰুৰে পৰা এটা সপোন আছিল আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰত থকা Division -1 বিশ্ববিদ্যালয়ত টেনিছৰ স্কলাৰশ্বিপ লৈ পঢ়া-শুনা কৰা আৰু খেলৰ প্ৰশিক্ষণ লোৱা। লক্ষ্য কঠিন আছিল, কাৰণ এনেধৰণৰ ব্যতিক্ৰমী অনুদান লাভ কৰিবলৈ পৃথিৱীৰ প্ৰথম ৫০০গৰাকী খেলুৱৈৰ ভিতৰত স্থান লাভ কৰিব লাগিব। অৱশেষত মেধাৱী প্ৰিয়ানাৰ বাবে সপোনৰ সেই দুৱাৰখনো খোল খালে।

লাভ কৰিলে আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ মিয়ামি বিশ্ববিদ্যালয়ত পঢ়াৰ সুযোগ। পঢ়াৰ লগতে প্ৰিয়ানাই টেনিছতো বিশেষ পাৰদৰ্শিতা লাভ কৰিছে আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰত।

শেহতীয়াকৈ আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰত অনুষ্ঠিত মিড-আমেৰিকান ইউনিভাৰছিটি টেনিছ টুৰ্নামেণ্টত অংশ লৈ প্ৰিয়ানাই পেনচিলভেনিয়া বিশ্ববিদ্যালয়, ব'ষ্টন বিশ্ববিদ্যালয়, ৰিঘ ৰাজ্যিক বিশ্ববিদ্যালয় আৰু ইউনিভাৰছিটি অৱ অক্‌চন আদিৰ বিপক্ষে প্ৰতিখন খেলতে বিজয় সাব্যস্ত কৰি নিজৰ বিশ্ববিদ্যালয়খনক মিড আমেৰিকান কনফাৰেন্স টুৰ্নামেণ্টত স্থান লাভ কৰোৱাত নিৰ্ণায়ক ভূমিকা লয়। উল্লেখযোগ্য যে যোৱা বছৰত প্ৰিয়ানাই

মিয়ামি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সন্মানীয় 'স্কলাৰ এথলিট' সন্মান লাভ কৰে। বিশ্বৰ শীৰ্ষ দহৰ ভিতৰত স্থান লাভ কৰাৰ সপোন বুকুত বান্ধি ৰখা প্ৰিয়ানাৰ নামত অসমেও অনাগত সময়ত নিশ্চয়কৈ গৌৰৱ লাভ কৰিব পাৰিব।

(৫) উদিত গগৈঃ ল'ৰাজনৰ সপোন বিশ্ব টেনিছৰ বেংকিঙত প্ৰথম স্থান লাভ কৰা আৰু ভৱিষ্যতে অলিম্পিকত ভাৰতক প্ৰতিনিধিত্ব কৰা। সপোনৰ সেই যাত্ৰাত সবল খোজ পেলাইছে তেওঁ। ল'ৰাজনৰ নাম উদিত গগৈ। অসম টেনিছৰ এজন উঠি অহা তাৰকা তথা ভাৰতৰ টেনিছৰ এক উজ্জ্বল ভৱিষ্যৎ। ৰাজেন গগৈ আৰু ময়ূৰী গগৈৰ পুত্ৰ উদিতে তেওঁৰ টেনিছৰ কেৰিয়াৰ আৰম্ভ কৰে দুলীয়াজান ক্লাবৰ পৰা। লিটল এঞ্জেল ছিনিয়ৰ ছেকেণ্ডাৰী স্কুলৰ ছাত্ৰ উদিতে ইতিমধ্যে বহুকেইখন ৰাষ্ট্ৰীয় আৰু আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰি খিতাপ বুটলিবলৈ সক্ষম হৈছে।

২০১৮ চনত অনুৰ্ধ্ব ১৪ বছৰ শাখাত উদিত এছিয়াৰ ভিতৰতে বেংকিং প্ৰথম স্থান দখল কৰিবলৈ সক্ষম হয়। বৰ্তমানলৈ ১৪টাতকৈও অধিক খিতাপ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা উদিতে ইতিমধ্যে বহুকেইখন প্ৰতিযোগিতাত ভাৰতক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছে। উদিতৰ নামত অসমৰ টেনিছৰ ক্ষেত্ৰখনে নিশ্চয় আৰু বহু আশা কৰিব পাৰে।

এইসকলৰ লগতে টানিছা কাশ্যপ, জিজ্ঞাসমান হাজৰিকা আদিৰ দৰে খেলুৱৈ লাভ কৰাটো অসম টেনিছৰ বাবেই এক আশাৰ কথা। সঠিক প্ৰচেষ্টা আৰু সুশৃংখলিত এক বাতাৱৰণে অনাগত সময়ত নিশ্চয়কৈ অসম টেনিছক বহুদূৰ আগুৱাই লৈ যাব। ■■

জিন্টু বৰঠাকুৰ আৰু চিৰঞ্জীৱ শৰ্মাৰ 'আন্তৰ্জাতিক ক্ৰীড়া ক্ষেত্ৰ ছটা দশকৰ অসমীয়া' নামৰ গ্ৰন্থখনৰ পৰা সংগৃহীত

সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূর্বোত্তৰ, অসম প্ৰদেশৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমান্তৱৰ্তী জিলা সমূহৰ ক্ৰীড়া মহোৎসৱৰ চমু আভাস

ধুবুৰী জিলা :

ধুবুৰী জিলা পূর্বোত্তৰ “সাহিত্য সঙ্গীত কলা বিহীন সাক্ষাৎ পশু পুচ্ছ বিশান হীনঃ।” প্ৰবাদ বাক্যৰ দলে শিশু আৰু যুৱক-যুৱতীসকলৰ শাৰীৰিক আৰু মানসিক বিকাশৰ বাবে শৰীৰ চৰ্চা আৰু খেল-ধেমালি এটা অনিবাৰ্য অংগ। উক্ত উদ্দেশ্য আগত ৰাখি সীমান্ত চেতনামঞ্চ পূর্বোত্তৰ এ যি “ক্ৰীড়া মহোৎসৱ”ৰ বলিষ্ঠ কাৰ্য্যক্ৰম হাতত লৈছে তাৰ বাবে শলাগ ল'বলগীয়া। খেল-ধেমালি শিশুৰ পূৰ্ণাংগ শৰীৰ গঠনত সহায় কৰে। সেয়েহে সেই দৃষ্টিভংগীৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি যোৱা ৪ আৰু ৫ মাৰ্চত ভাৰত-ভূটান, ভাৰত-বাংলাদেশ সীমান্তৱৰ্তী অঞ্চলৰ যুৱক-যুৱতীয়ে অংশগ্ৰহণ কৰিব পৰাকৈ এখন জিলা ভিত্তিক ১২ টাকৈ খেল প্ৰতিযোগিতাৰ বাছনি প্ৰক্ৰিয়া সম্পাদন কৰাৰ উদ্দেশ্যে যোৱা ২৬-০৩-২০২২ ইং তাৰিখত আগমনি উনয়ন খণ্ড বিষয়া কাৰ্যালয়ৰ প্ৰেক্ষাগৃহত অখিল ভাৰতীয় সীমা জাগৰণ মঞ্চৰ সহ সংযোজক মাননীয় শ্ৰীপ্ৰদীপন জী, উত্তৰ পূব সমিতিৰ সভানেত্ৰী মাননীয় ডঃ প্ৰতিমা নিওগী, ৰাজ্যিক সমিতিৰ কাৰ্য্যকৰ্তা, জিলা সমিতি আৰু ছেফ্টৰ, নগৰ সমিতিৰ কাৰ্য্যকৰ্তাৰ উপস্থিতিত এখন অভ্যর্থনা সমিতি গঠন কৰা হয়। উক্ত জিলা ভিত্তিক বাছনি খেল আঙুৰাই নিয়াৰ বাবে ধুবুৰী জিলাৰ খেল বিষয়া মহোদয়ে বিভিন্ন ধৰণে সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়াইছে। আমি খেলখন উদ্বোধন কৰাৰ বাবে জিলা উপায়ুক্ত মাননীয় শ্ৰীযুত আন বা মুখান এম পি দেৱ, আৰক্ষী অধীক্ষক মাননীয় শ্ৰীযুত গৌৰৱ অভিজিৎ দিলীপ দেৱ আৰু ৩১ নং বেটেলিয়ান সীমা সুৰক্ষা বাহিনী সহঃ অধিনায়ক মাননীয় শ্ৰীযুত ৰামপাল সিং জী আৰু অসম সত্ৰ মহাসভাৰ সভাপতি মাননীয় শ্ৰীযুত জীতেন্দ্ৰ নাথ প্ৰধানী দেৱক আমন্ত্ৰণ জনোৱাত তেখেতসকলে বিভিন্ন কৰ্মব্যস্ততাৰ মাজতো আমাৰ অনুষ্ঠানত উপস্থিত থাকি প্ৰথম দিনাৰ খেলৰ শুভ উদ্বোধন কৰি আমাক বিভিন্ন দিহা পৰামৰ্শ আগবঢ়ায়। দ্বিতীয় দিনাও উৎসাহিত খেলুৱৈসকলে খেলত অংশগ্ৰহণ কৰি ৰাইজক আনন্দ দিয়াৰ

লগতে অন্য অঞ্চলৰ যুৱক-যুৱতীসকলো অনুপ্ৰাণিত হয়। উক্ত দুদিনীয়া খেলখন সত্ৰশাল উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যাপীঠৰ খেল পথাৰত অনুষ্ঠিত হয়। এই বাছনি খেল প্ৰতিযোগিতাখনত সীমা অঞ্চলৰ মুঠ ২২৪ জন যুৱক-যুৱতীয়ে অংশগ্ৰহণ কৰে। এই সকল খেলুৱৈ ৯৫ খন গাঁৱৰ পৰা আহি যোগদান কৰিছে। ২২৪ জন যুৱক-যুৱতীক মাজৰ পৰা ১৩ টা খেলৰ মুঠ ৬৪ জনক বাচনি কৰা হয়।

এই খেলখন পৰিচালনা কৰাত সত্ৰ সীমান্তৱৰ্তী ৰাইজে যথেষ্ট সহায় আগবঢ়োৱাৰ লগতে খেলুৱৈসকলক অনুপ্ৰাণিত কৰিছে আৰু লগতে অসম চৰকাৰৰ শুভদৃষ্টি যাতে সীমান্ত অঞ্চলৰ প্ৰতি সদায় থাকে তাৰবাবে ধুবুৰী জিলা সমিতিয়ে আশাৰে বাট চাই থাকিব।

সদৌ শেষত সকলো প্ৰকাৰৰ কাৰ্য্যকৰ্তা আৰু অভ্যর্থনা সমিতিৰ অশেষ চেষ্টা আৰু যোগদানত অনুষ্ঠানটি সুকলমে পাৰ হোৱাৰ বাবে জিলা সমিতিৰ তৰফৰ পৰা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰি এই চমু প্ৰতিবেদন সমাপ্ত কৰিলোঁ।

শ্ৰীৰমেন্দ্ৰ নাথ দাস

সাধাৰণ সম্পাদক, সীমান্ত চেতনা মঞ্চ, ধুবুৰী

দক্ষিণ শালমাৰা মানকাচাৰ জিলা :

সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূর্বোত্তৰ উদ্যোগত ১ম - সীমান্ত ক্ৰীড়া মহোৎসৱ উপলক্ষে আজাদী কী অশ্ৰিত মহোৎসৱৰ লগত সংগতি ৰাখি দক্ষিণ শালমাৰা মানকাচাৰ জিলা সমিতিৰ কাৰ্যালয়ত অসম ৰাজ্যিক সমিতিৰ সেৱা প্ৰমুখ শ্ৰীযুত দেৱাশীষ দত্ত ডাঙৰীয়াৰ তত্ত্বাৱধানত সমিতি যেনে সভাপতি ১। শ্ৰীযুত দিলিপ ৰায়, ২। উপ-সভাপতি শ্ৰীযুত - ৰাজেশ সাহা, ৩। সাধাৰণ সম্পাদক শ্ৰীযুত বতন কুমাৰ সাহা, ৪। যুটীয়া সম্পাদক - ১। আনিশ মহন্ত, ২। শ্ৰীমতী সংগিতা শেঠীয়া, ৩। কোষাধ্যক্ষ শ্ৰীযুত সুমন সাহা, ৪। প্ৰচাৰ সম্পাদক শ্ৰীযুত ৰাজু শৰ্মা, ৫। সদস্য - অধিবক্তা লাকী আলী, ৬। বিবেকানন্দ চক্ৰৱৰ্তী, ৭।

প্রহ্লাদ শীল, ৮। বাণা সাহা, ৯। প্রহ্লাদ শীল, ১০। বাণা সাহা, ১০। বিবেক প্রসাদ।

দক্ষিণ শালমাৰা মানকাচৰ জিলা সমিতিৰ অন্তৰ্গত ১। টেংনামাৰী ছেক্টৰ, ২। হাটশিঙিমাৰী নগৰ, ৩। পুৰাণ দিয়াৰা ছেক্টৰ, ৪। মানকাচৰ নগৰ, ৫। মানিকচৰ ছেক্টৰৰ ৩৫ জনী ছোৱালী ৫০ জন ল'ৰা খেলুৱৈ মুঠ ৮৫ জন খেলুৱৈ অংশ গ্ৰহণ কৰে। ২ দিনীয়া খেলত জিলা সমিতিৰ অধিকাংশ কাৰ্য্যকৰ্ত্তাৰ লগতে ছেক্টৰ/নগৰ সমিতিৰ কাৰ্য্যকৰ্ত্তাৰ সহানুভূতিত আৰু জিলা প্ৰশাসনৰ প্ৰচাৰ বিভাগৰ দ্বাৰা দক্ষিণ শালমালা মানকাচৰ জিলাখনৰ বাংলাদেশ সীমাৰ ০, অংশলৈকে ১৫ কিঃ মিটাৰ দীঘলে আৰু সমগ্ৰ জিলাখনত ব্যাপক হাৰত প্ৰচাৰ কৰোৱা হয়।

কিন্তু এই জিলাৰ জনজাতীয় অঞ্চলৰ পৰা জিলা সমিতিৰ ক্ৰীড়া প্ৰমুখ আছিল যদিও তেখেত বিশেষ কাৰণত প্ৰতিযোগিতাৰ পৰা বাহিৰত থাকিবলগীয়া হৈছিল। সেয়ে জিলা সমিতিৰ দ্বাৰা যোৱা ইং ১৫-০৮-২০২১ চনত বিভিন্ন খেল পতা হৈছিল যদিও জনজাতীয় খেলুৱৈ সমূহক ক্ৰীড়া মহোৎসৱত অংশ গ্ৰহণ কৰোৱাৰ পৰা হোৱা নাই।

দঃ শালমাৰা মানকাচৰ জিলা ভিত্তিক খেলিব পৰা খেলুৱৈ বাচনিৰ কাৰ্য্যসূচী অনুসৰি ইং ০৬-০৩-২০২২ আৰু ০৭-০৩-২০২২ তাৰিখ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰি এটা নিকা উপদেষ্টা মণ্ডলী তৈয়াৰ কৰা হয়। যেনে জিলা ক্ৰীড়া বিষয়া ১। শ্ৰীমতী কৃতাঞ্জলী কাশ্যব, এ. ছি দঃ শালমাৰা মানকাচৰ জিলা, ২। শ্ৰীযুত সৰ্বোজ কুঠাৰী, ৩। শ্ৰীযুত তিলক চান্দ জইন, ৪। শ্ৰীযুত অবেদুল আমিন, ৫। শ্ৰীযুত আশফুল আলী, ৬। শ্ৰীযুত জাবেদ ইছলাম, ৭। শ্ৰীযুত গৌৰাঙ্গ সামন্ত, ৮। শ্ৰীযুত ওমৰ আলী শেখ, ৯। শ্ৰীযুত প্ৰদীপ চন্দ্ৰ মহাপাত্ৰ, ১০। শ্ৰীযুত বামপ্ৰসাদ ভট্টাচাৰ্য মণ্ডলীৰ সহায় সহানুভূতিৰে প্ৰথম দিনা ৰাতিপুৱা সময় ১০.৩০ বজাত ক্ৰীড়া মহোৎসৱৰ পতাকা উত্তোলন কৰে অভ্যৰ্থনা সমিতিৰ সভাপতি শ্ৰীযুত দিলীপ ৰায় ডাঙৰীয়া আৰু ভাৰত মাতাৰ চৰণত পুষ্পাঞ্জলি অৰ্পণ কৰি খেলৰ শুভাৰম্ভণি কৰে দক্ষিণ শালমাৰা মানকাচৰ জিলাৰ অতিৰিক্ত উপায়ুক্ত শ্ৰীযুত মুনীন্দ্ৰ বৰদলৈ ডাঙৰীয়া দেৱে।

ইং ০৬-০৩-২০২২ তাৰিখ : ল'ৰা-ছোৱালীৰ (১) ১০০ মিটাৰ দৌৰ, (২) ২০০ মিটাৰ দৌৰ, (৩) ৮০০ মিটাৰ দৌৰ, (৪) ১৫০০ মিটাৰ দৌৰ, (৫) ৰিলে ৰেচ, (৬) ওখ-জাম্প, (৭) দীঘল-জাম্প

ইং ০৭-০৩-২০২২ তাৰিখ ল'ৰা-ছোৱালী : (৮) ডিছ-

কাছ থো, (৯) চট-ফুট থো, (১০) জেভলীন থো, (১১) ছোৱালীৰ কাবাডীত অংশ গ্ৰহণ কৰে দুটা দল যেনে হাজিৰ হাট ছোৱালীৰ দল আৰু মানকাচৰ এ. লতিফ ছোৱালী হাইস্কুলৰ ছোৱালী দল। কাবাডী খেল খন ১৬ বছৰ বয়সৰ পৰা ১৯ বছৰ বয়সৰ খেলুৱৈ সকলক বাছনি প্ৰক্ৰিয়াত জিলা-সমিতিৰ উপ-সভাপতিৰ শ্ৰীমতী বিভা সিংৰ তত্ত্বাৱধানত খেল খন অনুষ্ঠিত হয় লগতে ৮ জনী ছোৱালীক কাবাডীৰ বাবে বাছনি কৰা হয়। এনেকি প্ৰথম দিনা হৈ যোৱা খেল সমূহৰ পৰা প্ৰথম স্থান আৰু দ্বিতীয় স্থান পোৱা খেলুৱৈ সমূহক বাছনি কৰা হয়। দ্বিতীয় দিনা হৈ যোৱা খেল সমূহৰ ভিতৰত অন্তিম খেল আছিল ল'ৰাৰ ভলীবল ১৬ বছৰ বয়সৰ পৰা ২১ বছৰলৈকে খেলত অংশ গ্ৰহণ কৰে ১। ভীমাপাৰা ভলীবলৰ দল ২। মানুল্ল্যাপাৰা ভলীবল দল ৩। কাকৰীপাৰা ভলীবল দল ৪। মানকাচৰ ভলীবল দল সেয়ে ভলীবল খেলটো অতিকৈ আকৰ্ষণীয় হৈ পৰে। উক্ত খেলৰ সময়ত উপস্থিত থাকে জিলা ক্ৰীড়া বিষয়া শ্ৰীমতী কৃতাঞ্জলী কাশ্যব ডাঙৰীয়া, সেই হেতুকে উপস্থিত থকা ডাঙৰীয়াৰ যোগেদি ভলীবল মেনেজাৰ আৰু এজন ভলীবল কোচ বাছনি কৰাৰ লগতে ১০ জনকৈ খেলুৱৈ বাছনি কৰা হয়।

এই ২ দিন যোৱা কাৰ্য্যসূচীত উপদেষ্টা মণ্ডলীৰ অমূল্য সময়ৰ যোগদানৰ বাবে খেলসমূহ সুচাৰুৰূপে পৰিচালনাৰ লগতে দক্ষিণ শালমাৰা মানকাচৰ জিলাৰ ক্ৰীড়া সংস্থাৰ ব্যাপক সহাৰিত যোগদান কৰে সংস্থাৰ সম্পাদক শ্ৰীযুত শুকুৰ আলী আৰু সংস্থাৰ ক্ৰীড়া সহ-সম্পাদক ফজলে কৰিম আহমদে (গাঁও পঞ্চায়ত টুমনী) দক্ষিণ শালমাৰা। এখেত সকলৰ দীৰ্ঘপথ অতিক্ৰম কৰি মানকাচৰৰ অশোকা অষ্টমীৰ মেলা মাঠত উপস্থিতিৰ বাবে ১ম সীমান্ত ক্ৰীড়া, অভ্যৰ্থনা সমিতিয়ে অভিনন্দন জনায়।

অৱশেষত অভ্যৰ্থনা সমিতিৰ সভাপতিৰ অন্তিম কাৰ্য্যসূচীৰ শেষত সভাপতিৰ মহামূল্যৱান ভাষণৰ পিছত ৰাষ্ট্ৰীয় সংগীত গাই পতাকা নমোৱা হয়।

।। ভাৰত মাতা কি জয়।।

ৰতন সাহা

সাধাৰণ সম্পাদক

অভ্যৰ্থনা সমিতি

দক্ষিণ শালমাৰা মানকাচৰ জিলা

কাছাৰ জিলা :

আসাম ৰাজ্যিক ক্ৰীড়া মহোৎসৱ ২০২২ কে কেন্দ্ৰ কৰে আসামেৰ সবকটি সীমান্ত জেলাৰ সাথে সংহতি রেখে

আমাদের কাছাড় জিলায়ও অনুষ্ঠিত হলো কাছাড় জিলা ভিত্তিক বাছাই পর্বের খেলা। গত ০৯-০৩-২০২২ ইং আমাদের জেলায় অনুষ্ঠিত হয় এই বাছাই পর্বের খেলা। অনুষ্ঠানের শুভারম্ভ করেন স্থানীয় গাঁও পঞ্চায়েতের সভাপতি এবং স্থানীয় আরও কিছু অভিভাবক তথা সমাজ সেবী। এই খেলা অনুষ্ঠিত হয় কাছাড় জেলার সাদিরখাল সেক্টরের মগ্নগড়স্থিত খেলার মাঠে এক অনন্য পরিবেশে। ভারতমাতার প্রতিকৃতি সহযোগে প্রদীপ প্রজ্জ্বলন করে এই প্রথমবার সীমান্ত অঞ্চলে খেলা দুলাল প্রতিযোগিতা করা হচ্ছে দেখে স্থানীয় জনসাধারণ আমাদের সংঘটনের প্রশংসায় পঞ্চমুখ হন। প্রতিযোগিতার মধ্যে ছিল ১০০, ২০০, ৮০০, ১৫০০ মিঃ লম্বা দৌড়, ৪০০ মিঃ রেলি রেস, লং জাম্প, শর্টপুট, ডিসকাস থ্রো, যাতে ১৬ থেকে ১৯ বছরের ছেলে এবং মেয়ে অংশ গ্রহন করেছিল, তা থেকে আসাম রাজ্যিক সীমান্ত ক্রীড়া মহোৎসবে যোগদান করার জন্য ৩৩ জন ছেলে এবং মেয়ে সফল হয়েছে। সীমান্ত অঞ্চলে খেলা দুলাল জন্য মাটের অভাব, শিক্ষকের অভাব তাই শারিরিক ভাবে সুস্থ সুন্দর ছেলে মেয়ে থাকা সত্ত্বেয় খেলা দুলাল প্রচার প্রসার হচ্ছে না। তাই সীমান্ত চেতনা মঞ্চ আয়োজিত এই জিলা ভিত্তিক বাছাই পর্বের খেলার যে প্রয়াস শুরু হয়েছে তা দেখে সীমান্ত অঞ্চলের ছেলে মেয়েরা খুব উৎসাহিত হয়েছে এবং আগামীতে যাহাতে এই প্রতিযোগিতা আরো বিশাল আকার ধারণ করে এর জন্য তাহারা মন থেকে প্রয়াস করবে আর আমাদের সংঘটনের সাথে যুক্ত হয়ে সামাজিক কাজেও নিজেদের নিয়োজিত করবে বলে মত প্রকাশ করে।

কাছাড় জিলায় মধ্যে আমাদের সাদিরখাল সেক্টরটি সবথেকে পিছিয়ে পড়া কিন্তু সবকিছু অতিক্রম করে আমাদের সবকটি সেক্টর তথা কিন্নখাল, মহাদেবপুর, ব্রজলালপুর থেকে সাদিরখাল সেক্টরে আয়োজিত ক্রীড়া প্রতিযোগিতায় অংশ গ্রহন করার জন্য সব প্রতিযোগিতাদের আমরা ধন্যবাদ জানাই এবং আগামীতে যাহাতে আরোও সুন্দর ভাবে এই প্রতিযোগিতা করাতে পারি তার জন্য সব প্রতিযোগি এবং স্থানীয় জনসাধারণের কাছে দাবি রেখে অনুষ্ঠানের শেষ লগ্নে পুরস্কার বিতরণ করে জিলা ভিত্তিক বাছাই পর্বের খেলার সমাপ্তি করা হয়।

এখানে উল্লেখ থাকা আবশ্যিক যে, ১৬ থেকে ১৯ বছরের অনেক ছেলে মেয়ে মাধ্যমিক এবং উচ্চ মাধ্যমিক পরিষ্কার জন্য প্রতিযোগিতায় অংশ গ্রহন করতে পারে নাই, তাই আগামীতে যাহাতে এই খেলার সময় ডিসেম্বর মাসে করা হয় এই আবেদন ওরা সংঘটনের কাছে রেখেছে। জিলা ক্রীড়া বিভাগের সাহায্য সহযোগিতা আমরা পেয়েছি এবং আগামীতে যাহাতে এই প্রতিযোগিতা আরও সুন্দর করা যায় এই মর্মে জিলা ক্রীড়া বিভাগ ও আমাদের সাথে মিলে মিশে কাজ করবে বলে উনাদের তরফ থেকে আমাদের জানানো হয়।

শ্রী রত্নদীপ পাল
সাধারণ সম্পাদক
সীমান্ত চেতনা মঞ্চ, কাছাড় জিলা

করিমগঞ্জ জিলা :

Seemanta Chetana Manch Purbottar is registered Socio-Cultural and Non-Political Organisation working for the Nobel cause of promoting Safety, Security and Overall development of the International Border areas of North Eastern region of our MotherLand Bharat. Our key areas of activities are based on Patriotism & Nationalism. Accordingly, We work on various issues like Awareness, Amity, Unity, Integrity, Peace, Welfare and Development of the people Specially living in the Border areas.

We Karimganj District Committee Organise, On 8th of March 2022, Opening ceremony of District level Selection Screening Test for the "Seemanta Kreed Mahotsav" Which will be going to Organise at Sarusajai Stadium, on 4th, 5th and 6th of April 2022

Inaugurated by the Deputy Commissioner Karimganj, Guest of honour Circle Officer Badarpur, Company Commander BSF 1Bn Bhanga Camp Dipak Das Assam State Executive member, Gautam Dey President, Karimganj Zila Seemanta Chetana Manch Purbottar, Dipak Deb Leader BJP and presided by President Reception Committee Sri. Dipan paul.

Total 83 participants participated, it continued the next day also for some final round and 42 no's

of participants are selected for verious athletes and Kabadi and Volly Ball.

Main moto to exceletrate the children's those are resided in the backwarded palaces in the border, said on the speech of District president, DC promised to Support full flaget in the near future of Seemanta Chetana Mancha. Bsf company comandent appreciated the steps taken by the Mancha, Reception commitee president well comes all the Dignatories and participants Karyakartas and Media personals and present ordinance.

The participants selected from the Kukital Sector 3 no's Bhubrighat Sector 2no's Patherkandi Nagar 5no's Badarpur 20 no's and Karimganj Nagar 12 no's.

Participants from Kukital and Bhubrighat are the very interior and very undeveloped areas and no fecilities for Sports and never they have any opportunity to perform even Sector level, They conveyed Thanks to the Organization Like Seemanta Chetna Manch for the opportunity to perform District level and now up to the State level, The guardians and all of participants are very happy and hopefull for future that Seemanta Chetana Manch Will provide the Sport's facilities to develop the children through out the very remote area's of the Karimganj District.

BAPPI SEN
Co ordinator
Karimganj

ଚିରାଂ ଜିଲା ୱ

The reception Committee of Seemanta Kreed Mahotsav 2022 Player selection Camp in Chirang District was formed On 28th of Februart 2022 With the following persons

1. President-Sri Kanuram Borgoyary
 2. General Secretary-Sri Syamal Brahma
 3. Finance Secretary- Miss Fulmaya Sutradhar
 4. Publicity Secretary- Shri Sabin Basumatary
- And Six more members.

The Venue of the Sports Camp was selected to be Bengtol College Playground and the game was scheduled for on 7th and 8th of March, 2022. On 7th of March the players were familiarized with the rules of different games. It was more like a training session. On 8th of March, the competition was conducted with large number of participation from different border areas of Chirang District.

The Chief Guest in the opening Ceremony was Mrs. Jagyaboti Basumatary, CHD of sports, Govt, of BTR and the guest of honour was Mr. Pravat Basumatary, MCLA, Subhajibhar Constituency. Both the guest inaugurated the game in presence of players and all the Karyakarta of Seemanta Chetana Mancha Purvottar Chirang District Committee and Members of all Sector committees.

In total 11 events for boys and 11 events for girls were conducted,. 100m, 200m, 400m, 800m, 1600m, Long jump, High Jump, Javelin Throw, Discuss Throw, Weight throw for both Boys and Girls and Volleyball for boys and Kabaddi for Girls. The age limit of the participants are between 16-19 years and are dwelling along Indo Bhutan Border of Chirang District.

Total of 135 players Participated in the event. Of which 85 were boys and 50 were girls. Eight teams Participated for Boys Volleyball Competition and two teams turned up for Girls Kabaddi competition.

At the end of the Camp 39 players are selected. 20 boys and 19 girls In conducting the competition successfully, our karyakartas contributed with their labour and finances.

We of behalf of reception committee, thank Mrs Jagyaboti Basumatary for extending help in smooth conduct of the game and her official staff Physical Instructors for serving as referee of different events.

The games were conducted in very short notice and during examination time, many more players who expressed their desire to take part in the competition, could not take part.

Syamal Brahma
General Secretary
Seemanta Mancha Purvottar,
Chirang Distric

কোকৰাঝাৰ জিলা :

সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰ, অসম প্ৰদেশে প্ৰথমবাৰৰ বাবে আয়োজন কৰা সীমান্ত ক্ৰীড়া মহোৎসৱৰ বাবে যোৱা ইং ৫ আৰু ৬ মাৰ্চ ২০২২ তাৰিখে কোকৰাঝাৰ জিলা সমিতিৰ উদ্যোগত বিষমুৰী আঞ্চলিক খেলপথাৰত খেলুৱৈ বাচনি শিবিৰৰ আয়োজন কৰা হয়।

উক্ত খেলুৱৈ বাচনি শিবিৰৰ আয়োজন কৰিবলৈ স্থানীয় বিশিষ্ট ব্যক্তি শ্ৰীযুত বিজেন বসুমতাৰী দেৱক সভাপতি আৰু শ্ৰীযুত মানস গুহক অভ্যর্থনা সমিতিৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ দায়িত্ব প্ৰদান কৰি ১৫ জনীয়া অভ্যর্থনা সমিতিৰ গঠন কৰা হৈছিল। জিলা সমিতিৰ বিশেষ তৎপৰতা আৰু অভ্যর্থনা সমিতিৰ নেতৃত্বত বিষমুৰীৰ স্থানীয় কিছু উদ্যোগী বাসিন্দাৰ সহযোগত প্ৰায় ৫০০ জনতকৈ অধিক লোকৰ উপস্থিতিত সীমান্তৰ সংলগ্ন গাঁওৰ প্ৰায় ২০০ জন খেলুৱৈয়ে বাচনি শিবিৰত অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল।

বাচনি শিবিৰৰ আৰম্ভণিতে জিলাৰ সভানেত্ৰী শ্ৰীমতী কৃষ্ণ ব্ৰহ্মৰ দ্বাৰা সংগঠনৰ পতাকা উত্তোলন কৰা হয়। উক্ত বাচনি শিবিৰত মুখ্য অতিথি ৰূপে উপস্থিত থাকি শিবিৰ উদ্বোধন কৰে বি টি আৰৰ খেল বিভাগৰ সচিব শ্ৰীযুত দিখকা কান্ত হাজৰিকা দেৱে। লগতে খেল বিভাগৰ চি এইচ ডি শ্ৰীমতী যোগাৱতী বসুমতাৰী আৰু সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰ সমিতিৰ সভানেত্ৰী শ্ৰীমতী প্ৰতিমা নিয়গি উপস্থিত থাকে।

ৰাজ্যিক পৰ্যায়ত অংশ গ্ৰহণ কৰিবলৈ জিলাৰ পৰা মুঠ ২৮ জন খেলুৱৈ বাচনি হয়। ইয়াৰে ল'ৰা ২১ জন আৰু ছোৱালী ৭ জনী।

উদ্বোধনী অনুষ্ঠানৰ শেষত বাচনি প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ কৰা হয়। কোকৰাঝাৰ জিলা খেলবিভাগৰ বিশেষ সহযোগত প্ৰায় ২০ জনতকৈও অধিক PI সকলৰ দ্বাৰা বাচনি প্ৰক্ৰিয়া সুন্দৰভাৱে সমাপ্ত কৰা হয়।

দিনটোৰ মাজত মধ্যানো ভোজনৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছিল সকলো PI আৰু লগতে সকলো খেলুৱৈৰ সৈতে অভ্যর্থনা সমিতিৰ তৰফৰ পৰা।

সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰ, অসম প্ৰদেশ সমিতিয়ে প্ৰথমটো “সীমান্ত ক্ৰীড়া মহোৎসৱ ২০২২” ১ জৰিয়তে সীমান্ত অঞ্চলৰ খেলুৱৈ সকলক এখন মঞ্চ প্ৰদান কৰাৰ উদ্যোগ লোৱাৰ বাবে আমি অত্যন্ত আনন্দিত আৰু গৌৰৱ অনুভৱ কৰিছোঁ। সীমান্ত অঞ্চলৰ সাধাৰণ জনতা আৰু খেলুৱৈ আৰু তেওঁলোকৰ অভিভাৱক সকলো আনন্দিত হোৱা আমি অনুভৱ কৰিছোঁ।

শেষত এই সুযোগ প্ৰদান কৰাৰ বাবে অখিল ভাৰতীয় সহ-সংযোজক মাননীয় শ্ৰীযুত পি প্ৰদীপন জী আৰু ৰাজ্যিক খেলকুদ প্ৰমুখ মাননীয় শ্ৰীযুত কুলেন কুমাৰ নাথ ডাঙৰীয়া লগতে ৰাজ্যিক সমিতিৰ আন্তৰিক শলাগ যাছিলোঁ।

মানস গুহ

সাধাৰণ সম্পাদক

সীমান্ত ক্ৰীড়া মহোৎসৱ- ২০২২

বাক্সা জিলা :

অতি মনোমোহা প্ৰাকৃতিক দৃশ্যৰে ভৰপূৰ বাক্সা জিলা। ইয়াত আছে চালে চকুৰোৱা মানহ ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান, মইনাপুখুৰী, চৌকী, বগামাটি, দৰংগা আৰু ইয়াৰ গাতে লাগি আছে পৃথিৱী বিখ্যাত হিমালয়। নৱেম্বৰ মাহৰ পৰা ফেব্ৰুৱাৰী মাহলৈ দেশ-বিদেশৰ পৰ্যটকৰে ভৰি থাকে এই পৰ্যটন স্থলীবোৰ। বিভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠীৰে ভৰপূৰ, কৃষ্টি-সংস্কৃতিৰে সমৃদ্ধ বাক্সা জিলাত সীমান্ত ক্ৰীড়া মহোৎসৱ প্ৰথম বাৰৰ বাবে যোৱা ৭ মাৰ্চ তাৰিখে সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰ বাক্সা জিলাৰ উদ্যোগত অনুষ্ঠিত হয়। আন্তৰাষ্ট্ৰীয় সীমামুৰীয়া অঞ্চলৰ খেলুৱৈসকলৰ প্ৰতিভা বিকাশৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰ অসম ৰাজ্যিক সমিতিৰ উদ্যোগত সীমান্ত ক্ৰীড়া মহোৎসৱ অনুষ্ঠিত কৰাৰ সিদ্ধান্ত কৰে। সীমান্ত ক্ৰীড়া মহোৎসৱত ভাৰত-ভূটান সীমান্ত আৰু ভাৰত-বাংলাদেশ সীমান্ত অঞ্চলৰ মুঠ নখন জিলাক সামৰি এই খেলখন অনুষ্ঠিত কৰা হয়। সীমান্ত অঞ্চলৰ জনবসতি আৰম্ভৰ পৰা পোন্ধৰ কিলোমিটাৰ ভিতৰৰ ল'ৰা-ছোৱালীক ক্ৰীড়া মহোৎসৱৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হয়। আন্তৰাষ্ট্ৰীয় সীমামুৰীয়া জিলা নখনত ৪ মাৰ্চৰ পৰা ১০ মাৰ্চলৈ খেলসমূহ অনুষ্ঠিত কৰা হয়। অন্যান্য জিলাৰ দৰে আমিও বাক্সা জিলাই খেলসমূহ চলাই নিয়াৰ বাবে এখন অভ্যর্থনা সমিতি গঠন কৰোঁ। অভ্যর্থনা সমিতিৰ উপদেষ্টা শ্ৰীকুলেন কুমাৰ নাথ (প্ৰান্তীয় খেলকুদ প্ৰমুখ), শ্ৰীধনেশ্বৰ দৈমাৰী (Vice Chairman Baksa District Sports Association), সভাপতি শ্ৰীৰামচন্দ্ৰ দাস, কাৰ্যকৰী সভাপতি ডাঃ সুৰেশ স্বৰ্গীয়াৰী, সাধাৰণ সম্পাদক শ্ৰীৰমেন ৰামচিয়াৰী, সম্পাদক শ্ৰীনিকুঞ্জ কলিতা, বিত্ত সম্পাদক কুমাৰ অনুপম, প্ৰচাৰ সম্পাদক শ্ৰীপুলিন দাস, সদস্য শ্ৰীৰঞ্জন পাঠক, উষা নাথ, সুৰল কলিতা, বিদিপ ডেকা, অঞ্জন ডেকা, শৰৎ শৰ্মা, বীৰজ্যোতি সিং ব্ৰহ্ম।

৭ মাৰ্চ তাৰিখে ১৬ বছৰৰ পৰা ২১ বছৰৰ অনুৰ্দ্ধৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ কাবাডী আৰু ভলীবল খেল অনুষ্ঠিত কৰা হয়। খেলৰ আৰম্ভণিতে খেলপথাৰ উন্মোচন কৰে বাক্সা জিলাৰ জিলা খেল

বিষয়া শ্রীদেবাংগ মহলীয়াদেবে, তাৰপিছত ভাৰত মাতাৰ ছবিৰ সন্মুখত বস্তু প্ৰজ্জ্বলন কৰে শ্রীধনেশ্বৰ দৈমাৰীদেবে (Vice Chairman Baksa District Sports Association), পতাকা উত্তোলন কৰে শ্রীৰামচন্দ্ৰ দাস দেৱে। সীমান্ত চেতনা মঞ্চ বাক্সা জিলা সভাপতি, কাবাডী খেলৰ দ্বাৰ উন্মোচন কৰে প্ৰান্তীয় খেলকুড প্ৰমুখ শ্রীকলেন কুমাৰ নাথদেৱে। ৰাতিপুৱা খেলুৱৈসকলক মুগ আৰু চাহৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়, দুপৰীয়া ১২ বজাত সকলো খেলুৱৈকে পেকেট লাঙ্গৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়। খেল পৰিচালনাৰ লগত জৰিত সকলো ব্যক্তিকে দুপৰীয়া ভোজনৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়। ৮ মাৰ্চ তাৰিখে ৰাতিপুৱা ৮.৩০ বজাত পতাকা উত্তোলন কৰে ডাঃ সুৰেশ স্বৰ্গীয়াৰী দেৱে (কাৰ্যকৰী সভাপতি অভ্যৰ্থনা সমিতি), তাৰ পিছত ভাৰতমাতাৰ ছবিৰ সন্মুখত বস্তু প্ৰজ্জ্বলন কৰে বাক্সা জিলাৰ জিলা উপায়ুক্ত শ্রীযুত আয়ুস গাৰ্গদেৱে, ইয়াৰ পিছত সকলো খেলুৱৈক লৈ সীমান্ত চেতনা মঞ্চৰ ধ্যেয়গীত 'সৰহদ তুৱে প্ৰণাম' গীতটি গোৱা হয়। তাৰ পিছত বাক্সা জিলাৰ উপায়ুক্ত মহোদয়ে 'জেভলিং থ্ৰ' দলিয়াই খেলৰ শুভাৰম্ভ কৰে। ইয়াৰ পিছত ল'ৰা-ছোৱালীৰ ১০০ মিটাৰ দৌৰ, ২০০ মিটাৰ দৌৰ, ৰিলেৰেচ, ওখ জাপ, দীঘল জাপ, 'জেভলিন থ্ৰ', ডিচকাচ থ্ৰ', ওজন দলিওৱা, ছোৱালীৰ ৮০০ মিটাৰ দৌৰ, ল'ৰাৰ ১৫০০ মিটাৰ দৌৰ ইত্যাদি খেলসমূহ খেলা হয়। সন্ধিয়া ৫ বজাত পতাকা অৱনমিত কৰে বাক্সা জিলা সভাপতি শ্রীৰামচন্দ্ৰ দাসদেৱে আৰু খেল শেষ হোৱা বুলি ঘোষণা কৰি প্ৰান্তৰ খেলৰ বাবে সাজু হ'বলৈ পৰামৰ্শ প্ৰদান কৰে। মুঠ ১২ টা খেলত ৫৮ জন খেলুৱৈক প্ৰান্তীয় খেল খেলাৰ বাবে বাচনি কৰা হয়। মুঠ ৭ টা চেষ্ঠাৰ পৰা ৩১১ জন খেলুৱৈ অংশগ্ৰহণ কৰে। লাভদাংগুৰী চেষ্ঠাৰ ১০ জন, বাঁহবাৰী ৪০ জন, ৰূপহী ৪৫ জন, শিমালা ৪৫ জন, ডুমুৰী ৩৬ জন, মইনা পুখুৰী ৬৫ জন, চৌকী ৭০ জন।

বাক্সা জিলাৰ সকলো খেলুৱৈয়ে প্ৰান্তীয় খেলত ভাল খেল প্ৰদৰ্শন কৰিব বুলি আমি আশাবাদী। সকলো খেলুৱৈয়ে নিজৰ নিজৰ দক্ষতা বিকাশ কৰিব বুলি তেওঁলোকলৈ আশীৰ্বাদ যাচিছোঁ। খেলুৱৈসকলে নিজৰ পচন্দৰ খেলসমূহ সদায় যাতে অভ্যাস কৰে তাৰ বাবে তেওঁলোকলৈ অনুৰোধ ৰাখিলোঁ।

আন্তৰাষ্ট্ৰীয় সীমামূৰীয়া অঞ্চলৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে বহুতো দুখ কষ্ট কৰি আহি খেলত অংশগ্ৰহণ কৰাৰ বাবে আমি তেওঁলোকলৈ ধন্যবাদ যাচিছোঁ। ১৬ বছৰৰ তলৰ আৰু ১৯ বছৰৰ ওপৰৰ বহুতো ল'ৰা-ছোৱালীয়ে আমাৰ খেলসমূহত অংশগ্ৰহণ কৰাৰ বাবে আগ্ৰহ প্ৰকাশ কৰিছিল। কিন্তু আমি তেওঁলোকক খেলিবলৈ দিব নোৱাৰিলোঁ। আমি চলোৱা খেলসমূহৰ বাহিৰে অন্যান্য বহুতো খেলৰ খেলুৱৈয়ে খেলাৰ বাবে আগ্ৰহ প্ৰকাশ কৰা দেখা গৈছিল।

আমি যদি প্ৰতি বছৰে প্ৰতিটো চেষ্ঠাৰত খেল অনুষ্ঠিত কৰো, তাৰ পিছত জিলাত, জিলাৰ পিছত প্ৰান্তত তেতিয়াহ'লে প্ৰতি বছৰে নিশ্চয় ভাল ভাল খেলুৱৈৰ সৃষ্টি হ'ব। বাক্সা জিলাৰ বিভিন্ন অঞ্চলৰ ৰাইজৰ উৎসাহমূলক সহাৰি আমি দেখিবলৈ পাইছোঁ।

খেল পৰিচালনা কৰাৰ বাবে জিলা খেল বিভাগৰ ৰেফাৰী বিচাৰিছিলো, কিন্তু দুৰ্ভাগ্যৰ কথা তেওঁলোকে আমাক পৰ্যাপ্ত পৰিমাণে ৰেফাৰী দিব নোৱাৰিলে। মাত্ৰ দুজন ৰেফাৰীহে আমাক দিবলৈ সক্ষম হ'ল। জিলা খেল বিভাগত বিভাগীয় মানুহ কম থকা দেখা যায়।

মই জনা কথাখিনিৰ পৰা নোকোৱাকৈ থাকিব নোৱাৰি উল্লেখ কৰিছোঁ যে যোৱা ১৭-০২-২০২২ ইং তাৰিখে মুছলপুৰস্থিত জিলা কেন্দ্ৰত অখিল ভাৰতীয় সহ-সংযোজক পি. প্ৰদীপনজী আৰু সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰৰ অসম প্ৰান্তৰ সভানেত্ৰী ড° বিনীতা ভাগৱতী বাইদেউৰ উপস্থিতিত এখন সাধাৰণ সভা অনুষ্ঠিত হৈছিল। সেই সভাত প্ৰান্তীয় খেলখন আন্তৰাষ্ট্ৰীয় সীমামূৰীয়া জিলা বাক্সাত পতাৰ সিদ্ধান্ত হৈছিল, লগতে এখন অভ্যৰ্থনা সমিতি গঠন কৰা হৈছিল। পিছত ইয়াৰ স্থান সলনি কৰি গুৱাহাটীত অনুষ্ঠিত কৰাৰ সিদ্ধান্ত কৰে। খেলৰ স্থান সলনিৰ কথাখিনি ভালদৰে গম নাপালেও পূৰ্ণ সহযোগিতাবে বাক্সা জিলাৰ বাচনি খেলখন চলাই গৈছে। লগতে খেলুৱৈসকলৰ ঘৰে ঘৰে গৈ খবৰ লৈছো আৰু বাচনি হোৱা খেলুৱৈসকলৰ প্ৰশিক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰিছোঁ।

সদৌ শেষত আমি সকলো খেলুৱৈৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰিছোঁ। অখিল ভাৰতীয় সহ-সংযোজক শ্ৰীপ্ৰদীপজীলৈ বুকুৰ হিয়াভৰা মৰম যাচিছোঁ। সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰৰ আৰু অসম প্ৰান্তৰ সমূহ বিষয় ববীয়ালৈ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। শ্ৰদ্ধা নিবেদিছোঁ বাকসা জিলাৰ সমূহ কাৰ্যকৰ্তা তথা অভ্যৰ্থনা সমিতিৰ বিষয়ববীয়ালৈ। বাক্সা জিলাৰ জনস্বাস্থ্য কাৰিকৰী বিভাগ, জনসংযোগ বিভাগ, শিক্ষা বিভাগ আৰু স্বাস্থ্য বিভাগৰ যিসকল বিষয়ই আৰু বিভিন্ন সংগঠন তথা শুভাকাংক্ষীয়ে আমালৈ সহায়ৰ হাত আগবঢ়ালে তেওঁলোকলৈ আমি সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম যাচিছোঁ। প্ৰান্তীয় খেলকুড প্ৰমুখ শ্ৰীকলেন কুমাৰ নাথ আৰু খেল প্ৰভাৰী শ্ৰীমেনন মুছাহাৰী দেৱলৈ তেওঁলোকে কৰা অক্লান্ত পৰিশ্ৰম আৰু দিহা পৰামৰ্শৰ বাবে হিয়াভৰা কৃতজ্ঞতা যাচিছোঁ।

নিকুঞ্জ কলিতা

সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰ বাকসা জিলা
সাধাৰণ সম্পাদক

তামোলপুৰ জিলা :

সীমান্ত ক্ৰীড়া মহোৎসৱ ২০২২ ৰ বাচনি শিবিৰ, তামোলপুৰ জিলা ভাৰত-ভূটান সীমান্ত প্ৰাকৃতিক পৰিবেশেৰে ভৰপূৰ মেনকা চাহবাগান খেলপথাৰত অনুষ্ঠিত কৰা হয়। যোৱা ৩০ ফেব্ৰুৱাৰী ইং তাৰিখে তামোলপুৰ জিলাত এখন অভ্যৰ্থনা সমিতি গঠন কৰা হয়। সমিতিৰ সভাপতিৰ দায়িত্ব দিয়া হয় মাননীয় হিৰণ্য সিং দেৱক, সাধাৰণ সম্পাদক শ্ৰীঅঞ্জনজ্যোতি দাস, সম্পাদক শ্ৰীআকাশ চেত্ৰী, প্ৰচাৰ সম্পাদক শ্ৰীলৱ থাপা, বিত্ত সম্পাদিকা শ্ৰীশোভা দেৱী, কাৰ্যালয় সম্পাদক শ্ৰীসাগৰ চেত্ৰী আৰু ডেইজী ৰাণী দাস, সদস্য শ্ৰীগীতা লাহা সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰ, অসম ৰাজ্যিক সমিতিৰ সিদ্ধান্ত মৰ্মে অনুষ্ঠিত হ'বলগীয়া সীমান্ত ক্ৰীড়া মহোৎসৱ, ২০২২ ভাৰত-ভূটান সীমান্তৰ ৫ খন জিলা আৰু ভাৰত-বাংলাদেশ সীমান্তৰ ৪ খন জিলা মুঠ অসমৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমান্ত থকা ৯ খন জিলাক লৈ জিলা পৰ্যায়ত খেলুৱৈ বাচনি শিবিৰ প্ৰতিখন জিলাৰ নিচিনা তামোলপুৰ জিলাতো ৬ আৰু ৭ মাৰ্চ ইংৰাজী তাৰিখে অনুষ্ঠিত কৰাৰ সিদ্ধান্ত লোৱা হয়। আমি তামোলপুৰ জিলাই তিনিটা চেক্টৰৰ (গুৱাবাৰী, কাউলী আৰু দৰঙা) মুঠ ১৩০ গৰাকী খেলুৱৈ অংশগ্ৰহণ কৰে ইয়াৰে ৭৫ জন ল'ৰা আৰু ৫৫ জনী ছোৱালীয়ে ভাগ লয়। প্ৰথম দিনৰ খেলুৱৈ বাচনি শিবিৰ ৬ মাৰ্চত ১৬ ৰ পৰা ২১ বছৰ অনুৰ্ধ্ব ছোৱালীৰ কাবাডী আৰু ল'ৰাৰ ভলীবল বাচনি শিবিৰ অনুষ্ঠিত কৰে। তাৰ প্ৰাকমুহূৰ্তত বাচনি শিবিৰ উদ্বোধন কৰে মাননীয় বাকসা জিলাৰ ৰাষ্ট্ৰীয় স্বয়ংসেৱক সংঘৰ জিলা সংঘ চালক হৰিৰাম উপাধ্যায় আৰু সংগঠনৰ পতাকা উত্তোলন কৰে মাননীয় ৰাজ্যিক সীমান্ত চেতনা মঞ্চৰ ৰাজ্যিক সংসদ প্ৰমুখ প্ৰদীপ ৰাভাদেৱে। দ্বিতীয় দিনৰ খেলুৱৈ বাচনি শিবিৰ ৭ মাৰ্চত ১৬ ৰ পৰা ১৯ বছৰ অনুৰ্ধ্বৰ খেলুৱৈসকলৰ মাজত ল'ৰা-ছোৱালীৰ ১০০ মিটাৰ দৌৰ, ২০০ মিটাৰ দৌৰ, বিলেবেচ, ওখ জাপ, দীঘল জাপ, জেভলিন

থ্ৰ', দিচকাচ থ্ৰ', ওজন দলিওৱা, ছোৱালীৰ ৮০০ মিটাৰ দৌৰ, ল'ৰাৰ ১৫০০ মিটাৰ দৌৰ ইত্যাদি খেলসমূহ খেলা হয়। আমাৰ জিলাৰ পৰা ৰাজ্যিক পৰ্যায়ত মুঠ ৪২ জন খেলুৱৈ বাচনি হয় আৰু ইয়াৰে ল'ৰা খেলুৱৈ ২৬ জন আৰু ছোৱালী খেলুৱৈ ১৬ জনী।

তামোলপুৰ জিলা একেবাৰে নতুন আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমামূৰীয়া জিলা। এই সীমামূৰীয়া অঞ্চলৰ খেলুৱৈসকল অতিকৈ দুখীয়া পৰিয়ালৰ। তেওঁলোকে বহুতো দুখ-কষ্ট কৰি আহি খেলত অংশগ্ৰহণ কৰাৰ বাবে আমি তেওঁলোকলৈ ধন্যবাদ যাচিছোঁ। এই সময়ত ১৬ বছৰৰ পৰা ২১ বছৰৰ ভিতৰৰ খেলুৱৈসকল প্ৰায় সংখ্যাকে অধ্যয়নৰত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী হেতুকে তেওঁলোকৰ পৰীক্ষা থকা বাবে অংশগ্ৰহণ কৰা খেলুৱৈৰ সংখ্যা কম দেখিবলৈ পোৱা যায়।

খেল পৰিচালনা কৰাৰ বাবে অবিভক্ত বাকসা জিলাৰ খেল বিভাগৰ পৰা এজন ৰেফাৰী পাবলৈ সক্ষম হওঁ। তামোলপুৰ নতুন জিলা হোৱা বাবে খেল বিভাগৰ চৰকাৰী কাৰ্যালয় আৰু বিষয়ববীয়াৰ অভাৱ থকাৰ বাবে আমি ক্ৰীড়া সংগঠনৰ পৰা ৰেফাৰী আনিবলগা হয়। আমাক খেলখন অনুষ্ঠিত কৰাত ৰাজ্যিক খেলকুদ প্ৰমুখ মাননীয় শ্ৰীকুলেন কুমাৰ নাথে দিহা পৰামৰ্শ আৰু উৎসাহ যোগায় লগতে জিলা প্ৰভাৰী মাননীয় মেনন মুচাহাৰীৰ পৰামৰ্শ আৰু সহযোগিতাৰ বাবে আমি খেলখন সুচাৰুৰূপে চলাবলৈ সক্ষম হৈছোঁ। এই ছেগতে সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰ, অসম ৰাজ্যিক সমিতিয়ে আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমান্তৰ জিলা সমূহৰ খেলুৱৈসকলক লৈ ৰাজ্যিক পৰ্যায়ত প্ৰথম বাৰ্ষিক 'সীমান্ত ক্ৰীড়া মহোৎসৱ' ২০২২ ৰ জৰিয়তে এখন মঞ্চ দিয়াৰ বাবে ৰাজ্যিক সমিতিলৈ আৰু অখিল ভাৰতীয় সহ-সংযোজক মাননীয় শ্ৰীপ্ৰদীপনজীলৈ আন্তৰিক শলাগ যাচিলোঁ।

অঞ্জনজ্যোতি দাস
সাঃ সম্পাদক, সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূৰ্বোত্তৰ
তামোলপুৰ জিলা

০০০০০০
০০০০
০০

সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূর্বোত্তৰ, অসম প্ৰদেশে আয়োজন কৰা ক্ৰীড়া মহোৎসৱ-২২ৰ অভ্যৰ্থনা সমিতিৰ একাংশ
 বহি, বাওঁফালৰ পৰা : সুজল বৰদলৈ, পি প্ৰদীপন জী, প্ৰফুল্ল বৰ্মন, ড° বিনীতা ভাগৱতী, জ্যোতিস্মিতা শৰ্মা, প্ৰিয়ংকা পালিত।
 থিয় হৈ, বাওঁফালৰ পৰা : ভি.এছ. শংকৰ, অঞ্জন গোস্বামী, নিপন দাস, হেমন্ত বুঢ়াগোঁহাই, ৰাজু পাল।

সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূর্বোত্তৰ, অসম প্ৰদেশে আয়োজন কৰা ক্ৰীড়া মহোৎসৱ-২২ৰ
 জিলা সমূহত অনুষ্ঠিত ক্ৰীড়া প্ৰতিযোগিতাৰ উদ্বোধনী অনুষ্ঠানৰ কিয়দাংশ

সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূর্বোত্তৰ, অসম প্ৰদেশে আয়োজন কৰা ক্ৰীড়া মহোৎসৱ-২২ৰ
আন্তঃ ৰাষ্ট্ৰীয় সীমাবৰ্তী ৯ খন জিলাত অনুষ্ঠিত ক্ৰীড়া প্ৰতিযোগিতাৰ কিছু দৃশ্য

সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূর্বোত্তৰ, অসম প্ৰদেশে আয়োজন কৰা ক্ৰীড়া মহোৎসৱ-২২ৰ
আন্তঃ ৰাষ্ট্ৰীয় সীমাবৰ্তী ৯ খন জিলাত অনুষ্ঠিত ক্ৰীড়া প্ৰতিযোগিতাৰ কিছু দৃশ্য

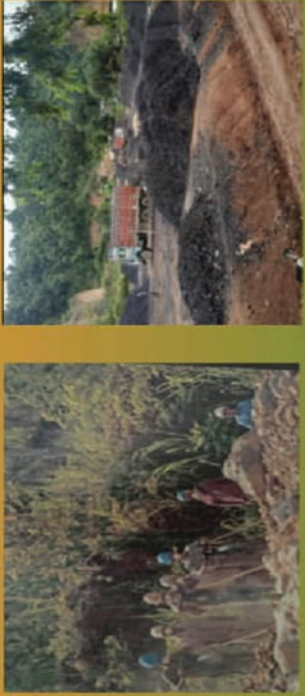

সীমান্ত চেতনা মঞ্চ পূর্বোত্তৰ, অসম প্ৰদেশে আয়োজন কৰা ক্ৰীড়া মহোৎসৱ-২২ৰ অভ্যর্থনা সমিতিৰ একাংশ
 বহি, বাওঁফালৰ পৰা : সুজল বৰদলৈ, পি প্ৰদীপন জী, প্ৰফুল্ল বৰ্মন, ড° বিনীতা ভাগৱতী, জ্যোতিস্মিতা শৰ্মা, প্ৰিয়ংকা পালিত।
 থিয় হৈ, বাওঁফালৰ পৰা : ভি.এছ. শংকৰ, অঞ্জন গোস্বামী, নিপন দাস, হেমন্ত বুঢ়াগোঁহাই, বাজু পাল।

**RESPONSIBLE & SAFE MINING
 FOR THE SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF ASSAM**

ASSAM MINERAL DEVELOPMENT CORPORATION LIMITED
(A Government of Assam Undertaking)
 Khanij Bhawan, Near Ganesh Mandir, R.P. Road, Dispur Guwahati-6
 E-mail - amdcghy@rediffmail.com
 Website - amdc.assam.gov.in

Sri Rangwra Narzary
Chairman, AMDC

Sri Ashok Kumar Bhaszali
Vice Chairman, AMDC

For Exciting, Challenging
And Most Fulfilling Career In Sports Health
And Allied Areas

Join

Lakshmi Bai National Institute of Physical Education
North East Regional Centre, Tepesia, Guwahati

COURSE OFFERED

- B.P.Ed. - 4 Yrs. (Integrated Programme, 100 Seats)
- M.P.Ed. - 2 Yrs. (40 Seats)
- Ph.D. - Phy. Edu., Yoga, Inter-Disciplinary (20 Seats)

Admission Eligibility Criteria

B.P.Ed (Integrated 4 Years Degree Course) :- 10+2 with 50% marks for General & OBC Categories and 45% Marks for SC/ST Candidates. The maximum age of the candidate shall be 21 years on last date of submission of application which shall be further relaxable up to 3 years for OBC candidates and 5 years for SC, ST Candidates.

M.P.Ed :- Bachelor of Physical Education (B.P.Ed) or equivalent/ Bachelor of Science (B.Sc.) in Health and Physical Education with at least 50% marks for UR & OBC categories and 45% Marks for SC/ST candidates.

The reservation of seats and /or relaxation in qualifying marks for SC/ST/OBC and other categories shall be as per the rule of Government of India.

Ph.D.- For Ph.D. programme a candidate must have passed Master Degree in Physical Education (M.P.Ed.) or its equivalent degree from recognized University/Institute in India or abroad with at least 55% marks (50% for SC/ST) or equivalent grade and must qualify RET conduct by the Institute.

CAREER PROSPECT

Physical Education Teachers (PET) in K.V.S., N.V.S, Govt. Schools, DPS, Etc.

Lecturers / Sports Officer / Asst. Prof./ Asst. Director in Colleges and Universities.

Sports Journalist, Exercise Therapist, Sports Entrepreneurs, Sports psychologist.

Personal Trainers, Manager / Fitness trainer in Health Club or Fitness Centers, Officers in arm forces/Police / Paramilitary, Sports Events Organisers.

Director / District Sports Officer (DSO)/ Administrators of sports in District/ state/ private organizations Etc.

For New Admission 2022-23

Tentatively in the month July-August 2022

Special Course Offer

Six weeks certificate course in physical education (Game Wise)

Summer coaching camp (in Selected Games)

IAAF CECS level 1 Coaching Course

Orientation/Refresher Course for physical Education Teacher

Online Certificate Course in Physical Education and Sports (in Series)

परम् पूज्य श्री भोले जी महाराज एवं परम् पूज्य माताश्री मंगला जी

प्रेरणास्रोत द हंस फाउंडेशन

The Hans Foundation, established in 2009, is a Public Charitable Trust to support development at the grassroots and improve the quality of life of underprivileged communities across rural India.

OTHER HANS CHARITABLE & SOCIAL INITIATIVES

SHIVANSH FARMING
AN INITIATIVE OF THE HANS FOUNDATION

<http://facebook.com/thehansfoundation>

<http://twitter.com/thehansfoundation>

<http://www.youtube.com/user/TheHansFoundation>

<http://instagram.com/thehansfoundation>

<http://www.hansfoundation.org>

<http://linkedin.com/company/thehansfoundation>